

Országgyűlési Napló

*Kövér László, dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Gúr Nándor,
Hiszékeny Dezső, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	20669
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Lázár János</i> , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	20669
<i>Z. Kárpát Dániel</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	20671
<i>Gógös Zoltán</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	20671
<i>Dr. Hargitai János</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	20672
<i>Schmuck Erzsébet</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	20673
<i>Manninger Jenő</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	20674
<i>Gógös Zoltán</i> (MSZP).....	20675
<i>Rogán Antal</i> , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	20676
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP).....	20678
<i>Cseresnyés Péter</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	20680
Tan Sri Datuk Seri Panglima Pandikar Amin Haji Mulia, a malajziai képviselőház elnökének és kíséretének köszöntése.....	20682
<i>Hollik István</i> (KDNP).....	20682
<i>Rogán Antal</i> , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	20684
<i>Dúró Dóra</i> (Jobbik).....	20686
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	20687
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz).....	20690
<i>Rogán Antal</i> , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	20692
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző	20693
Bejelentés mentelmi jog megsértéséről.....	20694
Döntés önálló indítvány hászabálytól való eltérés tárgyalásáról	20694
Döntés napirend módosításáról	20694
Döntés önálló indítvány kivételes eljárásban történő tárgyalásáról.....	20695
Döntés napirend módosításáról	20695
Az ülés napirendjének elfogadása	20695
A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása.....	20695
Dr. Staudt Gábor (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője	20696
Felszólalók:	
<i>Dr. Répássy Róbert</i> (Fidesz)	20698
<i>Apáti István</i> (Jobbik)	20698
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	20699
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) előterjesztői válasza.....	20700
A hazai hulladékgazdálkodási rendszer problémáinak azonnali megoldásáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása.....	20701
Heringes Anita (MSZP), a napirendi pont előterjesztője	20701
Felszólalók:	
<i>Manninger Jenő</i> (Fidesz).....	20703
<i>Kepli Lajos</i> (Jobbik).....	20704
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP).....	20705
Heringes Anita (MSZP) előterjesztői válasza	20705

A Magyar Honvédség létszámhiányának megszüntetéséhez szükséges halaszthatatlan intézkedésekről szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása.....	20706
Dr. Harangozó Tamás (MSZP), a napirendi pont előterjesztője	20706
Felszólalók:	
Kulcsár Gergely (Jobbik).....	20708
Dr. Vas Imre (Fidesz)	20709
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) előterjesztői válasza.....	20710
A közpénzből finanszírozott, társadalmilag káros propaganda megtiltásához szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása.....	20710
Dr. Schiffer András (LMP), a napirendi pont előterjesztője	20711
Felszólalók:	
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	20712
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	20713
Dr. Schiffer András (LMP) előterjesztői válasza.....	20714
Az Egyenlő Bér Programról szóló határozati javaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	20715
Dr. Szél Bernadett (LMP), a napirendi pont előterjesztője	20715
Felszólalók:	
Gúr Nándor (MSZP)	20717
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	20718
Szelényi Zsuzsanna (független).....	20719
Schmuck Erzsébet (LMP)	20720
Dr. Szél Bernadett (LMP) előterjesztői válasza.....	20720
Horvátország Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételével egyrésről az Európai Unió és tagállamai, másrésről a Koreai Köztársaság között létrejött szabadkereskedelmi megállapodáshoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	20721
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	20722
Íjgyártó István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	20722
Balla Mihály , a Külügyi bizottság előadója.....	20723
Íjgyártó István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	20723
A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény, valamint az azzal összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	20723
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója	20724
Dr. Gyüre Csaba , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója.....	20724
Hiszékeny Dezső , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója.....	20725
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	20727
Gúr Nándor (MSZP)	20728
Apáti István (Jobbik)	20730
Dr. Józsa István (MSZP).....	20733
Hiszékeny Dezső (MSZP).....	20734
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	20735
A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény és a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	20737
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	20737

Gógös Zoltán , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	20738
Dr. Staudt Gábor , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója.....	20739
Kis Miklós Zsolt , a Miniszterelnökség államtitkára.....	20740
Font Sándor , a Mezőgazdasági bizottság előadója	20741
Magyar Zoltán , a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének előadója	20742
Gyórfy Balázs (Fidesz) előterjesztői válasza	20743

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvénynek a közös önkormányzati hivatalokkal összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	20745
---	-------

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	20745
Tukacs István , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója.....	20746
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára.....	20748
Szabó Sándor (MSZP).....	20749
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	20750
Gúr Nándor (MSZP)	20752
Hadházy Sándor (Fidesz)	20753
Sallai R. Benedek (LMP).....	20754
Tukacs István (MSZP)	20756
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	20757

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	20759
---	-------

Felszólalók:

Hadházy Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója	20759
Szabó Sándor (MSZP).....	20760
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	20762
Gúr Nándor (MSZP)	20764
Sallai R. Benedek (LMP).....	20765
Rig Lajos (Jobbik)	20767
Dr. Vas Imre (Fidesz) előterjesztői válasza	20768

Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	20769
--	-------

Felszólalók:

Hadházy Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója	20769
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	20770
Velez Árpád (MSZP)	20772
Dr. Józsa István (MSZP).....	20773
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	20774

A választójoggal nem rendelkező személyek nyilvántartásával kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	20776
---	-------

Felszólalók:

Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	20776
Gúr Nándor (MSZP)	20777
Dr. Józsa István (MSZP).....	20779

Egyes közjogi jogi személyekkel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	20779
--	-------

Felszólalók:

Dr. Gyüre Csaba , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója.....	20780
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	20781
Dr. Vas Imre (Fidesz) előterjesztői válasza	20782

A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	20783
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	20783
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	20784
Dr. Vas Imre (Fidesz) előterjesztői válasza	20784
A nemzeti vagyronról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	20784
Felszólalók:	
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	20785
Szabolcs Attila (Fidesz)	20785
Varga Szimeon , a Magyarországi nemzetiségek bizottsága, előterjesztői válasza	20786
Egyes közúti és vasúti közlekedéssel, valamint a fogyasztóvédelemmel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	20787
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	20787
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	20787
A tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről szóló törvényjavaslat összevont vitája	20789
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	20789
Felszólalók:	
Dr. Répássy Róbert , a Törvényalkotási bizottság előadója	20794
Dr. Tóth Bertalan , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	20795
Simon Róbert Balázs (Fidesz)	20797
Dr. Szakács László (MSZP)	20800
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	20804
Schmuck Erzsébet (LMP)	20807
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	20810
A nemzeti akkreditálásról szóló 2015. évi CXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	20811
Felszólalók:	
Révész Máriusz , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	20812
Lepsényi István nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	20812
Az építmények tervezésével és kivitelezésével kapcsolatos egyes viták rendezésében közreműködő szervezetről és egyes törvényeknek az építésügyi lánctartozások megakadályozásával, valamint a késedelmes fizetésekkel összefüggő módosításáról szóló 2013. évi XXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	20813
Felszólalók:	
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	20814
Lepsényi István nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	20815
A pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőit érintő törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	20815
Felszólalók:	
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	20816
Dr. Bárándy Gergely , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	20817
Révész Máriusz (Fidesz)	20818
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	20819
Hornung Ágnes nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	20820

A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény, a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény, valamint a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 20820

Felszólalók:

Hadházy Sándor, a Törvényalkotási bizottság előadója 20821

Dr. Gyüre Csaba, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója 20821

Mesterházy Attila (MSZP) 20822

Dr. Gyüre Csaba (Jobbik) 20823

Gúr Nándor (MSZP) 20825

Dr. Gyüre Csaba (Jobbik) 20827

Hornung Ágnes nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár 20828

Bánki Erik, a Gazdasági bizottság elnökének előterjesztői válasza 20829

Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 20832

Felszólalók:

Révész Máriusz, a Törvényalkotási bizottság előadója 20832

Dr. Tóth Bertalan, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója 20833

Hornung Ágnes nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza 20835

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 20836

Felszólalók:

Vécsey László, a Törvényalkotási bizottság előadója 20836

Heringes Anita, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének előadója 20837

Heringes Anita (MSZP) 20838

V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza 20841

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 20842

Felszólalók:

Vécsey László, a Törvényalkotási bizottság előadója 20842

Heringes Anita (MSZP) 20843

V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza 20843

Egyes szociális, gyermekvédelmi, családtámogatási tárgyú és egyéb kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 20844

Felszólalók:

Révész Máriusz, a Törvényalkotási bizottság előadója 20844

Révész Máriusz, a Népjeléti bizottság előadója 20845

Korózs Lajos, a Népjeléti bizottság kisebbségi véleményének előadója 20846

Vágó Sebestyén, a Népjeléti bizottság kisebbségi véleményének előadója 20846

Korózs Lajos (MSZP) 20847

Vágó Sebestyén (Jobbik) 20850

Révész Máriusz (Fidesz) 20853

Gúr Nándor (MSZP) 20854

Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza 20855

Egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 20857

Felszólalók:

Dr. Pesti Imre, a Törvényalkotási bizottság előadója 20857

Heringes Anita (MSZP) 20858

Mesterházy Attila (MSZP) 20860

Rig Lajos (Jobbik)	20861
Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	20864
A Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről - 2013. február - 2015. február - szóló beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája	20865
Dr. Vas Imre , az Igazságügyi bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	20865
Felszólalók:	
Varga Szimeon , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	20866
Ritter Imre , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	20866
Teleki László (MSZP)	20868
Mesterházy Attila (MSZP).....	20869
Gúr Nándor (MSZP)	20871
Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	20871
Dr. Vas Imre , az Igazságügyi bizottság előadójának előterjesztői válasza	20871
Napirend utáni felszólalók:	
Fuzik János (nemzetiségi szószóló)	20872
Ander Balázs (Jobbik).....	20873
Az ülésnap bezárása	20876

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, KIS MIKLÓS ZSOLT államtitkár, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, HORNUNG ÁGNES ANNA államtitkár, LEPSÉNYI ISTVÁN államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, CZIBERE KÁROLY emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN GUSZTÁV államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
28. ülésnapja
2015. december 14-én, hétfőn
(13.10 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 28. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a kormány nevében **felszólalásra jelentkezett** Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úr. Megadom a szót. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! A kormány nevében és megbízásából szeretném az Országgyűlés számára a 2007-2013-as fejlesztési ciklus lezárását jelenteni. Szeretném a 2007-2013 között végzett fejlesztési munka lezárásáról és készre jelentéséről tájékoztatni az Országgyűlést.

Politikai értelemben abban foglalható össze mindaz, ami az elmúlt hét esztendőben történt, hogy a Magyar Szocialista Párt megtervezte és ellehetlenítette az EU-s pénzek lehívását, mi megmentettük és kifizettük a rendelkezésre álló forrásokat. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Ez igen! - Szórványos derűltég ugyanott. - Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!)*

Azt szeretném jelenteni tisztelt képviselőtársaimnak, hogy Magyarország számára a napi árfolyam szerint mintegy 8600 milliárd forint állt rendelkezésre az elmúlt hét esztendőben, ebből 9536 milliárd forintnyi fejlesztési szerződést kötött Magyarország, a 9536 milliárdból pedig kifizettünk a mai napon 9041 milliárd forintot. Jelezni szeretném, hogy a 9041 milliárdból 940 milliárd forint volt kifizetve 2010-ben a kormányváltás napján. Mindaz, ami afölött került kifizetésre, az elmúlt öt év mintegy 3 ezer állami alkalmazottjának, több ezer magántisztviselőjének és több ezer önkormányzati tisztviselőjének a munkáját dicséri, akiknek szeretném is ezt a munkát megköszönni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

A kormány nevében kezdeményezem a tisztelt Országgyűlésnél, hogy 2016-ban, a tavaszi ülészakákkal ennek a fejlesztési ciklusnak a lezárását és a lezárás tanulságait, a fejlesztés tanulságait összegezzék, és vonja meg a mérlegét a törvényhozás is.

Egyúttal, tisztelt elnök úr, az alábbiakról szeretném önt, illetve a tisztelt képviselőházat tájékoztatni. Magyarország az említett hét esztendőben 2500 milliárd forintot fizetett be az Európai Unió kasszájába, 2004-ben pedig a társulási megállapodással

lemondott függetlenségének egy nagyon jelentős szeletéről, elsősorban a piacvédelemről, a kereskedelempolitikai önállóságról, a szabad és lehetséges vámok lehetőségéről, ami nyilvánvalóan szintén gazdasági következményekkel járt.

Ezzel együtt azt mondhatjuk, hogy az ország fejlődött az elmúlt hét évben, ennek a pénznek is hála, bár hozzátehetjük, hogy a nagy európai befizetők által befizetett eurók számukra duplán térülnek meg, amit Németország befizet egy eurót, kettőt kap vissza Magyarországról is. Tehát az Európai Unió befizetői is jól jártak a magyar fejlesztésekkel.

Szeretném önöknek elmondani, hogy 133 ezer pályázat érkezett be, 73 ezer nyertes pályázat született, 43 ezer pályázót jelent ez, közülük 28 ezer céget, 25 ezer önkormányzati, civil és állami programot. Szeretném azt is elmondani önöknek, hogy Magyarország ebben az időszakban összesen 236 kilométernyi vasutat épített és újított fel, megvalósult 1066 kilométernyi kerékpárút, megépült 537 kilométernyi teljesen új út, megvalósult 2849 kilométernyi útnak a felújítása. 2010 óta Magyarországon 500 ezer új munkahely született, amiből 134 ezer munkahely az Európai Unió támogatásával jött létre. 28 ezer kis- és közepes vállalkozás kapott támogatást. 366 milliárdot fordítottunk kutatás-fejlesztésre, turisztikai fejlesztésre 314 milliárdot, 197 milliárdot a közigazgatás korszerűsítésére, és a vállalkozások között összesen 1651 milliárd támogatást osztottunk szét. Megújult 521 iskola és 20 egyetem. 163 kórházban zajlott átalakítás és felújítás.

A munkaerőpiacra visszavezető és tudásfejlesztő képzésben Magyarország felnőtt lakosságából az Európai Unió támogatásával 1,3 millió fő részesült. Megoldottuk mintegy 5 millió ember lakásának szennyvízkezelését, megoldottuk 3 millió ember árvíz- és belvízvédelmét, és mintegy 7,9 millió ember számára biztosítottuk az egészségesebb ivóvíz lehetőségét.

Szeretném tájékoztatni önöket arról, hogy 2013-ban érdemben alakítottuk át az intézményrendszert, ami lehetővé tette, hogy az idén 2400 milliárd forintot fizessünk ki, hozzájárulva ezzel a gazdasági növekedéshez. Szeretném megnyugtatni az ország lakosságát - és ellenzéki képviselőit különösképpen -, hogy a pénzek felhasználásának szabályossága teljes egészében megfelel az Európai Unió átlagának, 9000 milliárd forint elköltése után 73 ezer nyertes pályázat mellett az Európai Bizottság kevesebb mint 2 százaléknyi programban talált hibát.

Szeretném azt is elmondani, hogy nem azért van több vizsgálat, mert több a hiba, azért van több vizsgálat, mert több az önök feljelentése. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* 2010 után az ellenzéki pártok meghonosították a feljelentés kultuszát, összességében mégis sikeres a program, elsősorban a kormánypárti munkatársaknak, a dolgozóknak *(Az elnök ismét csenget.)* és a parlament támogatásának köszönhetően.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Miniszter úr napirend előtti felszólalására a frakciók kétperces időkeretben válaszolhatnak, amennyiben kívánnak élni ezzel a lehetőséggel. Z. Kárpát Dániel jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az utóbbi fejlesztési ciklus tekintetében messzemenőig tudok azonosulni Lázár Jánossal azon kijelentése tekintetében, hogy Magyarország függetlensége jelentős részét a korábbiakban feladta, és ezt a katasztrofális helyzetet egy olyan következményrendszer követte, ami Magyarország számára nemhogy sikersztoriként nem írható le, de az eutanázia minősített esetéhez vezetett, és az EU-val kapcsolatos kapcsolatrendszerünk feloldása, újratárgyalása nélkül nem oldható meg ez a helyzet.

Tökéletesen látjuk, hogy a fejlesztési források több mint 95 százaléka brüsszeli eredetű vagy Unióban meghatározott módon történik és kerül kifizetésre. Azt is látjuk, hogy a sok díszkőburkolatból nem lesz igen széles gazdasági kiterjedő hatás, nem lesznek produktív munkahelyek, és azt is látjuk, hogy önerőből nem igazán sikerült elindítani semmit, akár egy állami háttérű otthontermelési programot, akár egy olyan termelést támogató adórendszert, amely a saját erőforrásainkra épít, és végre nem azon a brüsszeli köldökzsinóron próbálja minél hatékonyabban tartani a magyar gazdaságot, amelyen egyébként csak sorvadozik. Hiszen még egy kijelentésével egyetértek, való igaz, a német gazdaság, a nyugati gazdaságok igen-igen jól járnak azzal, hogy Magyarországon jelen lehetnek a cégeik egy önök által kialakított nagyon kedvezményes gazdasági klímában, egy kellemes klímában, éves szinten több ezermilliárdot tudnak adózatlanul kivonni a magyar gazdaságból, miközben önök nem tudják megállítani az elvándorlást, nem tudtak érdemben lépéseket tenni a tragikus méretű népességfogyással szemben, és az is elmondható, hogy ha a magyar lakosság fizetését, átlagos bérszínvonalát euróban vizsgáljuk, euróban bizony ez az utóbbi évek tekintetében csökkent.

Tehát nemhogy felzárkózni nem tudtunk, egyáltalán közelíteni a nyugat-európai szinthez, hanem sajnálatos módon ott tartunk, hogy a szakadék tovább mélyült. Éppen ezért mondom azt, egyetértek önnel, önök, a politikai elit - a korábbival közösen - feladta Magyarország szuverenitásának jelentős részét, arra szólítjuk fel tehát önöket, hogy szerezzék ezt vissza, vagy ha önök nem teszik, majd egy Jobbik-kormány megteszi. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Gógös Zoltán következik.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! *(Közbeszólások a Fidesz soraiból. - Az elnök csenget.)* Nem illik idegen tollakkal ékeskedni. *(Kósa Lajos: Zolikám, ülj le! - Derültség a Fidesz soraiban.)* Ön úgy kezdte a beszédjét, hogy önökön múlt ez az egész. Én

meg azt gondolom, hogy gyakorlatilag azt hajtották végre, amit mi elterveztünk, szerencsére *(Dr. Schiffer András: Ez így van!)*, és nem csináltak mást, például az iskolafejlesztéseknél - itt van miniszter úr, megerősítheti *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* -, mint hogy avatni jártak, ahova persze azokat meg se hívták, akiknek az a beruházás köszönhető volt. Ez igaz volt sok egyébire is.

Miniszter Úr! Mi azt láttuk ebben a végrehajtási időszakban, amikor önök átvették ezt a fejlesztési programot, hogy nagyon-nagyon intenzíven dolgoztak a barátok, hogy rengeteg olyan közbeszerzés volt, amit mindig csak ugyanaz a vállalkozás nyert, tehát magyarul, lehet, hogy dicséret illeti azokat, akik ebben a munkában mint közalkalmazottak vagy köztisztviselők tisztességes munkát végeztek, de a kormány nem ezt csinálta. A kormány azt csinálta, hogy úgy, ahogy egyébként mindenben a mostani ügyeknél is - föld, trafik s a többi -, mindent odaadott a saját barátoknak, hogy állítólag a 25 százalékos részből nagyon-nagyon jól megéljenek. Ez egy hibás logika.

Kíváncsian várjuk a következő ciklus programjait, ugyanis eddig semmi újat nem tudtak felmutatni. Eddig csak az a fejlesztéspolitika zajlott le Magyarországon, amit a korábbi kormány készített elő, amit önök egy évig nemhogy segítettek volna, csak akadályoztak, mert semmi nem tetszett abból az intézményrendszerből, ami egyébként addig is tökéletesen működött.

(13.20)

Nem beszélve arról, hogy majd mennyi beruházás lesz kidobva az ablakon például az agráriumban annak a nagyon-nagyon elhibázott gazdaságpolitikának a következtében, amivel cégeket tesznek tönkre, csak azért, mert most nem tetszenek, hogy vannak. Én azt gondolom, miniszter úr, hogy ezt alaposan át kéne gondolni, mert nem lenne jó, ha az enyészete lenne például a mi szakmánkban nagyon sok öntözési és egyéb beruházás, csak azért, mert önök nem úgy gondolják. Úgyhogy én nem lennék erre olyan büszke, miniszter úr. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Hargitai János képviselő úr, a KDNP részéről. Parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A frakcióm nevében én is azt gondolom, hogy ez teljesítmény, amit a kormány elért, száz százalékát le tudtuk hívni ezeknek a forrásoknak, és ki is fizettük ezeket a forrásokat. Teljesítmény ez annak fényében is, hogy maga az Európai Bizottság még 2012-ben is arra gondolt, hogy Magyarország a források legalább 25, ha nem 30 százalékát el fogja veszíteni. Erre utalt a miniszter úr.

A keretrendszert, Gógös képviselő úr, kétségtelen, önök alkották meg. Sajnos ezen változtatni nem

tudtunk; ha tudtunk volna, akkor hatékonyabb lett volna a forrásfelhasználás, mert más célokra költöttünk volna, mint amit önök megterveztek. Ahhoz, hogy ez sikerüljön, a kormány átalakította azt az intézményrendszert, amin keresztül ezeket a forrásokat lehívjuk. Fontos lépés volt, hogy 2013-ban megszüntettük a kormányon kívül, bár a kormány irányításával működő Nemzeti Fejlesztési Ügynökséget, és magába a kormányba hoztuk be az irányító hatóságokat, és a Miniszterelnökség koordinálásával mindent megtettünk azért, hogy pörögjön az európai pénzek felhasználása.

2014-ben - lezárt költségvetési évben - 3,7 százalékkal volt a magyar gazdaság növekedése, ebben nagyon jelentős tényező volt az, amit európai uniós forráslelővások kapcsán tenni tudtunk, és amivel a gazdaság pörgését erősíteni tudtuk. Baranyában - mondjuk, nem a magyar gazdaság centruma, de egy példát mondok - csak az utolsó évben, 2015-ben 60 milliárd forint lelővására került sor. Ez egy beteg baranyai gazdaságban rendkívül jelentős tényező.

Én is azt gondolom, hogy minden dicséret megilleti azokat, akik munkát végeztek abban. Egyrészt, mert voltak képesek pályázni önkormányzatok, civil szervezetek és gazdasági szereplők, és dicséret illeti nyilvánvalóan azokat a munkásokat és köztisztviselőket, állami alkalmazottakat, akik mindent megtettek azért, hogy ez a forráslelővás sikeres legyen. Én azt gondolom, hogy a következő ciklusban is hasonlóan kell eljárni. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Most az LMP képviselőjének, Schmuck Erzsébet asszonynak adom meg a szót.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Az önmagában nem siker, ha minden rendelkezésre álló forrást lelővünk; a kérdés az, hogy ezt a sok ezermilliárd forintot az elmúlt években mire használtuk fel, ezek a pénzek hogyan hasznosultak a célból, hogy a társadalom, az emberek jobban éljenek, hogy a gazdaság fenntartható pályára érjen, hogy a duális gazdaságon belül szűküljenek a rések. Ezek a fő kérdések. Mi azt tapasztaltuk, hogy ezek a pénzek nem jól lettek felhasználva.

Azt mi is elismerjük, hogy a kormány szinte tökéletes rendszert épített fel az uniós pénzek széthordására. Ez biztos, hogy tökéletes; mondhatni azt, hogy a lopás folytatódott, csak a zseb változott. Hadházy Ákos, az LMP antikorrupciós szóvivője több tucat pályázatnál tárta már fel, hogy nem létező vagy fölösleges szolgáltatásokért kapják a százmilliókat, sokszor milliárdokat ugyanazok a cégek, előre megbundázott közbeszerzéseken. Csak egy példa: ha a miniszterelnök veje közvilágítás-korszerűsítéssel foglalkozik, akkor Magyarországon minden városban fel fogják újítani a közvilágítást. De szintén az LMP tárta fel a „Híd a munkába” program elképesztő kiadásait, a havi 500 ezer forintért bérelt Opel Corsáktól kezdve a 30 millió forintos, talán nem is létező toborzási tanulmányon át, és még sorolhatnám.

Miniszter úr a tavaszi ülészakáján végén egy kérdésemre, egy hozzászólásomra azt mondta, hogy az ősz folyamán be fogják hozni azt az értékelést, ami az elmúlt hét év pénzfelhasználásáról szól. Nem tudom, most hihetünk-e annak, hogy a következő év elején ezt pótolni fogják, és az Országgyűlés valóban megismerkedhet a részletekkel. Két perc alatt nem lehet alapos, megfontolt véleményt mondani az egészről.

Ön felsorol adatokat, ennyi pályázat, annyi munkahely. Az ellenzéknek is időt kell arra adni, hogy megfontoltan, alaposan véleményt formálhasson ezekről a kérdésekről. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Manning János képviselő úr következik.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-frakció nevében és az elhangzott és megismert adatok alapján is egyértelműen kijelenthetjük, hogy igenis nagy sikerről beszélhetünk. A pályázati támogatások lelővása azért önmagában is siker, mert nemigen volt példa arra, most nagy esély van arra, hogy 100 százalékban sikerül lelővni a forrásokat.

Gógös képviselő úrnak tudom válaszolni, hogy ha a 2010 előtti ütemet folytattuk volna, akkor 3000 milliárd forint uniós támogatást nem lehetett volna lelővni. Ahogy Hargitai képviselőtársam mondta, az Unió is úgy valószínűsítette, hogy 25-30 százalék bent ragadhat. Jó döntés volt a kormányzat részéről az intézményrendszer megváltoztatása, igenis köszönhető az intézményrendszerben dolgozóknak, hogy a források lelővását lehetővé tették; csak novemberben 1859 milliárd forint kifizetésére került sor. És az is jó döntés volt, hogy 100 százalék fölött lehetett vállalni a programokat, hiszen így vált lehetővé, hogy a mai napig 9041 milliárd forintot hívtak le, és így válik lehetővé, hogy a végén a programokból fennmaradó pénzek ellenére is nagy esély van rá - még egyszer ismétlem - a 100 százalék lelővására.

Természetesen az igaz, hogy a Fidesz gazdasági programja nem mondja azt, hogy mindent az uniós támogatásokra lehet alapozni, mégis az tette lehetővé a 100 százalék fölötti lelővást, és ehhez kellett a hazai források is. A következő 35 évet tehát nem az uniós támogatásokra kívánjuk alapozni, de azért meg kell említeni, hogy ennek a következőkben is, 2020 után is lehet szerepe Magyarország felzárkóztatásában. Az igaz, hogy az MSZP lekötötte a források nagy részét, és az igaz, hogy a források felhasználásának a hatékonyságát lehet fokozni, a következő uniós ciklus ezt lehetővé is teszi. S hogy kik részesültek? 134 ezer új munkahely jött létre, és 28 ezer kis- és középvállalkozó részesült belőle. Én úgy gondolom, ez mutatja, hogy széles ez országban sokan részesültek az uniós támogatásokból. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! A következő napirend előtti felszólaló Gógös Zoltán képviselő úr, az MSZP

frakciójának tagja: „Az áfacsökkentésről” címmel. Parancsoljon!

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Jó napot kívánok, hölgyeim és uraim! Folytatnám, amit elkezdtem az előbb, ugyanis úgy tudtam, hogy a második lesznek, de semmi problémát nem okoz.

ELNÖK: Ennek örülök.

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): A hétfvégén miniszterelnök úr tett egy bejelentést, mégpedig arról, hogy csökkenni fog az áfa. Önmagában minden áfacsökkentésnek örülni kell, de vártuk a kiegészítést annak a mondatnak, ami az épített lakásokról szólt, hogy „és az alapvető élelmiszereké”. Ezt azért vártuk, mert ha már nagyjából háromezer lakás bővítéséről szól ez a történet, ami körülbelül lakásonként négy emberrel számolva 11-12 ezer embert érint, akkor talán elvárható lenne egy sikerjelentés után az is, hogy olyanban is döntsön a kormány, ami sok millió embert érint. Sok millió olyan embert, aki nemhogy új házat nem tud venni, se 150 négyzetméterest, se 300 négyzetméterest, mert most már láttuk a betervezett javaslatot, amiről majd nyilván lesz egy nagy vita, hiszen egy 32 paragrafus törvény, ami rengeteg mindenről szól, közte egy sorban valóban az áfacsökkentésről, tehát még egyszer: nem hiszem, hogy túl sok ember tud ma Magyarországon ilyen volumenű lakást venni. Ezt maga Varga miniszter úr ismerte el, amikor azt mondta, hogy ez nagyjából a jelenlegi 7-9 ezer körüli újlakás-állományt egy 3, maximum 5 ezer darabos mennyiséggel dobhatja meg. Én azt gondolom, hogy olyanhoz is hozzá kellene most már nyúlni a kormánynak, ami nagyon sok kis jövedelmű és alacsony keresetű embernek a napi életét segíti, ebben pedig a legnagyobbat akkor tudnánk közösen alkotni, ha csökkentenénk az alapvető élelmiszerek áfáját. Na, nem mindenét, mert nem kell a luxust és a luxusfogyasztást segíteni, ezért ajánlom képviselőtársaim figyelmébe - és nyilván ki is fogjuk használni ezt a remek alkalmat, hogy a kormány megnyitotta a 3. mellékletét az áfatörvénynek, amiben az 5 százalékos körben lévő tételek vannak -, hogy be fogunk nyújtani hozzá módosító javaslatot, amiben felsoroljuk, hogy mik azok az élelmiszerek, amelyeknek az áfacsökkentését kívánatosnak tartanánk.

(13.30)

Nem lesz új ez a javaslat, ezt nagyon sokszor elmondtuk, de azért szeretném megismételni, hogy mindenki értse, miről van szó: ebbe a tej, a félkemény sajtok, a fehér kenyér, félbarna kenyér, vizes kifli, vizes zsömlé, a tojás, az európai édesvízi halak, a baromfifélék és a zöldség-gyümölcs kerülne bele, természetesen az, ami Európában előállítható. Nincs ebben semmi luxus, semmilyen olyan termék, amit ha valaki meg akar venni, akkor nyilván meg is tudja

fizetni, de benne van minden olyan, amit az átlagember fogyaszt.

Tudják, képviselőtársaim, amikor Magyarországon az alacsony jövedelmi kategóriában az emberek a fizetésük közel 30 százalékát élelmiszerekre költik, akkor nem kellene azon gondolkodni, hogy ezen a helyzeten kell-e vagy szükséges-e változtatni. Ezt két módon tudjuk megtenni. Egyrészt úgy, ha nagyon intenzíven emeljük a fizetéseket. Erre is van javaslatunk, többször jeleztük; a közszféra kizárólag a parlamenten múlik, a versenyszféra pedig azon a szabályozáson, ami a terheléseket csökkenti, illetve veszi vissza, hogy értelmes párbeszéd alakulhasson ki a piac szereplőivel is.

Tehát ez a két követelésünk van. Ez nem új keletű. Az áfa nagyjából hat éve, amióta önök kormányoznak, mindig előjön. Tudom, erre az lesz a válasz, hogy volt áfanövelésünk. Igen, de akkor is alkalmaztunk egy 18 százalékos kulcsot, hogy a legszegényebeknek legyen milyen alapvető élelmiszerhez nyúlni, nem a legmagasabb áfamértéken.

Gondolom, államtitkár úr fog majd válaszolni rá. Nem akarom hangsúlyozni, hogy miért kell ez még. Holnap majd a miniszterelnök úrnak is megmutatom ezt a képet (*Felmutat egy képet.*), most ez a nem hivatalos gazdaság, ahol a húsfeldolgozó és a horgászbolt keresztezése van, mert a csonttal együtt a csontot is árusítják. Úgy gondolom, hogy pontosan ezen kóklerek és gazemberek ellen is kellene az, hogy ne legyenek versenyelőnyben a tisztességes vállalkozásokkal szemben. De még egyszer mondom, ezt majd holnap a miniszterelnök úrral az azonnali kérdések között a pápai húsgyár kapcsán kívánom megvitatni. Ezt csak azért mutattam, mert ennél a cégnél nemcsak az áfát csalják el, hanem a járulékokat is. Tehát amikor arról beszélnek, hogy az általunk benyújtott javaslat nagy lyukat vágna a költségvetésen, ez nem így van. Mi kiszámoltuk, ez semmilyen kiesést nem okozna középtávon.

Arra kérem önöket, hogy támogassák ezt a módosító javaslatunkat. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Rogán Antal miniszter úré a szó.

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd kezdjem azzal, hogy Gógös képviselő úr mai hozzászólása az én véleményem szerint a kétszínűség iskolapéldája. (*Gógös Zoltán: Miért?*) Azért, tisztelt képviselő úr, mert ki emelte meg az élelmiszerek áfáját Magyarországon? (*Gógös Zoltán: A Fidesz, 27 százalékra.*) 2002-ben, amikor átadtuk a kormányrudat, ez 12 százalék volt, tisztelt képviselő úr. Ki emelte meg először 2004-ben 12-ről 15 százalékra? Önök, tisztelt képviselő úr. Ki emelte meg utána 2006 szeptemberében 15-ről 20 százalékra? Megint csak önök, tisztelt képviselő úr. (*Gógös Zoltán: És ki emelte meg 27 százalékra?*) Ki emelte meg 2009 májusában 20-ról 25 százalékra? Megint csak önök, tisztelt képviselő úr.

De nézzük meg azt, hogy önök mikor csökkentették áfát, és az hogy nézett ki, tisztelt képviselő úr. A választások előtt csökkentették áfát. Az általános áfakulcsot lecsökkentették 25-ről 20 százalékra, majd azt követően, tisztelt képviselő úr, ahogy vége lett a választásoknak, egy hónappal később visszamelték 20-ról 25 százalékra. *(Gógös Zoltán: Önök meg 27 százalékra emelték fel.)* Tisztelt képviselő úr, azt gondolom, hogy ez a kétszínűség igazi iskolapéldája.

Aztán tegyük hozzá azt is, hogy miközben önök áfát emeltek, aközben még a személyi jövedelemadó is megemelték, tisztelt képviselő úr. Még azt is! Tehát arra is képesek voltak, hogy ezzel párhuzamosan nemcsak az árakon keresztül, hanem még a személyi jövedelemadón keresztül is több pénzt vegyenek ki az emberek zsebéből. Mert, tisztelt képviselő úr, amikor önök zárták a kormányzást, akkor Magyarországon létezett a félszuperbruttó nevű intézmény, ami azt jelentette, hogy a magyar családok még az után is személyi jövedelemadót fizettek, amit meg se kaptak, mert a munkáltató által fizetett járulékalap fele személyijövedelemadó-köteles volt. Tisztelt képviselő úr, ez egész egyszerűen felháborító! Emelték a személyi jövedelemadót, emelték az áfát - és ezek után önök beszélnek áfacsökkentésről? *(Gógös Zoltán: Igen.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Ehhez képest, amikor mi az elmúlt esztendőben belevágtunk a rezsicsökkentésbe, nem csináltuk vissza a választások után. S most, amikor belevágunk az áfacsökkentésbe, azt elmondhatom önnek, képviselő úr, hogy amit ebben a törvényjavaslatban benyújtottunk, ígérjük, hogy a következő négy esztendőben ilyen alacsony marad ez az áfakulcs. Ez így is fog maradni, tisztelt képviselő úr! *(Kunhalmi Ágnes: De van ötven új adónem!)* Ez a nagy különbség a polgári kormány kormányzása és az önök kormányzása között. Önök egy választás előtt tesznek ígéretet, aztán egy hónap alatt szépen vissza is vonják azt. De azt gondolom, az emberek ezt már bőséggel meg is tanulták.

Tisztelt Képviselő Úr! Nem szabad ennyire lebecsülni a lakás áfájának a csökkentését. Először is soha nem volt Magyarországon ilyen alacsony a lakásáfa. S ha már azt nézzük, hogy az otthonteremtést milyen formában támogatták a polgári kormányok és önök, akkor azért itt is, tisztelt képviselő úr, mélyen nézzenek magukba. Mert amikor átvették a kormányrudat 2002-ben, akkor örökölték egy olyan államilag támogatott lakáshitelrendszert, amely felendítette a lakásépítést, lehetővé tette, hogy az emberek olcsón jussanak lakáshoz Magyarországon; aztán amikor kormányra kerültek, Medgyessy Péterrel az élen ugyan megígérték a kampányban, hogy nem nyúlnak hozzá, nem változtatnak rajta, de mégis, gyakorlatilag két év alatt az egészet tönkretették.

Cserébe pedig a devizahiteleket küldték az emberek nyakára, amivel megint csak a bankoknak kedveztek, mert amikor kiderült, hogy a devizahitel nem működik, akkor mit csináltak önök itt, tisztelt képviselő úr: etikai kódexet fogadtak el a bankok

számára. Etikai kódexet, közben pedig a törlesztőrészletek az egekbe emelkedtek, a szerződéseket meg egyoldalúan módosították. Ilyen a szocialista kormányzás, tisztelt képviselő úr. Ezt már volt módunk megtanulni.

Én azt mondom önöknek, hogy ehhez képest ez az áfacsökkentés két dologban is nagymértékben segíteni tud az embereknek. Az egyik oldalról segíteni fog abban, hogy olcsóbban lehet lakáshoz jutni, és szolgálja azt a célunkat is, amit kimondtunk, hogy több más, később következő intézkedéssel együtt Magyarországon mindenki hozzájuthasson egy megfizethető árú saját otthonhoz. A másik nagyon fontos dolog pedig az, képviselő úr, hogy fellendíti a gazdaságot, fellendíti az építőipart, és munkahelyeket teremt, ami azt gondolom, szintén közös célunk kell hogy legyen. *(Gógös Zoltán: Mi? A 3 ezer lakás? Ez vicc!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Ön most itt arról beszél, hogy hány lakás épül mostanság azok között a kerek között, amit önök örökül hagytak számunkra, ami gödörből ki kellett mászni. A gazdaság teljesítménye most már lehetővé teszi, hogy végre ismét belevágyjunk egy otthonteremtési programba. Mi nem abban gondolkodunk, amit ön szeretne, mi oda szeretnénk eljutni, ahány lakás épült már egyszer Magyarországon, mert volt már évenként 40 ezer lakásépítés. *(Gógös Zoltán: Élni nem kell, csak lakni?)* Azt gondolom, nyugodtan tűzzük ki magunk elé azt a célt, hogy több tízezer új otthon létesüljön Magyarországon, az emberek számára megfizethető áron. *(Gógös Zoltán: Először jól kellene lakni!)*

Arra szeretném kérni önöket, hogy ha már az önök idején nem sikerült az áfát csökkenteni, csak emelni, akkor legalább most támogassák ezt az áfacsökkentési javaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nem akartam a miniszter úr válaszát megszakítani, de ennek végeztével szeretném kérni az MSZP frakcióvezetőjét, hogy legközelebb nyújtsanak be egy házszabálytól való eltérésre vonatkozó javaslatot, mely szerint ha Gógös képviselő úr emelkedik napirend előtti szólásra, akkor az idejét növeljük öt percről kilenc percre, mert akkor talán belefér a mondandója az időkeretbe, és nem kell párhuzamosan belekiabálnia a miniszter úr válaszába. *(Gógös Zoltán: Csak reagáltam a miniszter úrra! - Tóbiás József: Meg fog történni!)*

A következő napirend előtti hozzászóló Szél Bernadett képviselő asszony, aki „Nem ünnepelheti magát az a kormány, amely képtelen itthon tartani a fiatalokat” címmel mondja el felszólalását. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nemrég jelent meg az a hír, hogy tavaly rekordösszegű pénzt utaltak haza a külföldön élő magyar emberek. 920 milliárd forint-ról van szó, ami a magyar GDP 3 százalékának megfelelő összeg. Ez egész pontosan 43 milliárd forinttal

több, mint volt egy évvel korábban. Ez a szám kétségbevonhatatlan bizonyítéka két dolognak. Egyrészt annak, hogy már rengetegen vannak kint, és ez a szám rohamosan nő, másrészt pedig ismételten rácsfol Orbán Viktorra, arra a kormányfőre, aki egy „romantikus kalandvágó” propagandával szórakoztatja a magyar embereket, mely szerint a fiatalok csak rövid időre, kalandvágóból mennek külföldre. Hát dehogyis, nem erről van szó! Az LMP retúrprogramja tūpontosan visszaigazolta, amikor is közel 5 ezren mondták el a véleményüket, és ezeknek az embereknek a 70 százaléka azért hagyta el az országunkat, mert nem tud megélni Magyarországon. Magasabb bérre van szüksége, több lehetőségre és több érvényesülésre. Mindössze 5 százalékkuk igazolta vissza, hogy valamilyenfajta kalandvágó hajtotta oda, a többi 70 százalék kőkeményen a rossz magyar fizetések elől menekült ki külföldre.

Ez tragédia! Tragédia, hogy a Fidesz olyan Magyarországot épít, ahol a tehetség és a szorgalom nem kifizetődő, és az is tragédia, hogy családalapítás előtt álló fiatalok egyre nagyobb aránya érzi úgy, hogy itthon nem adottak a feltételek a gyermekvállalásra, nem adottak a feltételek arra, hogy családot tudjon alapítani, hogy hosszú távon be tudjon rendezkedni arra, hogy itthon éljen.

(13.40)

Azt gondolom, a Fidesz nem engedheti meg magának, hogy úgy csináljon, mintha közelebb lenne ahhoz, hogy miért, mikor, hányan mennek el magyar emberek az országból. Ugyanis ezek az emberek az önök rossz döntéseinek a levét isszák meg, és issza ezt egész Magyarország, hiszen így leszünk unokák nélküli ország. Mi úgy gondoljuk, hogy úgy kell kormányozni, hogy ha egy magyar ember tisztességgel dolgozik, az tisztességgel meg is tudjon élni a béréből. Önök nem így gondolják.

Mi azt látjuk, hogy a Fidesz által felépített Magyarországon a magyar emberek alulfizetettek, rossz a bérek, nem jöttek létre stabil, megélhetést biztosító munkahelyek. A munka törvénykönyve olyanra sikeredett, hogy mindent megenged a munkaadónak, de mindent elvesz a dolgozó embertől, és ezek mind a Fidesz a döntései. Ahogyan az is az önök döntése volt, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy a minimálbér növeléséből alapvetően csak az állam húz hasznot, vagy hogy már az amúgy is kivéreztetett szektorokban rendre elmarad a béremelés.

Mint ahogy az is az önök döntése volt, tisztelt képviselőtársaim ott, a kormánypárti sorokban, hogy az állami vezetők 5 millió forintot vihetnek haza az addigi 2 millió forint helyett, mindenki más meg izgulhat azon, hogy vajon egyáltalán időben megjön-e a kis pénzecskeje. Merthogy a rosszul fizetett, tartalékokkal nem rendelkező, dolgozó magyarok közül sokan még újabban ezt a méltatlanul alacsony bért sem kapják meg időben. Az állam egyszerűen késlekedik a bérek elutalásával. Van, akit fél éve nem fizetnek ki, van, aki csak a fizetése felét kapja meg,

más meg még örülhet is, mondják önök, hogy csak pár napot késik a fizetés. Lehet, hogy itt az államtitkár-hadseregnek az nem probléma, hogy ha pár napot késik a fizetése, de a kispénzű dolgozó magyar embereknek ez egy hatalmas probléma.

Önök hétvégén, tudják, nagyon sokat papoltak arról, hogy mi erkölcsös meg mi nem. Tudják, hogy szerintem mi erkölcstelen? Nem adni oda a dolgozó embereknek a bérét időben. Na, az erkölcstelen! Lássunk tisztán! Amíg önök az állami vezetők béreit 5 millió forintra tornázták fel suttymomban, a dolgozói szegénység megállíthatatlanul terjed ebben az országban. A KSH egy önálló kategóriát vezetett be ennek a mérésére, és azt látjuk, hogy most már több millió ember dolgozik ebben az országban a létminimum alatt meg a szegénységi küszöb alatt.

Nekem az az álláspontom, és az LMP úgy gondolja, hogy ha valaki tisztességgel dolgozik ebben az országban, az tisztességgel tudjon megélni a béréből. Azt üzenjük a kormánynak, hogy lehet, hogy önök a magyar embereket olcsónak látják, de hülyének azért nem kéne nézni. Mert pontosan tudják ezek az emberek, hogy nem ezt érdemlik. Jól tudják, hogy ez a helyzet igazságtalan, ez a helyzet megalázó és végképp fenntarthatatlan. Ezért lépnek le, ezért mennek el Magyarországról ezek az emberek.

A magyar nőket pedig a Fidesz kongresszusáról iskolázó Kövér László úrnak pedig e helyütt azt tudom mondani, hogy ha önt zavarja az egyébként a magyar embereket is zavaró demográfiai helyzet, hogy nem tudják Magyarországon a kívánt gyermekeket vállalni a magyar családok, akkor azért kellene inkább tenni, hogy ne kössön ki a legjobb szülőképes korban lévő magyar nők 6 és most már 8 százaléka külföldön. Én nem várom el önöktől, hogy XXI. századi fogalmakkal megbirkózzanak. Nem gondolom, hogy önök erre képesek lennének, ezt már sokszor láttam. (Közbeszólások a Fidesz soraiból: Szerényebben!) Ezért csak annyit kérek önöktől, ne papoljanak nekünk, hanem emeljenek béreket, legyen megfelelő, rugalmas munkavállalás ebben az országban, hogy a magyar nők tudjanak egyszerre dolgozni és a családjukért tenni.

Biztosíthatom önöket, hogy ha ez irányba mennek a folyamatok, akkor számos kedvezőtlen helyzet meg fog oldódni, például több gyermek fog születni Magyarországon, és kevesebb magyar ember fog lelépni külföldre. Én ezt kérem önöktől, legyen az a céljuk végre, hogy ha valaki tisztességgel dolgozik ebben az országban, az tisztességgel meg tudjon élni, és időben kapja meg a fizetését. Csak ennyit kérünk. (Taps az LMP soraiban.)

ELNÖK: Cseresnyés Péter államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Asszony! Talán fölfoghatjuk a hozzászólását egy politikusi túlzásoktól hemzsegő gondolatsornak vagy ép-

pen egy költői túlzástól hemzsegő gondolatsornak. Hiszen azokat az ügyeket, amiket itt fölhozott, nem tudom, honnét szedte. Statisztikai adatok bizonyítják az ellenkezőjét annak, amit ön mond. Néhány adattal, néhány ténnyel szeretném cáfolni azokat a gondolatokat, amiket ön itt elmondott. Hiszen gyászos képet festett a magyar fiatalok helyzetéről Magyarországon és az ő jövőjükéről. Ellenben elhallgatják minden egyes ilyen felszólalás alkalmával azt, hogy a magyar gazdasági és foglalkoztatási statisztikai adatok pont az ellenkezőjét mutatják annak, amit önök mondanak.

Pedig van mit elmondani, pozitívát is elmondani ezekről. A magyar kormány gazdaság- és foglalkoztatáspolitikai intézkedéseinek eredményességét ugyanis, ahogy mondtam, a statisztikai adatok bizonyítják. Negyedik hónapja meghaladja a négymillió főt a foglalkoztatottak száma Magyarországon. A gazdaság tartós növekedési pályára állt, és ezt az is bizonyítja, hogy folyamatosan növekszik a gazdaság, de hogy a bér oldaláról is megnézzük azt, amit ön többször itt elmondott, akkor 2010 és '14 között a reálbérek 10,8 százalékkal nőttek a családi adókedvezmény hatását is figyelembe véve. Ezen belül az átlagosnál jóval nagyobb mértékben gyarapodott a nagycsaládok bérének vásárlóereje. Az idén az első 9 hónapban a reálbér 4,2 százalékkal nőtt, tehát ez cáfolat arra, amit ön mondott.

A munkahelyek számának növekedése határozottan javítja a fiatalok itthoni elhelyezkedését is. Több alkalommal már itt napirend előtti felszólalásban vagy éppen azonnali kérdésben, interpellációban kellett elmondanom azt, de megismétlem itt, amit most mondani fogok, szeretném felsorolni mindazokat a lépéseket, amiket a kormány tesz annak érdekében, hogy a fiatalok minél nagyobb arányban legyenek foglalkoztatva. És ezeknek megvan az eredménye, hiszen Magyarországon a foglalkoztatási rátájuk 17,6 százalékról 26,7 százalékra emelkedett, ha a 2010 és 2015 közötti adatokat nézzük. Ezzel párhuzamosan a munkanélküliségi ráta 28,2 százalékról 16,7 százalékra esett vissza. Tehát nem igaz az, hogy a fiatalok nem találnak maguknak munkát, mert találnak, és egyre nagyobb a foglalkoztatási arányuk. Ilyen magas foglalkoztatási arányra ugyanis, amit az előbb mondtam, nem volt a válság előtt sem példa.

A kormány továbbra is megtesz mindent annak érdekében, hogy a fiatalok minél nagyobb számban találjanak munkát Magyarországon maguknak. Két tervet, két megvalósult akciót szeretnék önnek mondani ezzel kapcsolatban. A munkahelyvédelmi akció keretén belül 2014-ben az év minden hónapjában körülbelül 150 ezer fiatal kapott segítséget, és a munkahelyvédelmi akció segítségével sikerült a munkahelyüket megtartani. A program nagyságrendje pedig 50 milliárd forintos volt, ami 2011-től számítható. A nem tanuló és nem dolgozó fiatalok számának további csökkentése érdekében 2014 és 2020 között rendelkezésre áll körülbelül 200 milliárd forint, ami ugyancsak arra használható fel, hogy ezek a fiatalok,

akik nem dolgoznak éppen, nem tanulnak, munkát találjanak maguknak. Ennek keretében legalább 180 ezer fiatalnak tudunk segítséget nyújtani, vagy úgy, hogy képzést kapnak, vagy pedig az elhelyezkedésüket fogjuk segíteni.

A fiatalok munkaerőpiacra való belépését segíti továbbá elő a duális képzés elterjesztése, hogy munkahelyi körülmények között tanulják meg a szakmát, s minél könnyebben tudjanak ezzel elhelyezkedni. Sőt, hozzá kell tenni, hogy a második szakma megszerzése is ingyenes lesz, ez megint a szakképzettség kiterjesztését és a szakképzett munkaerő hiányát próbálja ellensúlyozni. Emellett a duális képzésben részt vevő vállalatok száma is növekszik, hogy minél jobb legyen a szakmunkásképzés, minél alaposabb legyen. 2014-ben több mint 31 milliárd forintot fordítottunk erre. Mindezeket túl azon is dolgozik a kormányzat, hogy minél kevesebben essenek ki a képzésből. Ezért az iskolaelhagyási program keretén belül is körülbelül 7 ezer tanulót fogunk támogatni 2016-tól.

Ezek a programok mind azt segítik, hogy a fiatalok minél könnyebben, minél hatékonyabban tudjanak elhelyezkedni a magyar munkaerőpiacon. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt a napirend előtti hozzászólások sorában továbblépnénk, engedjék meg, hogy mindannyiunk nevében tisztelettel és szeretettel **köszöntsem Tan Sri Datuk Seri Panglima Pandikar Amin Haji Mulia urat, a malajziai képviselőház elnökét és kíséretét**, akik hivatalos látogatáson tartózkodnak Magyarországon. *(Taps. - A delegáció felállva fogadja a köszöntést.)* További tárgyalásaihoz sok sikert és élményekben gazdag magyarországi tartózkodást kívánok.

Most megadom a szót a KDNP képviselőjének, Hollik István úrnak: „Brüsszel egész pályás letámadása Magyarország ellen” címmel fogja elmondani hozzászólását.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország Kormánya és a Fidesz-KDNP, hűen az európai hagyományokhoz és a demokrácia alapelveihez, az újkori népvándorlásról és a migránsáradat veszélyeiről megkérdezte a magyar embereket.

(13.50)

Ők azt mondták, hogy az ország határait, kultúráját és életformáját is meg kell védeni. A kormány az emberek felhatalmazásával megvédte a határokat, és pontosan azt tette, amelyre a közös uniós szabályok őt kötelezték.

A brüsszeli döntéshozók azonban nem voltak képesek elfogadni, hogy a magyar kormány határozottan kiállt nemzeti érdekei mellett. Ebben semmi furcsa nincs, sőt már szinte meg is szoktuk. Támadtak bennünket az első demokratikus alaptörvényünk

elfogadása vagy éppen a bankadó bevezetése miatt is. Egy különbség azonban most mégis van: a korábbi évek gyakorlatával ellentétben, eltávolodva egyébként a demokrácia nemes hagyományaitól, most érvelni és vitatkozni sem akartak.

Egyszerűen az erősebb minden gőgjével és szellemi restségével ránk akarták erőltetni az akaratukat. Erről szól valójában a kötelező betelepítési kvóta. A Fidesz és a KDNP immár több mint másfél millió emberrel együtt azonban határozottan nemet mondott milderre, és az Európai Bírósághoz fordult.

Ezért tapasztalhatjuk most, hogy hazánk ellen egész pályás letámadást indított az európai balliberális elit, hogy bosszút álljon rajtunk. Először is az Európai Bizottság kötelezettségszegési eljárást indított Magyarország menekültügyi szabályozása miatt. Kilóg a lóláb, mondhatnánk, elég ehhez csak egy példa. A kötelezettségszegési eljárást például azért indították, mert szerintük uniós jogot sért az, ha a menekültkérelemmel kapcsolatos jogorvoslati eljárás lefolytatása alatt a kérelmezőt kiutasítjuk az országból, holott az EU-jog egyértelműen nemzeti hatáskörbe utalja ennek meghatározását.

Az egész pályás letámadás második eszköze az Európai Humanista Föderáció nevű álcivil szervezet európai polgári kezdeményezése, melynek célja az alapszerződés 7. cikkelyének alkalmazása. A Juncker-féle Bizottság ennek a kezdeményezésnek rögtön zöld utat adott. De érdekes módon akkor a Bizottság nem volt ennyire együttérző, amikor a határainkon túl élő magyarok nyelvhasználata és autonómiája ügyében nyújtottak be civil szervezetek hasonló kezdeményezést. Azt rögtön lesöpörték az asztalról.

A harmadik eszköz a hazai bevándorláspárti politikai alakulatok támogatása. Erre jó példa, hogy Gyurcsány Ferenc cége, az Altus újabb megrendelést kapott az Európai Bizottságtól. Nem túlzóak azok a megállapítások, amelyek ezt a támogatást a politikai korrupció kategóriájába sorolják. Mindezek nem véletlen egybeesések.

Az Európai Humanista Föderáció vezetője véletlenül a belga szocialista párt tagja, a szervezet egyébként ezer szálon fűződik Soros Györgyhöz, és olyat is láttunk már, hogy úgy indult brüsszeli eljárás Magyarország ellen, hogy valójában a Bizottság által kifogásolt rendelkezések egész egyszerűen valótlan alapokon nyugodtak, gondoljunk csak a Tavares-jelentésre vagy mondjuk, a médiatörvénnyel szembeni alaptalan támadásokra.

Szeretném leszögezni, hogy Magyarország egyedülálló módon úgy tudta csökkenteni az őt érő migrációs nyomást, hogy ezzel egyidejűleg minden rávonatkozó uniós előírást betartott. Az előbb vázolt képből tehát egyértelműen látszik, hogy két nagy erő feszül egymásnak. Az európai balliberálisok szavazók híján a politikai korrektség nevű szellemi béklyó erős szorításában egy migránsokkal feltöltött és nemzeti identitásuktól megfosztott európai egyesült államok felé akarják terelni kontinensünket, ha az nem tesz az európai polgároknak, akkor az ő akaratuk

ellenére. Mi, kereszténydemokraták ezzel szemben egy sokszínű Európában hiszünk, melyben a színeket az európai népek nemzeti hagyományai biztosítják, a kereteket közös életünkhöz pedig a keresztény kultúra adja. Mi a nemzetek Európájában hiszünk, ők egy nemzeteket megszüntető utópiában.

Bizonyára emlékeznek Gárdonyi Géza Egri csillagok című alkotására, amely részletesen számol be Szulejmán akciójáról, ahol az oszmán sereg katonái csak érdeklődésnek álcázva egyszerűen besétálnak Buda falai közé, majd a nap végén egyszerűen kitűzik a lófarkas félholdat és lefegyverzik a vár védőit.

A történet tanulságainak figyelembevételével kérjük a kormányt, hogy a méltatlan támadások, az egész pályás letámadás és a zsarolások ellenére továbbra is a józan észre hallgatva és a nemzeti érdekeinket figyelembe véve álljon ki közös értékeinkért, a keresztény Magyarorszáért és a keresztény Európáért. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Ismét Rogán Antal miniszter úré a szó.

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném megnyugtatni a tisztelt képviselő urat, hogy a kormány továbbra is eltökélt, és semmilyen körülmények között nem fogadja el a kötelező betelepítési kvótát.

Nem engedjük azt, hogy bárki a magyarok feje fölött eldönthesse, hogy Magyarországon a magyaroknak kikkel kell együtt élni. Nem fogjuk engedni azt, hogy bármilyen, egyébként jogtalanul és nem jogszerűen meghozott európai uniós jogszabállyal előírják azt, hogy Magyarországnak kiket kelljen befogadnia, előírják számunkra azt, hogy kik azok, akiket Európából, Brüsszélből kötelezően betelepíthetnek Magyarországra a magyarok közé. Éppen ezért az Országgyűlés döntésének megfelelően elindította az Európai Bíróság előtt a kötelező betelepítési kvótáról szóló jogszabály megtámadását a magyar kormány. Az igazságügyi miniszter úr az ehhez szükséges keresetet benyújtotta, és várjuk, hogy az Európai Bíróság ezzel kapcsolatban minél hamarabb meghozza a döntését.

Tisztelt Képviselő Úr! Arról is szeretném tájékoztatni, hogy a magyar kormány e téren eltökélt partnereket is keres. A visegrádi országok között, a visegrádi országok kormányai között *(Zaj. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* egyetértés alakult ki abban az ügyben, hogy a kötelező betelepítési kvóta kapcsán elindított eljárásrend semmiképpen nem felel meg sem az európai hagyományoknak, sem a szerződés szellemének, sem pedig az európai jogszabályoknak. Ennek megfelelően a magyar kormány keresi a kapcsolatot azokkal a kormányokkal, amelyek velünk együtt ellenzik a kötelező betelepítési kvótát, és értelem szerűen megpróbálunk közösen fellépni ez ellen, ha nem is közös jogi keresetben, de a brüsszeli Bizottság, illetve Európa különböző fő-

rumain. És itt engedje meg nekem, tisztelt képviselő úr, hogy egy kicsit tágabban nyissak a tisztelt Ház előtt. Ugyanis nem csak a kormánypártoknak vannak képviselői az Európai Parlamentben. Vannak az ellenzéki pártoknak is képviselői az Európai Parlamentben, és itt arra szeretném kérni az ellenzéki pártokat, hogy ha lehet, győzzék meg a saját európai parlamenti képviselőiket, hogy ugyanígy ellenezzék a kötelező betelepítési kvótát. Arra szeretném kérni különösen a baloldali képviselőket, hogy ne Brüsszel álláspontját támogassák az Európai Parlamentben, hanem Magyarország álláspontját támogassák. Azt gondolom, hogy ebben az ügyben igenis sokat tehetünk akkor, ha a magyar baloldal képviselői odaállnak a magyar kormány és a magyar emberek akarata mellé.

Tisztelt Képviselő Úr! Szerintem ma már mindenki számára nyilvánvaló, hogy Magyarországon elenyésző kisebbségben vannak azok a polgárok, akik egyébként támogatnák a kötelező betelepítési kvótát. (*Nagy zaj. - Az elnök csenget.*) Mind a közvéleménykutatások, mind pedig a kormánypártok által időközben elindított petíció mindenki számára nyilvánvalóvá teszi, hogy a magyar polgárok ellenzik a kötelező betelepítést.

A kormány nevében is szeretnék tisztelettel köszönetet mondani mindenkinek, értelemszerűen nemcsak a parlamentben itt ülő képviselőtársaimnak, hanem azoknak is, akik a petíció ügyét segítették, akik az elmúlt több mint egy hónapban vették a fáradságot ahhoz, hogy megkeressék polgártársainkat, akik vették a fáradságot ahhoz, hogy összegyűjtsék azt a több mint másfél millió aláírást. Szeretném megköszönni mindenkinek, aki aláírásával is támogatta a petíciót, mert az a véleményem, hogy a petíció egy pártok feletti ügy. A kötelező betelepítés ellenzése nem egész egyszerűen kormánypárti és ellenzéki álláspont kérdése, ez túl van azon. Azt gondolom, minden józan magyar embernek elleneznie kell azt, hogy egyébként úgy döntsének emberek betelepítéséről Magyarországra, hogy arról a magyar polgárok véleményét nem kérték ki, és arról a magyar polgárok nem dönthettek.

Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném megerősíteni azt is, hogy mi azt gondoljuk, hogy e téren Brüsszelnek, a brüsszeli döntéshozóknak vissza kellene térniük Európa demokratikus hagyományaihoz. Mert ahogy meghozták a kötelező betelepítési kvótáról a döntést, az mindennek nevezhető, csak demokratikusnak nem; mert nem kérdezték meg róla az európai polgárokat, nem kérdezték meg előzetesen az európai kormányokat, és nem kérdezték meg a nemzeti törvényhozásokat sem.

Azt gondoljuk, hogy a demokratikus alapértékekhez, a demokratikus eljárásához való visszatérés csak erősítené a bizalmat Európában, és világossá tenné, hogy a brüsszeli bevándorláspolitikát már régen megbukott, és a bevándorlás kérdését nem úgy kell kezelni, ahogy azt Brüsszel elképzei, hanem elsőként a határokat kell megvédeni, és lehetőséget kell teremteni az európai polgároknak arra, hogy

maguk dönthessék el, kivel akarnak együtt élni és kivel nem. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Most a Jobbik képviselőjében Dúró Dóra képviselő asszony következik: „Habonyi életpályamodell helyett értelmes jövőképet!” címmel. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz hét végi kongresszusán több felszólaló is értetlenkedve állt az előtt a jelenség előtt, miszerint a kormánypártoknak sem a stílusára, sem a politikájára nem vevők a fiatalok.

(14.00)

Ezzel szemben a Jobbik tarol az egyetemisták körében, és a 35 év alatti korosztályban toronymagasan vezeti a népszerűségi listákat. Mindennek természetesen az az oka, hogy mi a fiatalok problémáira érzékeny válaszokat adunk, azokra valódi megoldásokat, megoldási javaslatokat dolgozunk ki, és nem egy habonyi életpályamodell kínálunk nekik.

Az első és a legfontosabb lenne a fiatalok itthon tartása és hazai boldogulásának elősegítése szempontjából a valódi munkahelyteremtés. Nem a külföldi munkavállalás kényszerét vagy a megélhetést nem biztosító közmunkát kellene kínálni a fiataloknak, hanem értelmes munkát, amely tisztességes megélhetést kínál nekik, lehetőleg termelő munkahelyek létrehozásával. Emellett az oktatási rendszernek nem visszafogozni kellene a gyerekeket, hanem átrendezni a nehézségeken, segíteni őket az előrébb jutásban, és a társadalmi mobilitás motorjává kellene tenni a magyar oktatási rendszert. Ehhez elengedhetetlen lenne például az, hogy az államilag finanszírozott felsőoktatási helyek számát növeljék, és a Jobbik ifjúsági tagozatának nagyon fontos javaslata, hogy az első nyelvvizsga mindenki számára ingyenes legyen, és általánosságban elmondható, hogy az egész oktatási rendszerben a megfelelő finanszírozást biztosítani kellene.

Az elvándorlási szándék Magyarországról az önkormányzata idején a legmagasabb az elmúlt 25 évben, ezek olyan adatok, amelyekkel vitatkozni nem lehet, a konzekvenciákat viszont le kellene vonni ezekből. Nem arról van szó, hogy néhány évre tanulás, nyelvtanulás, tapasztalatszerzés okán szeretnének külföldre menni a magyar fiatalok, hanem arról, hogy hosszú távú vagy végleges letelepedést terveznek külföldön, így elveszítjük a jól képzett munkaerőt, akik külföldön fognak családot alapítani, és ki tudja, hogy visszajönnek-e valaha Magyarországra, ki tudja, hogy tudjuk-e az ő tudásukat kamatoztatni vagy sem.

A családalapításban is segítené a Jobbik a fiatalokat. Ez is egy nagyon nagy probléma, hiszen Magyarországon a tervezett és a megszületett gyerekek közötti különbség nemzetközi összehasonlításban is

igen nagy, tehát Magyarországon nagyon nagy számban vannak azok a fiatalok, akik nem tudják a tervezett gyermekeiket világra hozni. Ezért lenne elengedhetetlenül szükséges például a gyermekneveléshez szükséges cikkek áfájának minimális mértékűre, 5 százalékra csökkentése, illetve az anyák munkavállalásának, foglalkoztatásának az elősegítése.

De felhozhatnám egy olyan kényes kérdésként az ifjúsági törvény megalkotását, ami nemcsak szakmai, hanem hitelességi kérdés is az önök esetében. Amikor a Fidesz ellenzékben volt, folyamatosan követelte az akkori szocialista kormányokon, például Rétvári Bence államtitkár úr személyesen is, hogy alkossák meg az ifjúsági törvényt, hiszen erre égető szüksége van Magyarországnak. Eltelt öt év, azóta is önök kormányoznak, és még mindig nem született meg az ifjúsági törvény, még ezt sem csinálták meg a fiatalok érdekében.

Ez az a XX. századi mentalitás, amire azt mondják a magyar fiatalok, hogy nem kérnek belőle, ez az a hozzáállás, amit elutasítanak; vagy az a XX. századi mentalitás, amit a gyermekéhezés felszámolására alkotott határozati javaslatokkal kapcsolatban tanúsítottak, amikor Harrach Péter azt mondta, hogy kizárólag azért nem támogatják ezt a kezdeményezést, mert azt az ellenzék nyújtotta be. Ezzel áll szemben a Jobbik által kínált XXI. századi politikai kultúra, amely egy javaslatnak kizárólag a tartalmát nézi és azt, hogy az a nemzet érdekét szolgálja vagy azzal ellentétes, a fiatalok érdekét szolgálja vagy azzal ellentétes, és ez alapján ítélik meg.

Hogyha a politikusi utánpótlást és a pártok ifjúsági szervezeteinek összehasonlítását megnézzük, akkor azt látjuk, Lázár János maga mondta a Fidelitasra utalva, hogy törtető fiatalokról van szó. Ezzel szemben áll a Jobbik ifjúsági tagozatának értékalapú, mozgalmi alapon szerveződő közössége, amely mozgalmi alapon fordul a fiatalok felé, az ő valós problémáikra ad válaszokat. Ilyen volt a diákhitelről szóló kampány, a diákmunkáról szóló kampány, a gyermekvállalás nehézségeiről, kihívásairól szóló kampány, a Magyar Ifjúsági Kódex vagy a legújabb kiadványunk, az Eszmék Könyve (*Felmutatja.*), amely a politika világában segít eligazodni a fiataloknak. És amíg azon tanakodnak itt az Országgyűlésben vagy egymás között, akár Semjén Zsolt, hogy Orbán Viktor SMS-el vagy nem SMS-el, addig a fiatalok továbbra is az öregecskedő politikusok pártját fogják látni a Fideszben. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Az elmúlt hetekben a Jobbik legismertebb politikusává Kovács Béla vált (*Közbeszólások és derűltég a Jobbik soraiban.*), éppen ezért úgy látom, itt a parlamentben a Jobbik óhatatlanul vissza akar...

(*Szávay István közbeszól.*) - vissza akar nyúlni azokhoz az időkhöz, amikor még Jobboldali Ifjúsági Közösségnek hívták (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*), amikor még fiatalos arcú volt, de az utóbbi hetekben, amikor egy ilyen KáGéBélának becézett, titkosszolgálati múlttal rendelkező, erős (*Kunhalmi Ágnes: Oroszok egymás között!*) oroszországi, posztszovjet kapcsolatokkal rendelkező úr fémjelzi a Jobbikot, hát, akkor bizony ráfér a Jobbikra egy kis ráncfelvarrás, és érdemes itt a parlamentben is előhozni egy-két olyan szöveget, amely azt mutatja a retorikában, hogy mennyire modern és fiatalos párt a Jobbik, ha a pénzeit mégiscsak a XIX. századi módon gyűjti ez a párt, vagy még annál is rosszabb módon. (*Közbeszólások és derűltég a Jobbik és az LMP soraiban.*)

Tisztelt Képviselő Asszony! Ha ön nem itt, a magyar parlamentben ülne, hanem egy másik parlamentben, mondjuk, Lengyelországban ülne a szejmben, vagy Bukarestben ülne az ottani parlamentben (*Z. Kárpát Dániel: Mi a válaszd?*), akkor bizonyára még nagyobb vehemenciával mondaná (*Kunhalmi Ágnes közbeszól.*), hogy nálunk, mondjuk, Lengyelországban 6 százalék a fiataloknak az elvándorlása, a magyar modellt kellene követni, mert ott csak 2. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Vagy Romániában is azt mondhatná, hogy mennyivel jobb lenne a nyugati szomszédunk példáját követni, hiszen ötször kisebb a fiatalok elvándorlása Magyarországról, mint amilyen Romániából; és még lehetne sorolni (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) akár baltikumi, akár más példákat (*Dr. Schiffer András közbeszól.*), hogy más országokból, amelyek Magyarországgal együtt csatlakoztak az Európai Unióhoz, milyen nagy mértékű a fiataloknak az elvándorlása. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*)

Nyilván nekünk az is fontos, hogy ez a 2 százaléknál fiatal minél hamarabb visszatérjen, de ha megnézi, hogy más, hasonló gazdasági helyzetben, hasonló társadalmi helyzetben lévő országoknál mi a helyzet, akkor azt láthatja, hogy háromszoros vagy ötszörös az elvándorló fiataloknak az aránya vagy a külföldön munkát vállaló fiataloknak az aránya. Sokak esetében egy-egy nagyobb összegnek a kifizetése, egy nagyobb adósságnak vagy devizahitelnek a kifizetése volt az az ok, ami miatt külföldre mentek, hogy annyi pénzt összeszedjenek, amiből ki tudják fizetni azt az adósságot. A devizahiteles-mentés, a végtörlesztés pontosan nekik segített, hogy emiatt ne kelljen senkinek külföldre mennie. (*Dr. Schiffer András közbeszól.*) Vagy ön azt mondta, hogy sokak számára fontos, hogy itt anyagi okokból ne maradjon el a gyermekvállalásuk. Tisztelt képviselő asszony, a mai napon is lehetőségük van arra, és a holnapi napon is (*Kunhalmi Ágnes: Hogy szüljenek?*), hogy pontosan a lakások építésének áfacsökkentését megszavazzák. (*Közbeszólások és derűltég a Jobbik soraiban.*) Vagy a családok otthonteremtési kedvezményét miért nem sikerült a Jobbiknak támogatnia? Ön azt mondta, hogy a családok több gyermeket szeretnének vállalni. Ön mért nem támogatta a csa-

ládok otthoneremtési kedvezményét, hogy tudja megindokolni nekik, hogy ezt nem tette meg? Vagy beszélhetnénk a bölcsődei ellátásoknak a kibővítéséről (*Dúró Dóra: Hát, arról beszélhetnénk!*), a mini-bölcsődéről, beszélhetnénk a munkahelyi bölcsődéről vagy azokról az új kategóriákról, amelyek létrejönnek (*Közbeszólások a Jobbik soraiban.*), pontosan azért, hogy rugalmasabb legyen a gyermekvállalás mellett a gyermeknek az elhelyezése.

Őn is tudja: bölcsődében és óvodában 318 ezer gyermek kap ingyenesen enni, és 700-800 ezer gyermek pedig ingyenesen kap tankönyvet. (*Kunhalmi Ágnes: Olcsó húsnak híg a leve!*) Ezek a költségek Magyarországon nem terhelik a szülőket. Lehet, hogy van még két-három skandináv állam, ahol hasonló mértékben nem kell ezeket a költségeket kifizetni, de Európa többi részén, akár nyugatabbra, akár délebbre néz, bizonyára ezek a tételek minden családnál jelentkeznek. De ugyanígy mondhatjuk a devizahiteles-mentés mellett a Diákhitel2-t vagy a felvételi számoknak az alakulását. Nem igaz az, amit ön mond, képviselő asszony, tavalyelőtről tavalyra növekedtek a felvételi számok (*Dúró Dóra: És 2010-hez képest mennyi?*), a tavalyi évben pedig körülbelül ugyanannyiak voltak, mint az idei évben. És az ingyenes nyelvvizsgáról is beszélhet ön, hogy a Jobbik megadja, tisztelt képviselő asszony, de nem kell megadni, hiszen az érettségi révén ingyenesen nyelvvizsgával egyenértékű bizonyítványt szereznek a fiatalok, megvan az ő nyelvvizsgájuk akkor (*Dr. Schiffer András közbeszól.*), amikor leérettségiznek, ezt ön is nagyon jól tudja, csak bennragadt a 2010-es lemez a Jobbik kampánygépezetében (*Dúró Dóra: Akkor még nem is volt ez!*), és még mindig ugyanazokat a szövegeket mondja, miközben a magyar fiatalok számára ez természetesen már lehetőségként meg van adva annak, aki élni akar ezzel.

A Jobbiknak pedig, azt hiszem, igencsak szüksége van erre a kis fizetkére, amelyet ön felmutatott, hiszen eszmeileg a leginkább a zavar jellemző a Jobbikra, hiszen a magyar nemzeti érdek pártjaként kezdték, de ahogy a parlamenti szavazásaikat látjuk, sokszor inkább az orosz nemzeti érdeket szolgálják, mintsem a magyar nemzeti érdekeket (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Paks! Paks!*), mintha az érdekkijárástuk Brüsszelben is és itt, Budapesten is igencsak Moszkva felé hajolna. Bízom benne, hogy nem küldenék kötelező útra Moszkvába a jobbikosok a magyar fiatalokat, szerintem van nekik jobb jövőképük is. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) A nemzeti tehetségprogramról szólnék még nagyon röviden, hiszen ennek a forrásait is azért dupláztuk meg, hogy aki tehetséges magyarországi fiatal, az akár másfél millió forintos (*Dr. Schiffer András közbeszól.*) szabad felhasználású ösztöndíjat is kapjon, hogy itt bontakoztassa ki a tevékenységét.

(14.10)

Azoknak pedig, akiknek vagy a szüleiknek arra nincs fedezetük, hogy például nyaralni menjenek,

nekik indítottuk az Erzsébet-programot, a Határtalanul!-programban pedig megismerhetik a határon túli magyarokat is. Azt hiszem, ez egy koherens és biztos jövőkép minden magyar fiatalnak. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Az ülésvezető elnök mindig dilemmában van, hogy megszakítsa-e a válaszoló kormánytag mondandóját csak azért, mert az ellenzék igyekszik meggátolni, hogy azt elmondhassa. Az utóbbit választottam az előbb, azaz, hogy nem szakítottam meg. De most kénytelen vagyok a frakcióvezető uraknak, a távollévő Vona Gábornak és Schiffer Andrásnak ugyanazt a javaslatot megtenni más formában. Legyenek szívesek benyújtani egy házszabálytól való eltérést, hogy önök, az LMP és a Jobbik kórusban kiabálhassanak be, amikor az államtitkár úr vagy a miniszter úr válaszol. (*Novák Előd: Nem azért kiabáltunk, mert nem értettük!*) Ha ezt elfogadja négyötödös többséggel a Ház, akkor van módjuk ezt megtenni, de arra kérem önöket... (*Novák Előd: Nem volt vicces, azért nem neveltünk!*) Próbálják meg Novák Előd képviselő urat meggyőzni arról, hogy nem a kocsmában van a jobbikos haverjai között, hanem a magyar Országgyűlésben. (*Novák Előd: Senki sem állította. Úgy nézek ki?*) Úgy! (*Derűtség. - Nagy zaj a Jobbik padsoraiból. - Novák Előd: Igen? Ibizán lehet, hogy ilyen! A budapesti kocsmák nem ilyen!*)

Utolsó napirend előtti hozzászólóként Kósa Lajosnak adom meg a szót. Parancsoljon, képviselő úr! (*Folyamatos zaj.*)

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Fidesz a hétvégi kongresszusán elfogadott egy nyilatkozatot a kötelező betelepítési kvóta és a migrációs válság kapcsán.

Azért látjuk ezt szükségesnek, mert nap mint nap, bár rengetegszer beszélünk róla, a parlamentben elhangzó hozzászólások világosan megmutatják, hogy alapvető félreértés van a helyzettel kapcsolatban. Nem tudják az ellenzéki képviselők megkülönböztetni az illegális bevándorlót az európai jogaival élő magyar polgártól, aki eldöntheti, hogy hol szeretne dolgozni. Ez alapvetően az MSZP-re jellemző, akik állandóan kivándorlókról beszélnek, holott napnál világosabb, hogy ha valaki él magyar polgárként azzal a jogával, hogy rövidebb-hosszabb ideig külföldön dolgozik az Európai Unión belül, az nem kivándorló, hanem egy európai polgár.

Továbbá az is világos, hogy annyi hazugság hangzik el ezzel a kérdéssel kapcsolatban, hogy nem árt erre folyamatosan felhívni a figyelmet. Hiszen 340 ezer magyar polgár dolgozik jelenleg az Európai Unió tagállamaiban. (*Dr. Szél Bernadett: Meg egy csomó kivándorló!*) Háromszáznegyvenezer! Mielőtt igaznak hinnénk, amit az ellenzék mond, hogy ezek az emberek a hazai alacsony bérek, a kilátástalanság és a reménytelenség miatt vállalnak máshol munkát, nézzük meg a tényeket! A németek adják a legnagyobb számú, millió felüli olyan polgárt, aki német

állampolgár, de nem Németországban dolgozik, hanem az Európai Unió többi országában. (*Gógös Zoltán: Igen, főnökként, menedzserként!*) Nyilván az alacsony német bérek, a kilátástalan német gazdasági helyzet, a teljes jövőtlenség okán. Innen látszik, hogy mekkora félreértés vagy tudatos hazugság, amivel próbálják a magyar polgárokat az ellenzék soraiból megtéveszteni. Ez alapvetően igaz a Jobbikra és az LMP-re. (*Folyamatos, nagy zaj az ellenzéki padsorokban. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) Miközben figyelmen kívül hagyják azt a tényt, hogy ebből a 340 ezer emberből 110 ezer ember napi ingázó, tehát semmiképpen sem lehet azzal vádolni, hogy tartósan, életvitelszerűen az Európai Unió különböző országaiban élne. És azt is figyelmen kívül hagyják...

ELNÖK: Kérem képviselőtársaimat, engedjék, hogy elmondja a frakcióvezető úr a mondandóját!

KÓSA LAJOS (Fidesz): ...hogyan 1990-től 2004-ig, míg az Európai Unió tagjai lettünk, 220 ezer olyan magyar polgár volt, aki az Európai Unió különböző országaiban dolgozott, miközben ez a munkavállalás az uniós tagságunkig sokkal nehezebb volt, mint utána. Ehhez képest a 220 ezer bővülése a napjainkig 120 ezerrel valósult meg.

Tehát egyáltalán nem lehet azokat a fogalmakat használni, amelyeket teljesen tudatosan összevissza állítanak az ellenzékiek. A szocialisták nem tudják megkülönböztetni az illegális bevándorlót az európai jogaival élő polgároktól, az MSZP mellett a Jobbik és az LMP meg folyamatosan olyan adatokat és szövegeket hangoztat ezzel kapcsolatban, ami egész egyszerűen köszönő viszonyban sincs a tényekkel.

Nem gond. Ezért van az, hogy folyamatosan hangsúlyozni kell, hogy a valóság ezzel kapcsolatban micsoda. Mint ahogy a bevándorlással kapcsolatban is folyamatosan hangsúlyozni kell, hogy a valóság hogyan néz ki, hiszen nemsokára lesz az Európai Tanács ülése, ahol épp ma a reggeli órákban tájékoztatta a parlamenti frakciókat a miniszterelnök a magyar álláspontról, amely továbbra is rendkívül következetes. Nem fogadjuk el, pontosan azon magyarok érdekében, akik rövidebb-hosszabb ideig szeretnének máshol dolgozni, azokat a javaslatokat, amelyek a bevándorlásra hivatkozva szűkítenék az európai polgárok munkavállalási lehetőségeit, és a rájuk vonatkozó szabályokban tennének olyan kitételeket, amely igazából rontja ezek lehetőségeit. Eközben szigorúan támadjuk a kvótára vonatkozó elképzelést, és következetesen képviseljük azt az álláspontot, hogy a kötelező bevándorlási kvóta elvileg nem támogatható, rosszak azok a javaslatok, amelyek az ellenzék soraiból hangoznak el, hogy vállaljuk be a 120 ezres kötelező betelepítést - a szocialisták erre tették javaslatot a törvény vitájában -, mert nem arról van szó, hogy Magyarország teherbírása mi, hanem arról, hogy elfogadjuk-e, hogy mások mondják meg nekünk, tartósan kívül kell együtt élnünk. (*Tóbiás József: Az Országgyűlésben vagy, Lajos, nem Debrecenben!*)

Éppen ezért azt szeretném javasolni az ellenzéki képviselőtársaknak (*Kunhalmi Ágnes: Nem jó a propaganda! Logikai bukfenec! - Az elnök megkocogtatja a csengőt. - Dr. Bárándy Gergely: Hagyjátok már, nem érti, miről beszél!*), tanulmányozzák a Fidesz elfogadott politikai nyilatkozatát. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Kérdezem, a kormány nevében kíván-e valaki válaszolni. (*Rogán Antal jelentkezik.*) Rogán miniszter úr a szó.

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd kezdjem talán röviden azzal, amivel Kósa Lajos frakcióvezető úr is elkezdte. (*Dr. Harangozó Tamás: Miből volt Habony Árpádnak pénze? Nem ez lesz?*) Nagyon sokszor hallottam e Házban azt a számot önkéntől, hosszasan regéltek erről, hogy 300 ezer magyar dolgozik csak Londonban. Ehhez képest, tisztelt képviselőtársaim, időközben nyilvánosságra került az Egyesült Királyság foglalkoztatási szolgálatának pontos adata (*Mirkóczki Ádám: Mindenki be van jelentve!*), amely nem Londonra, hanem az egész Egyesült Királyságra vonatkozik. Abból kiderül, hogy összesen 86 ezer magyar ember dolgozik Angliában (*Dr. Harangozó Tamás: Akkor minden rendben van! - Zaj a Jobbik padsoraiból.*), nem 300 ezer. Ezek után, tisztelt képviselőtársaim, a számokat, amelyeket önök mondanak, ezek szerint minimum négyvel kell osztani a tisztelt Országgyűlésben, mert önök legalább ennyit lódtanak rajta. Tegyük hozzá azt is, hogy egyébként ugyanezekből az adatokból az is egyértelműen kiderül, hogy ezek többsége nem létesített állandó lakcímet (*Dr. Harangozó Tamás: Ibizán hányan laknak?*) és nem létesített ilyen ingatlant. Ebből az következik, hogy nem telepedett le tartósan az Egyesült Királyság területén.

Továbbá, tisztelt képviselőtársaim, szeretnék reagálni arra is, amit a Fidesz kongresszusán elfogadott nyilatkozat kapcsán mondott el Kósa Lajos frakcióvezető úr. Tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom, az egy rendkívül fontos dolog, és erről beszéljünk őszintén: az, hogy az Európai Unión belül van egy schengeni övezet, amelyen belül szabadon áramlik a munkaerő, szabadon áramlik a tőke, és van lehetőség arra, hogy egyébként az áruk és a szolgáltatások is szabadon áramoljanak határokon nélkül, azt gondolom, ez minden európai nemzet számára egy óriási lehetőség. Mi, magyarok nagyon-nagyon sokat tettünk és szenvedtünk azért, hogy idáig Magyarországgal is eljuthasson. Sokat szenvedtünk azért, hogy magyar állampolgárok szabadon vállalhassanak munkát Írországon, Angliában, Ausztriában, Németországban vagy bárhol másutt. Magyarországon nagyon sok ember vesztette el a munkahelyét, amikor 1990 után meg kellett nyitnunk a piacokat, le kellett bontanunk a védővámokat, és nem kaptunk még egyébként érdemi európai uniós támogatásokat. Ez több százezer munkahelybe is került Magyar-

országon. Cégek szűntek meg, erre mindenki emlékszik. A cukoripartól elkezdve rengeteg más szolgáltatás tekintetében Magyarország hátrányba került, tisztelt képviselőtársaim. Azt gondolom, azért szenteltünk, hogy előbb-utóbb Magyarország teljes jogú tagja lehessen a schengeni övezetnek, szabadon vállalhassanak magyarok is munkát, és ezekkel a piaci lehetőségekkel szabadon tudjunk élni.

Ezért azt gondolom, hogy nekünk ezeket az értékeket kell védelmeznünk az Európai Unión belül, és mondjuk ki, ezt mondja ki a Fidesz is a nyilatkozatában, tisztelt képviselőtársaim, hogy nem bevándorlásra van szükség, ha valahol munkaerőhiány van Európán belül, hanem akkor oldjuk meg az Európán belüli munkanélküli fiataloknak a helyzetét (*Kunhalmi Ágnes: Ilyen oktatási rendszerrel?*), és nekik teremtsünk munkahelyet. (*Kunhalmi Ágnes: Igaz, de ilyen oktatással!*) Mi a magunk részéről egy olyan európai politikát, olyan brüsszeli politikát tudunk támogatni (*Kunhalmi Ágnes: Nem Brüsszel, hazai oktatáspolitikát!*), amely az európai fiataloknak teremt munkahelyeket, és nem bevándorlókat próbál behozni milliósámban az országba. Arra szeretném kérni önöket is, hogy ha lehet, akkor önök is ezt képviseljék.

(14.20)

Igen, tisztelt Kunhalmi képviselő asszony, aki bekiabál itt időközben, szeretném önnek elmondani, hogy az ön pártja ennek az ellenkezőjét képviseli Brüsszelben. Önök azt szeretnék, meg az önök baloldali pártcsaládjá, hogy milliósámba hozzanak be bevándorlókat Magyarországra, és azok vegyék el a munkahelyet a munkanélküli európai fiatalok elől. (*Kunhalmi Ágnes közbeszól.*) Mi ennek a fordítottját szeretnénk, tisztelt képviselőtársaim.

Ezért arra szeretném kérni önöket, támogassák azt, hogy a kötelező bevándorlás, a nagy számban behozott bevándorló helyett Európa eredeti alapértékeit, az alapszerződés szellemét és az alapszerződésben foglalt intézkedéseket tudjuk fenntartani a jövőre vonatkozóan is, hogy megőrizhessük a schengeni övezetet, megőrizhessük egyébként Európán belül a munkaerő, a tőke, a szolgáltatások szabad áramlását, és ezt ne korlátozza egy felelőtlen, bevándorlópárti brüsszeli politika. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok sorában. - Kunhalmi Ágnes közbeszól.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további napirenden kívüli felszólalókat.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Fuzik János szlovák nemzetiségi szószóló; Magyar Zoltán, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Schiffer András,

LMP; Tóbiás József, MSZP; Staudt Gábor, Jobbik; Harrach Péter, KDNP; Halász János, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Zsigó Róbert, Fidesz; Sallai R. Benedek, LMP; Szabolcs Attila, Fidesz; Ander Balázs, Jobbik; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Firtl Mátyás, KDNP; Ikotity István, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Tilki Attila, Fidesz; Ágh Péter, Fidesz; Rig Lajos, Jobbik; Novák Előd, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy Gógös Zoltán képviselő úr **bejelentést tett mentelmi jogának megsértéséről**. A mentelmi bizottság a bejelentést megvizsgálta, és november 30-ai ülésén többségi szavazattal hozott döntésében megállapította, hogy Gógös Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi jogát a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság megsértette a vele szemben indult 11.Bpk.1734/2015. számú büntetőügyben. Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a bizottság döntéséről a bíróság elnökét értesítettem.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretéről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Most házsabálytól való eltérésre tett javaslatról szavazunk. A házsabálytól való eltérésben azt kezdeményezem, hogy az Országgyűlés a tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről szóló T/8157. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házsabálytól, hogy a holnapi napon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. A házsabálytól eltérésre tett javaslatot T/8157/4. számon a honlapon megismerhetik. Felhívom figyelmüket, hogy a házsabálytól eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazatára van szükség.

Megkérdem a tisztelt Házat, hogy hozzájárul-e a házsabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

A Ház 165 igen szavazattal, 2 nem ellenében, tartózkodás nélkül a **házsabálytól való eltéréshez hozzájárult**.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a T/8157. számú törvényjavaslat összevont vitájára a mai ülésnapon az egyes közúti és vasúti közlekedéssel, valamint fogyasztóvédelemmel összefüggő törvények módosításáról szóló T/7401. számú törvényjavaslat bizottsági jelentésének és összegző módosító javaslatának vitáját követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfel-emeléssel szavazzon! (*Szavazás.*) Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a **javaslatot elfogadta**.

A módosító javaslatok benyújtási határideje az Országgyűlés napirendjének elfogadását követő egy óra.

Tisztelt Ház! A kormány kezdeményezte, hogy az Országgyűlés kivételes eljárásban tárgyalja meg az egyes törvényeknek a gazdasági növekedéssel összefüggésben történő módosításáról szóló T/8196. szá-

mű előterjesztést. A kormány azt kezdeményezte, hogy a módosító javaslatok benyújtására a kivételes eljárást elrendelő döntés meghozatalát követő három órában legyen lehetőség, az összevont vitára a holnapi ülésnapon a határozathozatalokat megelőzően első napirendi pontként, valamint az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerüljön sor.

A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Felhívom figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz 100 képviselőnek az igen szavazata szükséges.

Most a döntéshozatal következik. Megkérdezem tehát a tisztelt Házat, elfogadja-e a T/8196. számú előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 142 igen szavazattal, 25 nem ellenében, tartózkodás nélkül a **javaslatot elfogadta.**

Tisztelt Országgyűlés! Elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására 17 óra 26 percig van lehetőség. A törvényjavaslat összevont vitájára a holnapi ülésnapon a határozathozatalokat megelőzően első napirendi pontként, az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerül sor.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a sportról szóló 2004. évi I. törvény sportrendezvények biztonságával összefüggő módosításáról szóló T/7832. számú törvényjavaslat bizottsági jelentésének és összegző módosító javaslatának vitájára, továbbá az összegző módosító javaslatról való döntésre és a zárószavazásra ma kezdődő ülésünkön ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a **javaslatot elfogadta.**

Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e napirendi ajánlást az előbbiekben elfogadott módosításokkal. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta.**

Bejelentem, hogy az előbbiekben elfogadott házszabálytól eltérés alapján az előterjesztéshez a módosító javaslatok benyújtására további egy óra áll rendelkezésre, tehát 15 óra 27 percig lehet ezeket benyújtani.

Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

Most előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik.

A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a **Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról** szóló T/7825. számú törvényjavaslat tárgysor-

ozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Ház! Először megadom a szót az előterjesztőnek ötperces időkeretben. Staudt Gábor kíván szólni. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon fontos javaslat van a tisztelt Ház előtt. *(Több képviselő beszélget, illetve távozik az ülésteremből. - Folyamatos zaj.)* Az Igazságügyi bizottság nem támogatta azt, hogy a parlament foglalkozni tudjon ezzel a témával. Úgyhogy annak ellenére, hogy itt mindenki félig felállva távozik a teremből, annak ellenére megpróbálom kifejtetni, hogy miért gondoljuk azt, hogy ennek a Btk.-módosításnak az Országgyűlés elé kellene kerülnie.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A közelmúltban történt... *(Folyamatos zaj. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Állj meg!) Elnök úr, ha tudna egy kis (Közbekiáltás a Jobbik soraiból: Állítsa vissza az órát, elnök úr! - Az elnök csenget.)* nyugalmat biztosítani.

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, akik halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt távoznak a teremből, ezt tegyék minél rövidebb idő alatt és minél nagyobb csendben. Képviselő úr, tegyünk egy próbát, természetesen az időt beszámítjuk.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Az előterjesztett javaslat *(Zaj. - Az elnök csenget.)* a „fagyállós borosgazda” úgy néven elhíresült esetre próbál reagálni. Bár el kell mondanom önöknek, hogy nem csak erre az esetre alkalmazható, tehát nem arról van szó, hogy egy esetre szeretnénk Btk.-módosítást kezdeményezni. Arról van szó, hogy ez az ügy egy olyan rendszertani hibát tárt fel, amit jogalkotóként is meg kell oldanunk. Emlékeztetném önöket, hogy a borosgazda 7 évet kapott első fokon, és a bíróság azt is meglebegtette, hogy akár életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető lenne az ügy.

(14.30)

Itt felmerült az előre kitervelt, aljas indokból elkövetett emberölés lehetősége is.

Úgy gondolom, ha ilyen ítéletek születhetnek, akkor a jogszabálynak is rossznak kell lennie, márpedig a jogszabályok, úgy tűnik, nem jók, hiszen ebben az ügyben, bár még nem jogerős az ítélet, és egyéb ügyekben láthattuk, hogy a törvények megváltoztatása kell ahhoz, hogy teljesen egyértelmű legyen mindenki számára, hogy aki megvédi a tulajdonát, illetve akinek a tulajdona területén egy betolakodó, egy betörő *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* - kö-

szönöm, elnök úr - sérelmet szenved, akkor ezt a betörőnek kelljen elszenvednie, és ne annak, aki a tulajdonában van, illetve a tulajdonát védi.

Nem lehet életfogytig tartó börtönbüntetéssel fenyegetni azokat az embereket, ijesztgetni azokat, akik a tulajdonukat meg szeretnék védeni. A világon sokféle módszer van: van, ahol az állam azt mondja az állampolgárainak, hogy ne tartsanak fegyvert, ne védjék meg magukat, viszont megvédi őket az állam, és vannak olyan helyek is, ahova az állam nem tud elérni, és azt mondja ebben az esetben, hogy nem tudlak megvédeni, viszont a lehetőséget megadom, hogy a saját területedet megvédd. Magyarországon egy ilyen speciális helyzetet találhatunk, amikor az állam sajnos nem védi meg az állampolgárait, de ha ők ezt megteszik az állam helyett, akkor nagyon súlyos büntetéseket helyeznek kilátásba.

A bizottsági vita során az is kiderült számomra, hogy ha valakinek jó ügyvédje van, akkor a hasonló eseteket megúszhatja, de nem gondolom, hogy az lenne a megoldás, hogy akinek viszont nincs pénze megfelelő ügyvédre, akkor az súlyos börtönbüntetés elé nézhet.

Ahogy elmondtam, a betérjesztett indítványunk nemcsak a fagyállós borosgazda esetére alkalmazható; azt az üzenetet hordozza, hogy ne annak kelljen félni, aki a saját területén belül vagy védekezik, vagy a saját, általa tulajdonolt eszközök okoznak a támadónak a sérelmet. A konkrét javaslatunk arra vonatkozik, hogy ne legyen büntethető az, akinek a magánlakásában, illetve egyéb bekerített helyiségében, illetőleg az ezekhez tartozó szintén bekerített területen tartott eszköz okoz a jogtalan támadónak olyan sérelmet, ami a jogtalan támadás nélkül nem következett volna be.

Fontos hangsúlyozni, hogy itt nem a megelőző védelmi eszközök telepítéséről van szó, hanem arról az esetről, amikor valaki például egy pálinkás-üvegen hígítót tart - mert miért ne tehetné meg a saját területén -, vagy valaki kiszerelte a gépjárművéből a féket, akkor ne kelljen azon aggódni, hogy ha valaki betör hozzá, elloppja a gépjárművét, és utána valamiféle, akár halálos balesetet szenved, akkor neki kelljen azon aggódni, hogy esetleg valaki azt akarja bizonyítani, hogy ő azért szerelte ki a féket abból a gépjárműből, mert eleve lett abból, hogy mondjuk, az előző gépjárműveit ellopták, és így próbált a támadóknak üzenni. Lehet, hogy egyébként nem ez volt a szándéka, de a félelem és az aggodás felütheti a fejét abban az esetben, hogy mi történik, ha én a saját területemen, a saját bekerített területemen nem úgy helyezek el egy eszközt, vagy különböző - és nem védelmi eszközökről beszélünk - eszközök egy jogtalan támadónak milyen sérelmet okozhatnak, és eljuthatnunk oda, hogy annak kell táblákat kihelyezni a saját területén belül, aki nem akar hosszú, akár életfogytig tartó börtönbüntetések elszenvedője lenni.

Ezt meg kell változtatni, ez a javaslat erre alkalmas. Ha módosító javaslatokat kívánnak betérjeszteni, állunk elébe. Azt szeretnénk, hogy az Ország-

gyűlés vegye napirendjére ezt a nagyon fontos javaslatot, és születhessen döntés, hogy ezeket az ügyeket meg tudjuk előzni. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő kétperces időkeretben ismertetheti az álláspontját. Megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Két percben valószínűleg nehéz összefoglalni azt a közel egyórás vitát, amit az Igazságügyi bizottságban folytattunk erről az ügyről.

Annyit tudok mondani önöknek, hogy a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja azért nem támogatja a törvényjavaslat tárgysorozatba vételét, mert az több gondot okoz, mint amennyit megold. A Staudt képviselő úr által ismertetett javaslat gyengesége, hogy valójában egy olyan magatartást akar büntetlenné tenni, ami egy szándékos magatartás, egy szándékos, mondjuk úgy, a károkozó-nak vagy inkább a támadónak sérülést okozó magatartás. A büntető törvénykönyv, amelyet az Országgyűlés 2012-ben elfogadott, részletesen tartalmazza a jogos védelemre vonatkozó szabályokat, ezek körében van lehetőség az előzetes jogos védelemre vagy megelőző jogos védelemre, de olyan körülmények között van erre lehetőség, amennyiben ez a védekező eszköz nem okoz halált, tehát nem az élet kioltására alkalmas eszköz. Tehát lehet védekezni a jogtalan támadás ellen.

Mint ahogy ismert önök előtt, az elfogadott új büntető törvénykönyvben míg a személy elleni támadás esetén kifejezetten a törvény megfordítja a bizonyítási terhet, és bizonyos esetekben a vádemelés során kellene a vádlónak azt bizonyítania, hogy a védekező nem volt életveszélyben, ebben az esetben itt a javait védi a megtámadott személy, ebben az esetben viszont az egy alapvető szabály, hogy a támadónak a halálát nem okozhatja a védekező eszköz. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Ebben egyezett meg az Országgyűlés többsége 2012-ben. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra jelentkezett Apáti István képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Számos erkölcsi és filozófiai kérdést vet fel ez a javaslat, annál is inkább, hiszen Magyarországon ma úgy áll a helyzet, hogy sok esetben a rendőrség nem képes megvédeni a magyar állampolgárokat, nagyobb részben önhibáján kívül, de természetesen szakmai problémák azért felmerülnek. Nem arról van szó, hogy minden személy mellé vagy minden ház elé rendőrt kellene állí-

tani, ez nyilvánvalóan lehetetlen lenne még egy sokkal jobb állapotú országban is, hanem arról van szó, hogy mit tehet az állampolgár az őt ért jogtalan támadásokkal szemben, akár őt vagy mást érő életveszély és testi épség vonatkozásában vagy a vagyona elleni támadás esetén.

Ha a rendőrség nem tudja megvédeni, akkor az államnak más eszközöket kellene foganatosítani vagy rendszeresíteni, ugyanakkor az állam feloszlatja vagy megtesz mindent annak érdekében, hogy felozzlassa azokat a szervezeteket, amelyek a közbiztonság javításában bizonyítottan hatékonyan lennének képesek közreműködni. Akkor mi marad, tisztelt képviselőtársaim? Mi az állam elvárása? Mi a kormány elképzelése? Kötözzük le magunkat az íróasztalunkhoz, előtte még tegyünk le az asztalra egy borotvaéles kést, és akkor várjuk azt, hogy sorsunk beteljesedik oly módon, hogy az éppen arra járó bűnöző majd el is vágja a torkunkat? Ez nyilvánvalóan nem járható út, nyilvánvaló, hogy az embereknek meg kell adni a valódi jogos védelem lehetőségét. És azért sem igaz az, amit Répássy képviselő úr elmond, mert az egy téves értelmezésen alapul, a bizottságban is lefolytatuk már ezt a vitát, hiszen amiről ön beszél, tisztelt képviselő úr, az az elkövetés időpontjához, helyszínéhez, az elkövetők számához és az elkövetéshez használt eszközökhöz igazodik. Az, amiről ön beszél, amikor eleve egy jogtalan behatolást az élet ellen irányuló támadásként kell értelmezni, este tíz és reggel hat óra között igaz, akkor igaz, ha legalább hárman támadják meg a sértettet, akkor igaz, ha fegyveresen vagy felfegyverkezve, vagy éppen a lakóházába mennek be. Na most, mi történik akkor, ha más helyszínen, más időpontban, más elkövetői létszámmal, más elkövetési körülmények között éri jogtalan támadás a magyar állampolgárokat?

Nagyon kevés olyan eset van, amikor azt mondjuk (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), hogy az amerikai példa a követendő; ez esetben azt mondjuk, hogy igenis az amerikai példa lenne a követendő. Minden kárt (*Az elnök ismét csenget.*), veszélyt és kockázatot a bűnöző viseljen - nehogy már a magát megvédő magyar állampolgárnak kelljen előzetes letartóztatásba kerülnie, többéves börtönbüntetéstől tartania! Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, egy több mint egyórás vitát folytattunk le erről az Országgyűlés Igazságügyi bizottságának ülésén, ezt két perc alatt nem lehet megismételni, már az érveket sem.

Nem fogjuk tudni támogatni ezt a javaslatot, részben azért, mert Apáti képviselő úrnak egyébként tényszerűen nincs igaza, amikor azt mondja, hogy

máskor jogos védelmi szituációba nem kerülhet valaki. Tisztelt képviselő úr, bármikor, amikor jogtalan támadás fenyeget valakit, abban a pillanatban napszaktól, élethelyzettől és minden mástól függetlenül jogos védelmi helyzet áll fenn, és az elhárító magatartás lehetősége adott.

Ha megnézzük szakmai szempontból ezt a javaslatot, akkor szintén problémákkal szembesülünk, hiszen ahogy Staudt képviselő úr nagyon helyesen elmondta, ez sem nem jogtalan támadás vagy az azt közvetlenül megelőző helyzet, sem pedig nem megelőző jogos védelem.

(14.40)

Hát akkor micsoda, tisztelt képviselőtársaim?! Pontosan az ezzel a probléma, hogy nem illeszthető be sem a jogos védelem körébe, sem a megelőző jogos védelem körébe, ez esetben pedig nincsen másról szó, mint egy jogellenes bosszúról.

Ahhoz pedig, hogy valaki a betörőt, illetve az őt ért sérelmet büntetlenül meg tudja bosszulni, semmilyen társadalmi érdek nem fűződik. Ahhoz fűződik társadalmi érdek, hogy az ilyen cselekményeket a rendőrség hatékonyabban tudja megelőzni; ahhoz fűződik társadalmi érdek, hogy egyébként a támadáselhárításhoz szükséges eszközöket biztosítani lehessen az állampolgárok számára; ahhoz fűződik társadalmi érdek, hogy a közbiztonság javítását más módon is elősegítsük, de ahhoz, hogy a bosszút jogszerűvé varázsoljuk, ahhoz biztos nem. Egyetértünk abban, és most is egyetértünk abban, hogy alapvetően a jogtalan támadónak kell a kockázatot viselni, ezért is került ki például az arányosság a tervezett új büntető törvénykönyvből, ezzel minden párt egyetértett.

Én azt gondolom, hogy a mostani szabályozás értelmében bizony lehetőség van a hatékony támadáselhárításra. Ez az új bosszútörvény biztos, hogy nem fogja ezt jobban elősegíteni. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. (*Nem érkezik jelzés.*) Jelentkezőt nem látok.

Megkérdezem Staudt Gábor képviselő urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (*Jelzésre:*) Igen. Megadom a szót kettőperces időkeretben.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Répássy Róbert képviselőtársamat nagyra becsülöm, de az a gond, hogy úgy tűnik, nem olvasta el megfelelően a javaslatot, és nem figyelt arra sem, amit mondtam, hiszen itt nem szándékos magatartásról van szó, nem, amikor valaki szándékosan akar valakinek halált okozni, és nem is a megelőző védelmi eszközről van szó. Nem erről van szó, arról van szó, hogy a jogtalan támadó használja azt az eszközt, amit én kint hagyok a saját portámon, ha szabad így fogalmaznom. És bizony... (*Dr. Bárándy Gergely: Ez most se büntethető!*) Igen, elméletileg

nem lenne büntethető, és ezt Bárándy képviselőtársamnak mondanám, és mégis; ilyen nincs, és mégis van, szokták mondani. Ha viszont a bíróságok vagy az ügyészség, vagy bárki más rosszul tudja alkalmazni a jogszabályokat, és ez sorozatos, akkor a jogalkotónak egyértelműbbé kell tenni azt, hogy mi az ő célja.

És egyébként Bárándy képviselőtársam jó irányba kapiskált abban, hogy ez egy új kategóriát jelentene. Lehet, hogy ezt máshová kell bepasszítani a Btk.-ba. Tehát én abban benne vagyok, hogy ne ebbe a szakaszba kerüljön be, de azt, hogy egy hasonló szabályra szükség van, ezt látjuk. És itt nem a boszszúról van szó, arról van szó, hogy ha aktívan - ha valaki bemegy betörőként és matát az ember dolgai közt, tehát nem egy medvecsapdáról van szó, ami, ha odanyúl, akkor a kezét levágja vagy épp sérelmeket okoz, hanem az ő matatásának, betörésének, jogtalan viselkedésének a következményeit neki kelljen viselnie.

Ha elméletileg egyetértünk az iránnyal, akkor lehet olyan szabályozást alkotni, lehet módosító javaslatokat beterjeszteni, meg tudjuk oldani, és ígérem, hogy mi is az irányt és a célt fogjuk irányadónak tartani. De ha eleve nincs köztünk egyetértés abban, hogy a probléma adott, a jelenlegi jogszabályok ezek szerint nem elég konkrétak ahhoz, hogy megfelelő módon alkalmazzák a bíróságok, és nekünk törvényalkotókként kell valamit tenni, akkor azt kell mondanom, hogy önök az emberekkel mennek szembe és azzal, amit az emberek tapasztalnak. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **a hazai hulladékgazdálkodási rendszer problémáinak azonnali megoldásáról** szóló H/6522. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Fenntartható fejlődés bizottsága utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek ötperces időkeretben. Felszólalásra következik Heringes Anita képviselő asszony.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Azért kértem, hogy a parlament előtt is próbáljuk meg a tárgysorozatba vételét ennek a határozati javaslatnak, hiszen a legtöbb képviselőtársam legbelül jól tudja, hogy tragikus helyzetben van ma a hazai hulladékgazdálkodás rendszere. Ugye, számos módosítást megélt ez a rendszer az elmúlt időszakban, éppen a holnapi nap folyamán fogunk szavazni, és a mai éjszaka folyamán fogunk vitatkozni részletes vitában a következő módosítási javaslatról, ami még tragikusabb helyzetbe fogja taszítani ezt a területet. *(Zaj.)*

Határozati javaslatunkat azért nyújtottuk be, hogy egyáltalán a parlament tárgyaljon arról érdemben, hogy hogyan is kellene változtatni ezen a rend-

szeren úgy, hogy szakmailag és gazdaságilag megalapozott szabályozás valósulhasson meg a hazai hulladékgazdálkodás rendszerében; ennek eredményeként tartós, fenntartható, értékalapú és az elmúlt évek eredményeit megbecsülő, valamint nyugodt, békés munkakörülményeket lehetővé tevő szabályozási környezet jöhessen létre. Ez volt a célunk a határozati javaslat benyújtásával.

Ugye, több helyettes államtitkártól is meghallgathattuk az elmúlt időszakban, hogy nincs probléma a hazai hulladékgazdálkodás rendszerével, hiszen jól és stabilan működik. Csak valahogy pont azok, akiket érint ez a kérdés, azok nem érzik ezt, sem az önkormányzatok, sem a hulladékgazdálkodó cégek, és a lakosság sem azt érzi, hogy jelen pillanatban jól működik a hulladékgazdálkodás rendszere. Ez is egy olyan rendszer, amibe önök bevonták a katasztrófavédelmet, és ahogy látjuk mind a kéményseprésben, mind a víziközmű-szolgáltatásban, akkor vonják be önök a katasztrófavédelmet mint szolgáltatót, mint egy olyan szervezetet, amely majd kijelöli az újabb szolgáltatót, amikor tudják, hogy nem tudják megoldani a rendszer problémáját. *(Folyamatos zaj.)*

Amit láthatunk, és amit többszörösen el is mondtunk már önöknek a hulladékgazdálkodás rendszerével kapcsolatban - és hátha most már egy-két képviselőnél nyitott fülekre talál, de ahogy látom, a Fidesz-KDNP soraiban senki nem figyel igazán, így nehéz nyitott fülekre találni, de azért a remény hal meg utoljára, ezért próbálkozik az ember, hátha meghallják -: olyan rendszert kell létrehozni, ami működőképes, képviselőtársaim.

És talán a szakma, a hulladékgazdálkodó non-profit cégek, amelyek egy része önkormányzati tulajdonban van, van, amelyik száz százalék önkormányzati tulajdonban van, az ő szakmai javaslataikat is meg kellene hallgatni, hogy egy olyan rendszert tudjunk létrehozni, amely a lakosság is elfogadható, fenntartható és jól működő rendszer. Ugye, tudjuk, hogy évi 13 milliárd forintos hiánnyal küzd ez a hulladékgazdálkodási rendszer. Az uniós kötelezettségek teljesítése a szelektív hulladékgyűjtésben jelen pillanatban nem tud megvalósulni és veszteséges, pedig ez egyébként a nyereséges része is lehetne ennek a rendszernek. Éves szinten 40 milliárd forintos nagyságrendű értéket veszítenek el ezek a cégek, hiszen nem tudják karbantartani az eszközeiket, nem tudják finanszírozni azokat a dolgokat, ami fenntarthatóvá tenné egyébként ezt a rendszert. Azt is jól kell látni, hogy 70 milliárd forintos termékdíjból és lerakási járulékból alig 3,5 milliárd forintot tesz ki a hulladékgazdálkodási közszolgáltatók számára visszajuttatott összeg.

És ami az igazán felháborító, és amivel csak és kizárólag ma reggel szembesülhetett az ember, hogyha jól beleásta magát az MTI-hírekbe és a Magyar Közlönybe: ahogy említettem, az utolsó módosításról most fogunk szavazni, és már most az NFM fogta magát, és a nemzeti hulladékgazdálkodási koordináló és vagyonekezelő zártkörűen működő részvény-

társaság felállítására 3,3 milliárd forintot már most átcsoportosított. Pedig erről a módosításról - mint ahogy említettem - holnap fogunk szavazni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ennyire nem veszik önök komolyan a demokráciát, hogy már előre odarakják a pénzt arra, hogy majd azt, amiről holnap szavazunk, azt létre tudják hozni?! Tényleg arról van szó, hogy már azt sem figyelik, hogy a látszatra adjanak egy picit, hogy az emberek azt érezzék, hogy van még demokrácia ebben az országban? Ja, hogy év vége van és valószínűleg már most el kell kezdeni költeni a pénzt, hogy létre tudjanak hozni önök egy olyan holdingot, amelyben majd beszedi a pénzt a holding és eldönti majd, hogy melyik önkormányzatnak vagy melyik önkormányzati tulajdonú cégnek mennyit ad vissza. Majd a jó önkormányzatok megkapják a pénzt, és fenntartható rendszer lesz számukra, a rossz önkormányzatok meg majd nem kapják meg a pénzt? Mert ugye, ehhez vagyunk sajnos hozzászokva önöktől.

Nagyon szépen kérem, hogy fogadják el ezt a háttározati javaslatunkat úgy, hogy vegyék tárgysorozatba, hogy legalább vitatkozni tudjunk róla; hogy legalább a látszata legyen meg annak, hogy önök foglalkoznak olyan dolgokkal is, ami nem a saját zsebüket érinti. Köszönöm. *(Taps az MSZP és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-kétperces időkeretben, valamit az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Megadom a szót Manninger Jenő képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden szeretnék részben válaszolni képviselőtársam felvetésére, amely tragikusnak nevezte a hulladékgazdálkodást. Úgy gondolom, hogy a szóhasználat is rossz: tragikus. Hogyha, mondjuk, a mentő valakivel nem jut el a kórházba, az bizony egy tragikus dolog.

(14.50)

De az, hogy ha a hulladékgazdálkodásban komoly fejlődést figyelhetünk meg az elmúlt években, az nemcsak hogy nem tragikus, hanem én azt gondolom, nem is tekinthetjük bajnak.

Az elmúlt években jelentős előrelépés történt a szelektív gyűjtésben, és ami a legfontosabb, amiről ne feledkezzünk el, hogy csökkent az emberek költsége, hiszen a hulladékgyűjtéssel kapcsolatos díjak csökkentek 2012. április 1-jéhez képest. Az emberek számára ez a legfontosabb, hogy kevesebbet kell fizetni most a szolgáltatásért, mint azokban az években, amikor az MSZP kormányzott.

Természetesen azt nem állítjuk, hogy nincsenek problémák, hiszen problémák mindenütt vannak, a

hulladékgazdálkodás egész Európában folyamatosan változik. Ezeket a problémákat kezelni kell. A hulladékgazdálkodásnak olyannak kell lennie, hogy minél kevesebb hulladék keletkezzen; és a szelektív gyűjtésnek pedig olyannak, hogy minél többet újra lehessen hasznosítani. A tapasztalatokat feldolgozva folyamatosan változik a törvénykezés, úgy, ahogy Európa minden országában. Én azt gondolom, ezt a normál törvénykezési menetben a kormányzat előterjesztésével kezelni is lehet. A hulladékgazdálkodással kapcsolatos problémákat pedig, mert finanszírozási problémák természetesen vannak a cégek-nél, úgy gondolom, hogy az idők során, az üzemeltetés során meg kell oldani. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Keppli Lajos képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Asszony! A Jobbik Magyarországért Mozgalom, ahogy az jó szokása, támogatja a tárgysorozatba vétel során azokat a kezdeményezéseket, amelyek valóban olyan problémát feszegetnek, amelyek az országnak valós problémái, attól függetlenül, hogy az abban foglalt javaslatokkal tárgyszerűen vagy pontszerűen egyetértünk-e. Hiszen a tárgysorozatba-vételi vita pontosan arról szól, hogy erről itt a plenáris ülésen, általános vita keretében majd vitázni tudjunk.

Tehát ezzel már el is árultam, hogy habár nem minden pontjában értünk teljesen egyet azzal, amit önök benyújtottak, de az irányt, a kezdeményezést magát hasznosnak tartjuk olyan szempontból, hogy mi is azt látjuk, hogy a hazai hulladékgazdálkodási rendszer, amelyet ez a kormány megalkotott, meglehetősen válságos helyzetben, állapotban van. Ezek a társulások sokszor a működőképességük határára sodródtak, és valódi megoldások szükségessé válnak.

Valódi megoldások alatt mi nem azt értjük, hogy ezeknek a társulásoknak a koordinálására egy országos koordináló szervet kell létrehozni, amelyik tulajdonképpen vagyongazdálkodást is végez majd, és ezzel természetesen egyben a mutyi lehetőségét is, az újabb korrupció lehetőségét is magába foglalja, hanem azt értjük, hogy valóban olyan intézkedésekkel kell javítani a magyar hulladékgazdálkodási rendszert, amely kifizetődóbbé, gazdaságosabbá teszi a háztartási hulladék feldolgozását; és amelynek segítségével a magyar családok valóban és hosszú távon is alacsonyabb szemétszállítási díjért szabadulhatnak meg a hulladékaiktól. S elkerülhetőek az olyan látványok, amelyek ma szintén minden települést jellemeznek, hogy a települések határában illegális hulladéklerakók létesülnek, hiszen a magas szemétszállítási és -lerakási díjakat nem képesek sokan megfizetni.

Tehát mindenképpen érdemes a probléma arra, hogy tovább beszéljünk róla, ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom frakciója támogatja a tárgysoro-

zatba vételt. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A Lehet Más a Politika megnézte az előterjesztést, értelmezte, és arra a megállapításra jutott, hogy az előterjesztés alkalmas arra, hogy vitát lehessen róla nyitni; alkalmas arra, hogy átgondoljuk azokat a problémákat, amelyeket az előterjesztő ezzel felvetett. Ezért a tárgysorozatba vételt tudjuk támogatni.

A fideszes vezérszónok gondolataira szeretnék nagyon röviden reagálni, hiszen a helyzetértékelésbe teljes mértékben belevette és elismerte azt, hogy vannak problémák. Elismerte azt, hogy a jogalkotónak vannak feladatai a problémák rendezésében, majd nem támogatta azt, hogy a tárgysorozatba vétellel megnyíljon annak a lehetősége, hogy ezekről a problémákról beszéljünk és megoldást keressünk rájuk. Nyilvánvalóan, ha a fideszes retorikát nézzük, akkor mindössze egy dologról lehet szó, hogy a rezsiszűkítés megvalósul, viszont a rezsiszűkítés árát meg kell fizetni a közszolgáltatóknak, és az ellehetetlenített körülmények közötti szolgáltatás végzése nagyon-nagyon sok kihívást és nehézséget jelent. Hogy ezzel előbb vagy utóbb szembesülnie kell a kormánynak, ez tény, de most már kellő tapasztalat gyűlt össze annak érdekében, hogy ezt az érzékelést itt a parlamentben megteheszük, és közösen keressük a megoldásokat abba az irányba, hogy hogyan lehetne jobb, fenntarthatóbb és bölcsőbb a hulladékgazdálkodásunk; mivel lehetne elérni azt, hogy a hulladékkezelés csökkentsen elvárásokat; mivel lehetne elérni azt, hogy az anyagában történő újrahasznosítást megvalósítsuk vagy egyáltalán az újrahasznosítást kikényszerítsük; és mivel lehetne elérni azt, hogy a közműszolgáltatók el tudják látni Magyarország összes településén - a környezetbiztonság veszélyeztetése nélkül - a közszolgáltatásokat, ott ne kelljen a katasztrófavédelmet és más külső erőforrásokat bevonni ezen feladat ellátásához.

Ennek megvalósítása kapcsán az előterjesztés alkalmas arra, hogy a parlament plenáris vitán megvitassa ezeket a feladatokat. Ennek megfelelően a tárgysorozatba vétel megfontolását javasoljuk a kormányoldalnak is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Heringes Anita képviselő asszonyt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót, kettőperces időkeretben.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. A Fidesz-KDNP-kormány utolsó módosítási

javaslata csak április 1-jén léphet életbe, igaz, hogy addig, mint ahogy mondtam, már átcsoportosították a pénzt arra, hogy egyébként a holdingot létre tudják hozni. Azt a holdingot, amiről még nem is szavaztunk, hogy létrehozható, de a pénzt már természetesen átrakták rá, hogy az előkészületeket meg tudják tenni így év vége előtt. Azért ez, bárhogy nézzük, a demokrácia megcsúfolása.

Manninger képviselőtársamat hátha meg tudom győzni arról, hogy egyébként tárgysorozatba kell venni a hulladékgazdálkodás rendszerére vonatkozóan benyújtott jobbító határozati javaslatunkat. Maga az NFM a következő közleményt adta ki a mai nap folyamán: „A hazai hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszer a jelenleg működő formában nem alkalmas az európai uniós kötelezettségek teljesítésére. Nem motivál a hasznosításban rejlő gazdasági lehetőségek kiaknázására, ezért indokolt azt átalakítani.” Abban egyet tudunk érteni, mint ahogy el is mondtam, hogy jelenleg évi szinten 40 milliárd forint az, amit elvesztegetünk, 40 milliárd forint lenne az újrahazsnosításból. Jelenleg nem motivált a rendszer az újrahazsnosításra, mert annyira kivézetették ezt a rendszert, hogy nem tud motiválttá válni, bármennyire is olyan szakemberek dolgoznak ezen cégeknél, akik egyébként tudják, hogy ez mennyire fontos lenne.

Ezért nagyon szépen kérem önöket, miután csak április 1-jén lép hatályba, és önök is tudják, hogy ez így nem működő, nem motiváló, nem jó rendszer, önök csak azt a pénzt látják benne, kérem szépen, a szakmát is lássák benne! A szakmát kérdezzék meg róla! Vitakozzunk róla itt a parlamentben is, de a szakmával végre üljenek le, hogy egy fenntartható, jól működő rendszert lehessen létrehozni.

Kérem szépen, hogy a határozati javaslatomat támogassa a Fidesz-KDNP-többség. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A döntésre a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **a Magyar Honvédség létszámihiányának megszüntetéséhez szükséges halaszthatatlan intézkedésekről** szóló H/7668. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! *(Dr. Harangozó Tamás feláll.)* Először megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, a napirend előterjesztőjének, ötperces időkeret... *(Derültség.)* Pardon! A forgatókönyvem szerint Demeter Márta képviselő asszony van első helyen. Tehát most akkor, minekutána két előterjesztő van, jelzés alapján Harangozó Tamás képviselő úr a másik előadó, öné a szó, ötperces időkeretben.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Igyekszem, igyekszem, de esélyem

sincsen. Demeter Márta képviselőtársammal azt követően nyújtottuk be a határozati javaslatunkat, miután egyértelművé vált, hogy a Magyar Honvédség huzamosabb ideig egyszerűen nem tud nagyobb létszámú erőt rendelkezésre bocsátani az alapfeladatai ellátásának veszélyeztetése nélkül.

A kormány csak a jelenlegi állomány folyamatos, drasztikus túloráztatásával képes biztosítani a Magyar Honvédség fokozott jelenlétét a déli határnál. Ennek világos bizonyítéka, hogy a kormány olyan törvényjavaslatot fogadtatott el az elmúlt hetekben az Országgyűléssel, amely a jelenlegi helyzetben felfüggeszthetővé tette a szolgálati törvények vezénylésre, szolgálatteljesítési időre, pihenőidőre, túlszolgálatra, ór-, ügyeleti és készenléti szolgálatra vonatkozó szabályait. E felfüggesztett törvényi rendelkezések helyett a szolgálat megszervezéséért felelős előjáró állapíthatja meg az alkalmazandó szabályokat. A létszámhiány súlyosságát jól mutatja, hogy a törvényi rendelkezések ilyen felülírását még háború, azaz rendkívüli állapot esetén sem teszi lehetővé a kétharmados honvédelmi törvény, csak az önkormányzatok létrehozott szabályai tesznek ilyet lehetővé.

Miközben a feladatok sokasodnak, a honvédség döbbenetes mértékű létszámhiánnyal küzd, és a helyzet évről évre rosszabb. A zárszámadási törvények tanúsága szerint 2009-ben még 5950 fő volt a szerződéses katonák statisztikai létszáma, ami 2014-re 5042 főre, azaz majdnem ezer fővel csökkent az ötéves kormányzásuknak köszönhetően.

(15.00)

Benkő Tibor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke novemberben elhangzott tájékoztatása szerint a Magyar Honvédség 29 700 fős rendszeresített létszámából összesen 5500 katona hiányzik a mai napon. A döbbenetes létszámhiány ellenére a kormány a létszám növelése helyett alkotmányellenes szabályozással inkább a meglévő állomány agyon dolgoztatásával próbálja meg kezelni a helyzetet. Persze arra hivatkoznak, hogy csupán átmeneti nehézségek miatt van szükség a rendkívüli intézkedésekre.

Miközben a Magyar Honvédség létszámát tekintve évről évre sorvad, addig az elmúlt években Magyarország és az egész Unió biztonsági környezetében rendkívül kedvezőtlen változások zajlottak le. A megváltozott körülményekre figyelemmel a Magyar Honvédség óriási létszámhiánya immár jelentős biztonsági kockázatot jelent az egész ország számára. Előreláthatólag mind rövid, mind hosszú távon a Magyar Honvédség által ellátandó feladatok nem csökkenni, hanem növekedni fognak, az egyre veszélyesebbé váló világban ugyanis egyértelműen felértékelődik a fegyveres erők szerepe. E megnövekedett feladatok ellátása már rövid távon is elképzelhetetlen a jelenlegi létszámhiány mellett.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Honvédség hatalmas békeidejű létszámhiánya ugyanis nem orvosolható huzamosabb időn keresztül extrém terhe-

léssel. Ezért a határozati javaslatunk arra kötelezné a kormányt, hogy tegyen intézkedéseket a Magyar Honvédség létszámhiányának megszüntetése érdekében. Nem a már elfogadott létszám-előirányzatok növelésére, nem egy tömeghadsereg létrehozására, hanem a már elfogadott országgyűlési döntések végrehajtására, a már előírt és ezért nyilvánvalóan szükséges létszám mihamarabbi biztosítására teszünk javaslatot.

Ez csak a nulladik lépés, tisztelt képviselőtársaim. Ha ez megvan, akkor lehet azon gondolkodni, hogy a korábban megtervezett struktúra, az ahhoz előírt létszám, az állomány képzése és felszereltsége egyáltalán alkalmas-e arra, hogy a mai kihívásoknak megfeleljen. S hogy mennyire az Országgyűlésen, annak fideszes és KDNP-s többségén múlik ez az ügy, szeretném önöknek idézni a Honvédelmi Minisztérium államtitkárának a Honvédelmi és rendészeti bizottságban az előterjesztéssel összefüggésben elmondott néhány mondatát. Úgy tűnik, a kormány teljesen egyetért a javaslattal, csak az Országgyűlésen és annak a fideszes-KDNP-s többségén fog múlni ez a kérdés. Idézem Dankó urat: egyetérték a képviselő úrral, a létszámhiányokat amilyen gyorsan csak lehet, fel kell számolni. Az ilyen törekvéseket természetesen nemcsak támogatandónak tartjuk, hanem alapvető kötelességünknek tartjuk.

Nagyon reméljük, hogy önök, fideszes és KDNP-s képviselők is alapvető kötelességüknek fogják tartani. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben ismertetheti álláspontját, valamint a szólásra jelentkező független képviselő úgyszintén két percben fejtheti ki véleményét.

Először az írásban jelentkezett képviselőknél adom meg a szót. Felszólalásra következőként Kulcsár Gergely képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A téma kétségtelenül nagyon fontos, valós problémára mutat rá, és az Országgyűlés elé kívánkozik. A Jobbik is számtalanszor felemelte szavát a honvédelmet érintő kérdésekben, így a létszámhiánnyal kapcsolatban is.

Viszont azt is el kell mondani, hogy az MSZP hiteltelen ebben a kérdésben is, ugyanis a Horn-, a Medgyessy- és a Gyurcsány-kormány idején is a Magyar Honvédség szisztematikus leépítése zajlott, csakúgy, mint a fideszes kormányok alatt. Ráadásul a Fidesz és az MSZP azzal kapcsolatban is egy platformon van, hogy mind a fideszes, mind az MSZP-s kormányok egyformán szolgalelkű kiszolgálói voltak a Nyugatnak, leginkább az Egyesült Államoknak a honvédelem terén is, és elsők között ajánlottak fel az idegen érdekekért folytatott külföldi missziókra ahelyett, hogy a haderőnk fegyverzetét, technikai készségét fokozták volna, vagy pedig a katonai pálya vonzóvá tételével a bevethető honvédek szá-

mának a rohamos csökkenését akadályozták volna meg. Ezért sem hiteles az MSZP-től egy ilyen javaslat, amely azért több sebből is vérzik. Hogy csak egy példát említsek: parancsszóra nem fog nőni a tiszt- és altisztképzésben a hallgatói létszám.

A Jobbiknak mindig is megvoltak és ma is megvannak a javaslatai a probléma megoldására. Úgy gondoljuk, hogy a KatonaSuli-program kiszélesítésére van szükség, az általános iskola felső tagozatában és a középiskolában kötelező honvédelmi ismeretek bevezetésére, hogy már fiatal korban elvessük a magot, amit később learathatunk. Az önálló határórség létrehozását is milliószor hangoztattuk már, ez elkerülhetetlen véleményünk szerint, és azt is hozzá kell tenni, hogy a határórséget is az MSZP-kormány idején szüntették meg. Önkéntes katonai szolgálatra van szükség; a szomszédos Szlovákiában nemrég már elfogadták az ezzel kapcsolatos törvényeket, és ott ez bevezetésre is fog kerülni.

Mindent összevetve: szükséges, hogy tárgyaljon erről a kérdéssel az Országgyűlés, ezért a Jobbik frakciója támogatja a tárgysorozatba-vételi kérelmet. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Írásban jelentkezett felszólalásra Szabó Timea független képviselő, de nem tartózkodik a teremben, így nem tudom megadni neki a szót.

Most a felszólalásra jelentkező képviselők következnak. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! 2010-ben kezdődött az a munka, amely a honvédelem megújítását tűzte ki célul. Ezek közül három dolgot emelnék ki. Az újszerű katonai szakképzés különösen figyelmet fordít arra, hogy kizárólag azon fegyvernemek képzéséi jelenjenek meg az Országos Képzési Jegyzékben, amelyek olyan speciális szakmai ismeretet igényelnek, amit a polgári szakképzésben nem találhatunk meg, de a polgári életben is megtalálható képzésekre jól építhetők. Ez az egyik lehetőség a katonák létszámhiányának a csökkentésére.

Az új katonai életpálya a másik, amelybe a 2015. júliusi bevezetésével azonnal átlagosan 30 százalékos, valamint a 2019-ig évente 5 százalékosra tervezett illetményemelésen túl számos olyan új elem épül be a már meglévők mellé, amelyek együttesen biztosítják a katonai pálya presztízisének emelését, erősítik vonzerejét, és pozitívan befolyásolják a honvédség megtartóképeségét. Ugyanakkor ennek a hatása nem egyik pillanatról a másikra, hanem a közeljövőben fokozatosan realizálódik, amelynek eredményeképpen a feltöltöttségi mutatók is javulhatnak. A harmadik, amit kiemelnék, az önkéntes tartalékos katonai szolgálat. 2010-ben 17 fő önkéntes tartalékos volt, ez a szám mára már jelentősen növekedett.

Mindezekre tekintettel, valamint hogy mind a kormány, mind a honvédelmi vezetés mindent meg-

tesz a katonai létszámhiány enyhítésére és a létszám feltöltésére, nem javasoljuk a határozati javaslat tárgysorozatba-vételét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel a további frakciók részéről felszólalásra senki nem jelentkezett, így megkérdem Harangozó Tamás képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni. *(Dr. Harangozó Tamás: Igen.)* Megadom a szót, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm a hozzászólásokat. A Jobbik tekintetében csak annyit jegyeznek meg, hogy jobban járt volna maga az ügy, ha valamelyik hozzáértő szakpolitikusuk szólalt volna meg itt az Országgyűlésben, és nem pártpolitikai durrogatásokat hallottunk volna.

A fideszes Vas képviselőtársamnak meg azt tudnám mondani, hogy azokra a kérdésekre egyetlen szót sem tudott mondani, s nem véletlenül, hiszen nem tud rá mit mondani, ami az előterjesztés lényegét illeti. Vas úr, 5500 katona hiányzik a békeidőben kötelezően előírt létszámból. Erre nem válaszolt, erre nem mondott semmit. Ne mutogasson rám, mert az elmúlt öt évben csak a szerződéses legénységi állományban sikerült önöknek további ezer főt letornászniuk, hogy így fogalmazzak, a nagy dicshimnuszok meg a nagy Hende Csaba-i csodapolitika eredményeképpen.

Arról beszélt az államtitkár szintén kifogásként a bizottsági ülésen - és most a Jobbiktól is ezt hallottuk -, hogy nem lehet a népet parancsszóra katonának küldeni. Ez tény és való, parancsszóra biztos nem; meg úgy sem, hogy 90 ezer nettót kap egy legénységi állományban szolgáló szerződéses katona kezdő fizetéseként, még a 30 százalékos béremelés után is, egyébként pedig hoznak egy törvényt, hogy annyi túlórárt és túlszolgálatot rendelhetnek el nekik, amennyit csak akarnak. Ha ez így megy tovább, nemhogy felvétel nem lesz, képviselőtársaim, hanem még tömeges leszerelés is elképzelhető, ha önök ezeket a körülményeket nem teszik rendbe.

Végezetül értsék meg, hogy a tűzzel játszanak, képviselőtársaim. Ez nem pártpolitikai kérdés! Nem lehet egy ilyen időszakban a Magyar Honvédség ilyen létszámhiányával az emberek életét veszélyeztetni.

(15.10)

Egy példát mondok. Az állomány nagy része most a határt őrzi. Mondják már meg, mi fog történni, ha tavasszal jön még egy árvíz! Mihez fognak nyúlni, kit fognak még odaküldeni? Kérem szépen, hogy fontolják meg, és lépünk ebben az ügyben. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **a közpénzből finanszírozott, társadalmilag káros propaganda megtiltásához szükséges törvénymódosításokról** szóló T/5326. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Költségvetési bizottság utasította el. Megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak, az LMP képviselőcsoportja előadójának. Öné a szó, frakcióvezető úr.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Lehet Más a Politika harmadik alkalommal tesz kísérletet arra, hogy az Országgyűlés törvényben tiltsa meg a közpénzből finanszírozott, társadalmilag káros propagandát, magyarul: a kormányzati kommunikációt. Ennek legalább két oka van. Az egyik az, hogy talán mégsem kéne költségvetési törvényben rögzített módon hülyének nézni a magyar állampolgárokat. Csak ebben az évben 3 milliárd forint, háromszor annyi pénz, mint 2009-ben, áll rendelkezésre ahhoz, hogy a Fidesz bújtatott pártfinanszírozásként kormányzati propagandával hülyítse az embereket. 3 milliárd forint áll rendelkezésre az idióta óriásplakátokra és az idióta kérdőívekre. 3 milliárd forint az, amit az adófizetők pénzéből önök kormányzati kommunikációra költenek el, sőt már egy hivatalt is fölláttattak rá Nemzeti Kommunikációs Hivatal címen, sőt pár hónappal ezelőtt még egy minisztériumot is biztosítottak a nemzeti kommunikációra.

De, bár Gyüre képviselőtársam erre helyesel, ki kell ábrándítanom. Egyáltalán nem biztos, hogy ez a minisztérium fönn fog állni január 1-jétől. Tudniillik egy hibát elkövettek: a 2016. évi költségvetést elfelejtették módosítani. Tehát van egy rossz hírem az önök számára: még ha ezt a javaslatot nem is veszik tárgysorozatba, Rogán Antal kommunikációs hivatala nem fog tudni működni január 1-jétől, mert a '16-os költségvetést elfelejtették módosítani.

Az LMP javaslata a következő: az államháztartási törvényben is rögzítsük azt, hogy állami és egyébként önkormányzati szervek is kizárólag abban a sávban költhetnek kommunikációra pénzt, ha az információ az állampolgárok jogainak gyakorlásához vagy kötelezettségeik teljesítéséhez elengedhetetlenül szükséges. Magyarul, ha bármi, mondjuk, a közegészséget veszélyeztető esemény áll be, vagy például kormányablakot nyitnak, vagy például egyébként az egészséges életmóddal kapcsolatos felvilágosítást kíván terjeszteni a szakminisztérium, akkor természetesen van lehetőség kormányzati kommunikációra. Ennek költsége nyilvánvalóan nem lehet több, mint 100-200 millió forint.

Önök 3 milliárd forintot költenek, 3 milliárd forintot költenek úgy, hogy gyakorlatilag megkerülik a párt-, illetve kampányfinanszírozásra vonatkozó szabályokat, hiszen akkor, amikor öles betűkkel hirdették a plakátokon, hogy Magyarország jobban teljesít, vagy a magyar reformok működnek, gondolom, ez a mondat még a gyurcsányi időszakból ma-

radt önöknél véletlenül a talonban, akkor nem más tesznek, mint pártpropagandát folytatnak közpénzen, kormányzati pénzen, kormányzati kasszából.

Azt gondolom, hogy ezt a szabályt ráadásul tovább kéne vinni, hiszen nemcsak az nincs rendjén, hogy adott esetben egy város polgármestere, de maga a Miniszterelnökség a saját fényezésére használja föl a közpénzeket; az sincs rendben, ha senkivel sem versenyző, köztulajdonban álló vállalatok reklámokra költenek pénzt. Hiszen félreértés ne essék, az MVM pénze közpénz. Az, hogy például az MVM vagy a Paks Atomerőmű Zrt. mit költ, az a közre tartozik, és az a pénz, amit elköltenek, közvetve-közvetlenül szintén az adófizetők pénze.

Nyilvánvaló, hogy attól, hogy az MVM Zrt. jobb vagy kevésbé jó reklámkampányt csinál, senki sem fogja mástól kérni az áramot, hiszen amikor a kapcsológombot megnyomja, akkor az MVM-től vagy az MVM valamelyik cégétől tud közvetve áramot vásárolni. Ugyanakkor az elmúlt két évtizednek az a tapasztalata, hogy a köztulajdonban álló cégeknek a reklámköltségei, ugyanúgy, mint a kormányzati propaganda, tág teret ad a politikai korrupciónak. Hiszen legyen teljesen világos: azért van elkülönítve ez a marketingbűdzsé az állami, önkormányzati cégeknél vagy éppen a Miniszterelnökségnél, hogy a reklámköltségeken keresztül a haveroknak ki lehessen talicskázni pénzeket.

Magyarul: akkor, amikor mi a társadalmilag káros propaganda megtiltását követeljük az államháztartási törvényben most már harmadik alkalommal, egyrészt szeretnénk gátat vetni a pofátlan lenyúlásoknak, másrészt pedig szeretnénk gátat vetni annak, hogy a párt-, illetve kampányfinanszírozásra meglévő szabályokat megkerülve az, aki éppen hatalmon van, helyben vagy országosan gyakorlatilag így tudja a nyilvánosságot torzítani. Ennek a vir-csaftnak véget kell vetni, véget kell vetni akkor is, ha egyébként ez a gyakorlatilag természetesen nem 2010-ben kezdődött, de a 2010 utáni időszakban emelték tízszeresére az ilyen pofátlan lenyúlásokra rendelkezésre álló marketingbűdzsét. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben szólhat hozzá. Elsőként az írásban jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Felszólalásra következik Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Maximálisan támogatjuk a javaslatot. Egy régi probléma és a mindenkori kormányokhoz köthető probléma, hogy pártpropaganda céljaira használják azokat a pénzeket, amelyeket sok esetben el sem kellene költeni, vagy ha már elköltik, akkor olyan tájékoztató funkcióval kellene elkölteni, hogy az emberek valóban úgy érezzék, hogy egy fontos pluszinformációt kapnak. De az, hogy a kormány lépéseinek dicsőítésével tulajdon-

képpen a kormánypártot vagy a kormánypártokat dicsőítik és tőkésítik fel az ő médiakampányukat, ez teljességgel elfogadhatatlan; nemcsak azért, mert egy pluszmegjelenést biztosít és a pénzeket más módon is el lehetne költeni, de az a baráti média támogatására is kiváló. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy támogathat, életben tarthat vagy akár el is lehetetleníthet bizonyos médiakibocsátókat, nyomtatott médiát vagy akár a sugárzással terjesztett médiát.

Az az igazság, hogy ennek véget kell vetni, a médiát függetlenebbé kell tenni, és az adófizetők pénzét is jobban el lehetne költeni. Arról nem is beszélve, hogy ha valamit valóban el kell juttatni az emberekhez, egy információt, akkor a közmédia is megfelelő táptalaj lehetne erre. Közel 100 milliárdot, ha mindent beleszámolunk, 100 milliárdot elköltünk a közmédiára, ez iszonyatos összeg. Azt hiszem, ezért cserébe elvárható lenne, hogy a fontos információkat továbbítsák.

Én utoljára '90 előtt láttam olyanokat, amikor állami monopolcégek - versenytárs nélküli vagy egymással versenyző állami cégek - hirdettek a rádióban, televízióban. Ez nekem akkor, már gyerekként szemet szúrt, hogy mi a fenének kell hirdetni ezeknek a cégeknek magukat. Most ugyanezt látjuk. Zárjuk már le végre a rendszerváltás történetét ezen a téren is, és ezeket a pénzeket költsük el jobban. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Öné a szó, két percben.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A baráti kommunikációnak álcázott közpénzfolyatásnak kellene egyszer s mindenkorra véget vetni ebben az országban. Ami itt megy a médián keresztül, az gyakorlatilag az adófizetők pénzének teljesen gátlástalan és szemérmetlen elszívása, és egy burkolt pártfinanszírozás, ami az egész magyar demokráciának már a rákfeneje. Gyakorlatilag azt látjuk, hogy a közpénzek politikai pártok felé elkötelezett PR-, média- és hirdetési vállalkozások felé vannak eltérítve. Ki tudja, hogy kinek csurran-csöppen még ebből a pénzből, ki tudja, hogy mi megy itt az adófizetők pénzéből?

Én abban teljesen biztos vagyok, hogy senki nem azért dolgozik ebben az országban, hogy az adóforintjai ilyen méltatlan helyzetben kerüljenek vissza pártokhoz, és tőkésítsenek fel vele oligarchákat. Mert ne legyünk szégyenlősek, mondjuk ki, hogy itt miről van szó. Önöknek megvolt a saját oligarchabázisuk még az előző ciklusban, csak aztán jól összevesztek, és a mostaniakat kell föltőkésíteni. Mi azt látjuk, hosszú évek óta küzdünk azért, hogy ez abbamaradjon, de láthatóan önöknél süket fülekre talál. Hát persze, ki tudja, hogy önök miből tudnák finanszírozni a pártgépezetüket, ha ezeket a pénzcsoportokat végre elzárnák.

Mi az új ciklusban pereltünk, és a per hatására derült ki egyértelműen, hogy az akkori oligarchájuk

érdekeltségébe sorolt Intermedia Group vagy a másik óriás, a Bell and Partners nyerték meg a legjobban fizető pályázatokat.

(15.20)

Egyébként ugyanez az IMG volt például a Miniszterelnökség és a Magyar Nemzeti Bank kedvence, milliárdos üzletek köttettek. Csak az MNB éves szinten 5,7 milliárdot költött ennél a cégnél. De hát ennek a szálnak ugye vége szakadt, és most alaposan átrajzolták a médiaügynökségi piacot is. De azt kell mondanom, az adófizetők szempontjából igazából szinte mindegy, hogy önöknek ki az oligarchája, a lényeg az, hogy mindig ott vannak ezek az emberek, akik gyakorlatilag gondoskodnak arról, hogy rajtuk keresztül az adófizetői pénzek, isten tudja, hova kerüljenek ebben az országban.

Én azt tudom önöknek mondani, hogy adóforintokkal bánni így nem lehet. Ha nem szavazzák meg ezt a javaslatot, akkor egyértelművé teszik, hogy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* önök továbbra is az oligarchák pártját képviselik. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen. Sajnálom, hogy Vas Imre képviselőtársamat nem hallgattam meg, de akkor az ellenzéki képviselőtársaimnak - amellet, hogy köszönöm a támogatót - szeretnék reagálni.

Staudt képviselőtársam felvetésére annyiban egészíteném ki az álláspontunkat, hogy mi tavaly pontosan azt mondtuk el a reklámadótörvény vitájában, hogy ahhoz, hogy reklámadót hatékonyan, közcélakat szolgálóan be lehessen vezetni, az első lépés, hogy szüntessék meg a kormányzati propagandát. Tudnillik addig, amíg 3 milliárd forintot a központi kormányzat és számolatlanul az állami cégek, önkormányzatok el tudnak költeni propagandára, valóban az történik, hogy a hatalmi elit kézből tudja etetni a sajtót. A kormányzati propaganda, önkormányzati, államicég-propaganda eszköz ahhoz, hogy kijelöljék a politikai nyilvánosság szereplőit.

A másik, amit Szél Bernadett képviselőtársam mondott, én csak annyival szeretném tovább fűzni, hogy tessék megnézni, 2010 és '14 között kik nyerték az állami kommunikációs tendereket, és tessék megnézni, hogy 2015-ben kik nyerték. Ha 2010 és '14 között a Simicska-érdekeltségek azért nyerték el ezeket a tendereket, mert valóban ők voltak a legjobbak, akkor miért történt meg ez a csere 2015-ben? Valamilyen hatalmas szakmai változás történt? Varga képviselőtársam bólogat; hát, reméltem volna, hogy esetleg gombot is nyom, és akkor kifejti, mert erre szerintem elég sokan kíváncsiak ebben az országban, hogy mi történt 2015-ben, hogy hirtelenjé-

ben akik eddig legyőzhetetlenek voltak például útépítésnél, kommunikációs tendereknél, hirtelen ütőképes vetélytársakra találtak.

Nagyon egyszerű: arról van szó, hogy kitört a bandaháború, és a bandaháborúhoz újabb források kellene, az egyik leglogikusabb forrás pedig a kormányzati kommunikáció. Arról van szó, hogy a Habony-művek működéséhez szükség van lére (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), és ehhez van szükség a központi költségvetésben a kormányzati propaganda céljára fenntartott 3 milliárdos kasszára. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön „**Az Egyenlő Bér Programról**” című, H/6925. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Vállalkozásfejlesztési bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak, az LMP-képviselőcsoport tagjának, aki előterjesztőként vesz részt a vitában, ötperces időkeretben.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Miközben egész Európa intézkedéseket hoz a nők és a férfiak közti bérszakadék csökkentése érdekében, a kormány sajnos olyan érvekkel söpörte le az ezzel kapcsolatos javaslatainkat a bizottsági ülésen, hogy az minimum arcpirító.

A javaslat bizottsági tárgyalásán három dologgal indokolták önök, hogy nem hajlandók az „egyenlő bér” programot felkarolni, megszavazni, tárgysorozatba venni. Egyrészt közölték velünk, hogy propagandisztikus elemeket tartalmaz, és önök propagandisztikus elemnek tartották a közsféra béremelését. 2. A bérezés átláthatósága érdekében tett lépéseket önök fölöslegesnek értékelték, merthogy azt mondták önök, hogy ezek növelnék az adminisztrációt. 3. Nem látták a biztosítékát annak, hogy a javaslatok a gyakorlatban is tudnák csökkenteni a bérkülönbségeket.

Na most, a harmadikhoz azt tudnám hozzátenni, hogy ez egy országgyűlési határozati javaslat, magyarul a kormány lenne az, amely az ehhez kapcsolódó törvényeket ki tudná dolgozni, ilyen módon gyakorlatilag a Fidesz önbizalma láthatóan megcsappan, ha a bérkülönbségekről kell beszélni, illetve ez ügyben kell cselekedni, mint ahogy általában nagyon kevés bátorságot látunk a kormányban akkor, ha a bérekről van szó.

Azért, amit önök a bizottsági ülésen produkáltak, én kérek elnézést. Egyrészt a nők által dominált szakmák módszeres alulfizetése egy tény. Ebben az országban ez egy tény, és nagyjából a nők által végzett munkák leértékeléséből fakad.

Másrészt az „egyenlő munkáért egyenlő bért” érvényesítése csak és kizárólag a bérek és a bérezési elvek átláthatóvá tétele mellett tud megvalósulni. Nagyon cinikusnak érzem azt, hogy önök ezt bürokrácianövelő intézkedésként állítják be. Ez az egyetlen módszer arra, hogy haladni tudjunk a nők és a férfiak közti bérszakadék csökkentése érdekében.

A harmadik pedig az, hogy ha önök tudnak jobbat, mint amit én letettem az asztalra, akkor legyenek kedvesek, rukkoljanak már vele elő, ugyanis én nemzetközi ajánlások alapján, uniós példák alapján, gyakorlatilag a legjobb példák alapján dolgoztam ki azt a csomagomat, amivel a kormánynak szerettem volna segíteni abban, hogy végre nekiálljon a helyzetet megoldani. Ugyanis világosan látjuk, hogy Magyarország most is aktív minisztere, Varga Mihály álláspontja, amit még évekkorábban mondott, mely szerint a nők és férfiak közti bérszakadék a piacgazdaság egy természetes velejárója, ez a Fidesznek és a KDNP-nek is vallott nézete.

Tegnap újfent megtudhattuk Kövér Lászlótól, hogy hogyan is gondolkodik a Fidesz és a KDNP a nőkről meg a nők és a férfiak közötti egyenlőség kérdéséről. Önök mindent, ami a nőkről és a férfiakra szól, gyakorlatilag genderörületként mutatnak be, és újra deklarálták, hogy csak akkor számíthatunk mi, nők a kormány figyelmére, hogyha gyereket szülünk, csak ilyen mértékben vagyunk a kormánypolitikának az alanyai. Csakhogy itt önök egy fatális tévedésben vannak. Ha önök ezt a programot megvalósítanák, megcsinálnák, akkor gyakorlatilag a demográfiai helyzet is javulna Magyarországon, ugyanis Magyarországon a demográfiával kapcsolatban is az a helyzet, hogy nagyon sok kívánt gyerek van, csak nem tudnak megszületni, mert rosszak a bérek, és kifejezetten a nők bérei rosszak. Ez a javaslatcsomag arról szól, hogy hogyan tudjuk a nőknek garantálni azt, hogy a béreik javuljanak.

Én látom azt és világosan érzékelem, hogy a kormány beleragadt a XX. századba, de azt is látni kell, hogy a világ megy tovább. Az LMP egy XXI. századi pártként jött létre, és szeretnénk, ha az új idők szele megérintené a tisztelt Fidesz- és KDNP-képviselők áporodott háza táját. Ugyanis szeretném, ha kinyitnák a szemüket, és végre látnák, hogy a nők számos tekintetben hátrányban vannak a munkaerőpiacon a férfiakkal képest, és szeretném, ha azt is látnák, hogy nagyon kevés család engedheti meg magának azt, hogy a nők ne dolgozzanak. Márpedig ha a nők dolgoznak, akkor azt gondolom, hogy ugyanazért a munkáért ugyanannyi bért kell hogy kapjanak, mint a férfiak.

Márpedig a helyzet jelenleg Magyarországon nem így áll. A nők és a férfiak egy órára eső bruttó átlagbére közti különbség az uniós tendenciákkal szemben Magyarországon romlott 3 százalékpontot, és azt is látjuk, hogy kisebb arányban dolgozunk, 13 százalékkal kevesebben, kevesebbet keresünk 18,4 százalékkal, és a nyugdíjunk is alacsonyabb 13 százalékkal, mint az önké, tisztelt férfi képviselőtársaim, itt a kormánypárti padsorokban. A helyzet az, hogy

egész életünkben cipeljük ennek az árát, azt, hogy nők vagyunk és dolgozunk, és a bérünk rosszabb, egy életen át cipeljük magunkkal.

Én látom azt, hogy önök nem értik, hogy itt miről van szó, de azt is tudniuk kell, hogy három összetevője van ennek a bérszakadéknak. Egyrészt tényleges bérkülönbség van. Kevesebbre becsülnek minket. Másrészt a nők rengetegen vannak alulfizetett szakmákban. A harmadik pedig, hogy lassabb az előrejutás. Egyszerűen ott az üvegplafon. Mi lassabban jutunk előre, mint önök. Azt szeretném kérni, hogy fejazzék be azt, hogy egy olyan politizálást folytatnak, amely kifejezetten erősíti a bérszakadékat, az Alaptörvényből önök vették ki az „egyenlő munkáért egyenlő bér” elvét, hetedik éve befagyasztva tartják a közszféra béreit, és a kisgyermekes nőknek a rosszul fizető részmunkát adják, pedig a rugalmas munkavégzést kellene biztosítani.

Mi letettük ezt az intézkedéscsomagot az asztalra. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Azt szeretnék látni, hogy 2018-ig 30 százalékkal csökken *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a bérkülönbség nők és férfiak között ebben az országban. Kérem szíves támogatásukat. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén 2 perces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Először az írásban jelentkezett képviselőnek adom meg a szót, elsőként Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A Magyar Szocialista Párt már az előző ciklusban is küzdött a dolgozói szegénység felszámolása ellenében, ezért minden olyan kezdeményezést, ami ehhez egyébként szorosan kapcsolódik, jelen esetben ezt is támogatjuk.

Hozzá kell tennem azt is, hogy az „egyenlő munkáért egyenlő bért” kategóriája és gondolkodása nemhogy nem áll messze tőlünk, hanem hasonlóképpen gondolkodunk ebben a történetben, már csak azért is, mert ennek egyébként a későbbiekben is van kihatása, mondjuk, egy működő nyugdíjrendszer esetében.

A hölgyek vonatkozásában, főleg legkiváltképp azokon a szakmai felületeken, akár az egészségügyet nézzük, akár a szociális szektort nézzük, mértékadó módon kisebb jövedelmi pozíciókat tudnak elérni, mint egyébként más szakterületeken.

(15.30)

Ráadásul még az elmúlt öt-hat esztendőben, ami lassan a hátunk mögött van, az önök kormányzásának az időszakában azt szenvedik el, hogy vásárlóerő-értékben is kevesebb pénzhez jutnak hozzá. Per-

sze, hogy még tovább nyílik az olló gyakorlatilag a férfiak és a hölgyek megszereshető jövedelemviszonyai tekintetében.

Nem véletlenszerű ezért és ebből kifolyólag, hogy a Magyar Szocialista Párt azt a fajta kezdeményezést, amely egyébként egy cselekvési program háttérrel is megrajzolva kerül a Parlament falai közé, azt támogatja, hiszen ezekben olyan megoldásokat kínál az előterjesztő, amelyek azt hozzák magukkal, hogy nem úgy csökken a férfiak és a hölgyek jövedelme közötti különbség, hogy közben a férfiakét befagyasztják, hanem úgy, hogy adott esetben azon szakmai felületeken keresztül, ahol a hölgyek többségben dolgoznak és kevesebbet keresnek, ott a jövedelempozíciókban mértékadóbb módon történő előrelépések következzenek be, például - ahogy mondtam - az egészségügyben és a szociális szektorban.

Éppen ebből kifolyólag a határozatjavaslat-tervezetet a Magyar Szocialista Párt támogatja. *(Az elnök csenget.)* Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vágó Sebestyén képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik:) Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Frakciónk támogatni fogja a javaslat tárgysorozatba vételét, azért, mert azzal az elvvel tudunk azonosulni, hogy egyenlő munkáért egyenlő bért, tudunk azonosulni azzal is, amit a nők és férfiak bérkülönbségével kapcsolatban megoldandó problémának tekint az LMP, illetve amit a közszféra dolgozói szenvednek el nap mint nap az ő bérük és a versenyszférában dolgozók bére közötti óriási különbségekben, noha nagyon sok esetben a közszférában, akár még a saját szakterületemen, a szociális területen is nagyon sok esetben ugyanazt a munkát végzik el, mint pályatársaik, csak éppenséggel ők a szerencsétlen helyzetnek köszönhetően, illetve annak következtében egy alacsonyabb jövedelmű munkahe-lyen vannak.

Elképzelhető az, hogy bizonyos frakcióknak kritikái lehetnek a javaslattal kapcsolatban, lehetnek pontok, amelyekkel nem értenek egyet, de ezért mondtuk mi mindig azt, hogy amíg ellenzékben vagyunk, mi konstruktív ellenzékként szeretnénk dolgozni, mert bár ebben a határozati javaslatban is vannak olyan pontok, amelyekkel százszázalékosan nem tudunk egyetérteni vagy nem tudunk azonosulni, úgy gondoljuk, hogy annak a korrekciójára lenne szükség. Vagy én azt is mondanám, hogy mi ezt a határozati javaslatot, hogyha az Országgyűlés elé kerülne, módosító indítványokkal ki is bővítenénk, mert sajnos Magyarországon még számos olyan terület van, ahol nem működik, illetve nem érvényesül az „egyenlő munkáért egyenlő bért” elve. Nem kezdem el sorolni, mert a két perc lehetősége erre kevés.

Éppen ezért is kérem az Országgyűlést, hogy hozzuk ide, a Ház elé, és egy általános vita keretében

vitassuk meg, tegye hozzá mindenki azt, ami számára még fontos, vegye el belőle azt, amiről azt gondolja, hogy nem jó, csiszolgassuk, finomítgassuk, valami lépés történjen, valamilyen stratégia szülessen, valamilyen úton induljunk el, hogy ezt a Magyarországon lévő helyzetet felszámoljuk.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén írásban jelentkezett felszólalásra Szelényi Zsuzsanna képviselő asszony, független képviselő. Megadom a szót kétperces időkeretben.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Megint egy olyan javaslat került a Ház elé, amely arról szól, hogy hogyan gondolkodunk nőkről és férfiakra, a nők munkájáról, a férfiak munkájáról és mind a kettőjük szerepéről a társadalomban. Tegnap, a hétfőn volt egy nagyon határozott megnyilvánulás Kövér László részéről, én azt gondolom, hogy ez az, amiről ma beszélünk. Bizonyára vannak olyanok Magyarországon, akiknek tetszik az, hogy a házelnök azt mondja, hogy a férfiak legyenek férfiak, katonák, építsenek házakat, döntsenek, vezessék a népet, és nyilván vannak olyanok, akik azt gondolják, hogy a nők maradjanak otthon, és szülnenek gyerekeket.

Én más magyarokat képviselek, én azokat képviselem, akik úgy gondolják, hogy a nők képesek gyerekeket is szülni, nevelni és még emellett értelmes, színvonalas munkát végezni, és azt is gondolom, hogy vannak olyan férfiak, akik amellett, hogy színvonalas munkát végeznek, tanítanak és építenek, még képesek gyermekeket is nevelni, és részesülni akarnak abból a személyiségfejlesztő és lélekápoló tevékenységből, amit gyereknevelésnek nevezünk, és nem gondolják, hogy emiatt félni kell a nőktől, és nem gondolják, hogy emiatt a nők uralni akarják az ő életüket.

Azt gondolom, hogy az egyenlő bér kérdése ebbe a gondolatcsoporthoz tartozik. Az én nagyszüleim együtt végeztek a bölcsészkaron 1930-ban, és együtt kezdtek el tanítani Orosházán, egy frissen alapított gimnáziumban, a nagymamám nem kapott semmi fizetést azért a munkáért, amiért a nagyapám kapott. Aztán tíz gyerekük született, nem a nagyanyám szülte a nagyapámnak, hanem együtt és saját boldogságukra. Egész életükben tanultak, tanítottak mind a ketten, és együtt nevelték a gyerekeiket.

Azt gondolom, hogy ez az a modell, amely előtttem áll, én olyan embereket képviselek ebben az országban *(Az elnök csenget.)*, akiknek ez a mértékadó, akik együtt gondolják a munkát és a gyereknevelést, és ezért is támogatom ezt a javaslatot, és remélem, hogy az Országgyűlés napirendre fogja tűzni.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. *(Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Bizottság 2010-ben fogadta el az öt évre szóló, a nők és férfiak közti egyenlőségre vonatkozó stratégiát. A stratégia célja többek között a nemek közti bérszakadék csökkentése és az egyenlő munkáért egyenlő bér elvének érvényre juttatása. A Bizottság tavaly konkrét ajánlásokat is tett, hogy segítse a tagállamokat a célok megvalósításában. A tagállamoknak 2015. december 31-ig kell jelentést tenniük arról, hogy állnak a nemek közti bérkülönbségek terén. Kíváncsian várjuk, hogy a magyar kormány mégis milyen lépésekről tud majd beszámolni az elmúlt öt évet illetően, megírja-e majd a jelentésben, hogy a kormányzásuk alatt 3 százalékponttal nőtt a bérszakadék az uniós tendenciákkal szemben, megírja-e, hogy semmit sem tettek az elmúlt években, hogy ez változzon, és minden javaslatot lesöpörtek az asztalról arra hivatkozva, hogy azok csak fölöslegesen növelik az adminisztrációt.

A fizetések átláthatóságának növelése fontos lépés a bérszakadék felszámolásához, mivel feltárhatja a nemek közti egyenlőtlen bánásmódot és hátrányos megkülönböztetést. A mi javaslatunk a bérek átláthatóvá tétele érdekében előírja a vállalatok rendszeres beszámolási kötelezettségét, a nagy cégeknél béraudít bevezetését, valamint a vállalatokon belüli bérezési gyakorlat megismerhetővé tételét a munkavállalók számára. Megerősítsük az Egyenlő Bánásmód Hatóság szerepét a nemek közti bérszakadék elleni küzdelem terén.

A határozati javaslat ezen túlmutatóan átfogó intézkedéseket is tartalmaz a bérkülönbségek egyéb okainak kezelésére, mint az alulfizetett, nők által felülreprezentált szakmák bérrendezése vagy a rugalmas munka elősegítése. Kérem, támogassák javaslatunkat. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki a napirend keretében felszólalni. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak, aki válaszolni kíván az elhangzottakra.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A nők és a férfiak közti bérszakadék egyrészt igazságtalan, másrészt indokolatlan, harmadrészt pedig végtelenül felháborító is, leginkább a kormány hozzáállását tekintve. Én nem láttam, hogy az elmúlt években önök bármit tettek volna azért, hogy ez csökkenjen - nyilván ezért is nőtt, mert önök a fülük botját sem mozdítják. Viszont egyvalamire szeretném felhívni a figyelmüket: 2015-ben november 2-a volt az a nap, amelytől kezdve a nők ingyen dolgoztak, a férfiak meg továbbra is kaptak pénzt, hogyha elviekben

nézzük ezt az egészet, ugyanis olyan rossz a helyzet a nők és a férfiak bérezésének a tekintetében, hogy tavaly az európai nők gyakorlatilag 59 napot ingyen dolgoztak. Tehát itt láthatjuk, hogy máshol is van probléma, viszont másutt a kormányoknak a hozzáállása egy kicsit pozitívabb, mint az önké.

Én nagyon sajnálom, hogy itt a szemben lévő frakciókban ülő képviselő urak közül egyik sem tudott megszólalni és mondani néhány érvet azzal kapcsolatban, hogy mi a véleményük erről a kezdeményezésről. Tudják, nem a Fidesz-kongresszusról kell a magyar nőknak üzengetni, itt van a magyar Országgyűlés, itt kell gombot nyomni, felállni és elmondani, hogy mit gondolnak a XXI. században abszolút életszerű javaslatról. Azt is sajnálom, hogy nem most szavazunk, mert ha most szavaznánk, akkor itt az ellenzék támogatásával ez a javaslat gyakorlatilag átmenne. Ezúton is köszönöm az ellenzéki frakcióknak és a független képviselő asszonynak a támogatását.

Egyvalamit szeretnék önöknek mondani: gyakorlatilag olyan rossz a helyzet Magyarországon, hogy még a közsférában is 8 százalékos a bérkülönbség a nők és a férfiak között, pedig ott elvileg nagyon strikt bérkategóriák vannak, egy darab százalék, semmiféle különbség nem lehetne, de ott is látjuk, hogy mégiscsak becsüszik ez az egész helyzet, ott is rosszabbul járnak a nők, mint a férfiak.

Önök sok mindenből nem értenek, úgyhogy hadd mondjam el az önök nyelvén azt, hogy ha önök támogatnák ezt a javaslatot, akkor még a demográfiai problémán is tudnának enyhíteni, ugyanis a helyzet az, hogy Magyarországon még mindig a második gyerekért küzdünk, és ez azért van, mert sok család nem tudja megengedni magának, hogy azt a kívánt gyermeket bevállalja, mert nem keresnek jól a nők és a férfiak. *(Az elnök csenget.)*

(15.40)

De még egyszer ismétlem, a nők és a férfiak közötti bérszakadék pedig egy olyan téma, amire önök nem mondhatják azt, hogy nem kívánnak vele foglalkozni. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Elfogadott napirendünknek megfelelően a sportról szóló 2004. évi I. törvény sportrendezvények biztonságával összefüggő módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitájára ezen az ülésen nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Horvátország Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételével egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Koreai Köztársaság között létrejött szabadkereskedelmi megállapodáshoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló előter-

jesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/7376. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. december 10-én megtárgyalta a Horvátország Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevételével egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Koreai Köztársaság között létrejött szabadkereskedelmi megállapodáshoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló, T/7376. számon benyújtott törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 30 igen szavazattal, vagyis egyhangú döntéssel összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Külügyi bizottság egyponstos módosító javaslatát. A módosító javaslat a törvényjavaslat címének pontosítását célozza, vagyis az elfogadás esetén „Horvátország Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Koreai Köztársaság között létrejött szabadkereskedelmi megállapodáshoz csatolt kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről” új címre korrigálja.

Továbbá a kiegészítő jegyzőkönyvet Magyarország vonatkozásában a Tanács 2014/257/EU-tanácsi döntése értelmében 2013. július 1-jétől ideiglenesen alkalmazni kell, hiszen Horvátország 2013. július 1-jén csatlakozott az Európai Unióhoz. Tekintettel arra, hogy az Országgyűlés már megvitatta a törvényjavaslat lényegét, ezért én már csak szíves támogatásukat kérem a törvényjavaslat elfogadásához. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Íjgyártó István államtitkár urat, kíván-e az előterjesztő képviselőletében felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen?

ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. A kormány elfogadja a módosítást, és nem kívánunk részletesebben hozzászólni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár úrnak még a vita végén a zárszó elmondására 9 perces időkeret áll majd rendelkezésre, amennyiben élni kíván a lehetőséggel.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Balla Mihály képviselő úrnak, a kijelölt bizottság, a Külügyi bizottság előadójának, 6 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

BALLA MIHÁLY, a Külügyi bizottság előadója: Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Külügyi bizottság legutóbbi ülésén megtárgyalta a T/7376. számú törvényjavaslatot és annak a Külügyi bizottság által is javasolt módosító javaslatát. A részletes vitát is lefolytattuk a bizottsági ülésen, és ott megállapítottuk, hogy maga ez a nemzetközi szerződés és a nemzetközi szerződés jegyzőkönyvéhez való kiegészítés összefügg azzal a következetes magyar állásponttal, amely szerint a horvát csatlakozást Magyarország mindig is támogatta, és ezt követően természetes dolognak tartjuk azt is, hogy Horvátország csatlakozását követően minden olyan nemzetközi szerződés, amely egyrészt az Európai Unió és annak tagállamai között, illetve más országok között kötött, adott esetben most a Koreai Köztársasággal a szabadkereskedelemlről... - természetes dolognak tartjuk, hogy támogatjuk Horvátországnak szerződő félként való csatlakozását ehhez a jegyzőkönyvhöz, és ez a kiegészítő jegyzőkönyv lényegében ezt jelenti.

A bizottság ülésén a törvényjavaslatot, a módosítást megtárgyalta, és egyhangúlag támogatta is. Természetes dolog, hogy a Külügyi bizottság képviselőiben arra kérem képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel írásban előre egyetlen képviselőtársunk egyetlen frakció részéről sem jelezte felszólalási szándékát, megkérdezem, kíván-e valaki élni ezzel a lehetőséggel a frakciók részéről. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e reagálni.

IJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: A bizottságok munkáját megköszönve kérem, hogy támogassa az Országgyűlés a törvénytervezet elfogadását. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény, valamint az azzal összefüggő törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/6983. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben.

Megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a bizottság előadójának, 8 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselőtársam!

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezúton tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. december 10-én tárgyalta meg a Hárszabály 46. §-a alapján a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény, valamint az azzal összefüggő törvények módosításáról szóló T/6983. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 17 igen és 11 nem mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Gazdasági bizottság technikai pontosításra irányuló rendelkezéseit, továbbá a Törvényalkotási bizottság saját indítványait.

A Törvényalkotási bizottság saját javaslata a Gazdasági bizottság indítványának 5. pontjával megegyező indokok alapján tovább pontosítja a törvényjavaslat 15. § (1) bekezdését. A javaslat alapján egyrészt azonos pontba kerülnek az uniós és hazai forrásból származó támogatásokra vonatkozó rendelkezések, azok egyezősége miatt. A javaslat továbbá a szakbizottság által megfogalmazott enyhítő célt és egyenlő feltételek megteremtését jobban szolgálja azzal, hogy a november 1-jét megelőzően igényelt és nem csak a már odaítélt támogatások esetében nem szükséges a Kbt. 5. § (3) bekezdésének alkalmazása.

A módosító javaslat továbbá megteremti az előzetes regisztrációs rendszer kialakításának lehetőségét a felelős akkreditált közbeszerzési szaktanácsadók tekintetében, amely a javaslat többi elemével összefüggésben is az átláthatóságot növeli. Ezért is tisztelettel kérem, hogy támogassák a benyújtott javaslatot. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(15.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A bizottságban megfogalmazódott kisebbségi véleményt két felszólaló ismerteti, összesen hétperces időkeretben. Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a bizottság egyik kisebbségi előadójának. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megfogalmazódott kisebbségi vélemény is a Törvényalkotási bizottságban, mégpedig gyakorlatilag valamennyi ellenzéki párt, illetve ellenzéki képviselő úgy foglalt állást, hogy nem támogatja a közbeszerzésről szóló törvény előttiünk fekvő törvénymódosító javaslatát. Mégpedig miért nem? A Jobbik Magyarorszáért Mozgalom sokszor leszögezte már itt, és elmondta, hogy mi leginkább a korrupciót tartjuk a mai társadalom egyik rákfenéjének, és mindenféle formában fel kell lépni a korrupció ellen. Sajnos, azt tapasztaltuk az elmúlt öt és fél évben Magyarországon az Országgyűlésben, illetve a törvényalkotásban, hogy a jelenlegi kormánypartok, a Fidesz-KDNP folyamatosan abba az irányba tolja el a törvényho-

zást, amely gyakorlatilag törvényesíti a korrupciónak bizonyos elemeit, beemeli törvényi szintre, és ezzel gyakorlatilag kiveszi a kriminalizált elkövetési tényállások közül.

Sajnos, a közbeszerzési törvény is egy olyan lehetőséget ad, amely okán szintén milliárdok, százmilliárdok folynak keresztül a közbeszerzésen, és itt is nagyon oda kell figyelniünk, hogy ne szélesítsük, hanem szűkítsük azt a kört, amely kikerülhet a közbeszerzések alól, amely nem kap akkora figyelmet.

Jelen esetben Apáti képviselőtársam, jobbkios képviselő úr adott be módosító javaslatot, amelynek lényegi eleme volt, amelyet majd ő is el fog mondani, hogy szűkíti annak a lehetőségét, amikor 25 millió forint fölötti állami vagy európai uniós támogatás esetén a közbeszerzési eljárást mellőzni kell - tehát hogy minél kevesebb esetben kelljen mellőzni a közbeszerzési eljárást. Amennyiben mellőzzük a közbeszerzést, az nyilván a korrupció melegágya lehet. Egyetlenegy olyan lehetőséget adott ez a módosítás, amely 25 millió forint fölötti támogatás esetén lehetővé tenné a közbeszerzés kikerülését, ez azonban a vidékfejlesztési programból származó mezőgazdasági kis- és középvállalkozások támogatására vonatkozik, és csak egyetlenegy esetben, amennyiben a támogatás mértéke az 50 százalékot meghaladja.

Tehát itt nagyon fontos a saját erő kérdése, hogy mennyi saját erőt is tett bele a vállalkozó, és amennyiben az 50 százalékot meghaladja az állami támogatás vagy európai uniós támogatás, akkor kelljen lefolytatni ezt a közbeszerzési eljárást. És ebben az esetben is gondoltunk arra... - tehát ez nyilván nem az oligarchákra vonatkozik, hanem kizárólag a kis- és középvállalkozókra. Ennek a támogatása nem történt meg, ezért mi, nemcsak ezért, de nem támogatjuk a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Híszékeny Dezső képviselő úrnak, a bizottság másik kisebbségi előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

HISZÉKENY DEZSŐ, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottságban a kisebbségi vélemények valóban egyetértettek abban, hogy nem támogatják az ellenzéki pártok ezt a törvényjavaslatot. A Szocialista Párt részéről az fogalmazódott meg, hogy azért nem, mert egyrészt a törvényalkotás módjával voltak problémáink, másrészt pedig a tervezett jogszabálynak a tartalmával. Elmondtuk ott is, hogy megint olyan törvényt sikerült alkotni és olyan módon a legutóbbi közbeszerzési törvénynél, amikor még hatályba sem lépett a törvény, de már benyújtották hozzá a módosító javaslatokat. Nem tűnik olyannak, hogy ez egy megfontolt, előrelátó jogalkotás lenne e tekintetben.

A másik ilyen típusú problémánk az volt, hogy azért aki ezzel a területtel foglalkozik, az tudja, és

tisztában van vele, hogy az egységes európai közbeszerzési dokumentum a közeljövőben várható, ha csak meg nem jelent már időközben, és ez a dokumentum bizonyára tartalmaz olyan elemeket is, amelyeket a magyar jogalkotásnak is figyelembe kellene vennie. Célszerűnek tűnt az, hogy ezt a dokumentumot be kellett volna várni. Hát, erre most nincs példa. Tehát nem kell túl nagy jósnak lenni ahhoz, hogy azt valószínűsítsük, hogy az elkövetkezendő időszakban ismét a törvényhez módosítás formájában hozzá kell nyúlni. Hiszen az európai ilyen típusú döntéseket be kell emelni majd a magyar jogrendbe.

A Szocialista Párt részéről elhangzott még az is, hogy maga a módosítás a jogalkotási törvénybe ütközik, hiszen a törvény végrehajtását vagy alkalmazását lehetővé tevő úgynevezett végrehajtási rendeletnek a törvénymódosítással együtt kellett volna megjelenni. Erre ismét nem láttunk példát, az előző törvénynél hasonló hiba fordult elő. Ez némi koherenzia zavart tud okozni az alkalmazás során. Célszerűbbnek tűnt volna nem annyira rohanni, és ezt kellő módon előkészíteni.

A jogszabály-módosítás tartalmával kapcsolatban jól érzékelhető az, hogy egy salátatörvénybe bújtatott további felpuhító javaslatokról van szó a közbeszerzési törvény módosítása kapcsán. Bár azt érzékeljük a médiában, hogy Európa legkeményebb közbeszerzési törvényeként próbálják megfogalmazni, ugyanakkor mi meg ennek az ellenkezőjét vesszük észre. Valamennyi ellenzéki párt esetében azt érzékeljük, hogy a meglévő törvény további puhítására tesz javaslatokat ez a módosítás. Gondolunk itt többek között arra, hogy a beruházások egy részét ki lehet vonni a közbeszerzési törvény hatálya alól. Gondolok itt például a kiemelt beruházásokra, de más esetekben is ez előfordulhat. Érdemes még figyelmet fordítani arra, hogy az állami vezetők hozzátartozói esetében lehetőség nyílik arra, hogy a közbeszerzéseken indulhatnak, ami, úgy érzékeljük, hogy közfelháborodást váltott ki az elmúlt időszakban, amint ez nyilvánosságra került.

Megemlítésre került még az, hogy míg eddig az volt, hogy november 1-je előtt azok, akiknek odaigérték a támogatást, azoknak nem kell részt vennie közbeszerzésen, vagy nem kell kiírni a közbeszerzést, ugyanakkor most már az is megfogalmazódott, hogy elég az, ha csak igényelte valaki ezt. Ezek voltak azok az elemek, amelyek miatt a Szocialista Párt és az ellenzéki pártok sem tudják elfogadni ezt a módosító javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. Most megkérdezem Csepreghy Nándor államtitkár urat, hogy az előterjesztők képviselőletében kíván-e szólni. Mielőtt azonban megadnám a szót, tájékoztatni szeretném,

hogy a vitában történő felszólalásra és az esetleges zárszóra együttesen tíz perc áll rendelkezésre, tehát amennyit a tíz percből felhasznál, annyival kevesebb juthat majd a zárszóra. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm, elnök úr, a szólás lehetőségét. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Végigkövettem ennek a vitának az alakulását a nyitó vitától kezdve egészen a mai napig, és érdekes azt látni, hogy néha egy-egy ilyen fórumon elhangzó érvek semmiben nem befolyásolják a felek által elmondottakat a következő fórumon. Hiszen a közbeszerzési törvény módosításának a vitája, az előzetes vitái, akár az ötpárti egyeztetés, akár a Törvényalkotási bizottságon elhangzottak mind-mind meggyőzhették volna önöket arról, hogy az önök által kritikaként most megfogalmazottak nem állják meg a helyüket.

Először a Jobbiknak és Gyüre Csaba képviselő úrnak szeretnék válaszolni, aki azt mondta, hogy nem tudja a Jobbik-frakció támogatni ezt a módosítást, merthogy ez felpuhítja annak a lehetőségét, hogy hány esetben kell közbeszerzést alkalmazni, és hol mentesülnek a közbeszerzés alkalmazása alól a pályázók, azok, akik akár uniós, akár hazai támogatást vesznek igénybe. Ha ez a valós érve annak, ami miatt a Jobbik nem támogatja ezt a módosítást, akkor önöknek támogatnia kellene, hiszen mi pont azt a szabályt emeltük be, hogy 25 millió forintnál kötelezően alkalmazni kell, és pont az volt önöknek a javaslata, hogy ezt ne kelljen használni. Tehát a szigorítás vonatkozásában pont a kormány lépett, és önök azt kérik, hogy oldjuk fel ezt a szabályozást.

Két szempontot kell figyelembe venni, amit akár a Törvényalkotási bizottságon, akár pedig az ötpárti egyeztetésen a kormány elmondott. Az új közbeszerzési törvény sokkal szélesebbre tárja a lehetőségét annak, hogy a magyarországi kis- és középvállalkozások részt vegyenek a közberuházásokban, ennek két garanciája van, az egyik, hogy sokkal alacsonyabb referenciakövetelmények mellett tudnak belépni, a másik, hogy sokkal alacsonyabb tőkeutatók mellett tudnak belépni a közbeszerzések piacára. Ebből fakadóan azonban az Európai Uniónak sokkal több ellenőrzésével kell hogy szembenézzon Magyarország, a másik oldalon pedig pont abban a pénzügyi támogatási rendszerben, ahol ezek a kis cégek, kis családi vállalkozások korábban nem juthattak hozzá támogatásokhoz, nyitottuk meg annak a lehetőségét, hogy a támogatási szerződés aláírását követően azonnal egy 50 százalékos lehívási előlegre kapnak lehetőséget.

(16.00)

Tehát az egyik oldalon a kormány effektív pénzügyi segítséget ad ezeknek a vállalkozásoknak, a másik oldalon pedig eleget tesz annak a brüsszeli elvárásnak, hogy a lehető legranzparensabb módon juttassa el ezeket a forrásokat a magyar családi vállalkozásokhoz. A két szempontot egyszerre kell érvé-

nyesíteni. Apáti képviselő úr kérésére kifejezetten megnéztük azt, hogy a családi vállalkozások esetében, a mezőgazdasági vállalkozásoknál ez mit jelent. Egy olyan alacsony számmal találkozunk, ahol nem éri meg ezt a rendszert módosítani, mert több az audit kockázata, mint amit ennek a módosításnak a feloldása, ennek a szigorításnak a feloldása magával hozna, tehát ezért kérem, hogy amennyiben a Jobbik a szigorítás irányában tenne lépéseket vagy tetetne lépéseket a kormánnyal, pont ennek érdekében támogatásuk ezt a módosítást.

A másik kérdés, amit a képviselő úr említett, az egyeztetésekre vonatkozik. Én viszonylag rövid ideje praktizálok ebben a feladatkörben, azonban nem láttam még olyan törvényt, és nem is biztos, hogy ez probléma, amit ne kellett volna módosítani. Az új európai uniós direktíva a közbeszerzésekre vonatkozóan, már Magyarországra vonatkozóan minden olyan elemet tartalmaz az általunk nyilvánosságra hozott dokumentumokban, amit az EU-s direktíva tartalmazni fog, ez az Európai Bizottság által auditált, elfogadott és engedélyezett eljárásrend. A teljes vitában, ami nagyjából egy éven keresztül zajlott, az Európai Bizottság képviselőinek is volt lehetősége beleszólni ebbe a vitába, és megkaptak minden olyan biztosítékot arra vonatkozóan, hogy a teljes közbeszerzési keretirányelv vonatkozásában a magyar törvény megfelel ezeknek a szabályozásoknak.

Azt pedig, hogy a módosítás vonatkozásában nem állt volna elegendő idő rendelkezésre akár az MSZP-nek, akár más pártnak a módosító javaslatok benyújtására, ezt azért nem tudjuk elfogadni, mert számtalan párttól érkeztek ilyen javaslatok. Valóban, az önök pártja volt az egyetlen, aki az ötpárti vitán nem vett részt. Azt gondolom, a politikai jelszavakon túl ezt is mérlegelik akkor, amikor döntenek arról, hogy támogatják ezt a módosítást vagy pedig nem. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. 6 perc lehetősége lesz a zárszó elmondására. Köszönöm szépen.

Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót. Ezért most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben, amelyek a hirdetőtáblán mindenki előtt nyilvánvalóan láthatóak, és arról is tájékoztatom önöket, hogy kettőperces felszólalásokra lehetőség nincs.

Elsőnek Gúr Nándor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportjából adok szót. Parancsoljon, jegyző úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Két irányból közelíteném meg, államtitkár úr, az elmondottakhoz hozzáillesztetten a dolgokat, az egyik formai, a másik meg tartalmi. Formai oldalról biztos emlékszik ön is arra, hogy november 1-jén új közbeszerzési törvény lépett hatályba, és november 5. volt az, amikor máris a hozzányulás történt

meg. Tehát nem túl sokáig volt meg az életképessége a korábbiakban elfogadottnak, illetve ha emlékszik, akkor nemcsak akkor volt módosulás, hanem azt megelőzően is volt egy 4849-es törvényszám alatti, közbeszerzéssel foglalkozó módosítás, illetve törvényelfogadás. De lényegtelen talán a formai része, meg az is, hogy a társadalmi vitára nem túl sok, az egy kezemen meg tudom mutatni, de abból is az egy ujjamon, hogy hány napot biztosítottak: egy napot szántak erre. No, ezek azok az időtartamok, amelyek megalapozottá teszik azt, hogy hozzá lehessen ehhez szólni, és megfelelő módosításokkal lehessen segíteni.

A tartalmi része nyilván fontosabb a történetnek. Nyilván az nem jó, ha a közbeszerzési folyamatok alakítása olyaténképpen zajlik, hogy az gyakorlatilag gyengíti mindazt, amit erősíteni kellene, hogyha teret enged, és adott esetben legalizálja, ha nem mást, a korrupciót. Nagyon nagy problémának látom, hogy példaként az ön által is említett 25 millió forintos értékhatár esetében, amely vonatkozásában uniós vagy állami támogatással nyújtott források, támogatások esetében automatikus közbeszerzéseket írnak ki, nem ezt tartom problémának, ezt jónak tartom, de azt már igen, hogy utána viszont kezdődik a sor, hogy milyen esetekben adnak ez alól felmentéseket: hogyha egyedi kormánydöntések születnek, hogyha olyan típusú, akár munkahelyteremtéssel, bármilyen más vonatkozásban történő támogatással párosított folyamatok zajlanak, csak már nem akarom sorakoztatni a történetet. Azt gondolom, hogy ezek így összességében nem jók, nem helytállóak, vagy nemhogy nem helytállóak, hanem nem jók és nem előrevivők.

Nem jó, ha torzítják a piaci verseny alakulását, és nem jó, ha a közpénzköltségek lehetőségét gyakorlatilag - mondhatom idézőjelbe tetten - korlátok nélkülívé teszik. Azt gondolom, hogy az elmúlt évek tekintetében - és itt most már azért lassan 6 év történéseiről lehet beszélni az önök esetében - látható, hogy a közbeszerzések miről szóltak. Azok arról szóltak, hogy a közbeszerzések felénél gyakorlatilag egy pályázó vitte el a forrásokat, nem véletlenszerűen, testre szabott kiírások sokasága történhetett meg nyilván, és ezek az egyes pályázók, már az egyszemélyes pályázók általában fogható kapcsolattal bírtak az aktuális politikai - idézőjelbe teszem megint csak - hatalommal, bár az önök esetében ezt talán idézőjelbe sem kell tenni.

Azt akarom tehát mondani, hogy nagyon nagy akkor a probléma, hogyha láthatóan a politika és a gazdasági erővonalak gyakorlatilag keszekusza módon, de egy pályára sodródnak, és gyakorlatilag a törvényi hátterek is olyan formában alakulnak, amelyek ennek a kialakulását segítik elő. Akkor is nagy a probléma - és akkor most nem akarok kimenni csak egy mondattal ennek a törvénytervezetnek a keretei közül -, ha már a családtagok esetében gyakorlatilag visszamenőleges hatállyal, ezeket a visszamenőleges hatályú intézkedéseket önök szeretik, tesznek olyan intézkedéseket, amelyek gyakorlatilag újrarajzolják

ezt a pályát. Szóval, azt hiszem, összességében, hogy nem jó az az útirány, amit e tekintetben rajzolnak, az meg legkiváltképp nem jó, hogy ha valamit nem jól rajzolnak meg, akkor úgy csinálnak, mint az óvodában, hogy a gyermeknek új papírt adnak vagy a régi papírt felülrajzolhatják. Nem hiszem, hogy ez az az út, amit önöknek járniuk kellene. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Apáti István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Kezdjük onnan, hogy a néhány hete elfogadott közbeszerzési törvényről sokat elárul önmagában már az is, hogy még a hatálybalépése előtt benyújtották ezt a módosító indítványt. Akkor is jeleztük az eredeti, a nagy törvényjavaslattal kapcsolatos aggályainkat; ezeknek egy kisebb, kevésbé jelentős részét megszívlelték, be is építették a törvényjavaslatba, illetve az elfogadott szövegbe, viszont az igazán lényeges, érdemi, nagy ívű módosító indítványainkat szokás szerint lesöpörték. Ez talán sokat elárul annak a javaslatnak az elkészítési módjáról, a lefolytatott egyeztetésekről, hogy ilyen korán, idejekorán módosítani kellett.

Ami pedig szorosabb értelemben véve ezt a javaslatot illeti, azért kicsit pontosítani szükséges néhány lényeges gondolatot. Az egyik az, hogy önmagában nem tartjuk ördögtől valónak azt, ha bizonyos kivételi szabályokat fogalmazunk meg egy adott törvényben - jelen esetben ez a közbeszerzési törvényre vonatkozik -, bár azt az emlékezetem szerint 7 kivételi kört, 7 kivételi szabályt azért kicsit túlzottnak, eltúlzottnak és erősnek tartjuk, de adott esetben uniós források felhasználása érdekében felmerülhetnek olyan érdekek, amelyek amellet szólnak, hogy a források felhasználhatósága azt kívánja meg, hogy bizonyos könnyítéseket tegyünk. De nem biztos, hogy mondjuk, a nagy iparosítási célú beruházások idetartoznak, nem biztos, hogy bizonyos állami támogatásokkal kapcsolatos kivételi körök vég nélkül, felső határ, plafon nélkül, akár több tízmilliárdos nagyságrendben ebbe a körbe tartoznak, és komoly vitánk volt az általános vita során, és akkor azt jelezte, hogy itt a mezőgazdasági kis- és középvállalkozókat érintő szabály vonatkozásában biztos lehet találni egy közös metszéspontot, egy közös nevezőre lehet jutni, amely Brüsszelnek is megfelel, a korrupció visszaszorításának fontos szempontját is szolgálja, meg egyébként a gazdák érdekeiben is áll.

Itt arról van szó - hogy esetleg a közbeszerzésben kevésbé jártasak is értsék -, hogy lehetőség szerint az olyan támogatások esetén, ahol a támogatás mértéke az 50 százalékot nem haladja meg - tehát vagy pont 50 százalékos, vagy az alatti mértékű -, és egy bizonyos összeghatárt nem halad meg, abban az esetben ne legyen kötelező közbeszerzési eljárást lefolytatni. Sajnos mind az általános vita kapcsán, mind pedig a TAB-hoz benyújtott, már módosított

indítványunk, a módosított módosító indítványunk esetében mind az ötpárti egyeztetés során lepattantak ezek az érvek. Önök valóban nagyon kulturáltan, sportszerűen végighallgatták ezeket, valóban folyt egy érdemi vita, nem egy látszatvita, hanem egy tényleges érdemi vita, de önök valamilyen külső vagy belső sugalmazásra mégis amellet maradtak, hogy jó az, hogy a vidékfejlesztési program esetében a 25 millió forintot meghaladó támogatási összeg elnyerésekor legyen kötelező a közbeszerzési eljárás.

(16.10)

Akkor elmondtam azt és most is megismétlem, hogy a mezőgazdasági szegmensben ez milyen komoly problémákat fog okozni. Komoly problémákat fog okozni azért, mert még az önök kigyűjtése szerint is, ha jól tudom, több ezer eljárás lesz majd a 2007-13 közötti időszakot alapul véve, amely ezen szabály esetén közbeszerzési kötelezettség, eljárási kötelezettség alá fog tartozni. Erre a magyar gazdák - legyenek azok egyéni vállalkozók vagy társas vállalkozási formában űzik ezt a tevékenységet - nincsenek fölkészülve, nincsenek meg a személyi feltételek, nincsenek meg a tárgyi feltételek, rettenetesen meg fogja bonyolítani ezeket az eljárásokat.

Sok esetben a közbeszerzési bonyolító szó szerint azt csinálja, hogy bonyolítja az eljárást, tehát egyre bonyolultabbá és zűrzavarosabbá teszi ahelyett, hogy a szó eredeti és nemes értelmében véve megkönnyítené a megbízója feladatait. Másrészt pedig úgy gondoljuk, hogy ha bizonyos kivételi körök esetén az általunk vitatott és nem vitatott esetkörökre is vonatkozik, akár több tízmilliárdos értékben is lehetséges kivételi szabályt megfogalmazni, akkor biztosak vagyunk abban, hogy a korrupció elleni harc nem akkor fog elvérezni, ha a mezőgazdasági kis- és közép-vállalkozásoknak megfelelő határok között, megfelelő keretek közé szorítva könnyítéseket adunk.

Konkrétan az a javaslat hangzott el, hogy konkretív feltételként határozzuk meg az adott összeget, egy adottösszegszerűséget és azt, hogy a támogatás intenzitása az 50 százalékot ne haladja meg. Ez lényeges, mert lesznek olyan vidékfejlesztési programok, ahol 60 vagy 70 százalékos támogatási intenzitás a valószínű, akár kollektív beruházások, akár más pályázatok esetén. Akkor azt mondtuk, hogy a legrosszabb - ez volt, ha úgy tetszik, a legerősebb javaslatunk -, hogy a százmillió forintos támogatási összeg és az 50 százalékot meg nem haladó mérték legyen a plafon, de már egyébként az 50 milliós érték is elfogadhatónak tartottuk volna. Ha a kettő együtt megvalósul, akkor az adott beruházáshoz ne kötődjön közbeszerzési kötelezettség.

Ez szolgálta volna a gazdatársadalom érdekeit is. Ezáltal senkire nem lehetett volna azt mondani, hogy az oligarchákat támogatja, egy oligarcha 50 vagy 100 milliós támogatási összegnél jóval nagyobb támogatási összegekből gazdálkodik, jóval nagyobb támogatásokat nyer el, és ez természetesen tartozzon is közbeszerzési kötelezettség alá. Tehát egyrészt az

összeg, az összecszerűség, a támogatási intenzitás mértéke kellő garanciát nyújtott volna akár a politikai, akár a szakmai vagy éppen a brüsszeli támadások elkerülésére.

Ugyanakkor azzal is szembesülni kell, hogy a való világban a gyakorlatban sok esetben egy mezőgazdasági beruházás nem úgy történik, hogy egy külső kivitelező céget bíznak meg vele, például adott esetben egy ültetvénytelepítés esetén megveszik a gazdák az anyagot, és kézi vagy gépi munkával ezt bedolgozzák. Így az egyszerűbb, így az észszerűbb, így a logikus. Ha erre egy külső céget bíznak meg, lehet, hogy bizonyos érdekkörök jól járnak majd azzal akár ebben a szegmensben is, hogy kivitelezés céljából létrejönnek, el fogja húzni időben, és sokkal drágább lesz az adott beruházás, mint ha a gazdák saját kézi vagy gépi munkaerővel valósítanák meg. Mondhatnék még jó pár példát, de talán ez kellőképpen megvilágítja a valóságot.

Egyszerűen valahol nem lehet a közbeszerzés nyelvére konvertálni, lefordítani az adott beruházás összegét, az adott beruházás jellegét. Lehet azt mondani, régi kifejezéssel élve, hogy részekre bontás. Tíz éve azt mondtuk, hogy a részekre bontás tilalmának kijátszásával, az összeszámitási szabályok rugalmas, megengedő alkalmazásával mégis marad mozgástér ebben az esetkörben is, hiszen ebben az esetben részekre lehet bontani bizonyos szabályok mentén a beruházásokat, és egyenként, ha ez a 25 millió forintot nem haladja meg, akkor mégsem lesz majd közbeszerzési kötelezettség.

Államtitkár úr, ebben az a veszélyes, hogy Brüsszel vagy éppen egy támogató hatóság sokkal könnyebben bele tud kapaszkodni, és sok esetben jogértelmezési kérdéssé fog az válni, hogy mi tartozik, mi számítható egybe, mi az, amit külön lehet venni, mi az, amit részekre lehet bontani. Ebben sokkal több veszélyforrás van, a gyakorlat azt már az elmúlt tíz évben megmutatta, hogy az összeszámitási szabályainál nagyon sok közbeszerzés elvérzik, nagyon-nagyon sok gyakorlati probléma merül fel. Önök mégis azt a kiskaput vagy ha úgy tetszik, nagykaput nyitják meg, hogy a szokásos magyaros leleménnyel majd próbálják az adott kedvezményezettek, jelen esetben a közbeszerzési eljárás ajánlatkérői, a gazdák megoldják, hogy minél ritkább esetben kerüljön sor közbeszerzésekre.

Ha pedig azt az érvüket tartják, amiben van igazság, hogy a túlárakok - például a gépbeszerzéseknél - problémát jelentettek, és a brüsszeli ellenőrzések ezt folyamatosan föltárták, akkor lám, jó lenne megfontolni a Jobbiknak azt a régi javaslatát, mert már 2010-11-ben elmondtuk, hogy akkor pedig az adott beszerzés tárgyához igazodóan, legyen az szolgáltatásmegrendelés, árubeszerzés, építés, talán az építés a legkönnyebb, nevezzük egyszerűen átfogóan úgy, hogy valamifajta fajlagos költséghatárokat, költségkorlátokat kellene fölállítani, ami fölött nem lehet költségvetést tervezni, és akkor levágtuk a sárkány fejét. Akkor nem lehet túlárzni, túlköltségelni, és meg tudjuk oldani úgy is, hogy nem feltétlenül

közbeszeresztjük, nem írunk ki közbeszerzést az adott beruházáshoz.

Három egyező tárgyú ajánlat vagy akár több, akár öt vagy ennél is nagyobb számú, egyező tárgyú árajánlat bekérésével tökéletesen eleget tennénk a brüsszeli kívánalmaknak, és azt kívánom most, hogy ne legyen igazam, amikor azt mondom, hogy lehet, hogy legkésőbb egy év múlva itt fogunk újra ülni, állni meg egymással vitatkozni, amikor módosítani kell majd emiatt a közbeszerzési törvényt, mert a következő egy év gyakorlata, nagyon tartok attól, hogy azt fogja megvilágítani, arra fog rámutatni, hogy ez így, ebben a formában nem lesz működőképes, és könnyíteni, lazítani kell ezen a szabályozáson.

Még egy 13 plusz 1-edik vagy n plusz 1-edik érv: az 50 százalékot meg nem haladó támogatásintenzitás nagyon fontos, mert itt arról is szó van, hogy az adott mezőgazdasági vállalkozó felerészben vagy akár több mint felerészben a saját pénzét teszi bele ebbe a projektbe, nem uniós forrást használ fel, a saját megtakarítását vagy éppen hitelét, épp emiatt is indokolt, hogy ezáltal is megkönnyítsük az életüket, a gazdálkodásukat és a mezőgazdaság ilyen irányú fejlődését elősegítsük. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Józsa István képviselő úr, parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Kicsit különös, hogy ilyen rövid időközönként vagy mondhatni úgy is, hogy nagy csapásszámmal kerül a Ház elé a közbeszerzési törvény módosítása. Ugyanakkor most egy pozitív megközelítésben szeretném elismerésemet kifejezni, hogy volt olyan módosító indítványunk Hiszékeny Dezső képviselőtársam tollából, amit el bírtak fogadni. Hogy miért, azt most nem akarom részletezni. Kézenfekvő volt, de mindenképpen pozitívum, hogy egy módosító indítványt elfogadtak.

Végül is az is pozitív, hogy kitekintéssel vannak az uniós jogszabályokra, és ha kicsit talán késve is, de igyekeznek beépíteni a jelen módosításba. Az is talán pozitív lehet, hogy az ajánlatkérő az ajánlati felhívásban előírhatja az ajánlattéveők részére az építési beruházások és szolgáltatásmegrendelés tárgyú közbeszerzési eljárások esetén *(Gyüre Csaba tisztség.) - Közbeszólások.)* - igazat mondtam? *(Derült-ség.)* - tehát a munkavállalók védelmére és a munkafeltételekre vonatkozó kötelezettségekről szóló tájékoztatót az illetékes szerveknél. *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

Ha kicsit visszább bírja fogni magát a szomszédos képviselőcsoport, akkor szeretném a figyelmet megragadni, hogy ez a munkavédelmi szempontokra vonatkozó figyelemfelhívás azért helyesebb lenne, ha kötelező érvénnyel kerülne bele közbeszerzés előfeltételeként vagy amikor már a megvalósítási szakaszba jut, ugyanis az elmúlt öt évben jelentősen romlott

a munkavédelmi feltételek ellenőrzése és ezen kötelezettségek teljesítésének kontrollja.

Kicsit különösnek tűnik, hogy a jövőben az ügyvédek elláthatják a felelős akkreditált közbeszerzési szaktanácsadói tevékenységet is. Biztos, hogy az ügyvédi képzettség nagyon sok irányú, nagyon sok mindenre kiterjed, de én nagyon szeretném, ha ez csak egy átmeneti rendelkezés lenne, mert ahogy az orvosoknál is van általános orvos meg szakorvos, ugyanúgy az ügyvédi tevékenységen belül is azért legalább célkitűzésként szerepeljen, hogy a közbeszerzési szakirányú gyakorlattal vagy képzettséggel rendelkezők folytathassanak ilyen irányú akkreditált tevékenységet.

Az, hogy nem lesz automatikusan közbeszerzés-köteles az a beruházás, amely egyedi kormánydöntés alapján kapott közpénzt, ez azért billegős. Emlékezzem vissza, államtitkár úr, a norvég alpnál milyen komoly viták voltak, hogy az közpénz vagy nem közpénz. Az egyedi kormánydöntés alapján nyújtott beruházástámogatás egyértelműen közpénz, tehát ilyen értelemben a közbeszerzés is célszerű lenne, ha ott érvényesülne.

(16.20)

Másrészt, ami a beruházási környezetet, illetve a gördülékenységet illeti, nem látjuk, hogy csökkenne az adminisztrációs teher, tehát kérem, hogy ez irányban még további lépéseket tegyenek. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló ugyancsak az MSZP képviselőcsoportjából Hiszékeny Dezső képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Pusztán azért kértem szót, államtitkár úr, mert a hozzászólásában kitért arra, hogy a Törvényalkotási bizottságban elhangzottakra, tehát a vitára a kisebbségi véleményt előadók nincsenek tekintettel, mondván, ha ott valamit megválasztak, akkor vajon itt miért hozzák szóba; egyrészt azért, mert azt a kisebbségi véleményt kell tolmácsolniuk, amely ott elhangzott, másrészt pedig öntől eltérően nem hoztam szóba az egyeztetés elmaradását, illetve az azzal kapcsolatos történeteket. De az államtitkár úr szempontjából érthető módon ezt szóba hozta, mégis igyekeztem figyelembe venni, mindezek ellenére szóba hozta, de azt hiszem, értjük egymást e tekintetben. A tekintetben viszont nem, hogy az a dokumentum, amelyről beszéltem, uniós dokumentum, de arra nem lehetett figyelemmel, mert az nincs még.

Nincs ilyen dokumentum, tehát maximum egy korábbi valamilyen munkacsoport-megbeszélésre vagy más egyébre hivatkozhatott, ami - egészen pontosan tudjuk - azért nem egy hivatalos dokumentum. Köszönöm szépen, le is járt az időm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy a még rendelkezésre álló időkeret terhére kíván-e valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárrom.

Megkérdezem az államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Csepreghy Nándor: Igen.)* Hat perc időkeret áll rendelkezésére. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Úgy érzem, hogy az MSZP kezd hasonlítani arra a mesebeli elefántra, aki nehezen tanul, de könnyen felejt. Azért mondom ezt, mert az egyedi kormánydöntések rendszerét többen szóba hozták, és az egyedi kormánydöntések pont arról szólnak, hogy ha egy nagy ipari beruházás jönne például Magyarországra, akkor az ország versenyképességét miként határozza meg az, hogy milyen egyedi kormánydöntés keretében nyújtott pluszforrásról, adókedvezményről vagy egyéb letelepedési támogatásról tud dönteni. Az pedig életszerűtlen, hogy ezeket a rendszereket közbeszerzés keretében ítélik oda *(Gúr Nándor közbeszól.)*, hiszen azt képviselő úr is tudhatja abból az időből, amikor még kormányzati tisztségviselő volt *(Gúr Nándor: Nem ilyen egyedi kormánydöntésekről beszélünk!)*, hogy akkor miért születtek meg ugyanebben a rendszerben a döntések. *(Gúr Nándor: Nem ilyenekről beszélünk, természetesen te is tudod!)* Hiszen ugyanazokról az egyedi kormánydöntésekről beszélünk itt is, mint amit az MSZP is teljesen indokoltan alkalmazott 2002 és 2010 között bizonyos ügyekben.

Amikor a térség országai azért versenyeznek, hogy milyen beruházás érkezzon az adott országba, városba, akkor az nagyon komoly verseny meghatározó tényező, hogy milyen támogatásokat tud egy betelepülő, több száz munkahelyet létrehozó cégnek egy állam adni. Erről szól az a mentesítő kritérium, amelyet önök kritizálnak ebben a kérdésben.

A házzsabályra vonatkozó vitát a nyitóvita során már lefolytattuk, ezt nem szeretném megismételni. Arra azonban mindenképpen szeretnék kitérni, amit a Jobbik képviselője, Apáti képviselő úr napirendre vett. Itt engedjék meg, hogy a törvény erényeit a gazdasági szereplők által visszaigazoltak alapján a kormányzat számára fontos szempontként felelgessem.

Egyrészt az volt a célunk, hogy egy olyan közbeszerzési törvény jöjjön létre, amely Magyarországon sokkal szélesebb lehetőséget nyit a magyarországi kis- és középvállalkozásoknak. Az volt a célunk, hogy ezek a szereplők a sokkal tőkeerősebb, a sokkal komolyabb referenciakövetelményeket felmutató nemzetközi cégekkel szemben a közberuházásokban labdába tudjanak rúgni, hiszen azt gondoljuk, hogy ez egy olyan terület, ahol a magyar gazdasági növekedés nagyon komolyan támogatható. Az volt a célunk a végrehajtási szabályokkal is, hogy olyan anyagi könnyebbséget nyújtsunk számukra, ami a válság óta

az egyik legkomolyabb akadály a magyar vállalkozások fejlesztésének: a tőkeellátottság hiánya és a banki finanszírozás hiánya.

Ezzel szemben természetesen ott vannak azok a szempontok is, amelyeket az Európai Bizottság folyamatosan számon kér minden tagállamon, így Magyarországon is, hogy hogyan tudjuk biztosítani a források transzparenciáját. Ahogy az ötpárti vitában is elhangzott, én értem a képviselő úr által felhozottakat, azonban azt kérem, vegyék figyelembe, hogy ha valaki 25 millió forint vissza nem térítendő támogatást kap, függetlenül attól, hogy milyen támogatás-intenzitás mellett szerzi ezt meg, akkor neki a 25 millió forint állami támogatás bizonyos részében lehetősége van azt a piaci szaktudást, akár közbeszerzési szaktudást megvásárolni, tehát állami pénzen ugyancsak ezt a szolgáltatást megveheti. Lehet, hogy ez neki nem áll rendelkezésére, de azt gondoljuk, hogy a közbeszerzések alkalmazása ebben a körben egy olyan eljárás, ami stabilizálhatja az előbb említett előnyök megóvását.

Nem biztos, hogy ez a vita már egy év múlva nem fog napirendre kerülni. Pont azért néztük meg azt is a képviselő úrnak, hogy hány ilyen eljárás volt az előző támogatási ciklusban, és amennyiben indokolt, ezt a vitát újra lehet nyitni. Ma a kormány által nyújtott előnyökkel és a kormány által biztosított garanciákkal az Európai Bizottság irányába teremtik meg annak a lehetőségét, hogy Magyarország valóban hatékonyan és szabályosan tudja felhasználni ezeket a pénzeket, lehetőleg úgy, hogy a magyarországi kis- és középvállalkozásokat támogattja.

Összességében azt gondolom, hogy egy olyan közbeszerzési törvény jön létre Magyarországon, amely az Európai Unió 28 tagállamából elsőként ülteti át az új közbeszerzési gyakorlatot; egy olyan gyakorlatot, amelynek az EU-s irányelvei még írásos formában nem jelentek meg, de az Európai Bizottság, higgye el, képviselő úr, tisztában van ezekkel az elvárásokkal és a magyar törvény minden szempontból megfelel ennek. Az összeférhetetlenségi szabályok kapcsán pedig azt mindenképpen szeretném elmondani, hogy ez olyan közbeszerzési törvény, amely egyáltalán valamilyen összeférhetlenségi szabályt rögzít.

Korábban nem volt ilyen napirenden. Lehet azon vitatkozni, hogy ez elegendő-e vagy sem, azonban annak a tényét figyelmen kívül hagyni, hogy egy teljesen új szabályozási környezetben leszabályozzuk azt a kört, akik egyáltalán nem férhetnek hozzá ilyen típusú közpénzekhez, ez igenis előremutató és az Európai Unióban belüli unikális szabályozás. Azt gondolom, ez a magyar gazdaságot erősebbé teheti, a közbeszerzések felhasználásának következtében nyit egy olyan pályát, ami egyre több magyar vállalkozást, egyre több magyar családi vállalkozást juttathat közpénzekhez, ezeknek következtében pedig egy olyan rendszer jöhet létre, amely a gazdasági növekedést nemcsak a beruházások számán keresztül, hanem az itt létrejövő további jövedelmeken keresztül is pörgetni tudja.

Ehhez, azt gondolom, joggal számíthat a kormányzat arra a magyar gazdasági szereplők érdekében, hogy az ellenzék támogatását is sikerül majd a végszavazáskor megszerezni. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapai ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény és a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Gyórfy Balázs és Jakab István fideszes képviselőtársaink által T/7821. számon benyújtott előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Most legfeljebb 8 perces időkeretben megadom a szót Vas Imrének, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. december 10-én megtárgyalta a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény és a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról szóló T/7821. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 21 igen és 11 nem szavazat mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat a Mezőgazdasági bizottság részletes vitát lezáró kétpontos technikai jellegű indítványait tartalmazza. A Törvényalkotási bizottságban hosszabb vita alakult ki a jobbikos képviselőcsoport által javasolt módosításról. A módosítás arra irányult volna, hogy a törvényjavaslat 2. és 3. pontja sarkalatos lenne. A többségi álláspont szerint a módosítani kívánt rendelkezések, illetve a törvényjavaslat rendelkezései sem az Alaptörvény P) cikk (2) bekezdése alapján nem minősülnek sarkalatosnak, sem a módosítandó törvények azon paragrafusai, amelyet a jelen törvényjavaslat módosítani kíván, korábban nem voltak sarkalatosak, így ezt a módosító indítványt a többség nem támogatta.

(16.30)

Ezért kérem képviselőtársaimat, hogy az eredeti törvényjavaslatnak, illetve az összegző módosító javaslatnak megfelelően támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A bizottságban megfogalmazott kisebbségi véleményt Gógös Zoltán és Staudt Gábor képviselő urak fogják összesen hétperces időkeretben ismertetni. Elsőnek megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

GÓGÖS ZOLTÁN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Nem hiszem, hogy tisztünk lenne újra lefolytatni az általános vitát, ezért csak annyit szeretnék megjegyezni a módosító javaslatok kapcsán, továbbra is úgy gondoljuk, hogy ez a törvény hibás, és annyira túlterjeszkedik az Alaptörvény rendelkezéseiben, hogy biztosan nem fogja kiállni ennek a vizsgálatát. Ehhez egy újabb adalék érkezett nem sokkal ezelőtt az Alkotmánybíróságtól, ami a földértékesítést szabályozó kormányrendelet 2. pontját megsemmisítette, s ezzel kimondta, hogy kormányrendeletben nem lehet törvényt felülmúlni. Ha egyszerűen akarok fogalmazni, ez azt jelenti, azt ugyan nem semmisítette meg, hogy el lehet adni az állami szántóterületeket, de leírta, hogy ennek ellentételezéseként földet kell venni. Ez alapján úgy gondolom, hogy ezzel nincs előbbre a kormány, mert akkor kár eladni. Ezért is alaposan meg kellene gondolni, hogy folytassák-e ezt, mert a végén mindenképpen az NFA-törvényben megfogalmazott felhasználás szabályai szerint kell eljárni, azt pedig nem lehet egyébként célokra fordítani, csak kizárólag a törvényben meghatározott célokra, az pedig elég világosan fogalmaz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, még mindig nem késő ezt a törvényt visszavonni, és egy új törvényjavaslatot beterjeszteni. Pontosabban, egyszerűbb az én adózással kapcsolatos javaslatomat támogatni, amelyben leírtam, hogy lehetne megoldani az alacsony bérleti díjak problémáját úgy, hogy ne a neppereket segítsük. Ez holnap a Gazdasági bizottság előtt lesz, és remélem, hogy meg fogja kapni a kellő támogatottságot. Mindenesetre arra készüljenek, hogy ez a törvényjavaslat ugyanúgy fog járni, mint a kormányrendelet, legalábbis a kormányrendeletnek egy pontja biztosan. A pár perccel ezelőtt érkezett alkotmánybírósági döntés részletes tanulmányozása még ezután következik, de az biztos, hogy a kormányrendelet 2. pontját az Alkotmánybíróság alkotmányellenesnek minősítette. Ezért gondolom, hogy ennek a kétharmados törvényt igénylő részével is ugyanez lesz. Tehát nincs olyan, hogy két héttel ezelőtt megpróbálunk elfogadni egy törvényt kétharmaddal, de nem sikerül, majd utána kigondoljuk, hogy akkor nem földtörvényt módosítunk, hanem polgári törvénykönyvet, és akkor sikerül.

Egyébként az egész egy nonszensz. Ahogy a szerződésátruházást megpróbálja kezelni a többség, az önmagára erre a fogalomra nézve elég szégyenteljes. Nem hiszem, hogy ez működőképes. Ezt el kellene felejtetni, és más megoldást kellene alkalmazni, azzal együtt, hogy azonnal le kellene állítani az árveréseket, hiszen a történet ezer sebből vérzik. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kisebbségi vélemény második ismertetője Staudt Gábor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Egyrészt én se szeretném megismételni az általános vitát, viszont a bizottsági ülésen egy részletes és azt kell mondjam, hogy sok szempontra kiterjedő vita hangzott el, de sajnos válaszokat nem kaptunk a kormány jelen lévő képviselőjétől, illetőleg csak olyan válaszokat kaptunk, amelyek maximum a politikai vagy politikainak minősíthető felvetésekre vonatkoztak. Egyébként pedig az általános vita végén sem kaptunk választ azokra a jogi felvetésekre, amelyek itt a tisztelt Ház előtt elhangzottak; akár csak a jobbikos képviselők felvetéseit is mondhatnám.

A bizottság előtt elhangzottakat pont emiatt két részre szeretném osztani. Volt egyrészt a tisztán szakmai megfontolásokból előterjesztett vélemény, illetve voltak azok, amelyeket lehet politikainak minősíteni, de a javaslat tényszerű lényegét és azokat a következményeket taglalták, hogy mi fog következni abból, ha ez a javaslat átmegy. Jőmagam a bizottsági ülésen legfőképpen a jogi érveket mondtam el. Alkotmányossági problémáink vannak továbbra is, úgy gondoljuk, hogy csak kétharmaddal lehetne ezeket a területeket szabályozni, az Alaptörvény ebben teljesen egyértelmű. Vitatkoztunk és vitába szálltunk kormánypárti képviselőtársainkkal, akik részleteiben nem tudták cáfolni azt, hogy ha már ezek a területek az Alaptörvény alapján kétharmadosnak minősülnek, akkor egy másik törvénybe beemelve hogy lennének megkerülhetőek. A cél ugyanaz, mint azon törvény esetében, amely itt volt az Országgyűlés előtt és nem kapta meg a kétharmados támogatást. Ha ugyanezeket a célokat egy kiskapuvál el lehetne érni, akkor tulajdonképpen minden kétharmados szabályt meg lehetne kerülni.

Emellett visszamenőleges is a törvény, hiszen nemcsak azt kell megoldani, hogy a kétharmados szabályozást hogy kerüljék meg, hanem azt is, hogy fennálló szerződésekre hogy lehet alkalmazni ezeket a szabályokat, hogy lehet azt mondani, hogy korábban megkötött szerződésekre is vonatkozik az, ami akkor még nem vonatkozott rájuk.

Egyébként azt is elmondtuk, a bizottsági ülésen elhangzott, hogy jövő tavasszal még támogatnánk is egy hasonló irányú javaslatot, ami arra utalna, hogy azokat a földeket, amelyeknél bizonyítható, hogy ötöd-hatod áron vagy hasonló mértékben a piaci ár

alatt vannak kiadva, és sok esetben a mindenkori kormányokhoz köthető oligarcháknak, nagyvállalkozóknak kerültek kiadásra haszonbérletre, felülvizsgáltnak, és ezekben az esetekben a kétharmadot biztosíthatnánk. Amit önök most csinálnak, az nem más, mint azokkal a gazdákkal való kiszúrás, akikre önök a legtöbbször hivatkoznak.

Az is elhangzott a bizottsági ülésen - s ez azóta számomra csak megerősítést nyert -, hogy pont azon gazdálkodó emberek előtt viszik el a földet azok a helyi potentátok, akik az aranykalászos tanfolyamot már elvégezték, ezzel már nincs gondjuk, és autókereskedésből, olajszőkítésből vagy egyéb legális, illetve illegális ügyletekből pénzt szereztek. Nos, ők hatalmas áron, akár a piaci ár fölött a gazdák előtt meg tudják vásárolni ezeket a földterületeket, ráadásul kiváló hitelek kapnak ehhez. Tehát megéri nekik.

Egyébként pedig azt a fából vaskarikát, amit a Ptk.-ba megpróbálnak beleerőltetni - hogy a Ptk.-ban a szerződésátruházás definícióját úgy próbálják kitágítani, hogy a szerződésátruházás ne szerződésátruházás legyen, hanem egy új szerződés -, én abszurdnak minősítettem a bizottsági ülésen, és ezt most itt az Országgyűlés előtt megint megteszem, hiszen a szerződésátruházás lényege pont az, hogy a szerződés megmarad, csak a szerződésbeli pozíciók kerülnek átruházásra, és az egész Ptk. idevonatkozó rendszerét üresítik ki.

Ezért a kisebbségi véleményekkel alátámasztva nem tudtuk támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Gyórfy Balázs képviselő urat, hogy az előterjesztő képviselőként kíván-e felszólalni. *(Gyórfy Balázs: Köszönöm, nem.)* Nem kíván. Akkor majd tíz perc időkeret áll rendelkezésére a zárszóra, amennyiben majd zárszót kíván mondani.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy a kormány képviselőként kíván-e felszólalni. *(Kis Miklós Zsolt: Igen.)* Parancsoljon, államtitkár úr!

KIS MIKLÓS ZSOLT, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vita és a bizottsági vita során is volt lehetőségünk a kormány álláspontját elmondani, melynek értelmében Gyórfy Balázs képviselő úr módosító indítványát egyértelműen támogatni kívánjuk. A módosító javaslatához érkezett javaslatok közül a Jobbik képviselőcsoportja részéről három képviselő úr által benyújtott módosító javaslatot - melyek a sarkalatos kérdésüket vonták volna kétségbe - a kormány álláspontja szerint ez a törvénymódosító javaslat nem érinti. A képviselőcsoport részéről nyilván megelőzzük azt a véleménynyilvánítást, amit az Alkotmánybíróság előbb-utóbb valószínűleg ki fog mondani, amennyiben valaki az Alkotmánybírósághoz fordul: a kormány álláspontja szerint ez a módosító javaslat nem szükséges a kétharmados törvény idevonatkozó részei miatt. A technikai módosítások pedig, amelyeket Font Sándor

képviselő úr jelzett egy módosító javaslatában, a kormány álláspontját tükrözik, és ezzel egyetértünk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(16.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a kijelölt Mezőgazdasági bizottság álláspontjának, valamint az ott megfogalmazott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Elsőnek megadom a szót Font Sándor úrnak, a bizottság előadójának, háromperces időkeretben. Parancsoljon!

FONT SÁNDOR, a Mezőgazdasági bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor a Mezőgazdasági bizottság a részletes vitát tárgyalta, szinte megismétlődtek az általános vitában elhangzott vádak, mondhatom így nyugodtan, az ellenzék részéről. Ezt mindahányszor elutasítottuk, és most itt részben már az eddig elhangzott hozzászólásokból is előjöttek ezek. Azért megjegyzem, ha valaki kívülállónak nézi, nem is érti, hogy miről van itt szó, hiszen itt már alkotmánybírói döntés, földárverések leállítása és minden követelés elhangzott. Hozzáteszem, hogy a most vitatott törvénytervezetnek ehhez semmi köze nincs.

A most vitatott törvénytervezet nem szeretne semmi mást, mint egyenjogúságot tenni a földtulajdonosok között abban a tekintetben, hogy akinek már tulajdonában van vagy ha a tulajdonába kerül netán olyan földterület, ami netán állami föld volt, akkor lehetősége legyen a bérleti díj felemelésére a piaci árszínvonalra, akkor is, ha 2010 előtti a földbérlet, és ne csak akkor, ha 2010 utáni a földbérlet jelenleg azon a termőföldön. Tehát semmi mást nem szeretnénk, csak a piaci viszonyokat rendezni ebben a törvénytervezetben, egyenjogúságot adni a tulajdonosoknak a földbérleti díj egyenrangú kezelésével.

Az összes többivel természetesen, ami itt elhangzott, hiszen a régi politikai reflexek és a földdel kapcsolatos negatív ellenérzések jöttek itt elő, véleményem szerint nem tudunk egyetérteni. Továbbra sem tudunk egyetérteni azzal, amit Staudt Gábor képviselőtársunk mondott, hogy miért nem tetszettek kétharmados törvényben ezt a kérdést rendezni, miért kell a polgári törvénykönyvben ezt rendezni. Ez elég csalárd és szemfényvesztő megnyilvánulás, mert épp az előző törvény volt az, amit szintén Gyórfy Balázsék jegyeztek, és ahol kétharmados módon szerettük volna ezt a kiegyenlítést megtenni. Csak hogy ezt éppen a Jobbik többek között nem támogatta, ezért nem született meg akkor az az egyenjogúsági lehetőség, hogy a 2010 előtti és utáni bérletnél egyenrangú módon lehessen az új tulajdonosoknak a földbérleti díjat rendezni.

Én erkölstelennek tartok egy ilyen fölvetést, hogy tetszettek volna idejönni a kétharmados törvénnyel, és akkor ahhoz adtuk volna a szavazatunkat. Itt volt már a kétharmados törvény, szeretném a

tévénézők, rádióhallgatók és majd a jegyzőkönyvet utólagosan olvasók figyelmét felhívni erre, mind az MSZP, mind a Jobbik élesen elutasította, hagyva azt a kaotikus helyzetet, ami sajnos most uralja a magyar földpiacot a bérleti jogok tekintetében. Ebben szeretett volna és szeretne a jelenlegi vitatott törvény rendet teremteni.

Véleményünk szerint ez a módosítás meg is teszi azt, így a bizottságunk többségi véleménnyel a két nyelvhelyességi módosító indítványt támogatta. Nem támogatta azt, ami külön kétharmadosra szeretne volna emelni a Gyórfy Balázsék által előterjesztett törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A bizottság kisebbségi véleményét Magyar Zoltán képviselő úr ismerteti, ugyancsak háromperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN, a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Mezőgazdasági bizottság előbb idézett vitájáról azért azt el kell mondani, hogy az ellenzéki képviselők nem véletlenül nem értettek egyet ezzel az előterjesztéssel. Ugye, tudjuk, hogy nem első próbálkozás, hasonló tartalmú javaslat már volt itt, szintén Gyórfy Balázs képviselőtársam fémjelzte azt a javaslatot. Annak a vitájában is elmondtuk, hogy lehet, hogy kezel, sőt biztos, hogy kezel érdemi problémát ez a módosítás. Ezt nem vitatta a Jobbik sosem. Hozzánk is érkeztek be olyan jelzések, amelyek azt mondják, hogy bizony igazságtalan sokszor az, hogy az állami földeken gazdálkodók versenylőnyt élveznek, mondjuk, a piaci alapon működő konkurensékek szemben. Ezt mi is látjuk, mi is érzékeljük.

Ugyanakkor határozott véleményünk az, hogy ez a módosítás elválaszthatatlan az államföld-privatizációtól, egyébként ezt önök sem tagadják, több nyilatkozat volt ezzel kapcsolatban, ahol egyértelműen világossá tették, hogy a földprivatizáció miatt szükséges ez a módosítás. A Jobbik nem kíván aszisztálni a földprivatizációhoz. Ennek rengeteg elvi oka van egyébként, amit elmondtunk, hogy szembe megy azzal a jövőképpel, amit a Jobbik képvisel, hiszen 2018-tól egy várhatóan felálló tisztességes jobbikos kormánynak így esélye sem marad arra, hogy minőségi vidékpolitikát folytasson, hiszen nem marad eszköze az állami termőföldek eladása után. Ezért is szeretnénk minél nagyobb arányban megakadályozni a földprivatizációt, és a lehető legtöbb lehetőséget megteremteni a jövő kormányainak arra, hogy a vidék sorsába érdemben bele tudjanak szólni, legyen szó munkahelyteremtésről, legyen szó a vidéki települések lehetőségeinek növeléséről.

Ezek voltak a legfontosabb indokaink. Azt elképesztőnek tartom egyébként, hogy egy bandaháború szintjére züllesztették le az államföld-kérdést, szintén egy pluszérv volt amellet, hogy ezt nem tudjuk támogatni ilyen formában. Szintén nem értjük a

javaslattal meg egyáltalán a földprivatizációval kapcsolatban, hogy mondjuk, a korábbi oligarchák meg támogatók egy részével összevesznek, és vele igyekeznek kiszűrni. Ez az önök problémája, az önök harca, de például érdekes módon Csányi érdekeltségei nem kerültek bele a földprivatizációba, és mint mintagazdaságok működhetnek tovább. Bár nem tudom, hogy Csányi úrnak az érdekeltségei kinek lehetnek minták ma Magyarországon. Mondjuk, hogy finoman fogalmazzak, a felettébb érdekes adózási szokásairól híres cégcsoport nem hiszem, hogy bármilyen tisztességes helyben élő családi gazdálkodónak bármilyen szempontból minta lehet. Vagy ha önök annak tekintik, akkor nagyon nagy baj.

Magáról a javaslatról még annyit, hogy szerintünk alaptörvény-ellenes, és már bejelentettük, egyeztetünk is a többi ellenzéki frakcióval, hogy Alkotmánybírósághoz fogunk fordulni, mert véleményünk szerint több ponton ütközik az Alaptörvénynek. Az a módosító javaslatom, ami bent van, és amit szeretnék elfogadásra ajánlani, igyekszik ezt orvosolni, és kétharmados szintre emelni, ami kétharmadnak való az önök Alaptörvénye szerint. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség arra, hogy a képviselői felszólalások elhangozzanak. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki felszólalni a vitában, az időkeret rendelkezésre áll. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztők képviseletében Gyórfy Balázs képviselő urat, kíván-e válaszolni az egész vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A TAB-módosító, úgy gondolom, azokat a helyesírási hibákat javította, amelyek méltán kerülnek ki a betervezett szövegből. Köszönöm szépen Font Sándor képviselőtársamnak a pontosítást. A jobbikos javaslattal nyilvánvalóan nem tudok egyetérteni, ezt a részletes vitában is kifejtettem.

De álljunk meg egy pillanatra, és nézzük már meg, hogy hol vagyunk. Érdemes egy pillanatra körbetekintetni és megnézni, hogy ennek a jogszabálymódosításnak milyen hatásai vannak. Ugye, amikor az első módosítót benyújtottuk, akkor még a licitek előtt voltunk. Akkor még nyilván egy elméleti vitát folytattunk arról, hogy jó, ha vesznek földet a helybeli gazdálkodók, vagy nem vesznek földet a helybeli gazdálkodók, jó, ha marad a föld állami tulajdonban, vagy jobb az, ha a gazdák kezében van. Ebben nem értettünk egyet, ez egy elméleti vita volt. De egyébként az Alkotmánybíróság is, ha jól értelmezem, ugyan még nem volt szerencsém, hogy elolvashassam ezt az anyagot, de az Alkotmánybíróság is kimondta, hogy a kormánynak joga van értékesíteni ezeket a területeket, ha ezt így gondolta és erről döntést is hozott.

De nézzük meg, hogy most hol tartunk, tisztelt képviselőtársaim! A licitek folynak. Több ezer hektár olyan terület került a magyar gazdálkodók tulajdonába, aminek most rettentően alacsony a bérleti díja. Képviselőtársaim, a képlet a mai pillanatban végtelenül egyszerű. El kell döntenünk a magyar parlamentnek és különösen az ellenzéki képviselőtársaimnak, hogy kinek a pártján állnak. *(Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból.)* Simicska Lajos pártján állnak, vagy az új gazdák pártján állnak? *(Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Képviselőtársaim! Mindenkinek van lehetősége hozzászólni a vita során.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Képviselőtársaim! Nyilvánvalóan borzalmas érzés szembesülni azzal, hogy el kell döntenünk... *(Szilágyi György: Mészáros Lőrinc vagy L. Simon László felesége. - Gógös Zoltán közbeszól. - Nagy zaj.)*

ELNÖK: Képviselőtársaim! Képviselőtársaim! Nyugodjanak meg! *(Szilágyi György: Szemenszedett hazugságokat mond.)* Képviselő Úr! Ezt el lehet mondani egy parlamenti felszólalás keretében, intelligens eszközökkel is. Parancsoljon, képviselő úr! *(Nagy zaj. - Gógös Zoltán: De már nincs vita.)*

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Nem igazán tudom így...

ELNÖK: Képviselőtársaim! Élni fogok a rendelkezésemre álló országgyűlési határozat és országgyűlési törvény adta lehetőségekkel, ha másképp nem tudom a rendet helyreállítani.

(16.50)

Nem szolgál örömmre, úgyhogy adjuk meg most az előterjesztőnek a lehetőséget, hogy nyugodtan elmondja, utána várom sorban mindenkinek a felszólalását, aki most vehemensen tiltakozott. *(Zaj. - Közbeiktatások az ellenzéki padsorokból: Már nem lehet, mert zárszót mond. - Egy közbeszólásra:)* Majd nekem személyesen.

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Akkor újra megpróbálnám. Azt gondolom, az tényszerű és azzal nehéz vitatkozni, hogy jelentős mennyiségű hektár cserélt gazdát úgy, hogy annak egyébként a bérleti díja pillanatnyilag extrém alacsony. Akkor most el kell döntenünk, tisztelt képviselőtársaim, hogy azoknak a pártján állunk, akik extrém alacsony bérleti díjjal gazdálkodtak eddig, és az a cél, ha jól értelmezem, hogy ezután is, mert most már nem arról van szó, hogy ne vegyék meg a helyi gazdák, mert már megvették. *(Zaj, közbeszólások az ellenzéki padsorokból.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Már megvették. Így most önöknek két lehetőségük van: vagy a helyben lévő gazdák mellé állnak, vagy eszik a zsoldoskosztot. *(Zaj.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezen kettő közül lehet egész nyugodtan választani. Holnap elválnak az ocsú a búzától, várom nagy érdeklődéssel, de azért tisztelettel kérem is a támogatást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólások az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvénynek a közös önkormányzati hivatalokkal összefüggő módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/6976. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint az ott megfogalmazott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor, a házszabályi előírásoknak megfelelő 8+7, összesen 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imrének, a bizottság előadójának, 8 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. december 10-én megtárgyalta a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvénynek a közös önkormányzati hivatalokkal összefüggő módosításáról szóló T/6976. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 22 igen, 8 nem ellenében, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

A módosító javaslat kimondja, amint azt már a bizottsági ülésen is említettem, hogy a véleményezési határidő lejártát követő öt napon belül az érintett települési önkormányzatok részvételével a kormányhivatal vezetője személyes egyeztetést tart. Előírja, hogy a kormány megbízottnak részt kell venni személyesen az egyeztetésen, míg azt kifogásolták ellenzéki képviselőtársaim, hogy az önkormányzattal egyeztet a kormány megbízott.

Az Möt. rendelkezései szerint az önkormányzatot a polgármester képviseli. Ebből következően a polgármester jogköre, hogy az önkormányzat képviselői jogát esetleg ezen egyeztetés tekintetében átruhazza-e alpolgármesterre vagy a hivatal dolgozójára. Azt előírja a törvény, hogy a kormány megbízottnak személyesen kell megjelennie, tehát itt neki nincs továbbbuzási jogköre, az egyeztetést személyesen kell lefolytatni. Tehát a módosításnak az a célja, hogy olyan garanciális elemet építsen be, amely alapján egyértelműen biztosítható az önkormányzati autonómia.

Kérem, hogy az elmondottakra figyelemmel támogassák a törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményét hétperces időkeretben Tukacs István képviselő úr ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. A Törvényalkotási bizottság a kisebbségi vélemény megfogalmazása előtt vázolta a körülményeket, vagyis azt, hogy miről van szó. Arról van szó ugyanis, hogy közös megállapodás híján önkormányzatok közös hivatalának létrehozása sok esetben ütközik akadályba. Ezt a kormányhivatalok egy része úgy oldotta meg, hogy döntött ebben a kérdésben; az érintettek az Alkotmánybírósághoz fordultak, az Alkotmánybíróság pedig kötelezte a törvényhozást, hogy javítson az ezzel kapcsolatos előírásokon.

Tisztelt Ház! Kisebbségi véleményünk megfogalmazásánál a következőből indultunk ki. Akkor, amikor a törvényalkotó úgy oldja meg az Alkotmánybíróság által rábízott feladatot, hogy egész egyszerűen csak beleírja az előterjesztésbe, hogy a kormányhivatalok innentől kezdve döntenek, az kevés. Nemcsak azért kevés, mert nem fogja a kormányhivatal messzemenően mérlegelni az önkormányzatok érdekeit, hanem azért, mert a törvényalkotó jelen esetben nem tesz néhány kritériumot a döntéshez oda: tehát például egy hivatal könnyű elérhetősége, a meglévő szakértelem, a tapasztalat és a felhalmozott tudás, tehát az ügyekkel való bánás. Szóval, mindezek hiányában a kormányhivatal vezetője úgy fog döntést hozni, hogy a saját szakállára dönt anélkül, hogy bármit köteles lenne megmagyarázni, bármit köteles lenne megérvelni.

Engem nem nyugtat meg az, hogy két hétig az önkormányzatok véleményezhetik ezt a döntést, majd utána öt nap múlva beszélgetni hívják őket. Azért nem nyugtat meg, mert egy parázs vita alakult ki a bizottsági ülésen abban, hogy a benyújtott módosító indítvány, nevezetesen az, amit Vas Imre képviselőtársam ismertetett, hogy a két hét türelmi idő után személyes egyeztetésre hívják az önkormányzatokat, az nem tartalmaz kötelező momentumot. Tehát míg a javaslat tényleges szövege arról szól, hogy a kormányhivatal vezetője egyeztetni - zárójelben mondom: beszélgetni - hívja az önkormányzatokat, az indoklás meg nem erről szól. Ezért tehát ez a módosító indítvány véleményem szerint változatlanul házszabályellenes.

Tisztelt Képviselőtársak! Nem sikerült meggyőzni engem arról, hogy az egyeztetés az indoklásban szereplő kötelező vélemény-figyelembevételkel azonos. Nem azonos! Ezért tehát, ha az indoklás nem a valóságos módosítást takarja vagy támasztja alá, akkor az bizony házszabályellenes. És bizony nagyon jó lett volna ebben a szövegben részben néhány kritériumot előírni a kormányhivataloknak, hogy mi alapján döntsenek, tehát hogyan hozzanak döntést. Bízni kellett volna egyeztető mechanizmusokban, tehát például abban, hogy az egyeztetés helyett az

önkormányzatok saját berkeiken belül javaslatot dolgoznak ki. Bízni kellett volna abban, hogy egy idő után az önkormányzatok meg tudják oldani a maguk helyzetét, és azért mondjuk, amit az én megyémben tapasztaltam, hogy csodák csodája, ott, ahol eddig körjegyzőség volt, és logikus módon közös hivatalnak kellene működnie, ott nem fog. Helyette fog a politikailag éppen megbízható polgármester hivatalában működni ez a közös hivatal.

Tehát itt nem csak presztízsszempontról van szó, tisztelt képviselőtársaim. Nem arról van szó, hogy ki a kakas a szemétdombon és kinek a településén van a hivatal, hanem egyébként súlyos anyagi és szakmai ügyekről is szó van. Ne is mondjam, személyes tapasztalatom az, hogy a létrejövő, egyébként parancsszóval létrejövő közös hivatal egy másik település pénzét egész egyszerűen visszautalta a Kincstárba, mondván, hogy az ő megítélése szerint a másik településnek erre nincsen szüksége. Na, hát azért ez egy kis falu esetében, jó néhány millió forintnál elég nagy probléma. Itt nem az a probléma, hogy a polgármesterek tesznek keresztbe egymásnak, hanem az, hogy ártanak az ott élő embereknek.

Summa summarum, azt gondolom, hogy ezt a módosító indítványt, amelyet változatlanul házsza-bályellenesnek találók, és egyébként a törvényjavaslatot, amely semmi egyebet nem csinál, mint az addigi törvényellenes állapotot, mármint hogy majd a hivatal dönt, törvényesíti, nem fogjuk elfogadni. Nem fogjuk elfogadni már csak azért sem, mert remélhetőleg, ha egy kétharmados törvény a holnap szavazásánál nem megy át a parlamenten, akkor önök rá lesznek kényszerítve, hogy némileg gondolkodjunk el közösen polgármesterekkel, önkormányzati emberekkel és itteni képviselőkkel, hogy hogyan lehet ezt az egyébként létező problémát megoldani.

Nem gondolnám tehát, hogy ez a javaslat politikai fegyver kell hogy legyen. Inkább kellene hogy legyen egy olyanfajta keret, amiben arra ösztönözzük az egyébként kistelepülési önkormányzatokat, hogy hozzanak létre közös hivatalt, hozzanak létre együttműködést, és lehetőség szerint ne mérgezzük meg a viszonyukat hosszú-hosszú időre ezeknek a településeknek, amelyeknek éppen van bajuk bőségesen: a pénztelenség, a munkanélküliség, az infrastruktúra hiánya, az elöregedés, a falvakból való elvándorlás.

(17.00)

Nem kellene még egy ilyen törvényjavaslattal vagy egy ilyenfajta, a kormány megbízottjának kezébe adott jogkörrel tetézni és mélyíteni a feszültségeket ahelyett, hogy az együttműködést segítenénk elő.

Igyekeztem megindokolni a kisebbségi álláspontot, tisztelt képviselőtársaim és tisztelt elnök úr, de változatlanul azt gondolom, hogy most saját részünkről sem presztízscsatáról van szó, nem arról van szó tehát, hogy tudjuk, egy kétharmados törvényt a matematika szabályai szerint remélhetőleg

meg tudunk akadályozni. Arról van szó, hogy próbáljunk meg közös gondolkodással letenni működőképes javaslatot a parlament asztalára, amely nem diktátumokat teremt, hanem együttműködésre ösztönöz és készlet, és persze tiszteletben tartja, hogy az önkormányzatiság az önkormányzatiságról szól, helyi döntésekről és saját döntésekről.

Ennek a kormányhivatalnak már éppen elég hatalom van a kezében, nem kellene még egy ilyen eszközzel kiegészíteni. Elég baj az, hogy a kormányhivatalok esetében sok esetben merül fel politikai típusú és elfogult döntéshozatal lehetősége, nem kellene most még ezt a fegyvert odatenni, és a kis önkormányzatok megsegítésére használni. Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem Kovács Zoltán államtitkár urat, hogy az előterjesztők képviselői kíván-e most a vitában felszólalni. *(Dr. Kovács Zoltán jelzésére:)* Igen. Tájékoztatom, hogy a tízperces időkeret az érvényes, tehát a zárszóra és a mostani felszólalásra együttesen tíz perc lehetősége van. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány támogatja a TAB módosító javaslatát. Ami itt indoklasként elhangzott, azt annyival szeretném kiegészíteni, az imént a kisebbségi vélemény előadóját, Tukacs képviselőtársamat, hogy hatvan nap áll rendelkezésre az önkormányzatoknak a megegyezésre, tehát úgy kezdődik az eljárás, hogy van két hónap, hogy megegyezzenek. Ez egy végső megoldás: amikor már hatvan nap után sem tudnak megegyezni, akkor jön az, hogy kijelölésre kerül sor.

Szeretném elmondani a 2014-es adatokat, a múltkor ismertettem már: 738 közös hivatal jött létre 2621 településen, és mindösszesen 24 esetben kellett kijelöléssel élni. Tehát 24 esetben nem tudtak két hónap alatt sem megegyezni, ezért arra volt szükség, hogy az állam valahol beavatkozzon, hogy az igazgatás működjön az emberek érdekében a településen; pont azért, mert ha nem egyeznek meg, nincs közös hivatal, akkor nincs fizetés, nincs rendben tartott közigazgatás, ezért erre van szükség. Az Alkotmánybíróság nem kifogásolta a kijelölést, hanem annak az eljárását kifogásolta, azt mondta, hogy meg kell hallgatni előtte az önkormányzatokat, és ez a módosítás a TAB oldaláról ezt célozza. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nyolc és fél perc áll majd rendelkezésre az államtitkár úrnak a zárszó elmondására.

Most arról tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót, tehát a képviselői felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót az MSZP képviselőcsoportjából Szabó Sándor képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én tovább megyek, államtitkár úr, mint képviselőtársam, Tukacs István tette, hiszen ez egy toldozott-foldozott rendszer. Tehát ne abból induljunk ki, hogy egyébként az önkormányzati hivatalok, a közös hivatalok olyan nagyon jók. Az önkormányzati törvénynek erre a módosítására nem lett volna szükség, ha önök 2013-ban, amikor az önkormányzatokat teljesen átszervezték, az önkormányzatok önrendelkezési, döntési jogát nem korlátozták volna; ha egyébként az önkormányzatok forrásait nem vették volna el, és egyébként folyamatosan ne azt tapasztalnánk, hogy 2013 óta az önkormányzatoknak egyfajta kivérezése folyik.

Tehát ha most azt nézzük, hogy egyébként ez milyen jó dolog, hogy most itt a közös hivatalok létrehozásánál csak 28 esetben történt valamiféle (*Dr. Kovács Zoltán: 24!*) - 24, bocsánat - probléma, és az egy óriási érdem, akkor induljunk ki abból, hogy nem kellett volna ide se eljutnunk, ha és amennyiben önök az önkormányzatok önrendelkezési és döntési jogát nem szíveskednek korlátozni 2013-ban.

Igen, az Alkotmánybíróság kimondta, hogy az Országgyűlés mulasztásos alkotmányértésben van a tekintetben - ahogy a helyi önkormányzatok európai chartája is kimondja, valóban az eljárásról van szó -, hogy az eljárás során közvetlenül is nagyon fontos stratégiai kérdésekben nem kéri ki az önkormányzatok véleményét, és emiatt nyilvánvalóan vissza kell hozni ezt a törvényt az Országgyűlés elé, és valamit kell mondani erre az önkormányzatnak. Nem kellett volna ilyen közös hivatalok létrehozásáról annak idején dönteni, és akkor valószínűleg nem kerültünk volna ilyen helyzetbe. Nem tudjuk támogatni a javaslatot azért sem, mert egyébként azt gondoljuk - amit szintén elmondott a képviselőtársam -, hogy ha már vannak ilyen közös önkormányzati hivatalok, és ha már meg kell egyeznie az önkormányzatoknak, akkor miért nem valahogy ösztönzőkben, egyeztetések során próbálták ezt elintézni, és nem kifejezetten úgy, hogy majd a kormányhivatal kijelöli, és majd megmondja, hogy egyébként melyik önkormányzatoknak kell közös hivatalt létrehozni.

Egyébként meg arról, amit most az Alkotmánybíróság kimondott, hogy a döntési eljárás során ki kell kérni az önkormányzatok véleményét, csak az a véleményünk, hogy egyébként ezt eddig is megtehetett volna a kormányhivatal, senki és semmi nem akadályozta meg a kormányhivatalt abban - függetlenül attól, hogy egyébként most az Alkotmánybíróság mit mondott ki -, hogy kikérjék korábban a közös önkormányzati hivatal létrehozásával kapcsolatos önkormányzati véleményeket. Ennél nagyobb probléma az, ha adott esetben meg is tették ezt, hogy kikérték az önkormányzati hivatalok vagy az önkormányzatok véleményét, de számos esetben sem garanciát, sem gyakorlatot nem láttunk arra, hogy egyébként ezeket a véleményeket be is építették vagy elfogadták volna a kormányhivatalok akkor, amikor egyébként az eljárásban döntöttek.

Éppen ezért azt mondjuk, hogy mi ösztönzőleg hatottunk volna az önkormányzatokra, nem a kormányhivatali kijelölés drasztikus formáját választottuk volna akkor, amikor egyébként a közös hivatalok létrehozásáról van szó, és arról nem is beszélve, hogy azt meg most sem látjuk hogy, mondjuk, milyen helyzet fog előállni akkor, ha például valamely település esetén majd fel kell bomlania a közös önkormányzati hivatalnak, mert egyébként kétezer fő fölé megy a település lakosság száma, vagy fordított esetben: valamelyik településnél kétezer fő alá csökken a lakosság száma, és közös hivatalt kell létrehozni. Mindenhol nyilvánvalóan, ahol az önkormányzatok működnek, hozzák a maguk mechanizmusában a döntéseket, ez a jövőben is komoly gondokat fog okozni. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Itt a TAB előadójától azt hallottuk, Vas Imre képviselőtársunktól, hogy mindennek az indítványnak az az értelme, az a lelke, hogy az önkormányzati autonómia végre érvényesülni tudjon. Nyilvánvalóan mi teljesen mást értünk önkormányzati autonómia alatt, mint önök, tisztelt Vas Imre képviselőtársam. Azt gondolom, ha kijelöléssel létrejön valamifajta kényszerházasság, az semmiképpen nem a települési autonómiát jelenti vagy annak a jegyében születik.

Amikor itt az előbb hallottuk Kovács államtitkár úrtól, hogy hány helyen volt csak úgymond probléma a közös önkormányzati hivatal létrehozásával, vagy hogy a sok önkormányzat közül összesen 24 vagy 28 helyen volt ilyen jellegű probléma, akkor én azért azt is megkérdezném, hogy ön szerint vajon hányan örültek annak, hogy létre kellett hozni ezt a közös önkormányzati hivatalt, és vajon valóban hány kényszerházasság lett ebből a dologból, ami igazából csak valamifajta kötelező érvénynek való megfelelés, de valójában egyáltalában nem szolgálja az életet, nem szolgálja kistélepüléseink boldogulását és virágzását. Nagyon sok negatív tapasztalatunk van, nagyon sok problémáról számolnak be ezen polgármesterek, illetve képviselő-testületek, akik ma így-úgy, de oda lettek kényszerítve egy közös önkormányzati hivatalhoz.

(17.10)

Az, hogy most önök az eredeti javaslatot, tehát azt, hogy 15 napja van a kormányhivatalnak, hogyha nem születik meg egyfajta döntés az adott települések között, hogy ezt a 15 napot véleménykérés után felturbózzák további öt nappal, hogy öt napja van a kormányhivatalnak, hogy egy személyes egyeztetést

is lefolytasson az érintett polgármesterekkel, én ezt csak egy szépségtapasznak tudom tekinteni, érdemi javaslatnak, érdemi megoldásnak nem.

Az Ab-nek az volt az elvárása önök felé, hogy azt az eljárásrendet alkossák meg, tehát az az elvárás az Országgyűlés felé, hogy az eljárásrendet alkossa meg, nem pedig az, hogy valamilyen módon maszatoljunk, tehát eljuttassuk, mintha mi itt egy törvényalkotást csinálnánk, mintha tényleg törvényeket alkotnánk. De valójában ezek, amiket önök most itt beillesztenek az önkormányzati törvénybe, nem oldják meg a kérdést, önök is tudják, mi is tudjuk, mindannyian tudjuk.

Én azt gondolom, hogy tulajdonképpen ebben nekünk mint ellenzéknek, kár is részt venni. Megmondom őszintén, nem igazán értem, hogy miért kellett nekünk még egy ötpárti egyeztetésre is elmennünk ebben a kérdésben. Hogyha önök azt gondolnák vagy gondolták volna, hogy ennek az ötpárti egyeztetésnek valóban van valamifajta érdemi konszenzusteremtő lehetősége, akkor meghallgatnák, meghallgatták volna a javaslatainkat. Például azt, hogy a kormányhivatal döntése a közös önkormányzati hivatal létrehozására csak és kizárólag ezen települések véleményének érdemi figyelembevételével történjen meg. Hozzáteszem, úgy is megfogalmazhatták volna, hogy kötelező figyelembevételével történjen meg.

*(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost
Gelencsér Attila váltja fel.)*

Azt kértem például az ötpárti tárgyaláson, hogy valamilyen olyanfajta szófordulatot találjon ki a kormányzat erre a problémára, ennek a problémának a kezelésére, amit alkalmaztak az NKA-törvény módosításánál, tehát amikor a Nemzeti Kulturális Alapról szóló törvényt módosítottuk, olyan értelemben, hogy a Magyar Művészeti Akadémiának ezen alap működése tekintetében igen nagy beleszólási lehetősége lesz. Ott is van egy ilyenfajta szófordulat használva, hogy... - pontosan most nem tudom idézni, de az a lényege, hogy az MMA véleményét kötelezően figyelembe kell venni, például egyes személyi jellegű kérdések esetében. Ha akkor, ha ott meg tudták ezt önök így oldani, ha önök szerint az ott nem fog semmilyen problémát jelenteni, és hozzáteszem, mi azt a törvényt támogattuk, akkor ebbe a törvénybe vajon miért nem tudják ezt így beleilleszteni? Talán nem volna érdemes kikérni valóban a kistételepülések polgármestereinek a véleményét? Nem volna érdemes a közös jövő tekintetében egy olyanfajta alapot találni, ami egy valóban közösen elfogadott és közös megegyezésen alapszik? Tehát miért fontos önöknek, hogy önök bebetonoznak mindenképpen valamifajta ellentétet, ami tudjuk, hogy csak rosszat és negatívumot fog szülni a jövőben, még hozzá, hozzáteszem, a közeljövőben.

Egyebekben pedig a közös önkormányzati hivatal mint fogalom, mint jogintézmény az önök szüleménye, mondom így, torzszüleménye. Volt korábban

a körjegyzőség intézménye, ami körülbelül 140 évig élt Magyarországon, ha a kommunizmus időszakát nem is számolom bele, akkor is jó hosszsan. Mondhatjuk, hogy ez egy életképes intézmény volt. De ezt önök egy tollvonással megszüntették, az Mötvt. megalkotásával ez a lehetőség véget ért, a társulási szabadságát az önkormányzatoknak erőteljesen korlátozták. Most létrejött ez a közös önkormányzati hivatal, illetve az ezzel kapcsolatos összes problémakör, önök ezt a problémakört nem hajlandók érdemben kezelni.

Én azt mondom önöknek, egyék meg, amit főztek. Ennyi. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem lehet máshonnan elkezdni, csak onnan, hogy mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességről van szó, ugye az Alkotmánybíróság azt fogalmazta meg és azt írta elő, hogy december 15-éig kerüljön rendbetételre ez a dolog. Holnap majd a szavazás napja lesz december 15., aztán ilyen értelemben önök rendbe tettnek tekintik mindazt, amit csináltak itt az elmúlt hetek vonatkozásában. Tehát az alkotmányellenes jogsértést gyakorlatilag így kívánják a helyére tenni.

Államtitkár úr, én azt gondolom - de nem vagyok ezzel egyedül -, hogy az alapvető hiba gyakorlatilag onnan származtatható, amikor 2013-ban az önkormányzatok önrendelkezési jogát mértékadó módon csorbították, majd '14. január 1-jétől ezt be is vezették. Ennek következtében olyan torz helyzetek sokasága állt elő, amelyeknek a kezelése nyilván nem egyszerű az önkormányzatok részéről.

Tukacs képviselőtársam elég világosan megfogalmazta és elmondta azokat az anomáliákat, amelyek legkiváltképp a kistételepülések sokasága tekintetében, a közös önkormányzati hivatalok életre hívásával kapcsolatosan gyakorlatilag a felszínre kerülhetnek mint probléma. Mondott erre konkrét példát is, de nem egyedi, szeretném jelezni, ez a példa, több ilyen tudunk mondani csak itt mi a szocialista frakció keretei között, hát még ha az ellenzék teljes egészét számba vennénk.

Azt kell hogy mondjam, hogy legkiváltképp nem ezzel, hanem azzal kellene foglalkozniuk, hogy az önkormányzatok szintjén a feladatellátáshoz kapcsolódó finanszírozás adott legyen. Most itt vagyunk december közepén, 14-én, és ha most sorba vennénk Magyarország közel 3200 települését, és megnéznénk, hogyan néz ki feladatfinanszírozás szempontjából a kérdés, akkor nagyon nagy bajban lennénk, már csak azért is, mert a problémák azon sokaságával kellene szembenéznünk, amit egyenként szenvednek meg az önkormányzatokat irányító polgármesterek.

Azt akarom ezzel érzékeltetni és ezzel mondani, hogy akkor és amikor a közös önkormányzati hivataloknak az életre hívásával kapcsolatos kijelölési diktátumot tartják szem előtt, és úgy gondolják, hogy ez a megoldás, akkor sokkal inkább azon kellene elgondolkodniuk, hogy ott és ahol adott esetben első körökben nem sikerül megtalálni a közös megoldásokat a közös önkormányzati hivatalok életre hívásával kapcsolatosan, akkor ott ahelyett, hogy diktátumokat gyakorolnak és kijelölnek, milyenfajta pozitív irányultságú ösztönző rendszereket kellene működtetni.

Sokkal jobb lenne nemcsak az akusztikája a történetnek, hanem a beltartalma is, és sokkal eredményesebb lenne az azt követő hetek, hónapok, évek együttműködése is, mert így a kis önkormányzatok egymással történő majdnem hogy antagonisztikusnak mondható kibékíthetetlen ellentétei születnek meg, és ez nem lehet senkinek sem a célja. Mert ahogy ön az előbb abban a rövid megszólalásában is fogalmazott, egyetérttek azzal a mondatával, hogy nem mást, mint a településeken élő emberek érdekeit kell szolgálni.

Márpedig, hogyha ezt teszik, akkor úgy kellene cselekedni, hogy nem szembe fordítják egymással az önkormányzatokat, hanem a megerősítésüket szolgáló tevékenységet végeznek. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Hadházy Sándor képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az önkormányzatok átalakítása, azt gondolom, egy sikeres történet. Sikeres történet azért, mert 2010-re az önkormányzatokat valóban kivérettették, hiszen olyan feladatokat adtak az önkormányzatoknak, amelyeket a hozzátartozó finanszírozási rendszer nem tudott fenntartani, egyszerűen belerokkantak az önkormányzatok ebbe a munkába, azért, mert jó szándékúan, a helyi érdekeket képviselve minden igyekezetük az volt, hogy meg tudjanak felelni a lakosság igényeinek, elvárásainak.

Az oktatás finanszírozási rendszere olyan volt, kérem szépen, hogy körülbelül a költségek 40 százalékát finanszírozta az állam, a többit helyi forrásból kellett összeszedni. A szociális ellátórendszer hasonlóan katasztrofális állapotban volt. Az egészségügy szintén. A településüzemeltetési feladatok ellátása szintén. Ezeket mind-mind helyi forrásból kellett finanszírozni. *(Gúr Nándor: Az egészségügyről, oktatásról ne beszélj!)*

Tehát én rendkívüli módon csodálkozom azon, amikor Szabó Sándor MSZP-s képviselőtársam arról beszél, hogy jelenleg az önkormányzati rendszer kivérettetése folyik. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Így van! - Révész Máriausz közbeszólása. - Az elnök csenget.)*

Ez tárgyi tévedés, kérem tisztelettel.

(17.20)

Az önkormányzatok igenis jól vannak *(Az elnök csenget.)*, együttműködőek; tudják azt, hogy milyen forrásból tudnak gazdálkodni, és azt a feladatot el tudják látni, amit a törvény rájuk bízott.

Tisztelt Országgyűlés! A másik ilyen gondolat az volt Szabó Sándor képviselőtársam részéről, hogy ösztönzőrendszert kellene kialakítani, hogy jobban együttgondolkodjanak, -működjenek az önkormányzatok. Való igaz, az ösztönzés nagyon sokat jelenthet. De remélhetőleg nem olyan típusú ösztönzőrendszerre gondolt, mint amelyet például Lamperth Mónika idejében kényszerítettek az önkormányzatokra a többcélú kistérségi társulásokkal, amelyek igazából ilyen formális dolgok voltak, és tényleges feladatot nagyon rossz hatékonysággal, nagyon keveset tudtak ellátni. Ez az ösztönzőrendszer gyakorlatilag nem működött.

És végezetül pedig Tukacs István képviselőtársam felvetésére szeretnék reagálni, mégpedig arra, hogy a törvényalkotó állítson fel szempontrendszert, szempontokat, hogy mi alapján történjen a kijelölés. Hogyha ezt tenné a törvényalkotó, akkor pontosan ez lenne a kifogás, hogy milyen szempontrendszert akar ráerőltetni a parlament a szegény önkormányzati világra.

Én úgy gondolom, hogy ez a megoldás korrekt, és én bízom abban, hogy a gyakorlat meg fogja ezt erősíteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Hadházy Sándor képviselőtársamnak rögtön rá szeretnék mutatni két nézetkülönbségünkre, mert úgy látszik, hogy nemcsak a korrektség megítélésével kapcsolatban van nézetkülönbségünk, hanem bizony a demokráciafelfogásunk is alapvetően más.

Nem szeretném megismételni azt, ami az általános vitában már itt elhangzott, de jelen pillanatban, mint ahogy az államtitkár úr is elmondta, ez a jogszabályváltozás a meglévő gyakorlatot akarja kodifikálni. Hiszen az államtitkár úr azt mondta, hogy idáig is megkérdzték az önkormányzatokat, most csak belekerül a jogszabályba. De ez idáig nem volt így jó az önkormányzatoknak!

Azt mondja, hogy korrektség? Hát milyen korrektség az, amikor kötelezem arra, hogy meg kelljen hallgatni a véleményt, most már kegyesen belekerült az, hogy akár személyesen is lehessen találkozni, de nem kell figyelembe venni azt, amit a másik mond? Nem számít, mit mond; úgy hozom a döntést, ahogy akarom. Ez pont az a fajta demokráciafelfogási különbség, amit szoktam mondani.

A fideszes demokráciafelfogás miről szól? Két farkas meg egy őz dönt arról, mi legyen a vacsora. Mi mit mondunk? Azt, hogy konszenzust kellene keres-

ni. Meg kellene teremteni a lehetőségét annak, hogy a jogszabály alkalmazója, a végrehajtó hatalom igenis keresse a konszenzust.

Én azt gondolom, hogy annyira, de annyira keveset kértem. Benyújtottam egy módosító indítványt. Semmi mást nem kértem benne, csak azt, hogy törekedni kelljen a döntéshozónak a konszenzusra. Nem támogatta a kormánypárt, pedig ez már tényleg nem jelent megkötöttséget. Hol van ez attól, amikor azt kellene leírunk, hogy konkrétan mi legyen a rendje ennek az eljárásnak? És sok oka van annak, hogy nem támogatjuk ezt így, ebben a formában, de legfőképpen azért, mert nincs benne semmiféle törekvés, nem nyújt semmiféle garanciát arra, hogy igenis legyen konszenzuseresés, és figyelembe legyen véve a kistéleplési önkormányzatoknak az a fajta lehetősége, amit egyébként az alkotmánybíróági döntés előír.

Mint mondtam, nem szeretném megismételni az általános vitában elmondottakat, egyetlen dolgot tessék megengedni. Az alkotmánybíróági döntés az indokolási részében azt mondja, hogy a helyi önkormányzatok európai chartájában foglaltaknak kell megfelelnie a döntésnek, a 6. cikk 1. pontjának, amiben az van, hogy a helyi önkormányzatok, anélkül, hogy ez a törvény általánosabb rendelkezéseit sértene, a helyi szükségletekhez való alkalmazkodása és a hatékonyabb igazgatás érdekében - és most jön a fontos szó - maguk határozzák meg a belső igazgatási felépítésüket. Ez maga az önkormányzatiság, mikor saját maga bele tud szólni. De így az, hogy valaki esetleg csak meghallgatja a véleményt, és nem kell neki figyelembe se vennie, ennek hol felel meg?

Tehát ez az előterjesztés, ami most előttünk van, alapvetően nem felel meg annak az alkotmánybíróági kötelezettségnek, ami miatt egyáltalán meg kellett csinálni az előterjesztést.

*(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Gúr Nándor váltja fel.)*

Hiszen nem valósulhat meg az, hogy valakinek, valamelyik önkormányzatnak, amelyik nem szeretne egy másikhoz tartozni - teljesen mindegy, hogy milyen ok miatt, lehet, hogy butaságból, vagy nem jó neki, haragból, személyes konfliktusból -, annak az önkormányzatiságát figyelembe lehessen venni. És ez az a törekvés, amiben önöknek kellene engedniük, pont az alkotmánybíróági döntés miatt kellene konszenzust keresni az ellenzékkel, hogy meglegyen annak a reménye, hogy ezek az önkormányzatok valamilyen szinten megkapják a lehetőséget arra, hogy a véleményük számítson.

És fontos az, hogy mely önkormányzatok kapják meg, ugyanis még egy probléma van ezzel az egészszel. Mégpedig most elhangzott itt, hogy hány önkormányzatot érint ez az egész ügy - 20-at, 28-at, nincs jelentősége. De hány olyan önkormányzat van, amelyik a nem tetszése ellenére mégis bement egy közös hivatalba, lenyelte a békát, pedig nem akarta, csak nem akart feltétlenül keresztbefeküdni, mint

ahogy volt, aki ezt megtette? Miért ne nyíljon meg a lehetősége annak, hogy felül legyen vizsgálva a rendszer? Önöknek miért sérti az érdekeit az, hogyha azt mondjuk, hogy igenis olyan rendszert kell elfogadni, ahol a konszenzusra törekvés elve megvalósul; ahol az önkormányzatok meg tudják valósítani az önkormányzati chartában előírt, az Alkotmánybíróság által hivatkozott elvárást, hogy maguk határozhassák meg a közigazgatási rendszerüket. És ezen kívül azok, amelyek egyébként, mint kiderült, egy alkotmányellenes jogszabály alapján bevállalták azt, hogy mégiscsak bementek, azok esetleg felülvizsgálhatják az álláspontjukat, és dönthessenek arról, hogy maradni akarnak vagy nem akarnak maradni. Itt keressük a konszenzust.

Módosító indítvánnyal éltem, tényleg nagyon-nagyon tág keretet adva a kormányzatnak arra, hogy legalább a konszenzuseresés kifejezés legyen meg ebben a döntésben. Önök ezt elvetették. Elvetették Hegedűs Lorántné képviselőtársam indítványát is, hasonló rendelkezéseket próbált javasolni. És majd holnap mutogatni fognak az ellenzékre, hogy az alkotmánybíróági döntést bizony az ellenzék miatt nem lehet megvalósítani. Szó nincs erről. Egy halom kistéleplési önkormányzat keresett meg személyesen is, csak abban az ügyben, hogy ezt így, ebben a formában, semmilyen formában ne engedjük át a parlamenten, mert ez sok-sok olyan helyi önkormányzatnak sérti az érdekét, amelyik nem szeretné, hogy a mellé rendelt másik önkormányzattal kelljen abban a formában és úgy együttműködni. Ezért szükséges az, hogy konszenzus legyen az ellenzék és a kormánypárt között ebben a kérdésben, hogy az önkormányzatoknál is megvalósulhasson a konszenzuseresés lehetősége.

Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Tukacs István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. A maradék rövid időmben kettő dologra szeretném újra felhívni a figyelmet. Tehát ha megszületik egy döntés, és utána az érintettek véleményét megkérdezik, vagyis nem az történik, hogy megkérdezik a véleményét, majd születik egy döntés, az más-más mechanizmus. Tehát amit kifogásolok, az az, hogy előbb döntünk, aztán megkérdezzük a véleményét, minden kötelezettség nélkül.

A másik. Az ügy nincs jól a módosító indítványban, higgyék el, képviselőtársaim, hogy ilyen szómágiát alkalmazunk, hogy hívjuk őket egyeztetni, majd az indoklásba beírjuk, hogy ez azért van, mert kötelezően figyelembe akarjuk venni a véleményüket. Ez van az indoklásban, olvassák el! Csakhogy a kettő nem ugyanaz. És a törvény szövegében természetesen egy kötelezettség nélküli egyeztetés, kvázi beszélgetés szerepel, aminek a világon semmi értelme nincs a dolog szempontjából. Köszönöm a szót, elnök

úr. *(Taps az MSZP padsoraiban. - Közbeszólás ugyanonnan: Bravo!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdezem Kovács Zoltán államtitkár urat, hogy kíván-e a rendelkezésre álló 8 perc és 30 másodperc időkeretben zárszót mondani. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Megadom a szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Ígérem, nem fogom kihasználni a 8 percet, megértettem a figyelmeztetést, hogy így mondjam. Szeretném néhány tévedésre felhívni a figyelmet.

Először is, menjünk végig az eljáráson, kedves képviselőtársaim! Nem a kormányhivatali döntéssel van vége az eljárásnak, hanem a bírósági döntéssel. Először is van 60 nap, hogy az önkormányzatok megegyezzenek. Ha nem egyeznek meg, akkor van egy 15 napon belüli véleményezési eljárás, ahol kikéri a véleményüket, hogy miért nem egyeztek meg, milyen megoldás jöhet számításba. Tehát az már 75 nap. És utána van még 5 nap, majd azt követően 30 napon belül még a bírósághoz is fordulhat. Tehát a pontot az i-re nem a kormányhivatal teszi fel, mint ahogy itt mondta Gúr Nándor, hogy diktátumokat gyakorolnak. Hogy diktátumokat hogy lehet gyakorolni, azt nem tudom, de ha lenne egy régi történelmi tanszékem és magánegyetemem, akkor Gúr Nándort meghívnám oda, hogyan kell szocialista retorikával, „antagonisztikus”, „diktátum” és ehhez hasonló szavakkal beszédet mondani úgy, hogy egyébként az ember nem mond semmit.

De ami a lényegét illeti, tisztelt képviselőtársaim, itt érdekellentét van az önkormányzatok között. Ha érdekellentét van az önkormányzatok között, melyiknek adjon egyébként igazat?

(17.30)

Pont az a probléma, hogy mivel érdekellentét van, valahol el kell döntenit. Végül soron majd a bíróság eldönti. Az egy közbülső állomás, amikor az állam dönt pont azért, hogy az igazgatás folyjék.

Ami pedig a többi kérdést illeti, bármikor lehet módosítani, Sallai képviselő úr. Tehát nincs bekényszerítve 4 vagy 5 évre egy önkormányzat. Lehet módosítani, ki lehet jönni belőle. Volt ez egyébként a körjegyzőségek esetében is, hogy bármikor lehetett - a választás évét kivéve - módosítani egyébként a korábbi, éltek is vele az önkormányzatok. Most sincs ez kizárva, most is meg lehet ezt tenni. Ami pedig a belső igazgatásra vonatkozó szervezetalkítási szabadságot illeti, hogy hogy néz ki belülről egy hivatal, abba, az önkormányzatok életébe nem szól bele egyébként sem a kormányhivatal, sem végül

szoron a bíróság. Ami a módosító indítványokat illeti, Hegedűs Lorántné képviselőtársunk vétőjogot kívánt volna adni az önkormányzatnak a kijelöléssel szemben. De kérdelem én, melyiknek adjunk vétőjogot? Ha mind a kettőnek, akkor semmi nem történik, minden marad a régiben, nincs közös hivatal se így, se úgy. Sallai képviselőtársunk erőfeszítését értékeltem, azt mondta, hogy érdemi módon kell a konszenzust létrehozni, de ez nem egy jogi fogalom, ezt egy bíróság nem tudja. Mi az, hogy érdemi módon kell ezt végrehajtani? Ezt nem lehet kikényszeríteni még bírósági erővel, bírósági ítélettel sem.

Jó néhány jogász ül itt a parlamentben, ezekben meg tudnak erősíteni. Mi is kerestük azt a garanciális fogalmat, amit egyébként be lehet építeni a rendszerbe, nem találtunk. Gumifogalmakat találtunk. A gumifogalom sehol nem végrehajtható, és nem összehasonlítható az NKA-val, azt gondolom, mert ott egy egyedi döntésről, egyszemélyi döntésről van szó, ott nincs érdekellentét, „szereti, nem szereti” kérdés. Be lehet illeszteni ilyen fogalmat, de ahol érdekellentét van, ott ezt nem lehet sajnálatos módon megoldani.

Tukacs képviselőtársamnak szeretném elmondani, hogy nem utána van az egyeztetés, hanem előtte, a 15 napban, tehát van egy egyeztetési eljárás. Eddig is az volt egyébként, hogy a kormányhivatalok próbálták a konszenzust létrehozni. Nem a döntés után volt egyeztetés, hanem azt megelőzően. Tehát van egy 60 napos önkormányzati egyeztetés, utána van egy kormányhivatali 15 napos, utána van még egy 5 napos, és utána jön a bíróság. Tehát a döntés a 60+15+5 nap után következik be, nem előtte és utána egyeztetnek, mert akkor arról nincs értelme. Ebben én egyetértek, csak éppen fordítva van a jogszabályban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én mégis próbálnám önöket abba az irányba tolni, hogy támogassák ezt a javaslatot, nehogy az a vita alakuljon ki, mint a múltkor, hogy ha megmarad a támogatás hiányában a régi, chartába és alkotmányba ütköző szabály, mert nincs meg a kétharmad, akkor az a legrosszabb helyzet. Ezzel tudunk egy fokkal előbbre lépni a mi megítélésünk szerint, és ha megtaláljuk azt a módot, amit egyébként továbbra sem zárok ki, hogy milyen eljárásrendet alkalmazzunk, de ebben semmilyen javaslat nem érkezett, akkor még eggyel tovább lehet lépni. Ez az első lépés.

Azt gondolom, hogy ezt fogadják el és támogassák. Azt gondolom, beljebb vagyunk már, és azt is mondhatom, hogy nem biztos, hogy le van zárva. Hozzáteszem, ez már a Belügyminisztérium - mint önkormányzatokért felelős minisztérium - kompetenciája, de úgy gondolom, így összességében támogatható az a javaslat, elmondva a mi nehézségeinket is, és a jobbító szándékunk bent volt, hogy minél jobban próbáljuk meg végrehajtani azt az alkotmánybírósági döntést, ami miatt most itt a parlamentben tárgyaljuk ezt a kérdéskört.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapai ülésnapunkon kerül sor.

Most soron következik a **Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Varga József, Budai Gyula, Vas Imre, Répássy Róbert, B. Nagy László, Csöbör Katalin, Pócs János, Vigh László és Gyopáros Alpár fideszes képviselőtársaink által benyújtott T/7408. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Most a vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben. Ehhez megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. december 10-én a Hárszabály 46. §-a alapján megtárgyalta Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2014. évi CLXXXIX. számú törvény módosításáról szóló T/7408. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 24 igen szavazattal, 4 nem szavazat ellenében összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat az Igazságügyi bizottság kétpontos módosító indítványából az elsőt tartalmazza.

A módosító javaslat célja így, hogy az 1500 fő feletti lakosságú település társadalmi megbízatású polgármestere számára megkönnyítse a tiszttségével összefüggő feladatok ellátását oly módon, hogy a részére juttatott költségtérítés összegét havonta tiszteletdíjának 40 százalékában határozza meg. Ezért is kérem, hogy támogassák a benyújtott törvényjavaslatot, amely lehetővé teszi a kistéleplési polgármesterek illetményének 30 százalékkal történő növelését. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megkérdem az előterjesztő képviselőt Vas Imre képviselő urat, hogy kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Nem kíván, így ebben az esetben 10 perc időkeret áll majd rendelkezésére a zárszó elmondására. Köszönöm szépen, képviselő úr.

Most megkérdem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Pogácsás Tibor államtitkár úr és Vízkelety Mariann államtitkár asszony jelzik, hogy nem. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most tehát a képviselői felszólalások következnek a kijelölt időkeretek terhére. Elsőnek megadom a szót az MSZP képviselőcsoportjából Szabó Sándor képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Erre szokták azt mondani, hogy vajúdtak a hegyek és egeret szültek, csak jó kicsi egeret szültek. Nem is tudom, mióta van már a parlament előtt az, hogy különösen a kistéleplési polgármesterek illetményét a tisztelt képviselők rendezzék, hiszen azt hiszem, Boldog István volt az első javaslata, utána volt egy 4-5 fős fideszes képviselőcsoport, akik ugyan nem kifejezetten a polgármesterek illetményére vonatkozóan tettek javaslatot, hanem az összeférhetlenségi szabályokon keresztül próbálták volna a kistéleplési polgármesterek illetményét vagy fizetését emelni. Aztán se Boldog képviselő úr javaslatából, se ezen 4-5 képviselő javaslatából nem lett semmi, és jött ez az újabb módosítás, amit szintén egy tucatnyi kormánypárti képviselő javasolt. Hogy is mondjam, Boldog István korábbi javaslatától teljesen eltérő, valamint az előző 4-5 kormánypárti képviselő javaslatától eltérő változatot hoztak ide a parlament elé. Valóban volt ebben egy nagyon hosszú és konkrét vitánk ezzel kapcsolatosan.

A fő problémánk leginkább az volt a polgármesterek fizetésével kapcsolatosan, hogy maga a törvényjavaslat arról szólt, a mostani módosítás, a legutóbbi módosítás, hogy megkaphatják a kistéleplési polgármesterek a fizetésemelést 30 százalékban, de ezt maguknak kell előteremteniük a saját bevételükből. Akkor itt a parlamenti vitában az ellenzéki képviselőtársainkkal együtt ezt elmondtuk önöknek. Bármennyire is mondta az előbb Hadházy képviselő úr, hogy milyen jól állnak az önkormányzatok, és semmiféle kivézetése nem történt meg az önkormányzatoknak, azért szíves figyelmükbe ajánlanám, hogy a kistéleplések, de az önkormányzatok kétharmada napi megélhetési problémákkal küszködik, és annyi pénzük van ma, ami pontosan a települések működtetéséhez elegendő. Tehát azt gondoltuk mi itt, ellenzéki képviselők laikusán, hogy valószínűleg nem fogják tudni ezt a kistéleplési polgármesterek kitermelni, ezért ha már van egy ilyen kezdeményezés, bár egyébként korábban mi is adtunk be - a Jobbik és az LMP is - erre vonatkozóan javaslatot, akkor próbáljunk ezen javítani.

(17.40)

És hát - hogy is mondjam - nagyon meglepő fordulat érkezett, amikor Vitányi képviselő úr jelezte, hogy bizony a Fidesznek van egy módosító javaslata, ami arra vonatkozik - hiszen ők is meglátták a probléma lényegét és gyökerét, hogy valóban nem fogják tudni kitermelni a kistéleplési polgármesterek ezen pénzt, és akkor kérik majd, hogy a kormány ezt biztosítsa.

Volt is ezzel kapcsolatosan egy nagyon rövid egyeztetés, és ha ez az ellenzék részéről elfogadható lenne, akkor egy ilyen javaslat jönne be ezzel kapcsolatosan, és akkor, azt gondolom, hogy mindenki tudta volna támogatni. De most akkor itt van megint egy javaslat 15 százalékról az 1500 fő alattiaknál, 40

százalék az 1500 fő feletti települések polgármesterei esetében költségtérítés gyanánt, és megint ott van, hogy egyébként a településeknek maguknak kell ezt kigazdálkodni.

Mondják már meg önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, ki önök között a mágus. Ki az, aki egyébként megfogalmaz javaslatokat? Itt két héttel ezelőtt megbeszéltünk valamit, aztán utána volt egy szűkebb körű egyeztetés, mindenki egyetértett abban, hogy egyébként valószínűleg nem fogják tudni kitermelni a kistételepülések ezt a pénzt, és akkor valahogy csak segíteni kéne. Most ehhez képest van egy összegző módosító javaslat, amiben sem a korábbi számok, sem a korábbi, képviselőcsoportok által megfogalmazott számok nem stimmelnek, 15 és 40 százalékról beszélünk. Ráadásul, ha a logikáját megnézem, nem is értem, mert a legkisebb települések polgármestereinek a fizetése csökkent a leginkább. Tehát nem értem, hogy akkor miért nekik kisebb a százalék, a 15 százalék, és miért a nagyobb településeknek lett nagyobb százalékban a lehetőség megadva arra vonatkozólag, hogy a költségtérítés gyanánt a keresetüket növelhetnék. Tehát egész egyszerűen nem értem, hogy honnan és ki szedi ezeket a javaslatokat. Kiknek akarnak önök megfelelni? Mert az világosan látszik, hogy a kistételepülési polgármestereknek nem, mert az már egy bohózatba illik, és azt gondolom, hogy méltatlan is rájuk nézve is, hogy önök szinte hetenkénti rendszerességgel hoznak ide javaslatokat úgy, hogy egyébként szerintem erről önöknek fogalmuk nincsen, hogy miket hoznak. Mert egyébként már én is mondhatnám, hogy akkor miért 15 százalék, miért nem 20 százalék, a 40 százalék miért nem 30 százalék, és még lehetne ezekbe a vitákba belemenni. De azt gondolom, hogy ez méltatlan.

Azt gondolom, hogy abban mindannyian egyetértettünk a vitánk során is, és ezt nem is akarom elmondani, hogy a kistételepülési polgármesterek rengeteg feladatot látnak el, települést üzemeltetnek, pályázatokat írnak, polgárörködnek, és mégiscsak legitim vezetők, hiszen ott az emberek első számú vezetőnek választják közvetlen választás útján a polgármestereket. Egész egyszerűen számomra akkor is érthetetlen volt, hogy 2014-ben miért kellett az ő illetményüket, különösen a kistételepülési polgármesterek illetményét csökkenteni.

Nem tudjuk támogatni így ezt a javaslatot, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim. Én nem tudom, az ellenzéki pártok tudják-e majd támogatni ezt a javaslatot. Volt egyfajta konszenzus, nagyjából megállapodtunk, hogy ha már emelünk, akkor emeljünk, már mindenbe belemertünk mi is az ellenzék részéről, de a fő kritérium az volt, hogy szíveskedjen biztosítani az állam ezt a pénzt az önkormányzatok számára. Most megint itt van egy javaslat légből kapott számokkal, költségtérítésekkel. Nem tudom, ennek hol van a határa.

Tessenek már egy kicsit komolyabban venni a kistételepülések polgármestereit, hiszen teljesen méltatlan, amit ebben a tekintetben önök végeznek! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ott kezdeném, hogy vajon amiről most mi szavazni fogunk, az valóban kétharmados törvény-e. Tehát tényleg szükség van-e erre a vitára, amit itt mi most folytatunk, szükség van-e bármilyen egyeztetésre és így tovább.

Igen, forma szerint a jelenlegi önkormányzati törvény sarkalatosságot szabályzó paragrafusa ezt a törvényi passzust is kétharmadosra nyilvánítja. Igen ám, de maga ez a sarkalatosságot szabályzó törvényi passzus csak egy feles szakasz, tehát ezt önök nyugodtan tudnák módosítani, kivethetnék belőle ezt a bizonyos szakaszt, ami a polgármesterek illetményét szabályozza, átrakhatnák felesbe, hiszen az Alaptörvény egyébként erről egy szót nem mond. Most direkt megnéztem még itt a vita előtt, az Alaptörvény a 31-35. cikkelyig tartalmazza az önkormányzatokkal kapcsolatos előírásokat, egy szó nincs arról, hogy mennyinek kell lennie a kistételepülési polgármesterek fizetésének. Tehát önök ezt simán meg tudnák csinálni. Hozzáteszem, ez önöknél napi rutin. Maga az Alaptörvény is így született annak idején. Önök könnyedén és olcsón megúszták ezeket a kérdéseket, tehát simán meg tudták volna oldani.

De vajon miért nem tették ezt meg? Vajon ebben a kérdésben, ezzel az eljárásrenddel miért nem élték? Azért, mert önök nem akarják megoldani ezt a kérdést. Itt az előbb elhangzott a képviselőtársunktól, hogy hány alkalommal volt már részben az önök részéről, részben a mi részünkről benyújtva, előterjesztve a kistételepülési aprófalvas polgármesterek illetményemelésére, számtalan elképzelés volt már rá, hogy hány százalékkal, pontosan mennyivel és így tovább, ki mennyit kaphasson pluszban még. De önök minden alkalommal még napirendre se vették ezeket a javaslatokat.

Most itt van ez az - mondjuk így - öszvér megoldás, amit önök kitaláltak, aminek valóban az az egyik legnagyobb problémája, hogy külön tételezi, hogy a saját bevétel terhére. Hozzáteszem, ha ezt önök nem írták volna bele, hanem ezt a kis szókapcsolatot kihagyják, akkor is a saját bevétel terhére kellett volna ezt kigazdálkodni, hiszen jelenleg a költségvetési törvény 2. melléklet (1) bekezdés a) pontja szerint igen, ez az általános működési keretből jelenleg nem finanszírozható, és egyébként is minden fizetést, minden illetményt, minden járandóságot az önkormányzatoknak saját maguknak a saját bevételükből kell kigazdálkodniuk.

No tehát, mi ezt a javaslatot több alkalommal benyújtottuk, leszavazták, nem történt semmi. Kiszámoltuk, hogy vajon mennyi ez a rettentő sok pénz, amiről ez a jelenlegi vita is zajlik, ami miatt önök ezt a korábbi javaslatcunamit elutasították. És tudják, mit találtunk? Azt, hogy egymilliárd forint

körüli összeg. Egyébként most részben társadalmi megbízatású polgármesterekről beszélünk, de tételizzük fel, ha mindenki főállású lenne, akkor is, mondjuk, másfél milliárd forint lenne.

Azt javaslom, hogy ha a kormányzatnak ez az 1 usque 1,5 milliárd forint gond, probléma, akkor tegyék már meg, hogy Habony Árpádtól kérjék már el ezt a pénzt, szerintem Ibizán ő ott a mellényzsebéből így *(Kezével mutatja.)* ki tudta volna csapni ezt a másfél milliárd forintot, s meg volna oldva ez az egész kérdés, nem kéne itt ülnünk, nem kéne rabolnunk az adófizetők pénzét felesleges és haszontalan vitákkal, és ezt a kérdést ilyen módon egyszer s mindenkorra le lehetett volna rendezni, de ezt nem tették meg.

Tudjuk, hogy ha ezt a pénzt a saját bevétel terhére ki akarnák gazdálkodni a települések, akkor azt csak úgy tudják megtenni, ha adót emelnek ott, helyben. Magyarul, mi az üzenete az önök törvényjavaslatának? Hát az, hogy polgármester, adóztasd meg jól a népet, és akkor majd lesz fizetésed. De ezt akarjuk mi? Ezt várjuk el mi a kistéleplési polgármesterektől? Tényleg ez a jövőkép, amit a Fidesz épít a kistéleplések és az aprófalvak számára? Hogy a polgármesterek egyfajta helyi Döbrögiként adóval sanyargassák a népet azért, hogy ők aztán utána minél több bevételre tudjanak szert tenni, minél több legyen a járandóságuk? Én nem gondolom, hogy ez egy egészséges és valóban a vidék fejlesztését szolgáló javaslat volna. Ezért tehát mi ezt így ebben a formában nem tudjuk támogatni.

Azért, hogy segítsük a kormányzat törvényalkotási munkáját, gondoltuk, hogy biztos nem volt idejük, alkalmuk, lehetőségük költségvetési törvénymódosítást beadni, beadtuk mi, és ezt a mai nap a Költségvetési bizottság tárgyalta is. Ez arról szólna, hogy amit az előbb említettem önöknek, a költségvetési törvény mindenki 2. mellékletében vannak leírva azok a feladatfinanszírozás keretében kapható támogatások, amit az önkormányzatok bizonyos feladatokra elkölthetnek, és az 1. pont szól az általános működésről, azon belül például a polgármesteri hivatal fenntartásáról. Itt volna lehetősége egy fél mondat betoldásával ezt a kérdést rendezni központi költségvetési támogatással.

(17.50)

És mit tetszik gondolni, mi történt a Költségvetési bizottság ülésén? Hát az történt, hogy a kormánypártiak ezt a javaslatunkat leszavazták, elutasították. Na, hát ez a válasz arra, hogy meg akarja-e oldani a Fidesz-kormány ezt a problémát vagy sem. Nem, nem akarják megoldani! Nem akarják emelni a kistéleplési polgármesterek fizetését, valójában ez a kérdés is csak maszatolás, megint csak úgy csinálunk, mint ha törvényhozást játszanánk, és ezzel próbáljuk kábítani a népet. De hozzáteszem, most önök tévednek, mert az a körülbelül kétezer települési polgármester, akiről most szó van, azok pontosan értik a helyzetet, azok ám figyelik ezt a vitát,

pontosan tudják, hogy ki mit szavaz és hová teszi le a voksát!

És pontosan ezért nem fogjuk megszavazni holnap ezt a kétharmados törvényt, mert játszásból nem csinálunk törvényt! Nem csinálunk olyat, mint ha szavaznánk és segítenénk, közben pedig rontunk a helyzeten. Úgyhogy ránk ne számítsanak! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Amit csinálnak itt most már bő egy esztendője a kistéleplési polgármesterek fizetésével, illetményével, az nevétséges lenne, de inkább siralmas, azt kell mondjam, mert emberekkel és településekkel játszanak. Először azt mondták, hogy majd közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó szervezési tevékenységet fognak végezni ezek az emberek, és a kormánytól ezért díjazásban részesülnek. Az összeférhetetlenség kategóriát veti fel, vagy uge most már a BM-hez tartozik, ezért mondhatom, hogy vezetősárra kívánták kötni őket. Tehát elfogadhatatlan tényleg, amit csinálnak. Utána, amikor azt mondják, hogy teremtsek elő a forrásokat önkormányzati bevételből fakadóan, de hát ezt nem lehet másként, így, ahogy erről ma szó esik a ház falai között: vessenek ki adót a településen élő emberekre, és akkor abból csinálnak maguknak fizetést, jövedelmet, illetményt.

Nézzék, abszolút tisztességtelen az, amit csinálnak az elmúlt egy esztendőben ezzel a kérdéssel kapcsolatosan! Ráadásul semmi nem hatja meg önöket, teljesen mindegy, hogy saját képviselőik módosító indítványai vagy épp a mieink jutnak be. Szabó Sándor vezérletével, amit beadtunk módosítást, abban is - ráadásul a TÖOSZ véleményével is megegyező - azt mondjuk, hogy az 500 fő alatti településeknél a helyettes államtitkári illetményhez illesztetten a 40 százalékos mértékű, az 500 és az 1500 fő közöttinél pedig az 50 százalékos mértékű javadalmazás kerüljön megfogalmazásra. Nem is érdekli önöket, számba sem veszik, nem is mérlegelik!

Tehát azt kell hogy mondjam, hogy teljesen mindegy, hogy Boldog István adja be fideszes képviselőként a módosítót, vagy Szabó Sándor vagy bárki más, önök hadoválnak itt összevissza, újabbnál újabb történésekkel állnak elő, és valójában nem csinálnak semmit. A polgármestereknek nem polgármesteri hálapénzre van szükségük. Nem! Ezek az emberek tisztességgel dolgoznak a településen élő emberek érdekében, ezeknek az embereknek a megélhetését biztosító polgármesteri tiszteletdíjat kell adni. Ha önök ezt elvették tőlük 2014 őszén, akkor igenis állítsák vissza azt a rendet, igenis fizessék meg ezeket az embereket, adják meg nekik azt a tiszteletdíjat, amiből meg lehet élni, és akkor el lehet várni tőlük azt, hogy tisztességgel a települések érdekét és

az ott élő emberek érdekét szolgálják. Ellenkező esetben ezt nagyon nehéz lesz elérni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr következik felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Loránt-néhoz hasonló következtetésre jutottam én is. Egy darabig azt hittem, hogy sima választási csalás, amit csinálnak, tehát amit megszoktunk, hogy választások előtt leviszik a juttatásokat, hogy minél kevesebben induljanak el ősszel, minél kevesebben legyenek azok, akik ringbe szállnak. Ugyanis statisztikailag, ha megnézzük a polgármesteri székért indulók számát, akkor 2006-tól kezdve volt egy folyamatos leépülés, tehát megközelítőleg 60 százaléka, aki 2010-ben elindult a polgármesteri megmérettetésen, és utána még tovább csökkent ez a szám. Tehát gondoltam, ez egy sima választási csalás, ahogy szokták csinálni, elveszik az emberek kedvét, ne akarjanak indulni, majd utána megemelik. Nem, nem történt meg. Így aztán az én következtetésem is az lett, hogy nem, itt szó nincs erről, hanem arról van szó, hogy a Fidesznek megvan az a kis politikája, hogy kell neki 2 millió 100 ezer szavazó, azt egyben kell tartani, az összes többről le lehet mondani, azoknak nem kell semmit adni, az tők mindegy, hogy mi van velük, és hát sajnos a magyarországi kistéleplések beleesnek ebbe a körbe, akikre nincs szükség. Nem hatékony náluk kampányolni, Facebookon nem lehet őket elérni, nem nagyon hatékony szavazóbázis, nehéz őket egyben tartani, le lehet mondani erről az 1000-1500 kistéleplésről. Teljesen mindegy, hogy mit gondolnak, nem kell ott a polgármestereknek adni semmit, és nagyjából ez a politika vezetett ide. És hát ez a jogszabály is nagyjából ezt kommunikálja, ez ilyen „nesze semmi, fogd meg jól” jogszabály. Gyakorlatilag idehoznak egy ilyen, aminek funkcionális hatása nem lehet ezeknek az embereknek az életére, és gyakorlatilag azt gondolják, hogy majd ki lehet gazdálkodni. Nyilvánvalóan, hogy ha önök nem ebben is a gyurcsányi politikát folytatnák, és nem egy vidéket kivéreztető rendszert építenének, mikor akár még egy kistéleplés is hozzáférhetne helyi iparűzésiadó-forrásokhoz vagy saját bevételekhez, akkor még lehetne is benne ráció. De hát kérem, pont azokról a településekről beszélünk, ahol nincs saját bevétel, ahol nincs helyi iparűzési adó! Nem Budaörsről beszélünk, hanem azokról a településekről, ahol semmiféle olyan forrás nincs, amiből ez kigazdálkodható lenne. Tehát direkt itt leírtam, mert olyan szép volt ez az idézet, ez a „soha nem volt ilyen jó az önkormányzatoknak”; az előbb mondta egy kormánypárti képviselőtársam. Azért akartam ezt idézni, mert annyira nonszensz az, amit állítanak, hogy valami hihetetlen.

Gyakorlatilag az alapvető kötelező feladatokra nincs elég finanszírozás, sőt megadják a lehetőséget, hogy ilyen földadóhoz hasonló eszközökkel szedjenek be pénzeket az alapfeladatok ellátására, és utána még azt mondják, hogy na jó, nagy kegyesen hozzájárulok, hogy a költségtérítését picit emeljük meg. Tehát teljes mértékben elfogadhatatlan ez a hozzáállás, gyakorlatilag az a kérdés, hogy tudomásul tudják-e önök ezt venni, hogy ott is magyar emberek élnek. Tudomásul tudják-e azt venni, hogy pont azoknak a térségeknek, ahol a legnagyobb szükség lenne arra, hogy magas kompetenciájú emberek akarjanak települést vezetni, menedzseri képességekkel, szervezési képességekkel, kommunikációs készségekkel, pályázatokat tudjanak írni, ott, ahol a legnagyobb szükség lenne arra a fajta innovációra, hogy hogy tartsuk meg a népességet ezekben a kistéleplésekben, ott mondom azt, hogy tulajdonképpen ezt elengedhetem, nincs rá szükség. Oda nem kellenek emberek, oda ilyen közmunkásszerű emberek is jók lesznek. És akkor marad kétféle ember ezeknek a településeknek az élén. Az egyik az elvetemült lokálpatrióta, akinek a szíve a település, az a mindene; ilyenekből látunk jó néhányat, akikkel tárgyalunk, hogy mindent megtennének a településükért. A másik meg az ilyen-olyan szélhámos, aki majd innen-onnan kiegészíti, egy kis LEADER-közösségből, innen-onnan jön egy kis pénz, és nem számít neki, hogy mi a pénz. És önök ezt a rendszert akarják erősíteni.

Tehát nyilvánvalóan mi is a megoldást kerestük, Iktóty István képviselőtársammal az volt az első még tavaly nyáron, hogy a jogszabályváltozás előtti állapotokra megpróbáljuk rekonstruálni ezt az állapotot, és nyilvánvalóan utána láttuk azt, hogy nem olyan komoly ez a szándék önökben, hogy ebben érdemi lépés történjen. A kormánypárti képviselőtársak között jó néhány olyan van itt köreinkben, akik kistéleplési polgármesterként ténykedtek. Ha mögöttem így végigmutatok a sorokon, van több, aki ezt megélte. És most mégsem áll fel, és nem mondja azt, hogy ez tarthatatlan helyzet, ami felfoghatatlan. Nem érthető az a hozzáállás, hogy simán engedjék azt, hogy ezeknél a településeknél egy olyan jogszabállyal jöjjenek ide, ami leginkább a magyar népmeséből az okos lányra hasonlít, aki viszi az ajándékot a szita között, hogy elrepül a galamb, hoztam is valamit, meg nem is. Hozok egy jogszabály-módosítást, valamit változik pár paragrafus, de senkinek jobb nem lesz ettől, mert pont annak lehetne csak jobb, aki nem szorul rá, mert esetleg egy jobb módú település. Tehát nyilvánvalóan ez a hozzáállás nem nagyon tetszik, mert eleve nem elegáns ciklus közben tárgyalni ilyenekről, hiszen az lett volna jó, ha az önkormányzati választásokat megelőzően tesszük világossá, mikor valaki dönt arról, hogy megmérettesse magát egy polgármesteri székért vagy sem, akkor korrekt dolog az, hogy elmondom, hogy ebben a négy évben milyen feltételekkel kell majd elvégezned a munkádat, milyen költségtérítéssel, milyen fizetéssel. És közben ez már egy viszonylag non-

szensz dolog, de még így is könnyörgünk érte. Hát itt ellenzéki frakciókban... tehát mi, az LMP tényleg ilyen szempontból teljesen tiszta, önök is tudják, nincs nekünk nagyon kistelepülési polgármesterünk, nem a sajátjainkért küzdünk, hanem egy halom olyan emberért, akiket látunk küzdeni nap mint nap ellehetetlenített körülmények között, és legalább egy picit megbecsülést adhatnánk nekik. Erre szerettük volna önöket kérni, és ehhez kérjük, hogy egy normális jogszabályjavaslattal álljanak elő. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Rig Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt a vitát hallgatva, ugye az önkormányzatiságban dolgoztam én is pár hónapot, illetve még képviselő is voltam. Nagyon nehéz dolog így most a kistelepülések polgármestereinek az illetményére határozott állásfoglalást mondani. Viszont azt elmondhatjuk, én a napokban beszéltem több kistelepülés polgármesterével, megkérdeztem, hogy van megelégedve az illetményével, és azt mondta, - egy nagyon egyszerű példát mondott, - hogy ha a közfoglalkoztatásban dolgozónak a munkabéréhez hasonlítom az enyémet, akkor ő ötször annyit keres. Ha a felelősséget is hozzáteszem, akkor tízszer többet keres a közfoglalkoztatott.

(18.00)

Itt megemlítették, hogy csak úgy lehet előteremteni ezt a forrást, ha adót emelünk. De van még egy megoldás, egy nagyon sajnálatos megoldás: ha az önként vállalt feladatokról lemond. Az önként vállalt feladatok között van például a Bursa Hungarica, azoknak a tehetséges tanulóknak a támogatása, amelyekből nagyon sok van a kisfalvakban, így az önkormányzat hozzá tud járulni az ő tanulmányi költségeikhez. Vagy ott vannak például a kulturális kiadások. Ha önök nemzeti oldalnak érzik magukat, egy kistelepülés hogyan tudjon egy '56-os ünnepségen színvonalas megemlékezést rendezni, ha nincs rá forrása? Csak innen tud elvenni, máshonnan nem. Ez a két megoldás van: vagy adót emel, vagy az önként vállalt feladatairól lemond.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Úgy gondolom, az az előterjesztés, amit a Jobbik is megtett, hogy költségvetésből biztosítsuk a kistelepülések polgármestereinek az illetményrendezését, megállja itt a helyét. Úgy gondolom, ennek helye van, évek óta beszélnek róla, de nem történt semmi.

A polgármesterek már nemcsak a beszédre, hanem a tettekre is kíváncsiak. Kérem önöket, fogadják

el a Jobbiknak azt a módosítóját, hogy költségvetési forrást rendeljünk mellé. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Üdvözlöm önöket. Azzal folytatjuk a munkánkat, hogy megkérdezem, kíván-e még valaki a fennmaradt időkeret terhére szólásra jelentkezni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

A vitát lezárom, és megkérdezem az előterjesztőt, Vas Imre képviselő urat, hogy kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Öné a szó, parancsoljon!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselőtársaim! Röviden kívánok reagálni az elhangzottakra.

Felmerült, hogy sarkalatos-e ez a törvényi rendelkezés. Az Alaptörvény 31. cikk (3) bekezdése egyértelműen rendelkezik arról, hogy a helyi önkormányzatokra vonatkozó szabályokat sarkalatos törvény határozza meg. Álláspontunk szerint ez egyértelműen sarkalatos.

Hegedűsné képviselőtársunknak abban igaza van, hogy a sarkalatosági záradék egyébként felesleges - ezt a vitát már lefolytattuk a Törvényalkotási bizottságban -, de ez nem jelenti azt, hogy a felesleges törvénnyel a sarkalatosági záradékot az Alaptörvénnyel ellentétesen lehetne módosítani. Álláspontunk szerint annak a rendelkezésnek, amit ez a törvény érint, az első négy paragrafusa - tehát a hatályba léptető és a sarkalatosági záradék kivételével - felesleges rendelkezések.

Aki holnap nem szavazza meg a törvényt, az nem kívánja lehetővé tenni azt, hogy az 1500 fő alatti településeken a képviselő-testületek 30 százalékkal megemelhessék a polgármester illetményét; nem akarja lehetővé tenni azt, hogy az 1500 fő fölötti lakosságú településeken a társadalmi megbízatású polgármester költségterítése 15 százalékos helyett 40 százalékos legyen; aki a törvényt holnap nem szavazza meg, az nem akar enyhíteni az 1500 fő alatti lakosságú települések polgármestereinek összeférhetetlenségén. Ha az új szabály szerint elfogadják a törvényt, nem jelentene összeférhetetlenséget az, ha a megbízás keretében közfoglalkoztatással kapcsolatos szervezési munkát végez a polgármester. Tehát akik nem szavazzák meg ezt a törvényjavaslatot, nem akarják azt, hogy az 1500 fő alatti településeken a polgármesterek illetményét a testület eltérítse, nem akarják, hogy az 1500 fő fölötti lakosságú településeken a társadalmi megbízatású polgármesterek 15 százalékos helyett 40 százalékos költségterítést kapjanak, és nem akarják, hogy az 1500 fő alatti települések polgármestereinél ne okozzon összeférhetetlenséget a közfoglalkoztatással kapcsolatos szervezési munka.

Álláspontom szerint, ha valaki nem szavazza meg ezt a törvényt, az szembemegy a kistelepülések és azok polgármestereinek érdekével. Ezért arra kérem az összes ellenzéki képviselőt, hogy a benyújtott törvényjavaslatot, valamint a TAB által elfoga-

dott módosító indítványt a holnapi szavazás során támogassák. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/7392. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezúton tájékoztatom a Házat, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. december 3-án a Hárszabály 46. §-a alapján megtárgyalta az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló T/7392. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 28 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatát, amelyet szintén ugyanilyen arányban fogadtunk el. A javaslat szerint célszerű, hogy az e törvény felhatalmazása alapján kiadandó jogszabályokért egységesen az e-közigazgatásért felelős miniszter legyen a felelős, így a javaslat alapján az MNHH elnöke helyett az e-közigazgatásért felelős miniszter kap felhatalmazást arra, hogy a bizalmi szolgáltatásokkal kapcsolatos végrehajtási rendeletet megalkossa. A módosítás alapján a Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság ezen feladatkörét nem szükséges sarkalatos rendelkezésként kezelni. Hadd mondjam el, a törvényalkotónak szabad joga eldönteni, hogy kinek ad felhatalmazást: a kormánynak, a miniszternek vagy a Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság elnökének. Jelen esetben az történik - amennyiben a javaslat elfogadásra kerül -, hogy a kormány, illetve bizonyos kérdésekben a belügyminiszter adhat ki rendeletet, és ehhez elegendő a parlamenti többség is.

Mindezen túl a módosítás az új személyazonosító igazolványhoz kapcsolódó elektronikus aláírás-funkció végleges feladatrendszerét tükrözi le. Az eredeti rendelkezés szerint a KEKKH is végzett volna az Eat. - egyes adótörvények és egyéb összefüggő törvények - szerinti elektronikus aláírással kapcsolatos szolgáltatást. A módosítás alapján a tároló elemmel rendelkező személyazonosító igazolvány elektronikus aláírás-funkcióhoz kapcsolódó, az elektroni-

kus aláírásról szóló törvény szerinti szolgáltatásokat kormányrendeletben erre kijelölt szolgáltató végzi csak.

Hozzátennem még, hogy a módosítás az új személyazonosító igazolvány kiadásának részletszabályaihoz szükséges kormányrendelet felhatalmazását pontosítja a jogszabályszerkesztési és alkotmányossági követelményeknek megfelelően.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elfogadásra váró törvényjavaslatnak egyetlen pontja lett volna kétharmados többséget igénylő, ami az Alaptörvény 23. cikk (4) bekezdésére utal, amely az önálló szabályozási szerv vezetőjének rendeletalkotási jogára terjed ki. Azonban tekintettel arra, hogy nem az NMHH elnökének adunk rendeletalkotási jogot, ennek a törvénynek a tartalmi szabályozási köre teljes mértékben feles törvény, ezért kérem, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, Pogácsás államtitkár urat, hogy kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben; kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki szólni. *(Jelzésre:)* Gyüre Csaba képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

(18.10)

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan törvényjavaslat van előtűnk, amely alapvetően előremutató, és ezt mi magunk is elismerjük. Nyilván az idők szavát követni kell, és a papír alapú ügyintézésről egyre inkább át kell térni az elektronikus ügyintézésre. Ez senki számára nem kétséges. Az általános vitában is elmondtam, hogy ez körülbelül olyan nagyságrendű lépés, mint amikor annak idején, úgy ezer esztendővel ezelőtt vagy a Római Birodalomban kétezer esztendővel ezelőtt a szóbeliségről áttértek a papír alapú ügyintézésre, és mindennek nyoma maradt, körülbelül ekkora horderejű áttérni ma az elektronikus ügyintézésre.

De éppen ezért ennek vannak különböző hátulütői, nehézségei is. Nyilván, akik gyakorló ügyvédek voltak itt az országgyűlési képviselők közül, azért tudják, hogy milyen problémákat vetett föl az elektronikus ügyintézés, és mennyire bonyolította meg, adott esetben az egyszerűbbnek kívánt és vágyott ügyeket sokkal bonyolultabbá tette. Valószínűleg ezek az átmenet nehéz éveit, amikor bizony nagyon nehéz lesz megszokni az új rendszert. Azt gondolom, hogy különösen a nyugdíj előtt álló ügyvédeknek, illetve ügyintézőknek ez nagy problémát okoz.

Különösen nagy problémát okoz akkor is, amikor sajnos a különböző szerveknél, különböző szinteken nem azonos program alapján kell elküldeni az elektronikus ügyiratokat, teljesen más rendszert kell hozzá alkalmazni. Ez bizony azt jelenti, hogy akik napi szinten alkalmazzák ezt, és nem hivatalban, hatóságnál dolgoznak, hanem mondjuk, ügyvédi irodában, akkor folyamatosan szükségük van arra a segítségre, amit a hozzáértő informatikusok tudnak mellé tenni, az új programok letöltésében, adott esetben egy-egy ügyben, egy-egy ügycsoporton belül is különböző programokkal kell elküldeni, ami különösen nagy nehézséget okoz, főként amíg ezek az utak be nem járatoznak.

Ahogy én hallom ma, jelen pillanatban az ügyvédtársadalomban is ez a jogszabály, illetve a többi olyan jogszabály is, ami mindenféle jogi oldalakon, szinteken kötelezővé teszi az elektronikus ügyintézés, elég nagy felháborodást okoz, főleg most, az év vége felé. Hiszen most jön egy olyan új időszak, amikor egyre több helyen kell áttérni az elektronikus ügyintézésre, és sajnos, amit látunk, hogy jelen pillanatban az az álláspontunk, hogy még nincs felkészülve sem az ügyvédi társadalom, sem mások arra, hogy most, hirtelen ekkora gőzerővel és mindenütt, minden szinten ezt bevezessük.

Nyilván a céllal mi is teljes mértékben egyetértünk, azonban azt gondolom, hogy sokkal lassabb ütemben kellene ezt kötelező jelleggel bevezetni. Azt látjuk, a törvény felsorolja, hogy mely hatósági szerveknél lesz kötelező, illetve mely ügyvédi képviselőknél, melyik ügyeknél, mely gazdasági szervezeteknél. Viszont itt mindenféleképpen probléma, hogy nem lehet egyféle módon mérni az ügyvédi irodákat. Hiszen azok az ügyvédi irodák, ahol pénzes megbízások vannak, ahol több ügyvéd dolgozik, ott az informatikai háttér előteremtése, megteremtése semmiféle gondot nem fog okozni.

Míg adott esetben, ha egy olyan vidéki ügyvédről beszélünk, aki egyedül van a saját kis irodájában, és próbál megfelelni a kor kihívásainak, neki is ugyanazt az elektronikai háttérrel kell sok százezer forintért megteremtteni, akkor az nyilván az egyenlőtlenségeket fogja ezen az oldalon növelni ez a kötelezettség, amit ez a jogszabály, illetve a többi olyan jogszabály, mint ami az elektronikus nyilvántartást, ügyintézés kötelezővé tette.

Tehát szerintem jelen esetben is, mivel gyakorlatilag minden területen, a közigazgatás és az igazgatás minden területén kötelezővé fog válni ezen törvény alapján az elektronikus ügyintézés, ez bizony nagyon sok problémát fog okozni a következő időszakban, a következő egy-két évben. Jelen pillanatban éppen ott tartunk, hogy vidéki ügyvédek azt is megfogalmazták, hogy kétségessé válik az, hogy a következő fél évben fognak-e tudni érdemi munkát végezni bizonyos területeken, ahol az elektronikus ügyintézés kötelező. Még az is lehet, hogy egyszerűen az ügyérkezések is tizedére fognak csökkenni átmenetileg, amíg ebbe bele nem jönnek. Majd aztán dömpingszerűen szabadul rá a közigazgatási szer-

vekre és a bíróságokra, illetve az eljáró hatósági szervekre az ügyintézés.

Azt gondolom, hogy ezekben egy rugalmasabb időintervallumot kellene bevezetni, vagy rugalmasabb bevezetési módot kellene alkalmazni, és ezt tartjuk fontosnak, hogy így tekintettel legyünk mindenkire, hogy folyamatosan és minden megerőltetés nélkül, nagyobb nehézségek nélkül sikerüljön az átállás a magyar társadalom teljes területén az elektronikus ügyintézésre. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Velez Árpád képviselő úr következik, MSZP.

VELEZ ÁRPÁD (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elektronikus ügyintézés a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvényjavaslat egy fontos és jelenleg elégtelenül és széttartóan szabályozott terület jogszabályi kereteit kívánja megadni. Ilyen szempontból hasznosnak, a további fejlődés szempontjából előreláthatónak tartjuk, ezt elmondtuk már korábban is.

A javaslat egyes fejezetei kifejezetten jól, az eljárási folyamatokat követhetően, illetve az informatikai technikai követelményeket érthetően tartalmazzák. Ezek között a részek között azonban a közös cél, a szolgáltatás minőségének javítása, hatékonyságának emelése elvész a szerkesztési és megfogalmazásbeli hibák miatt. Úgy tűnik, mintha az előterjesztő három önálló törvényt pusztán egymás mellé helyezett volna.

A jelen törvényjavaslat véleményünk szerint nem halad a korról, a javaslat alapján megvalósuló szolgáltatások révén a 2011. évi informatikai rombolás előtti állapotot sikerül a jelenlegi kormánynak ismét elérnie. Korábban már működő rendszerek továbbfejlesztése révén azonban jelentősen kisebb költségvetési ráfordításokkal jóval nagyobb eredmények elérése vált volna lehetségessé.

Az infokommunikációs szolgáltatások fejlődése az utóbbi öt évben olyan mértékű változásokat hozott, amelyet a törvényjavaslat egyáltalán nem vesz figyelembe. Fel kell ismerni, hogy az internet ugyanolyan közmű, mint az áram-, a gáz-, a vízszolgáltatás, valamint a közlekedési infrastruktúrák, a vasutak és az autópályák. Ennek figyelembevételével szükséges erősíteni az állam szolgáltató jellegét, figyelembe véve az új platformokat és felhasználói szokásokat. A törvényjavaslat megreked az évezred első évtizedének technikai fejlettségi szintjén, és nem veszi figyelembe a legújabb technikai eszközök, mint az okostelefonok rohamos elterjedése következtében megváltozott felhasználói szokásokat.

Mint ahogy a korábbi vitában is elmondtuk, összegzésenként azt tudom elmondani, hogy a törvényjavaslat kidolgozottsága elfogadhatatlanul alacsony színvonalú, önkényesen összedobált, egyébként talán hasznos elemekből áll. A gondatlan jogalkotás miatt egyes elemei Alaptörvénybe ütközhetnek; a tegnapi épít, pedig a márt és a holnapot kellene segítenie.

Ezért annak ellenére, hogy előremutató szabályokat is tartalmaz, és a terület szabályozása elengedhetetlen, jelen formában a Magyar Szocialista Párt számára elfogadhatatlan. Csak jelentős továbbfejlesztés és módosítások után képezheti tényleges vita tárgyát véleményünk szerint.

Javasoljuk a törvénytervezet visszavonását. Köszönöm szépen. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Józsa István képviselő úr, MSZP!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Igazából nem biztos, hogy a záróvitába illik, amit el kívánok mondani, de a vitában elhangzottak arra készítenek, hogy próbálják súlyt adni annak, hogy egy ilyen törvényjavaslat nem önmagában él. Tehát nem azzal kezdődik meg, fejeződik be, hogy beterjesztik ide a parlamentbe, hanem hogy mi tud átmenni a gyakorlatba, tényleg segíti-e az állampolgárok életét, gördülékenyebbé, korszerűbbé teszi-e az ügyintézését.

Az eddigi tapasztalat, amit hallottam választópolgáraitól, ismerőseimtől, akik próbálták ezeket az infokommunikációs rendszereket használni, különösen az államigazgatás területén, a kormányablakok vonatkozásában, engedélyeztetés során, mind arról számolnak be, hogy ez igazából nem működik. Sőt, nagyon nem működik. Hogy egy ilyen törvényjavaslat ezzel nem foglalkozik, hogy kötelezettséget írjon elő például az ebben részt vevő hivatalnokok, közalkalmazottak képzésére, hogy ők legalább tudják, hogy mit tud ez a rendszer, hogyan lehet gördülékenyen használni, hogy kötelezettségeket írjon elő a kormányzat számára, hogy milyen berendezésekkel kell rendelkezni... Hát olyan dolgokat hallottam, hogy vannak bizonyos engedélytípusok, amit a hivatal csak elektronikus formában fogadhat el.

(18.20)

Ugyanakkor az ügyintéző halkan kéri, ha ki lenne nyomtatva egy példány, akkor annak ő örülne, mert akkor sokkal hamarabb véleményezni tudná, mert egyébként a saját hivatali elektronikai rendszerén keresztül csak nagyon bonyolultan, vontatottan, nehezen tud hozzájutni. Tehát azon túl, amit Velez Árpád képviselőtársam elmondott, hogy megreked a törvényjavaslat egy tíz évvel ezelőtti műszaki fejlettségi szinten, én azért emelek szót, hogy a jelen gyakorlatát zárkóztassák föl legalább a lehetőségekhez. Tehát nagyon szép az, hogy sportlétesítményekre, különösen focistadionokra rengeteget áldoz a kormány az adófizetők pénzéből - mert azért tegyük tisztába, a tao azért adóforint, amit egy törvény segítségével átcsoportosítanak a központi költségvetésből a sportlétesítményekre, sportcélú felhasználásokra, ezek súlyos tízmilliárdok -, ha erre az elektronikus közművekre, az infokommunikáció közigazgatási fejlesztésére csak a töredékét fordítanák, akkor nem itt tartanánk.

Tehát én arra hívom fel a jelen lévő képviselők figyelmét, hogy próbáljanak meg információt gyűjteni, beszéljenek olyan emberekkel, akiknek feladata az, hogy használják ezeket a rendszereket, gyűjtsék össze a tapasztalatokat. A hivatalnak ez kötelezettsége lenne, hogy ilyen tapasztalatokat gyűjtsön minden előterjesztést megelőzően, hogy hatástanulmányokat készítsen, és próbáljanak felzárkózni legalább a kor lehetőségeihez, arról nem is beszélve, hogy a Magyar Tudományos Akadémián, a Műszaki Egyetemen, de számos más kutatóhelyen azért vannak erre vonatkozó ismeretek, hogy mi a jövő útja, hol tart a jelen, milyen példákat használnak az Unión belül. Ezt is meg lehetne vizsgálni, hogy melyik országban az a vélemény az infokommunikáció szabályozásáról, hogy az jól működik, előremutató.

Az Uniót ilyen megközelítésben is lehetne kezelni, nem csak úgy, ahogy a külügyminiszter mondja, hogy aki cicózik velünk, annak odacsapunk. Tehát tanulni is lehetne az Uniótól, tanulni is lehetne a szakemberektől, nem csak kullogni a lehetőségek után. Tehát aki érez magában kellő intellektuális kihívást, hogy foglalkozzon ezzel a területtel, márpedig aki ad magára, az kell hogy érezzen, azt én kérem, hogy ne álljon meg ennél a törvénytől, ami igencsak kezdetleges állapotot mutat, hanem próbáljon a jövő érdekében és a jelen gyakorlatának a tökéletesítése érdekében sokkal többet foglalkozni ezzel, s a kormányzatot, hogy sokkal többet áldozzon erre a területre. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkelet terhére kíván-e még valaki szólni. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Megkérdezem most az előterjesztőt - államtitkár úr jelzi, hogy kíván reagálni. Pogácsás Tibor államtitkár úr, parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Az elektronikus ügyintézésről és a bizalmi szolgáltatásokról szóló törvényjavaslat átfogóan újítja meg a magyar állam és a közszolgáltatók működését. A törvényjavaslat alapján 2017-től az egységes digitális térben egységes szabályok mentén válik lehetővé az elektronikus ügyintézés. A törvény egyértelmű célja az, hogy az élet valamennyi területén könnyebben elérhetővé tegye az elektronikus ügyintézés, motiválja az eljárások szereplőit ennek az ügyintézésnek a használatára, így biztosítva a gyorsabb, olcsóbb és hatékonyabb munkát.

Tisztelt Ház! Az MSZP jelezte, hogy álláspontja szerint alkotmány sértő, hogy az NMHH bizalmi szolgáltatások felügyeleti feladatát és az ezzel kapcsolatos jogköröket... - nem sarkalatos rendelkezésekben tartalmazzák. Kifogásolta azt is, hogy a TAB-módosító a sarkalatosági záradékot megszünteti, az NMHH eljárását pedig az e-közigazgatásért felelős miniszter rendelete szabályozza majd.

Tisztelt Ház! Az Alaptörvény tételesen meghatározza, hogy mely témakörök sarkalatos jogalkotást igénylő témakörök, és ezek közé ez a feladat egyértelműen nem tartozik, az Alaptörvény szerint ugyanis a sajtószabadságra, valamint a médiaszolgáltatók, a sajtótermékek és a hírközlési piac felügyeletét ellátó szervre vonatkozó részletes szabályokat sarkalatos törvény határozza meg, jelen esetben azonban ezen szabályok nem ezen feladatkörben érintik az NMHH-t. Ebben az esetben egy szolgáltatási felügyeletet ellátó hatóságként érintik.

Az NMHH számtalan feladatkörét tartalmazza nem sarkalatos törvény vagy éppen kormányrendelet, így például a hatályos, elektronikus aláírásról szóló törvény sem tartalmaz sarkalatos rendelkezést, pedig az NMHH ezen törvény szerint is hatóságként nyilvántartást vezet, és felügyeleti jogkörrel rendelkezik az elektronikus aláírási szolgáltatást nyújtó szolgáltatások felett. Szintén nem sarkalatos rendelkezés jelöli ki az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás és az elektronikus hírközlés útján megvalósuló kéretlen reklám tekintetében való eljárását. A hatályos SZEÜSZ-bejelentési eljárásokban kormányrendelet jelöli ki szakhatóságként és az igazságügyi szakértői névjegyzékbe való felvételi eljárás során szintén kormányrendeletben történt kijelölés alapján igazolja szakhatóságként a szakmai időt.

Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság javaslata alapján a törvény egységesen tartalmazza az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályait. Szükséges, hogy a végrehajtási rendeletek megalkotása során is ugyanazon szemléletmód érvényesüljön mindkét szabályozási területen, azaz legyen a kormányban olyan miniszter, aki a törvény valamennyi végrehajtási rendeletéért felelős, aki így egységes szabályozási szemléletet közvetít. Ennek megfelelően a bizalmi szolgáltatásokkal kapcsolatos végrehajtási rendeletek megalkotására is az e-közigazgatásért felelős miniszter kap felhatalmazást. Az általános vitán az a kifogás is megfogalmazódott, hogy a javaslat nem tér vissza a 2010-et megelőző szabályozáshoz. Természetes, a javaslatnak, a törvénynek nem lehet ez a szándéka, hiszen a törvényjavaslat a 2011-ben megkezdett elektronikus közigazgatási reformot folytatja, széles spektrumban kiterjesztve annak hatályát, biztosítva, hogy az állam szinte valamennyi területén elérhető legyen az új koncepciónak megfelelő, a korábbi nehézkes és monolitikus rendszer helyetti piacbarát, az egyedi megoldásokat is elismerő, mégis egységes digitális tér megteremtésére és a koherenciák biztosítására alkalmas elektronikus ügyintézési rendszer.

Tisztelt Ház! A fenti összetársadalmi érdekek biztosítására, azaz arra, hogy a törvényjavaslat alapján valamennyi magyar polgár ügye gyorsabban, könnyebben, olcsóbban és hatékonyabban intézhető legyen, valamint arra, hogy Magyarország informatikai fejlődése töretlen maradjon, kérem a tisztelt Házat, hogy az egységes javaslatot támogassák és szavazzák meg. Elnök úr, köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **választójoggal nem rendelkező személyek nyilvántartásával kapcsolatos egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/7394. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben. Megadom a szót elsőként Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. december 3-án megtárgyalta a T/7394. számon benyújtott, a választójoggal nem rendelkező személyek nyilvántartásával kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság a Házzsabály 46. §-a alapján 24 igen szavazattal, 4 nem ellenében, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Törvényalkotási bizottság ötpontos módosító javaslatát. Az elfogadott módosítások részben a nyelvvellyességet és a jogszabályszerkesztési követelményeknek való megfelelést biztosítják. Érdemben - ahogy az a bizottsági ülésen is elhangzott - a törvényjavaslat azokon segítene, akik elsősorban mentális képességeik miatt veszítették el a választójogukat.

(18.30)

A törvényjavaslat továbbá arról is szól, hogy az elhunyt személyeket, büntetteseket pontosan, megbízhatóan tartsa nyilván a Nemzeti Választási Iroda.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, szíveskedjenek mérlegelni, hogy néhány tévedést ki lehetne-e küszöbölni, néhány alapjogi sérelmet meg lehetne-e akadályozni ezzel a törvényjavaslattal. Az pedig egyértelműen kijelenthető, hogy a törvényjavaslat elfogadása révén megbízhatóan, megbízhatóbban lehetne nyilvántartásokat vezetni. Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormányparti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem most az előterjesztőt, államtitkár asszonyt, kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

Ebben az esetben, minthogy a kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót, képviselői felszólalások következnek. Tájékoztatom önöket, hogy kétperces

hozzászólásra nincs mód. Elsőként Gúr Nándor képviselő úr következik, MSZP. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A Magyar Szocialista Párt a választási eljárási törvénnyel kapcsolatosan számos rendelkezését kifogásolja magának ennek a törvénynek, így részünkről nem támogatható az, hogy kiragadva két-három rendelkezést és egyfajta foltozgatást végigvive - de csak ezen a két-három kiragadott rendelkezésen -, így jussunk el a törvény elfogadásáig. Nem! A Magyar Szocialista Párt azt mondja, hogy egy koherens normaszöveg életre hívása szükségszerű, amelyben természetesen a parlamenti pártoknak vagy a parlamenti pártok közötti konszenzusnak a megszületése kell, és ha ez adott, akkor nyilván van miről tárgyalni.

Mi úgy vagyunk ezzel a törvénytervezettel, hogy azért is elutasítjuk, mert mint mondtam, foltozásnak tekintjük, másik oldalról meg azt mondjuk, hogy mi mellett állunk ki, hogy egy arányosabb választási rendszer kialakítása szülessen meg, ennek a hátere szülessen meg, és mint mondtam, egy koherens többpárti, ötpárti egyeztetésen keresztüli normaszöveg hívódjék életre.

2011-re ha visszaemlékeznek, akkor 2011-ben a választási rendszer gyökeres átalakítását vitték véghez kétharmaddal. Akkor a kétharmad a legalapvetőbb kérdésekben sem tartotta fontosnak azt, hogy az ellenzékkel diskurzust folytasson, konszenzust alakítson ki. Ilyeténképpen azt gondolom, hogy feletébb furcsa az, hogy most itt 2015 végén egy ilyen foltozgatással állnak elő. Ha korrekciót akarnak, ha valós korrekciót akarnak, akkor a visszaélések lehetőségét kiküszöbölő garanciákat kell megteremteni.

Tudják, itt gondolhatunk a határon túliak esetében a levélsomag, az újbóli regisztráció, a már itt az előbbi gondolatok között felvetődő holt lelkek szavazásának, legitimizálásának kérdéskörére is. Azt gondolom, hogy nagyon fontos a visszaélések kiküszöbölésének elkerülésére vonatkozó garanciák megteremtése, valamint az is - hogy példát mondjak -, hogy a magyar lakóhellyel rendelkező, de külföldön tartózkodók ugyanolyan elbírálás alá essenek, mint a határon túli magyarok. Mert hiszen ezek az emberek magyarok, magyar lakóhellyel bírnak, külföldön végeznek munkatevékenységet, és az a jogosultságuk sincs meg jelen pillanatban, mint ami a határon túli magyaroknak, hogy levélben a szavazatukat leadják. De érdemes lenne átgondolni a többes ajánlás rendszerét, és annak az újragondolását is meg kellene tenni.

Vagy mondhatom nyugodt lelkülettel a bizniszpártok kérdéskörét. Most már az elmúlt hetekben olvasható a médiumok felületén, hogy valami megmozdult a történetben, de azt gondolom, hogy az ajánlási szabályoktól elkezdve a kampányfinanszírozási kérdésekig tisztázni kellene mindent ehhez illesztetten.

De ugyanígy nagyon fontosnak tartanám azt is - és nemcsak én, hanem a pártunk, a Magyar Szocialista Párt is -, hogy a választókerületi határok

úgymond újragondolása a politikai manipulációk kikerülésére, annak elkerülésével vagy kizárásával olyan szabályrendszer kialakítása, amely független, a politikától független szakmai alapokon nyugvó háttérrel megerősítve szülné meg mindazt, ami gyakorlatilag torz helyzetek sokaságát hívta életre az országban.

De mondhatnám a töredékszavazatok újragondolását is, a győzteskompenzációt, annak a szerint megszüntetését is mint újragondolási alapot. A részletekbe belemehetnék abba is, hogy a civil szervezeteknek a kampányban való részvétele vagy annak újraszabályozásának szükségszerűsége miért lenne fontos, de ugyanígy a politikai hirdetések kérdésköre tekintetében az, hogy kampányidőszakban történő közzétételek vonatkozásában hogyan és miképpen milyen szabályok legyenek az uralkodóak.

De ha egy fontos kiegészítő mondatot kellene mondanom mindezekhez, akkor azt mondanám, hogy példaként a népszavazásra vonatkozó teljes szabályrendszer felülvizsgálatát fontosnak tartanám. Ezek csak példák, még tudnék ilyeneket mondani, de ezeket tartottam úgymond a legfontosabbaknak. Ha ezek tekintetében a kormány nyitottságot mutatna, akkor a Magyar Szocialista Párt - mondhatom időzjelbe tetten - feltételek nélkül készen állhat arra, hogy ötpárti egyeztetés keretei között a választási eljárási törvényről bárhol, bármikor leüljön és egyeztetéseket folytasson.

Addig, amíg ezekben a kérdésekben önök nem kívánnak elmozdulni, hanem helyette olyan típusú... - mondom, két-három kiragadott rendelkezéssel foltozgatni kívánják ezt a történetet, ezt mi nem kívánjuk legitimizálni, mert nem kívánunk abba a hibába beleesni, hogy majd 2018-ra ráfordulva, 2016-ban, '17-ben azt mondják, hogy mit akarunk mi a választójogi törvénnyel, hiszen ebben a vonatkozásban már 2015 végén végigtárgyaltuk mindazt, amit végig kellett volna, és nem a választásokat megelőző esztendőben vagy azt megelőző két esztendőben kellene ezekkel a kérdésekkel foglalkozni.

Nem! Mi azt akarjuk, hogy ezekben a dolgokban igenis koherens normaszöveg szülessék, igenis ötpárti egyeztetéseken és konszenzusokon alapuló megegyezések szülessenek, és ne a politikai hatalmat gyakorló - mert ez a mai kormány az én értékítéletem szerint politikai hatalmat gyakorló - érdekei szerinti cselekvéssor hívódjék életre.

Nézzék, van, volt egy - inkább még a „van”-t használok - egy megásott gödör, egy szakadék ebben a törvénytervezetben, ez a törvénytervezet 17. §-ában lelhető fel, ami a Nemzeti Választási Iroda vállalásához kapcsolódik, amelyben gyakorlatilag csak azokkal foglalkozik, akik a személyi adataikkal a nyilvánosságban benne szerepelne. Magyarul, ez nyit teret, és ez ad teret annak, hogy legitimizálásra kerüljön gyakorlatilag úgymond a holt lelkek szavazata, mert ezt képtelenség lesz fogni és utolérni. Azt gondolom, hogy ennek a kiküszöbölése is elengedhetetlen fontossággal bír.

De még egyszer szeretném jelezni, ha ennek a kiküszöbölése megtörténik, az még összességében messze nem elégséges ahhoz, hogy a Magyar Szocialista Párt részéről ezt a törvénytervezetet támogatni tudjuk, tehát a választási eljárásról szóló törvénytervezetet támogatni tudjuk, egyszerűen abból kifolyólag, hogy számos sebből vérzik ez a mai törvény, bár nem a most benyújtott törvénytervezet, mert az csak apró szilánkokat hordoz magában, hanem a választási törvény, amely tekintetében mértékadó változásokat kellene eszközölni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Semmiképpen nem biztatásnak szánom, de kötelességem megkérdezni, hogy kíván-e még valaki szólani. *(Jelzésre:)* Kíván. Józsa István képviselő úr, MSZP.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy percben annyit tudok elmondani, hogy ha már hozzányúlunk a választási törvényhez, akkor tekintsék át az egésznek az igazságtalanságát. Tehát nem lehet az gyakorlat Magyarországon, amit önök menet közben elkövettek a választási rendszerrel.

Amikor tehát olvassuk az Európai Unió fejlesztési jelentését, és abban az szerepel, hogy a jogállamiság hiánya a magyarországi fejlesztési kockázat legfőbb oka, akkor gondoljanak erre is: az Alkotmánybíróság átalakítására, a jogrend átalakítására, a választási rend egyoldalú átalakítására.

(18.40)

Tehát nem lehet biztonságban Magyarországon senki, amíg a demokrácia alappillére, a választási rendszer így működik, ahogy önök beállították. Kérem, hogy állítsák helyre az igazságos, arányos, a politikai viszonyokat tükröző választási rendszert. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kíván-e valaki felszólalni még? *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni. *(Vízkelety Mariann: Nem.)* Az államtitkár asszony jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes közjogi jogi személyekkel összefüggő törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Gulyás Gergely és Vas Imre képviselő urak, Fidesz, által benyújtott T/7834. számú előterjesztés, az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Elsőként meg-

adom a szót Salacz László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. *(Jelzésre:)* Megadtam, de nem vette át, minthogy nincs jelen. Ezek szerint a Törvényalkotási bizottság többségi álláspontját nem fogják ismertetni.

Gyüre Csaba képviselő úr viszont a kisebbségi álláspontot ismerteti részben. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Megfogalmazódott ez ügyben kisebbségi vélemény is. Gyakorlatilag minden ellenzéki párt megfogalmazta a nemtetszését ezzel a jogszabállyal kapcsolatban.

Egyrészt megfogalmazódott minden ellenzéki párt részéről, aki jelen volt legalábbis ezen a bizottsági ülésen, hogy megint a személyre szóló jogalkotás egyik példája az, amit idehozott most a Fidesz-KDNP. Az általános vitában ugyan még nem hangzott el, de a Törvényalkotási bizottság vitájában már elhangzott, a képviselők egyértelműen elmondták azt a véleményüket, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság jelenlegi peres ügyeivel kapcsolatos megoldási tervet lenne ez a törvényjavaslat. Mégpedig azért, mert úgy tűnik, nem a jelenlegi kormányzati többségnek megfelelő álláspont fogalmazódik meg a MOB elleni perekben, tehát a bíróság álláspontja és a kormánytöbbség álláspontja nem egyezik. Ezért született egy ilyenfajta megoldás törvényjavaslat formájában, amely teljesen a bírósági ítélettől eltérően, szubjektív módon megoldaná a kormányzatnak ezt a problémáját. Ez volt az egyik dolog, ami megfogalmazódott.

A másik dolog pedig azzal kapcsolatban fogalmazódott meg, ami a törvényjavaslat második részében van, hiszen az első részével nincs probléma, az nagyjából egy felsorolást jelent, ellenben a második részébe, a 14. §-ba már mindenképpen bele lehet kötni. Mégpedig megfogalmaztuk azt a véleményt ezzel kapcsolatosan, hogy jogbizonytalanságot fog okozni e törvényjavaslat elfogadása, azt gondoljuk, súlyos jogbizonytalanságot, illetve nemcsak jogbizonytalanságot, hanem valamilyen szinten törvényteleniséget és törvénytiséget fog e jogszabály elfogadása törvényessé tenni, legalizálni.

Ezzel nem tudunk egyetérteni, és azt is látjuk, hogy bizonyos személyeknél a jogorvoslati rendszert, a bírósági felülvizsgálat igénybevételének lehetőségét szünteti meg, és nem teszi lehetővé azt, hogy ezek a személyek bizonyos esetekben a bírósághoz forduljanak jogorvoslatért, hogy ki tudják harcolni a bírósági úton a saját igazukat. E vonatkozásban én magam is adtam be módosítót ehhez a törvényhez, azonban mind az Igazságügyi bizottságban, mind a TAB-ban leszavazásra került, illetve a TAB-ban már döntés sem volt, bár még fideszes képviselőtársam is volt, aki saját indítványként kívánta ezt feltenni, mert egyetértett a megfogalmazódott javaslattal.

Erről bővebben majd a vita során fogok beszélni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem az előterjesztőt, Vas Imre képviselő urat, kíván-e most szólani. *(Dr. Vas Imre nemet int.)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki szólani. *(Vízkelety Mariann: Nem.)* Az államtitkár asszony jelzi, hogy nem. A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. Kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Országgyűlési képviselőként Gyüre Csaba képviselő úr, a Jobbik képviselője. Parancsoljon! Szó szót követ, mindig ön beszél.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Akkor folytatnám, amit az előbb kisebbségi véleményben is megfogalmaztam és itt elsősorban ismételt a törvényjavaslat 14. §-ában található hibával szeretnék foglalkozni.

A lényege az, hogy a keresetösségi joga veszik el és a perbeli legitimációja szűnik meg annak a személynek, aki gyakorlatilag nem lesz tagja annak a szervezetnek, annak a közttestületnek, amelyből kilépett vagy kizárták, és amely határozatának a felülvizsgálatát szeretné. Tehát nyilván ez a jogszabály arra vonatkozik, hogy bizonyos szervezetek határozatait, döntéseit bírósági úton felül lehet vizsgálni. Ha valakire nézve nem jó ez a határozat, a döntés, amit ez a szervezet meghozott, illetve jogszabályt is sért, vagy a jogos érdekeit sérti, akkor ebben az esetben kérhetné a bírósági felülvizsgálatát. Ez a jogszabályhely, a 14. § álláspontom szerint azért hoz jogbizonytalanságot, mert azt mondja ki, hogy megszűnik a perbeli legitimációja annak a bírósági félnek, aki megszűnt az adott szervezetnek tagja lenni. Tehát amennyiben megszűnik a tagsága, lehet ez a megszűnés akár azért, mert kizárják abból a szervezetből, vagy mert kilép valamilyen oknál fogva, de attól még a jogos érdeke azt kívánná, hogy a korábbi határozatot felülvizsgálják, akkor ebben az esetben szerintem nem rendezi megnyugtatóan a törvény a helyét.

Sőt, ha összeolvassuk a törvényjavaslat indoklását magával a törvényszöveggel, akkor szerintem egyértelműen azt az álláspontot lehet megfogalmazni, hogy nemhogy kétséges, hogy van-e keresetösségi joga vagy perbeli legitimációja a félnek, amennyiben ő már nem lesz tagja annak a szervezetnek, hanem álláspontom szerint egyértelműen az következik belőle, hogy nem lesz perbeli legitimációja. Tehát nem perelhet, nem rendelkezik perképességgel, elveszti ebben a perben és ekkor az a jogos érdeke, hogy felülvizsgálják a rá vonatkozó döntést, akár egy tagkizárást, akár egy kártérítési határozatot, akár egy másfajta határozatot, ebben az esetben nem lesz meg az én álláspontom szerint. E vonatkozásban vitát folytattunk le, volt, aki másképpen értelmezte, de azért még a jelenlegi kormányzati többséghez tartozó országgyűlési képviselők is elismerték, hogy szerencsésebb és mindenestre jobb lenne az a megfogalmazás, amelyet módosító javaslatban benyújtottam.

Azt gondolom, hogy egyértelmű és nagyon fontos, hogy a jogszabálysöveg pontos legyen, pontosan értelmezhető legyen és a jogalkotó szándékát fejezze ki. Nagyon bízom benne, hogy a jogalkotók szándéka, akik beterveztették ezt a törvényjavaslatot, nem arra vonatkozott, hogy zárjuk el a törvényes igényérvényesítési lehetőségtől azokat az adott esetben egyesületi tagokat vagy más szervezethez, közttestülethez tartozó tagokat, akiket onnan kizártak, kiléptek, hogy azok ne tudják érvényesíteni az igényüket. Nyilván a következetes jogbiztonsághoz, a jogaink érvényesítéséhez és az Alaptörvényben megfogalmazott jogaink érvényesítéséhez szükség van arra, hogy a perbeli legitimációval minden esetben, ezekben az esetekben is rendelkezzen az a fél.

Az Alaptörvény egyértelműen szabályozza az állampolgárok jogorvoslathoz való jogát. Azt gondolom, hogy ha itt elveszünk a jogorvoslat lehetőségét, akkor adott esetben még az Alaptörvényt is sértheti ez a 14. §. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

(18.50)

Megkérdezem az előterjesztőt, Vas Imre képviselő urat, kíván-e szólani. *(Dr. Vas Imre jelzésére:)* Parancsoljon!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Igen, köszönöm szépen, Gyüre Csabára szeretnék reagálni. Valóban, egyébként hosszasan vitatkoztunk Gyüre Csaba képviselőtársam módosító indítványáról. Nekünk az az álláspontunk, hogy amit ő beterveztett, azt ugyanúgy is el lehet fogadni, de szükségtelen, ugyanis ő a tag kizárására vonatkozóan kívánja lehetővé tenni, hogy a tag perelhessen. Természetesen nem áll az előterjesztők szándékában, hogy ő ne perelhessen, csak álláspontunk szerint, miután a kizáró határozat a tagra vonatkozóan rendelkezést tartalmaz, így ebből a szabályból adódóan ő természetesen emiatt perelhet. Tehát itt szó sincs arról egyébként, hogy valaki ezt ki akarná zárni.

Az egy más kérdés, ha kilép valaki. Ha valaki kilépett egy egyesületből, akkor ő utána nyilván perelhet, ha később hoznak rá vonatkozó határozatot, amikor ő már nem tag, de nehezen tudom elképzelni egyébként, hogy miután valaki kilépett, egy egyesület rá vonatkozóan határozatot hozna, ha csak nem arról, hogy esetleg tartozott tagdíjjal vagy bármivel, de ott meg ő lesz az alperes, tehát ott abban a perben akkor nyilván ő érvényesítheti a jogait mint alperes.

Más módosító indítvány nem érkezett. Kérem képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslat eredeti szövegét a TAB által benyújtott összegző módosító indítványban foglaltakkal együtt támogassák. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapai ülésnapon kerül sor.

Soron következik a **lelkiismereti és vallás-szabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Vantara Gyula képviselő úr, Fidesz, és képviselőtársai által benyújtott T/7409. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, maximum 15 perces időkeretben. Megadom a szót ismét Vas Imre képviselő úrnak, most mint a bizottság előadójának. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. december 10-én megtárgyalta a lelkiismereti és vallás-szabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény és a kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/7409. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 23 igen, 2 nem és 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat csupán a TAB saját módosító javaslatát tartalmazza, miután az Igazságügyi bizottság indítványát pontosítja. Ez a pontosítás deklarálja az egyházak függetlenségét, önkormányzatiságukat garanciális jelleggel.

A módosító javaslat - tekintettel az Alaptörvény VII. cikk (4) bekezdésére, amely szerint az állammal való együttműködésben részt vevő vallási közösségek bevett egyházként működnek - szintén pontosítja, hogy a bevett egyházi minőséget megalapozó rendelkezés valamennyi jogi személyiséggel rendelkező vallási közösség számára biztosítja az átfogó együttműködési megállapodás megkötésének lehetőségét, és így az Alaptörvényből következő egyházi minőség elnyerését is biztosítja.

Mindezekre tekintettel a TAB többségét adó képviselői azt javasolják, hogy az Országgyűlés fogadja el a törvényjavaslatot a TAB összegző módosító indítványával együtt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. (Dr. Vas Imre jelzésére:) Az előterjesztő most nem kíván felszólalni.

Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e felszólalni valaki. (Senki sem jelentkezik.) Nem. A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben,

kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki szólani. Gyüre Csaba képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak nagyon röviden szeretném azt elmondani, hogy ezzel a jogszabállyal kapcsolatban elsősorban az a problémánk, hogy számunkra az, hogy egyház lehet egy szervezet vagy nem lesz egyház, nem mennyiségi kérdés, hanem a Jobbik számára ez minőségi kérdés, és más számára is az kellene hogy legyen. Itt azért nagyon nehéz számszerűsíteni azt, hogy pontosan ez a szám az, az szja 1 százaléka és a többi, tehát ezek adják meg azt, hogy valaki lehet elismert egyház vagy nem lehet; ez így nagyon fura.

Tehát vannak ebben a törvényben előremutató jelek is, de továbbra sem tudunk egyetérteni a jogszabálynak ezzel a részével, szerintünk itt más formában kellene ezt megoldani. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismét megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólani. (Senki sem jelentkezik.) Megállapítom, hogy nem. A vitát ezenel lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni. (Dr. Vas Imre jelzésére:) Vas Imre képviselő úr, tessék!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen. Kérem képviselőtársaimat, hogy a benyújtott törvényjavaslatot a Törvényalkotási bizottság összegző javaslatával együtt támogatni szíveskedjenek a holnapai szavazás során. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a határozathozatalokra a holnapai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által benyújtott T/7389. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Vécsey László képviselő úr a bizottság többségi előadója (Dr. Vas Imre: TAB-ülés van!), aki jelenleg nem tartózkodik a teremben.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e szólani. (Varga Szimeon: Majd a végén!) Varga Szimeon nemzetiségi szószóló úr majd a végén, jelzi.

A kormány nevében, államtitkár asszony, kíván-e ön szólani? (Dr. Fónagy János jelzésére:) De nem az államtitkár asszony, hanem az államtitkár úr kíván szólani. Ketten tartózkodnak a teremben, néz-

tem, hogy melyikük. Fónagy államtitkár úr, parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottságának törvényjavaslatával a kormány egyetért, a nemzetiségi önkormányzatok korábban meglévő vagyonekezelői jogosultságának visszaállítására irányuló kezdeményezést támogatjuk. Tesszük ezt a magyarországi nemzetiségek oktatási, nevelési és egyéb kulturális közfeladatának megfelelő szinten történő ellátásához elengedhetetlenül szükséges intézményi bázis kibővítése, megerősítése, valamint a helyi és nemzetiségi önkormányzatok vagyonekezelői pozíciója között jelenleg indokolatlanul fennálló különbségtétel megszüntetése érdekében.

A törvényjavaslatához az Országgyűlés Törvényalkotási bizottsága által benyújtott módosítási javaslat elfogadását a kormány szintén támogatja, a törvényjavaslat teljes mértékben összhangban áll a kormány nemzetiségekkel, nemzetiségi önkormányzatokkal kapcsolatos általános célkitűzéseivel. A módosítás lehetővé teszi a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott nevelési, oktatási és kulturális célú intézmények elhelyezésére szolgáló ingatlanok vagyonekezelésbe adását, illetve a 2012 előtt megkötött vagyonekezelési szerződések megújítását.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat - a napi politikai kérdéseken túlmutató általános célkitűzésére tekintettel - valamennyi, a magyarországi nemzetiségek sorsát, boldogulását szem előtt tartó parlamenti párt támogatására érdemes.

(19.00)

Ezt igazolja, hogy a törvényjavaslattal szemben sem az általános vita során, sem a bizottsági szakban nem merültek fel kifogások egyetlen képviselőcsoport részéről sem, a törvényjavaslat elfogadását a vitában részt vevő képviselők, pártok egyhangúlag támogatták.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az összegző módosító javaslatot és a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. Kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként Szabolcs Attila képviselő úr, Fidesz, parancsoljon!

SZABOLCS ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosítása fekszik előtünk, melynek általános vitájára november 18-án került sor, majd ezt követően a Gazdasági bizottság

november 24-i ülésén a részletes vitát is lefolytatta és lezárta azt.

A törvény módosítására azért van szükség, hogy a nemzetiségi önkormányzatok, azok társulásai és a nemzetiségi önkormányzatok intézményei mint közfeladatot ellátó szervezetek, a nemzeti vagyon lehetséges vagyonekezelőiként meghatározásra kerüljenek a törvényben.

Egyéni képviselői módosító javaslat nem került benyújtásra. A bizottság sem fogalmazott meg módosító szándékot. Egyedül a Törvényalkotási bizottság nyújtott be összegző módosító javaslatot, amely alapvetően az Alaptörvénnyel való összhang megteremtését célozza.

Kérem képviselőtársaimat, hogy mind kormánypárti, mind ellenzéki oldalról támogassák ezt az alapvetően technikai jellegű módosítást. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Nem érkezik jelzés.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Most megadom a szót Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló úrnak, a Magyarországi nemzetiségek bizottságából. Parancsoljon!

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Köszönöm, elnök úr. Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание!

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A Magyarországon élő nemzetiségek életében az egyértelmű áttörés, az érdemi pozitív elmozdulás az volt, mikor biztosítva lett számunkra a parlamenti képviselet, így van lehetőségünk kifejezni a véleményünket, és mint a Magyarországi nemzetiségek bizottsága, élni tudunk jogainkkal. A tisztelt Ház előtt fekvő törvényjavaslatot már önálló indítványként nyújtja be bizottságunk.

A nemzeti vagyon behatárolása azt a célt tűzte ki, hogy az állam és az önkormányzatok által ellátott közfeladatok megosztásának az elve érvényesülni tudjon, a nemzeti vagyon elsődleges rendeltetése tehát a közfeladatok ellátásának biztosítását kell hogy meghatározza.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A módosításra irányuló törvényjavaslat célja, hogy a nemzetiségi önkormányzatok, azok társulásai, a nemzetiségi önkormányzatok intézményei - tekintve, hogy közfeladatot ellátó szervezetek - a nemzeti vagyon lehetséges vagyonekezelőiként meghatározásra kerüljenek ebben a törvényben, megszüntetve ezzel egy szabályozási hiányosságot.

Ezúton szeretném megköszönni a kormány és a frakciók egyetértését és támogatását, és egyúttal kérem, hogy szavazatukkal támogassák a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által T/7389. számon benyújtott törvénymódosítási javaslatot.

Благодаря за вашето внимание! Köszönöm a figyelmüket! *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes közúti és vasúti közlekedéssel, valamint a fogyasztóvédelemmel összefüggő törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/7401. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. december 10-én megtárgyalta az egyes közúti és vasúti közlekedéssel, valamint a fogyasztóvédelemmel összefüggő törvények módosításáról szóló T/7401. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 21 igen szavazattal, 2 nem ellenében és 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat a Gazdasági bizottság 18 pontos javaslatából 15-öt tartalmaz, tehát ennyit támogatott a Törvényalkotási bizottság. Továbbá a Törvényalkotási bizottság nagyrészt jogtechnikai, részben tartalmi módosításra irányuló javaslatot nyújtott be, egybeszerkesztve nyilván a Gazdasági bizottság által benyújtott, Törvényalkotási bizottság által támogatott javaslatokkal.

A törvényjavaslat széleskörűen szabályozza a közúti közlekedésre vonatkozó '88. évi I. törvényt, több ponton módosítja a vasúti közlekedésről szóló törvényt is, valamint a fogyasztóvédelemmel összefüggő törvényeket is módosítja.

A bizottság többségét adó kormánypárti képviselők támogatják a törvényjavaslat elfogadását a benyújtott törvényjavaslat, illetve a Törvényalkotási bizottság által benyújtott összegző javaslat elfogadása mellett. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem most az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Fónagy János államtitkár úr, parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt lévő törvényjavaslat több közlekedési és fogyasztóvédelmi tárgyú törvény módosítását tartalmazza.

A közúti közlekedésről szóló törvény rendelkezéseit érintő részekkel kapcsolatban a javaslatot tár-

gyaló bizottságok több, érdemi módosításra és részben a normaszöveg pontosítására irányuló indítványt fogalmaztak meg.

Az összegző módosító javaslat a közúti árufuvarozásban részt vevő magyar vállalkozások versenyképességének megőrzését segítő változtatásokat kezdeményez. Ennek érdekében több hatóság lesz jogosult ellenőrizni a szabályok betartását, melyek feladatuk eredményes ellátása érdekében hatékonyabb intézkedési jogköröket is kapnak.

Az összegző módosító javaslat pontosítja a közutak mellett elhelyezhető különféle táblák, eszközök szabályait, és azok rendeltetésére figyelemmel állapít meg differenciált szabályozást.

A jogosulatlan közterületi parkolással kapcsolatban megfogalmazott módosítás fő célkitűzése, hogy a kormány bürokrácia- és költségcsökkentési elkötelezettségére is figyelemmel, szabályozási oldalról is szűkítse a lakosság számára többletköltséget eredményező intézkedések lehetőségét.

A javaslat pontosítja a járművek időszakos műszaki megvizsgálásának szabályait, egyértelművé téve ezáltal, hogy személyautók esetében a kormányhivatalok időszakos műszaki vizsgáztatási jogosultságának megszűnése nem eredményezheti a vizsgadíjak emelkedését.

Tisztelt Országgyűlés! Az előzőekben ismertetett összegző módosító javaslat megfelel a kormány álláspontjának és szándékának. Mindezekre tekintettel kérem önöket, hogy az összegző módosító javaslatot és a törvényjavaslat egészét támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket, elnök úr, a lehetőségért.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következhetnek. Kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Kérdezem, kíván-e valaki szólni. *(Nem érkezik jelzés.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Kötelességem megkérdezni az előterjesztőt, hogy kíván-e szólni, de minthogy utána nem szólt senki, javasolom, hogy önmagára ne reagáljon, mert mindent elmondott. *(Dr. Fónagy János: Köszönöm szépen, elnök úr.)* Köszönjük szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Így aztán bejelentem önöknek, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

(19.10)

Tisztelt Országgyűlés! A következőkről kell önöket tájékoztanom. Soron következne a tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről szóló előterjesztés összevont vitája, de ebben a kérdésben a Törvényalkotási bizottság még ülésezik, így aztán 30 perc tárgyalási szünetet kell elrendelnem. Amennyiben korábban befejezik a munkájukat, természetesen ezt csengővel

jelzem a tisztelt Országgyűlésnek, de az előbb említett időtartamra most tárgyalási szünetet rendelék el.

(Szünet: 19.11 - 20.00
Elnök: dr. Hiller István
Jegyző: Gúr Nándor)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Soron következik a **tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről** szóló előterjesztés összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/8157. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárzó elhangzására összesen 20 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 10 perc - ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 5 perc -, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 15-15 perc, a független képviselők felszólalására összesen 4 perc áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót a napirendi pont előterjesztőjének, Völner Pál államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány az Országgyűlés elé terjeszti az új kárrendezésről szóló törvényjavaslatot, miután a korábbi, idén áprilisban elfogadott, a Quae-stor-károsultaknak általános kárrendezést biztosító törvény egyes rendelkezéseit az Alkotmánybíróság megsemmisítette.

A kormány elkötelezett abban, hogy megvalósítsa a brókerbotrányok azon károsultjainak kárrendezését, akik a legnagyobb kárt szenvedték el, hiszen kötvényeik piaci értékkel nem bírnak. A kormány célja az, hogy az Alkotmánybíróság által kijelölt keretek között a károsultak szempontjából a lehető legjobb kárrendezési rendszert tudja kialakítani, párhuzamosan a pénzpiacok iránti bizalom visszaállítása érdekében tett erőfeszítésekkel.

Egyes, évtizedek óta zajló visszaélések, illetve azok új, a Magyar Nemzeti Bank által megkapott jogkörben megvalósított hatékony felderítése ráírnyitották a figyelmet a befektetési szolgáltatásokra. A kormány a pénzügyi rendszer átláthatóságának, ellenőrzésének fokozottá tétele érdekében újabb lépésként komplex megoldási javaslatot terjesztett elő arra vonatkozóan, hogy a jövőben hasonló visszaélések elkerülhetővé váljanak.

Az egyes törvényeknek a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztésének előmozdítása érdekében történő módosításáról szóló 2015. évi LXXXV. törvény, amelyet az Országgyűlés 2015. június 23-án fogadott el, átfogóan kezelte a tőkepiaci szektoron

belül tapasztalt hiányosságokat, mind az átláthatóság, mind az ellenőrzés fokozottabb biztosításával. A törvény hatálybalépését követően a módosult pénzügyi piaci szabályozás képes lesz arra, hogy megelőzze a befektetési szolgáltatóknál jelentkező hasonló visszaéléseket. A jövőbeni intézkedések azonban nem tudják orvosolni a tőkepiaci szektorban tapasztalt múltbeli visszaélések eredményeként keletkezett károkat, ezenfelül nehezen állítható vissza a tőkepiaci szektor vonatkozásában fennálló korábbi bizalom, ezért a visszaéléseket kezelő, a múltat lezáró, igazságot szolgáltató jogalkotásra van szükség.

A kormány ezért arra tesz javaslatot, hogy a Magyar Nemzeti Bank által 2015-ben felderített brókerbotrányokkal összefüggésben a tőkepiaci szektor átláthatóságát jogalkotással a jövőre nézve biztosítani tudó intézkedések mellett a botrányok károsultjai közül kerüljön kiemelésre azon csoport, amely a legnagyobb veszteséget szenvedte el, és a jogalkotó ezen csoport számára biztosítson kárenyhítési lehetőséget. Ha a befektetési szolgáltatók tevékenységét és az általuk okozott kárt vizsgáljuk, megállapítható, hogy a befektetési szolgáltatók által... (Az államtitkár mikrofonja leesik.) Elnézést! (Az államtitkár visszahelyezi mikrofonját.) A kormány ezért arra tesz javaslatot tehát, hogy 2015-ben a brókerbotrányokkal összefüggésben károsultak kárenyhítési lehetőséget kapjanak.

Ha a befektetési szolgáltatók tevékenységét és az általuk okozott kárt vizsgáljuk, megállapítható, hogy a befektetési szolgáltatók által okozott kár ott a legjelentősebb, ahol a befektetési szolgáltatók kapcsolt vállalkozása által kibocsátott kötvény értékesítésére került sor, hiszen a kapcsolt vállalkozás által kibocsátott kötvényeknek, függetlenül attól, hogy a kötvény ténylegesen rendelkezésre áll-e, nincs valós piaci értékük. A kötvénykibocsátás a cégcsoport finanszírozását szolgálta, a kibocsátó által garantált hozam azonban nem volt valós, nem gazdasági tevékenységből eredt. A befektetési szolgáltató befektetési szolgáltatási jellegét felhasználva értékesítette ezeket a kötvényeket, megtévesztve a befektetőket, akik a szabályozott piaci szereplői minőségben, a cégcsoport prosperáló működésében bízva fektették be pénzüket.

Ezenfelül e károsultak vonatkozásában az igényérvényesítés rendkívül komplex és nehézkes, hiszen a befektetők pénzét a cégcsoport működése során felhasználta, felélte, ezért a követelést nem lehet egyszerűen a kibocsátóval vagy a brókerrel szemben érvényesíteni, hiszen a befektetett összeg nyomára kell bukkanni a cégcsoporton belül. Azzal, hogy az alap átvállalja a követeléseket, egyben az igényérvényesítéseket is koncentrálni, és szakmailag felkészült apparátusával minden eszközt felhasznál arra, hogy a követeléseket érvényesítse.

A kormány tehát elkötelezett abban, hogy a károsultak ezen csoportját megsegítse, hiszen ők szenvedték el a legnagyobb mértékű kárt a visszaéle-sorozatok kapcsán. A kár részleges megtérítése érdekében a Befektetővédelmi Alap igazgatósága 2015

áprilisában döntött arról, hogy a Quaestor Értékpapír Zrt. által kötvényként nyilvántartott fiktív, azaz nem létező kötvényeire terjedjen ki a Beva kártalanítási kötelezettsége. Azóta a jogalkotó a fiktív kötvények utáni kártalanítási kötelezettséget törvényi szintre emelte. Ezáltal a befektetők fiktív kötvényeik után már hozzájutottak e befektetéseik egy részéhez a Bevától. A jelen törvényjavaslat a károsultak kárrendezésének a Beva-kártalanításon felüli részét szabályozza.

A törvényjavaslat teljes mértékben figyelembe veszi az Alkotmánybíróság által rögzített követelményeket. Ennek megfelelően a törvényjavaslat már nem a Quaestor-károsultak kárrendezését célozza, hanem a károsultak legszenzitívebb csoportjára nézve írja elő a kárrendezést.

Kik jogosultak a kárrendezésre? A Magyar Nemzeti Bank új jogkörében eljárva hatékony vizsgálati rendjének következtében 2015 első felében tárta fel ezeket az évtizedes, befektetési szolgáltatók által elkövetett visszaéléseket, amelyek e szabályozás tárgyát kell hogy képezzék. Az Alkotmánybíróság döntésére figyelemmel a kárrendezésre jogosultak körének meghatározása homogén csoportképző ismérvek alapján történhet. Jelen törvényjavaslat azon károsultakra vonatkozóan biztosítja a kárrendezés lehetőségét, akik olyan befektetési vállalkozásokkal álltak kapcsolatban, amelyek a brókerjellegű, a szabályozott piaci szereplői státust kihasználva a cégcsoport tagja által kibocsátott, tehát mintegy saját kötvénnyel okoztak kárt a befektetőknek, csorbítva ezzel a pénzügyi szektorral szemben fennálló közbizalmat.

A jogalkotó nem kívánja átvállalni a kibocsátói kockázatot, hiszen az a normál tőkepiaci viszonyok mellett is fennáll, kizárólag eseti jelleggel kíván segítséget nyújtani azoknak a károsultaknak, akik olyan befektetési szolgáltatók áldozataivá váltak, akik visszaéltek brókerjellegükkel, és így juttatták tőkéhez kapcsolódó vállalkozásaikat.

A jelen méltányossági alapon történő juttatás egy egyszeri lehetőséget kínál a befektetőknek káruk ellensúlyozására. Nem lehet cél a piaci kockázat átvállalása a befektetőtől, kizárólag a szokásos befektetői kockázaton túl szükséges kárrendezést biztosítani azoknak a befektetőknek, akiket a befektetési szolgáltató, visszaélve a szabályozott piaci jellegével, a cégcsoporthoz kötődő elismertséggel megtévesztett.

A törvényjavaslat arra is javaslatot tesz, hogy azok a károsultak, akiket a befektetési vállalkozás függő ügynöke tévesztett meg, ezért értékpapírszámlával nem tudják igazolni jogosultságukat, s a Beva kártalanítása sem terjed ki rájuk, ne legyenek kizárva a kárrendezésből, az ő esetükben bírósági ítélet megállapíthatja a kárrendezésre való jogosultságukat.

Sajnálatos módon az elmúlt időszakban spekulánsok úgy akartak profitot realizálni, hogy ezeket a károsultakat megkörnyékezik, és arra tesznek ígéretet, hogy megvásárolják tőlük a követeléseiket. A kormánynak eltökélt szándéka, hogy ne a spekulánsokat támogassa, hanem az eredeti károsultak kárrendezése történjen meg.

(20.10)

A törvényjavaslat ezért rögzíti, hogy a kárrendezésre irányuló igényt maga a jogosult érvényesítheti. Ezzel a törvényjavaslat kizárja azt, hogy a spekulánsok kárrendezésére kerüljön sor.

Mint az imént hangsúlyoztam, a jogalkotó a kárrendezéssel nem kívánja átvállalni a kibocsátó és a befektetési vállalkozás helytállási kötelezettségét, kizárólag eseti jelleggel kíván segítséget nyújtani azoknak a károsultaknak, akik olyan befektetési szolgáltatók áldozataivá váltak, akik visszaéltek a brókerjelleggel, és így juttatták tőkéhez a kapcsolódó vállalkozásaikat. Ennek az elvnek az érvényre juttatásával a kárrendezés során fizetendő ellenérték megállapításakor a kárrendezésre jogosult követelését levonások terhelik. Az ellenérték meghatározásakor a káronszerzés tilalmának érvényre juttatásával a realizált hozamot le kell vonni. Ezenfelül a kárrendezésre jogosultnak egyfajta sávós önrészt is vállalnia kell, amely tulajdonképpen a befektetési kockázatot jeleníti meg az ellenérték számítása során.

Az Alkotmánybíróság felhívta a jogalkotó figyelmét arra, hogy a Quaestor-törvényben aggályos volt az a szabályozás, amely a hozamokra is kiterjesztette a kárrendezési kötelezettséget. A kormány a kárrendezést igazságosan akarja megvalósítani. A kárrendezés során nem a befektetési vállalkozás helyét akarja átvenni, hanem enyhíteni akarja azoknak a befektetőknek a kárát, akik a pénzükéért cserébe értéktelen kötvényeket kaptak. Figyelemmel arra, hogy az Alkotmánybíróság a kárrendezés felső értékhatárát nem érintette a döntésében, a törvényjavaslat a kárrendezés felső határaként ismételten a 30 millió forintos értékhatárt veszi alapul. A Magyar Nemzeti Bank vizsgálatai feltárták, hogy a befektetőknek jóváírt hozam nem valós gazdasági tevékenységből ered, az tőketérülésnek értelmezhető. Indokolt tehát ezeket a jóváírásokat figyelembe venni az ellenérték megállapítása során.

Tekintettel arra, hogy az egyensúlyt kell kialakítani a károsultaknak fizetendő összeg, a Beva-tagok befizetése és a befizetések adóból történő levonása között, nem indokolható az, hogy a kibocsátó által felelőtlenül beígért, ténylegesen ki nem termelt hozamot a befektetők számára az alap kifizesse. A hozam levonását követően fennmaradó összeg 3 millió forintot meg nem haladó része után a károsultaknak nem kell önrészt vállalniuk. A 3 millió forintos határ az éves átlagkereset figyelembevételével került meghatározásra, amelynek eredményeként várhatóan mintegy 17 ezer ember kárrendezése történik meg önrésztől mentesen. A 3 millió forint felett 11 százalékos önrész kerül levonásra. A 11 százalékos önrész alkalmazása a Beva-kártalanításhoz hasonló összeghez juttatja a befektetőket. A sávós önrész alkalmazása egyértelműen a kisbefektetőket segíti, hiszen vannak olyan emberek, akik életük munkájának eredményét fektették be egy jó hírű befektetési vállalkozásnál, és minden megtakarításuk elveszett. A kormány ezért arra tesz javaslatot, hogy az egyévi

átlagkeresetnek megfelelő összeg, vagyis a 3 millió forint erejéig ne kelljen önrészt vállalnia a kárrendezésre jogosultnak, így a Quaestor-károsultak több mint fele önrészvállalástól mentesen tud hozzájutni a Kárrendezési Alap által nyújtott ellenértékhez.

A kárrendezés iránti kérelmeket 2016. február 15-ig kell benyújtani. Mivel a Quaestor-károsultakra is kiterjed az új kárrendezési törvény hatálya, ezért nekik nem kell ismételt benyújtaniuk a kérelmüket. A törvényjavaslat azonban figyelemmel van arra is, hogy a Quaestor-károsultak a Quaestor-törvényben foglalt, az Alkotmánybíróság által aggályosnak talált ellenérték-számítási szabályhoz képest a törvényjavaslat értelmében csökkentett összegű ellenértékre jogosultak, így a kárrendezésre jogosultaknak lehetőségük van arra, hogy az alaphoz benyújtott vagy a törvény által benyújtottnak tekintett kérelmüket visszavonják, és a felszámolási eljárásban, valamint más igényérvényesítési eljárásban érvényesítsék a követelésüket.

A kérelemben a kárrendezésre jogosultnak a lehető legszűkebben kell nyilatkozni a fennálló követeléséről, és az ellenérték megállapításához szükséges adatokat - kötvények mennyisége, hozam - az alapszerinti befektetési szolgáltatótól. Az alap a károsultaknak kifizetendő összeget hitelfelvétellel tudja biztosítani. A törvényjavaslat rögzíti, hogy az alap a törvényi kötelezettségeinek teljesítése érdekében áthidaló kölcsönt vesz fel a Magyar Nemzeti Banktól, mely kölcsön megfizetése érdekében az alap egy alkalommal legfeljebb 12 éves futamidőre kötvényt bocsáthat ki vagy kölcsönt vehet fel. Az értékpapírhoz és ezáltal tágabb értelemben az egész pénzügyi piacra fűződő bizalom helyreállítása elsősorban a befektetői piac szereplőinek az érdeke, így indokolt az alap által a kárrendezés érdekében igényelt befizetések kötelezettjeként a Beva tagjait meghatározni. A Beva-tagok befizetése nyújt fedezetet a 10-12 éves futamidejű kölcsön vagy kibocsátott kötvény éves adósságszolgálatának törlesztésére.

A befizetések a javaslatban az arányosság figyelembevételével kerültek kialakításra. A törvényjavaslat a Beva tagjai részére előírt befizetési kötelezettséget - a jogbiztonság, a kiszámíthatóság, a tervezhetőség követelményének való megfelelés érdekében - rögzíti: a befizetésre kötelezettek fizetési kötelezettségének esedékességét, a befizetés gyakoriságát, időtartamát és mértékét. A törvényjavaslat a Beva-tag részére az általa teljesített befizetése visszafizetését állapítja meg azzal, hogy a Beva-tag és kapcsolt vállalkozása a teljesített befizetésnek megfelelő összeget, valamint meghatározott része után a kamatot is a központi költségvetésből visszaigényelheti. Az alap bevételeit jelenti ezen túl az igényérvényesítés során befolyt összeg.

Összegezve: a jelen törvényjavaslat a kormány azon szándékát tükrözi, hogy a brókerbotrányok legnagyobb veszteséget elszenvedett csoportjának kárát enyhítse. A kormány az alkotmányos keretek között tesz javaslatot a jogalkotó számára a befektetők számára biztosítható kárrendezés érdekében.

Ajánlom mindezekre tekintettel a törvényjavaslatot tisztelt képviselőtársaim figyelmébe, és kérem ahhoz a támogatásukat.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Völner államtitkár úr. Tájékoztatom, hogy a vita végén a zárszó elmondására 4 perc 40 másodperc áll majd rendelkezésére.

Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 10 perc áll rendelkezésre. Elsőként megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság ma esti ülésén hosszú vita után - amely nem tükrözi a végeredményt - 27 igen szavazattal, 2 tartózkodással és nulla nem szavazattal támogatta a törvényjavaslat összegző módosító indítványát, tehát a leendő törvényjavaslat ellenszavazat nélküli támogatást kapott a Törvényalkotási bizottságban. Azért mondom, hogy ez az eredmény nem mutatja feltétlenül a vita hosszúságát, mert alapvetően az ellenzéki képviselői módosító indítványokról folyt hosszasan a vita. Mégis azt gondolom, az én dolgom nem az, hogy az ellenzék módosító indítványait kritizáljam, hanem az, hogy a bizottság többsége által támogatott törvényjavaslat legfontosabb elemeit kiemeljem. Gondolom, hogy a kisebbségi álláspont bemutatói majd ismertetni fogják az ellenzéki módosító javaslatokat.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat indoklásából szeretnék olyan indokokat felhozni, amelyek miatt a törvényjavaslatot ilyen nagy arányban támogatta a bizottság. Először is az eredeti, az Alkotmánybíróság által felülvizsgált törvényjavaslathoz képest kell most módosításokat elfogadnunk, amely így a hatályba nem lépett törvényt nemcsak jogszerűvé vagy alkotmányossá, hanem meggyőződésünk szerint igazságosabbá is teszi. A törvényjavaslat indoklása is hivatkozik az Alkotmánybíróság határozatára, amelyből néhány szempontot azért ismertetek, mert nemcsak a törvényjavaslat épül ezekre az alkotmánybírói szempontokra vagy alkotmánybírói elvekre, hanem azt hiszem, hogy hosszú távon is érdemes megfontolni ezeket a szempontokat.

Szeretném leszögezni - ahogy a törvényjavaslat indoklása is tartalmazza -, hogy a törvényhozás alapvetően méltányosságot gyakorol azokkal szemben, akik kárrendezésre jogosultak, merthogy a kárrendezésnek természetesen nem az lenne az egyedüli és kizárólagos módja, hogy az Országgyűlés egy külön speciális törvényt alkot a Quaestor-károsultakra. Tehát az Országgyűlés méltányosságot gyakorol. Az Alkotmánybíróság ezt úgy fogalmazza meg, hogy pozitív diszkriminációt alkalmazhat a törvényhozó, a jogalkotó a károsultak egy csoportjával szemben. Tehát amikor arról beszélünk, hogy az Országgyűlés

milyen törvényt alkot, akkor végül is induljunk ki abból, hogy ez egy méltányos és pozitív diszkrimináció alapuló kárrendezés.

(20.20)

Ehhez képest érdemes utána arról vitatkozni, hogy milyen összegeket vesz figyelembe a törvényhozás, és milyen költségeket ír le a kárrendezésből vagy milyen költségeket számoltat el a kárrendezés során.

Nagyon fontos az Alkotmánybíróságnak az a mondata, ami a káronszerzés tilalmát írja elő ezzel a törvénnyel kapcsolatban. Azt mondja az Alkotmánybíróság - hogy nagyon leegyszerűsítsem a káronszerzés tilalmának jogi fogalmát -, hogy nem kerülhet jobb helyzetbe egy károsult azért, hogy az Országgyűlés törvényben rendezi az ő kártérítését, hanem csak olyan helyzetbe kerülhet, ami egyébként egy kártérítési perben vagy egy kártérítési követelés során járna neki. Tehát nem kerülhet jobb helyzetbe, nem lehet olyan jövedelmeket itt realizálni, ami egyébként se illethet meg károsultat. Ezért a törvény most benyújtott változata, tehát az Igazságügyi Minisztérium által benyújtott változata bizony az elszámolást írja elő az ügyfelekkel, tehát el kell az ügyfeleknek számolniuk, mindazokkal az összegekkel csökkenteni kell a kártérítés vagy pontosabban a kárrendezés összegét, amit ők jövedelemként már megszereztek a befektetéseikre.

Nem akarom hosszan húzni az időt, hiszen 5 percben még a kisebbségi vélemény előadására is lehetőség van. Tisztelt Ház! Tehát a Törvényalkotási bizottság ezért nagy többséggel támogatta ezt a méltányos, pozitív diszkrimináció alapuló kárrendezésről szóló törvényt, amely megoldja a Quaestor-károsultak döntő részének a kárrendezését. Kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a szót. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a Törvényalkotási bizottság alelnökének, Répássy Róbertnek. Most pedig megadom a szót a kisebbségi vélemény ismeretetésére Tóth Bertalan képviselő úrnak.

DR. TÓTH BERTALAN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, egy hosszas vita zajlott a Törvényalkotási bizottság előtt a módosító javaslatainkkal kapcsolatban, sokszor a személyeskedést sem mellőzte sajnos, de erre most nem fogok külön kitérni, csak néhány mondatban.

Elmélyültünk abban a témakörben, hogy a Quaestor-károsultakat miért védi ennyire a Magyar Szocialista Párt. Még talán az a vád is érte, hogy valamilyen szocialista kötődésük lehet. Ezt annak ellenére, hogy mi ismerjük a Quaestor-károsultakat, és erről nincs szó. A másik pedig, hogy a Külgazdasági és Külügyminisztérium háttérintézménye 4 milliárd

forintot helyezett el a csaló brókercégnél, önkormányzatok, a győri önkormányzat, az újpesti önkormányzat milliárdokat helyeztek el, sőt a Külgazdasági és Külügyminisztérium az Eximbank teljes portfólióját, több tízmilliárd forintot helyezett el ennél a csaló brókercégnél. *(Dr. Répássy Róbert: Nálatok.)* Erről némileg lamentáltunk egy kicsit. Aztán szóba került, hogy van egy VIP-lista, amit a nyomozó hatóság mind a mai napig nem hozott nyilvánosságra, ezt sem ismerjük. Tehát itt most érdemes inkább a szakmai részére rávilágítani.

A módosító indítványaink, összesen három van, kettőt Szakács képviselőtársam nyújtott be, ő el fogja mondani vezérszónoklatában ennek az indokait, én egyet szeretnék, az általam benyújtott módosító javaslatcsomagot ismertetni.

Az első és legfontosabb, hogy attól függetlenül, hogy pozitív diszkriminációt alkalmaz a parlament és a kormánypárt, a mai napig nem értünk egyet azzal, hogy a brókeresés-sorozat egyéb más szervezetnél károsult befektetői nem részesülhetnek kártérítésben. Ilyenek a Buda-Cash-károsultak, azok az ügyfelek, akik nem tartoznak ezen törvény hatálya alá. Az egyik módosító javaslatunk erre vonatkozik, hogy igenis rájuk is terjedjen ki ez a pozitív diszkrimináció, ott is több ezren károsultak, több tízmilliárd forinttal.

A másik módosító javaslatunk a Quaestor Pénzügyi Tanácsadó Zrt.-vel szerződő ügyfelekre, közel 500 ügyfélre vonatkozott. Államtitkár úr a vitában elmondta, de szeretném, ha a plenáris ülésen is erről szó esne, hogy a törvényalkotói szándék teljesen egyértelmű legyen. Ugye, itt a rendelkezés, tehát a törvény hatályáról szóló rendelkezés azt mondja ki, hogy azokra a szervezetekre vonatkozik, ahol még az idén, tehát 2015. január 1. előtt jogerősen elrendelték a felszámolási eljárást. Ugye, tudjuk, hogy a Quaestor Pénzügyi Tanácsadó Zrt.-nél december 12-én a bejegyzés folyamata elindult, de jogerős felszámolás bejegyzése még nem történt meg. Tehát itt veszélybe kerülhet közel 500 károsult kártérítése. Államtitkár úr megnyugtatót és elmondta, hogy ez a törvény erre nem vonatkozik, mert mint ügynök járt el a Quaestor Pénzügyi Tanácsadó Zrt., tehát nem kell, hogy felszámolás alatt legyen ez a gazdasági társaság, hanem bíróság előtt bizonyítani kell ezt a kárösszeget, és a bíróság határozatától számított 30 napon belül az alaphoz be lehet nyújtani ezt az igényt, és az alap ezt meg fogja téríteni. Nagyon bízom benne, hogy ez így is lesz.

A harmadik és talán legfontosabb része a módosító javaslatunknak, hogy nem értünk egyet azzal, hogy végső soron az adófizetőkkel fizettetik meg ezt a kártérítési összeget, hiszen most a bankok megelőlegezik, a Magyar Nemzeti Banktól akár hitelt vesznek föl, de majd adókedvezmény formájában leírhatják ezt a mostani befektetést. Tehát a végén a költségvetésből kerül kifizetésre ez a kárösszeg az összes adófizető pénzéből. Miközben ott van a Magyar Nemzeti Bank, amely, még most is állítjuk, közigazgatási jogkörben mulasztást követett el. Tehát kárté-

rítéssel tartozik, mert elmulasztotta a felügyeleti eljárást leginkább a Quaestorral kapcsolatban, hiszen ott volt a kötvénykibocsátásoknál, a Quaestor Bank megalapításánál, és nem tűnt fel neki, hogy 220 milliárd forint eltűnt a Quaestorból az elmúlt években, 2013 óta, tehát nem az elmúlt 15 évben, hanem az elmúlt két évben. Sőt, a fiktív kötvények még rövidebb idő alatt tűntek el.

Igen, mi is egyetértünk azzal, hogy meg kéne találni azt a 150 milliárd forintot, amit a nyomozó hatóság a mai napig nem tud, hogy hol van. Ez is érdekes, hogy egy év alatt nem találták meg ezt a pénzt. De a Magyar Nemzeti Banknak nem luxusingatlanokat, festményeket kellene vásárolni, a legfőbb ügyész feleségének ötmillió forintot fizetést adni, hanem abból kellene a Quaestor-károsultakat kifizetni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakciónak 15-15 perc, a független képviselőknek összesen 4 perc áll rendelkezésükre.

Elsőként megadom a szót Simon Róbert Balázs képviselő úrnak, Fidesz.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A választókerületemben, Győrben élőknek talán még érzékenyebben érintette az úgynevezett Quaestorbotrány, illetve annak negatív hatásai, hiszen a cégcsoport több mint egy évtizeden keresztül aktív tevékenységet fejtett ki a győri régióban. A cég bukása, túl a magánszemélyek megkárosításán, még a korábban első osztályú labdarúgócsapatot is magával rántotta, jelenleg a harmadosztályban játszanak, de természetesen a céljuk a visszajutás a bajnokság első osztályába.

Szeretnék itt egy apró pontosítást azért elmondani. Ugyanis Győr megyei jogú város, illetve az állami hivatalok nem pénzt helyeztek el a Quaestornál, hanem államkötvényt vásároltak, és éppen a múlt héten pénteken jelentette be a győri polgármester, hogy ennek az ellenértékét kamatokkal - ez Győr esetében 1 milliárd 40 millió forint - vissza is kapta a város önkormányzata.

Győri képviselőként tehát a károsultak jelzéseit is meghallgatva fontosnak érzem, hogy az általunk most tárgyalt T/8157. számon benyújtott törvényjavaslatához hozzácsatlakozjak. Mielőtt a törvényjavaslat rendelkezéseire rátérnék, röviden, egy mondatban szeretnék szólni a törvényalkotási folyamatot kiváltó előzményekről. Mert tény az, hogy a Magyar Nemzeti Bank által a közelmúltban feltárt durva szabálytalanságok mindegyike a korábbi kormányzás idején vette kezdetét, és ezek rendezése, sok más adóssághoz hasonlóan a jelenlegi kormányzatra hárul.

Az elmúlt időszak visszaélései tehát ráirányították a figyelmet a befektetési szolgáltatásokra, illetve azok jogi környezetére. Az egyes törvényeknek a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztésének előmozdí-

tása érdekében történő módosításáról szóló 2015. évi LXXXV. törvény, amelyet az Országgyűlésben 2015. június 23-án fogadtunk el, átfogóan kezelte a tőkepiaci szektoron belül tapasztalt hiányosságokat a jövőre nézve.

(20.30)

A jövőbeli intézkedések azonban nem tudják orvosolni a tőkepiaci szektorban tapasztalt visszaélések eredményeként korábban keletkezett károkat. Ezenfelül nehezen állítható vissza a tőkepiaci szektor vonatkozásában fennálló korábbi bizalom is. Ezt a bizalmat a jogalkotási feladatokon túl egyedi intézkedéssel lehet csak visszaállítani. André Kostolany óta tudjuk: minél valószínűbbek az ígéretek, annál nagyobb a követőik száma. Mégis a kormány a pénzügyi szektorba vetett bizalom visszaállítása érdekében és a méltányosság elvét a lehető legszélesebb körben értelmezve úgy döntött, hogy kártalanítja a brókerbotrányok áldozatait. Ezért már nyáron megalkottuk a Quaster-kártalanítási törvényt, amely általános kártérítést biztosított, és lehetővé tette, hogy a hatmillió forint alatti kisbefektetők kártalanítása megtörténjen. A bankok azonban ezt a törvényt az Alkotmánybíróságon megtámadták, és a céljukat részben el is érték, hiszen megakasztották a kártalanítás folyamatát.

A kormány az Alkotmánybíróság döntését tudomásul véve december 9-én benyújtotta az úgynevezett új Quaestor-törvényt, amely véleményem szerint még megnyugtatóbban rendezheti a károsultak helyzetét. Az Alkotmánybíróság rávilágított arra, hogy a pénzügyi intézményrendszer akár törvényes, akár jogszabálysértő működéséből adódó kockázatok mérséklése érdekében az állam sajátos intézményrendszert hozhat létre, amelynek során a jogalkotót széles körű mérlegelési jog illeti meg a jogosult kör meghatározásakor. Egyedüli korlát azonban, hogy a jogosult kör nem határozható meg önkényes módon, mivel a kártalanításra az érintetteknek nincs alanyi joguk, a kártalanítás intézményrendszerének létrehozása és működésének szabályozása méltányossági alapú, azaz ex gratia jellegű megoldás.

Jelen törvényjavaslat az elhangzottakra tekintettel homogén csoportként azon károsultakra vonatkozóan biztosítja a kárrendezés lehetőségét, akik olyan befektetési vállalkozásokkal álltak kapcsolatban, akik a brókerjellegű, a szabályozott piaci szereplői státust kiharaszálva a cégcsoport tagja által kibocsátott, tehát mintegy saját kötvénnyel okoztak kárt a befektetőknek, csorbítva ezzel a pénzügyi szektorral szemben fennálló közbizalmat. Hozzáteszem, hogy a befektetési szolgáltatók által okozott kár ott a legjelentősebb, ahol a befektetési szolgáltató kapcsolt vállalkozása által kibocsátott kötvény értékesítésére került sor, mivel a befektetési szolgáltatók befektetési szolgáltatói minőségüket felhasználva értékesítették ezeket a kötvényeket, megtevéstve a befektetőket, akik a szabályozott piaci szereplői minőségben, a

cégcsoport prosperáló működésében bízva fektették be a pénzüket.

Továbbá szeretném tisztelt képviselőtársaim figyelmét felhívni arra is, hogy az idézett korrekcióval a cégek köre bővülni fog. Így a Hungária-értékpapírral rendelkező károsultak is a pénzükhöz juthatnak. Vannak azonban esetek, amikor a jogszabály szándékosan kizárja a kártalanítás lehetőségét. A törvényjavaslat rögzíti, hogy a kárrendezésre irányuló igényt maga a jogosult érvényesítheti. Nem jogosultak tehát kárrendezésre azok, akik akár a Quaestor-károsultak Quaeator Alappal szemben fennálló követeléseit, akár Hungária-kötvényeket vásároltak fel annak reményében, hogy igényeiket az alappal vagy az állammal szemben jelentős haszon mellett érvényesíthetik. Vannak ugyanis olyan helyzetek, amikor a spekulációnak különösen nincsen helye, és ez egy olyan helyzet.

A törvényjavaslat továbbá kizárja annak a lehetőségét is, hogy a 30 millió forint feletti követeléssel rendelkező kárrendezésre jogosultak feldarabolva engedményezzék követelésüket annak reményében, hogy így ki tudjanak bújni a törvényjavaslatban szereplő 30 millió forintos maximum értékhatár alól. Ugyanakkor hangsúlyozni kívánom, hogy az előttünk fekvő jogszabálytervezet arra is tesz javaslatot, hogy azok a károsultak, akik értékpapírszámlával nem tudják igazolni jogosultságukat, ne legyenek kizárva a kárrendezésből, ezért bírósági ítélet megállapíthatja a kárrendezésre való jogosultságukat. Ezen rendelkezés alapján a Quaestor Pénzügyi Tanácsadó Zrt. ügyfelei is jogos követelésükhöz juthatnak. A törvényjavaslat tárgyalása során az Alkotmánybíróság döntésének azon részére is utalni kell, amely kimondja, aggályosnak tartja azt, hogy a károsultak kárrendezése a korábban realizált előnyök figyelmen kívül hagyásával történik. Ennek fényében a most benyújtott törvényjavaslat az ellenérték kiszámításakor a káronszerzés tilalmának érvényre juttatásával a realizált hozamot levonja. Ezenfelül a kárrendezésre jogosultnak egyfajta sávós önrészt is vállalnia kell, amely tulajdonképpen a befektetési kockázatot jeleníti meg az ellenérték számítása során. Ennek mértéke 3 millió forintig nulla százalék, az afölötti összegnél 11 százalék. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy a 32 ezer károsultból 17 ezernek nem kell önrészt fizetnie.

Hozzáteszem, hogy a jogosult követelésből le kell vonni a Beva-kártalanítást is, így lesz a kárrendezés felső határa a Beva-kártalanítással együtt 30 millió forint. A törvényjavaslat meghatározza a kérelem vizsgálatára rendelkezésre álló határidőt is, amely a kérelem benyújtására nyitva álló határidő lejártát követő 45 nap. Ha az alap azt állapítja meg, hogy a kérelmező megfelel a kárrendezés feltételeinek, a törvényjavaslat alapján kiszámolja a kárrendezésre jogosultnak fizetendő ellenérték összegét. Az alap a kárrendezésre jogosultat értesíti a kárrendezésre való jogosultság fennállásáról és a kárrendezés során fizetendő ellenérték összegéről. Az értesítés kézhezvételét követően pedig 30 napon belül a kár-

rendezésre jogosult visszavonhatja kérelmét, ha a kárrendezés során fizetendő ellenértéket nem tartja megfelelőnek, és inkább a felszámolási eljárásban és egyéb igényérvényesítési eljárásokban kívánja követelését érvényesíteni. Az alap a kérelem visszavonására nyitva álló határidő lejártát követő 30 napon belül megfizeti az ellenértéket a jogosult által megadott számlára.

Végezetül szeretnék szólni az új alap gazdálkodásáról és szervezetéről. Az Alkotmánybíróság a már hivatkozott ítéletében a Beva-tagok előlegfizetési kötelezettségével kapcsolatban megállapította, hogy azok pontatlanul kerültek a törvényben meghatározásra, valamint a jogalkotó nem biztosított kellő felkészülési időt a Beva-tagok számára. Az Alkotmánybíróság döntésére is tekintettel az alapnak gazdálkodása során a kárrendezésből származó befektetői igények kielégítéséhez saját forrás az MNB-től, hitelintézetektől felvett kölcsön, kötvénykibocsátás, valamint a Beva-tagok éves befizetése áll rendelkezésére. A befizetések a javaslatban az arányosság figyelembevételével kerültek kialakításra.

A törvényjavaslat a Beva tagjai részére előírt befizetési kötelezettséget, a jogbiztonság követelményének való megfelelés érdekében rögzíti: a befizetésre kötelezettek befizetési kötelezettségének esedékességét, a befizetés gyakoriságát, időtartamát és mértékét. A törvényjavaslat rendelkezik az alap szervezetéről és jogállásáról is. Az alap igazgatóságának feladatait a Beva igazgatósága látja el. Az alap önálló munkaszervezettel nem rendelkezik, az operatív feladatokat pedig az OBA munkaszervezete látja el. Az alapnál a Quaestor-károsultak Kárrendezési Alapjával ellentétben ellenőrzési bizottság nem működik, a gazdálkodás ellenőrzését az Állami Számvevőszék látja el. A kártalanítások zökkenőmentes folyósítása mellett tehát az alap takarékos működése is szempont volt annak felállításánál.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan a berni jogászegylet anno megfogalmazta: „a jogot méltányosságnak kell uralnia”. Éppen ezért a javaslat egyszeri alkalommal kívánja méltányosságon alapuló juttatásban részesíteni a kárrendezésre jogosultakat, mindez pedig az előttünk fekvő jogszabály alapján gyorsan és kiszámítható módon megtörténhet. A Fidesz-frakció vezérszónokaként ehhez kérem a támogatásukat.

Köszönöm, hogy megtiszteltek a figyelmükkel. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Simon képviselő úr. Most megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Itt most még azt sem tudom mondani, hogy az ellenzék jóval árnyaltabban látja a képet, teljesen más képpel látjuk mi ezt a képet, úgy gondolom. Először beszéljünk arról, hogy hogyan és miért és miért most került ide ez a jogszabály elénk.

(20.40)

Március 9-én dőlt össze a Quaestor-csoport, egész egyszerűen beszakadt. A gazdasági bizottsági ülésen együtt ültünk és hallgattuk, Windisch Lászlónak még a hangja is szürke volt, nemcsak az arca, mégis december 14-én vagyunk itt, a mai estén, az utolsó olyan napon, amikor még a parlament elé be tudott kerülni ez a törvény, meghozzá úgy, hogy sürgősséget kértek a kormánypártok és házszabálytól eltérést, különjárást azért, hogy még idén ezt megtehessek. Hogy március 9. óta önöknek még mennyi idejük volt, hogy még idén megtehessek, azt nyugodtan ki tudja számolni, akinek egy Gergely-naptár van a kezében, de még egy dolgot azért emellé hozzá szeretnék tenni. Azért mindannyian tudjuk, hogy a házbizottsági ülésen, a múlt héten még úgy volt, hogy ez a vita még napvilágnál, amikor még híradások is történhetnének róla, holnap reggel jött volna be, majd a Fidesz-kongresszuson egy sokkal nagyobb súlyú bejelentést tett nyilvánvalóan a miniszterelnök, ahol áfát csökkent majd a kormány, és ezért ez a vita átkerült a napvilágból az éjszakába. Úgy gondolom, önöktől megszokhattuk már ezt a fajta cinizmust, ezen még főnn se akadna senki sem.

Igen, túl vagyunk egy vitán a Törvényalkotási bizottságban, ahol sajnos folytatódott ugyanaz a párhuzamos világokban, egymás mellett történő elbeszélés, ami eddig is volt ebben a történetben. Önök sokkal határozottabban, karakteresebben és keményebben nyilatkoztak még tavasszal. Akkor önök még az évszázad bűncselekményének titulálták ezt az esetet, ami most azért -hogyan mondjam? - finomodott ebben a megfogalmazásban; akkor önök még egyébként a károsultak megmentőiként tetszelegtek, és azért ne felejtjük el, hogy a filozófiájában ennek a törvénynek szinte, nem szinte, teljesen, de azért sok mindenben ellentmond a jogszabály, azért csak önök terjesztették be ide!

Akkor de nagyon egyetértettek azzal, hogy mindenki egy emelt összegben, azok alapján a szabályok szerint tudja megkapni a kártalanításra szánt összeget, ne csak kiválasztott kevesek, mint mondjuk, Győr megyei jogú város önkormányzata vagy éppen Újpest önkormányzata, akik természetesen megkapják a hozamot, és hála a Jóistennek sikerült találni hosszas vergődés után egy olyan jogszabályt, ami alapján egyébként ezt ki is lehetett fizetni; 2007-ben született ez a jogszabály, úgy látszik, akkor sem volt minden jogszabály teljesen rossz, ami akkor született meg.

En kettő módosító javaslatot nyújtottam be. Az egyik módosító javaslat az lenne, hogy az ebben a törvényben szereplő 2008. január 1-jét írjuk át 2015. április 22-ére. Itt jogi indokom is van és természetesen politikai indokom is van. A jogi indoklással kezdeném. Amikor államtitkár úr vagy éppen Répássy képviselőtársam arról beszél, hogy az Alkotmánybíróság a kárnszerzés tilalmát írta elő, akkor én úgy gondolom, hogy a kárnszerzés tilalmát nem kell nekünk, jogászoknak bemutatni, egészen pontosan tudjuk, hogy mi az, és a magyar jogrendben ez egy

egészen jól értelmezhető valami. Amikor kárnszerzésről beszélünk, akkor nem arról beszélünk, államtitkár úr, hogy azonnal vissza kell szaladni az idők kezdetéig, amikor az első ilyen kötvényt eladták, hiszen ehhez lótték be ezt a 2008. január 1-jét, amikor az első kötvényt eladták, és utána minden hozamtól megszabadítjuk azokat az embereket, akik vagy kivették a hozamot, vagy nem. És a végrehajtás során kívánok önöknek majd nagyon sok szerencsét, hogy a Quaestor-károsultak alapjával történő tárgyalások során tudják majd értelmezni a saját maguk által megalkotott szabályokat, hogy mi van azokkal a szerződésekkel, amiket újrakötöttek, mi van azzal a szerződéssel, aki eddig többet vett ki a Quaestorból, mint amennyi kamatot jóváírtak neki - ő befizető lesz? Vagy ha kevesebb maradt bent, mint amennyi kamatot jóváírtak, azt most majd beperelik, és akkor majd öneki fizetni kell?

Nem rendelkezik erről a szabály, tisztelt államtitkár úr, és én úgy gondolom, hogy a 2015. április 22-e, mint a felszámolási eljárás indulónapja, úgy gondolom, hogy jogilag egy sokkal kezelhetőbb, sokkal foghatóbb időpont, és én ezért kértem, ezért kérem most is a tisztelt Házat, hogy ezt a módosító javaslatot fogadja el. Ne alkossanak egy végrehajthatatlan, alapvetően feldolgozhatatlan adatmennyiségű olyan szabályt, amit vagy már megint azzal a tudattal terjesztenek ide be, hogy nem kívánják betartani, vagy ha ennél egy kicsikét jobb a helyzet, akkor valamennyire be akarják tartani, tehát ez azt jelenti, hogy 60-65 milliárdot abból az eltűnt 150 milliárdból hajlandóak megelőlegezni.

Még egy dolgot szeretnék itt mondani, ami még alátámasztja az én érvelésemet, miért április 22. Március 10-én függesztette föl ennek a társaságnak a működését a Magyar Nemzeti Bank mint a pénzügyi szervezetek állami felügyeletét is ellátó szerv. Tehát ide március 9-én még lehetett pénzt bevinni, nem 2008. január 1-jén, akkor is, de 2015. március 9-én ide még lehetett pénzt bevinni. Kivenni már csak megint a kiváltságos keveseknek lehetett, mint például a Külgazdasági és Külügyminisztériumnak, az minden további nélkül március 9-én kivehette, picikét kalandos módon, de a mai magyar közéletben ez már szinte fel sem tűnik senkinek, ami szinte mindenkinek elmegy a lába alatt, hogy értékpapírszámlára készpénz vagy éppen fordítva, készpénzszámlára értékpapír érkezik. Ezt majd egyszer kibogozza a nyomozó hatóság, én ebben egészen biztos vagyok, de március 9-én még ki lehetett venni innen pénzt, tehát ez a cég akkor még működött. Ha akkor nem függesztik föl, és a felszámolási eljárás, mondjuk, április 22-én nem indul el, addig a pillanatig kellett volna ennek a cégnek hozamokat fizetni. Önök beszedték az adót, és beszedik április 22-éig is, be fogják szedni az ehót is, államtitkár úr, a költségvetés be fogja szedni a saját bevételeit. Nem fog ezzel korrigálni az ég egy adta világon semmit sem, és önök nem törekszenek arra, hogy a jogosan kivett összegek után hozzájuthassanak ahhoz az ügyfelek, ami nekik valójában jár.

Önök meghatározták az önrészt is. Államtitkár úr, én biztos vagyok benne, hogy a 11 százalékos önrész egy sokkal felelősebb befektetői magatartásra fogja majd - hogyan mondjam? - indítani azokat a kisbefektetőket, mint akiket eddig a 10 százalékos önrész nem tartott vissza, én ebben teljesen biztos vagyok. Elnézést kérek a kicsi viccért vagy talán szarkazmusért, de ez a kétféle dolog egy dolgot mutat, és erre mutat az erővektor: önök fordítva alkották meg a törvényt, megnézték, mennyi pénz van rá, aztán utána csináltak olyan szabályrendszert, amely szabályrendszer alapján ez a pénz elegendő. A gombhoz hozzávarrták a kabátot, mert ennyi pénzt most kifizetünk, még gyorsan karácsony előtt hozunk egy ilyen törvényt. Aki nem megy bele, arról majd kiderül, hogy mi - olvastuk a múlt heti közleményüket -, és még gyorsan karácsony előtt hozunk egy ilyen jogszabályt, de két nap alatt, nehogy bárki is fel tudjon erre készülni! Na, ennyit most gyorsan kiadunk, aztán utána mindenki hallgasson el!

Ez ennek a jogszabálynak a célja, és semmi más célja nincs, én úgy gondolom, mert hogyha lenne ennek más célja, akkor önök nem mondanának olyat, hogy alapvetően a törvényhozás méltányosságát kell itt látni; éppen azt nem mondták, hogy kegy az, amit mi itt most gyakorolunk. Ha kegy lenne, ha méltányosságot gyakorolnának, és ismernék azt a jogrendszert, amelyikben nekünk még megtanították, hogy a jog az igazságosság és a méltányosság ötvöze, a jogászat művészete, akkor önök nem tennék azt meg, amiről az én második módosítóm szól, hogy ugyan most valamennyi pénzt valamennyi károsultnak elutalnak, de utána ezeket a károsultakat egytől egyig lemondatták önök az összes további követelésükről.

Lemondatták őket arról a jogról, hogy ha véletlenül nem kapta meg az összes pénzt, annak az összes pórolt pénzösszegnek, amit odaadott ennek a csaló cégnek, ha véletlenül nem kapja meg az összes pénzt, márpedig nem fogja megkapni, legalább 11 százalékkal kevesebbet fog kapni, még akkor is, hogyha kevés pénze volt bent, és legalább annyival kevesebbet fog kapni, mint amennyi adót eddig megfizetett, akkor önök nem adják meg a lehetőséget, sőt elveszik a lehetőséget, hogy bármikor, bármilyen későn és bármilyen konstrukcióban jogi szempontból elégtételt vegyenek; még a büntetőeljárásban előterjesztett polgári jogi igényre is az önök által létrehozott alap az, ami igényt tart. Én ezt végtelenül méltánytalannak tartom.

(20.50)

Egyfelől koherenciazavaros, mert a Bevatörvény másképpen rendelkezik. Másfelől úgy gondolom, hogy az egészséges jogérzettel és a jogrendszer egységével ugyancsak ellenkezik, no pláne azokkal a nyilatkozatokkal, amelyeket önöktől hallottunk márciustól júniusig, mert azután már faroltak ki ebből a hatalmas megmentőszerepből, hogy ez becsületbeli ügy, ez erkölcsi, morális kötelezettség. Ál-

lamtitkár úr, ha valakinek, mondjuk, bent volt - és direkt sarkított példát mondok - 2015 áprilisában 7 éve a pénze, akkor mondjuk, 6 százaléknál kevesebb kamatot úgy nem nagyon ajánlott a Quaestor; kamatos kamatot fejben nem tudok számolni, mert csak jogász vagyok, de ha gyorsan kiszorzom, az 42 százalékos. Ehhez még hozzájön az önök 11 százaléka, ez 53 százalékos. Ennyivel fog kevesebbet kapni.

De akkor mondok egy másik arányszámot. Ha ezt az 53 százalékos veszi alapul, 150 milliárd forintot keresünk most, önök 60-at ígérnek. Szerintem még így is kijön ez az 53 százalékos. Önök ezt kiszámolták. Végtelen cinikus módon kiszámolták, ennyi pénz van, varrjunk hozzá egy olyan szabályrendszert, ami alapján nem feltétlenül kell mindent kifizetni. A követeléseket majd utána mi behajjtjuk, természetesen, azt majd behajjtják azok a szervezetek, amelyeket mi itt létrehozunk, abban a struktúrában, amit képviselőtársam szépen elmondott, amit a törvény elő is ír, utána pedig mindenki fogadja el, hogy ez így van.

Úgy gondolom, hogy ezért kellett ezt a két javaslatot előterjesztem. Az egyik kezelhetővé, no pláne jogszerűvé teszi. A károsszerzés nem azt jelenti, hogy rögtön in integrum restitutio, tehát az eredeti állapot visszaállítását kell megvalósítani. Nem azt jelenti, mint hogyha úgy kellett volna tenni, mintha most 2008. január 1-je lenne, vagy bármikor is mentek be az ügyfelek a Quaestor irodájába. Értem azt, ha ki akarják zárni azokat a nyereszkeskedőket, akik most megfaktorálnák ezeket a követeléseket, azt értem. Akkor ezt kellett volna leírni államtitkár úr, mert most a jogosultat is kizárja.

Ne, ne zárja ki a jogosultat! A jogosult most a közül választhat, hogy bemegy-e egy fekete szobába, ahol önök két-három hét múlva fölkapcsolják majd a villanyt, és megmondják neki, hogy mennyi jár - vagy ezt választja, vagy azt választja, hogy pereskedik. Ez a másik lehetősége, hogy pereskedik, és akkor egy végeláthatatlan szövevényes ügyben majd egyszer valamikor talán hozzájut ahhoz, ami neki járna.

Államtitkár úr, ez az a méltányosság, ami miatt szerintem a magyar közélet ma itt tart. Inkább ne lennének méltányosak, csak tartanak be a jogszabályokat! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Abban a furcsa helyzetben vagyunk, hogy megint csak egy pártpolitikai érdekeken felül álló, azt meghaladó kérdésről van szó, és bizony be kell ismernem, hogy az ellenzéki képviselőtársak előttem elhangzó véleményével nagyjából azonosulni tudok, észrevételeik, kritikáik jogosságának egy részével is. Hozzáteszem mindemellett, hogy nagyon örülök annak, hogy a kormány ekkora tötymörgés után azért letett egy megszavazható törvényjavaslatot az asztalra.

Bár hozzáteszem, hogy ha az Alkotmánybíróság határozata nem kívánja ezt befolyásolni, akkor a kormányzat most még ezt az elképesztő csomagot sem tenné le elének az asztalra, mert lehet, hogy a nulla helyzethez képest itt a károsultaknak nagyságrendileg a fele jobban jár, vagy mondjuk úgy, hogy kevésbé rosszul, de azért ne gondolja senki, hogy ez a megoldási csomag korrekt lenne, hiszen nagyon szűk azoknak a köre, akiket teljes mértékben kártalanít, és elveszi a jogot vagy elvonná a jogot azoktól, akiket teljes körben nem sikerül kártalanítani, hogy a jövőben igényt tarthassanak arra, ami egyébként jár nekik.

Elmondható tehát, hogy már maga az indoklás, amely szerint a Magyar Nemzeti Bank új jogkörében eljárva, hatékony vizsgálati rendjének következtében a törvény elfogadása után is tárt fel különböző visszaéléseket, melyek szintén a szabályozás tárgyát kell hogy képezzék, de hát mindez a Buda-Cash és a Hungária esetében nem áll fenn, hiszen már akkor felfedezték a visszaadások többségét, amikor az alapjavaslatot és csomagot letették az asztalra.

Azt is látni kell, hogy elképesztő szűkítésekkel találkozhatunk ebben a csomagban. Példának okáért az, hogy a felszámolást a bíróság a törvény hatálybalépését megelőző évben, tehát még 2015. évben el kell hogy rendelje, az adott esetben most valószínűnek tekinthető - gondoljunk csak arra, hogy a Quaestor Pénzügyi Tanácsadótól kötvényt vásárló ügyfelek kártalanításának érdekében ez alapfeltétel -, de ezt nem szavatolhatjuk.

Éppen ezért a Jobbik egyik módosító javaslata ezt a feltételes módot próbálja feloldani, és elérni azt, hogy egészen biztosan ez a szűkítő feltétel és az értelmetlen szűkítések ne jellemezzék ezt a rendszert, hiszen semmi szükség arra. És valóban, itt felmerül a gyanú, hogy ezek a szűkítések azért kerültek ebbe az egészbe, mert önök felmérték, hogy mekkora keretük áll rendelkezésre a problémakör rendezésére, ehhez azonnal meghatároztak egy százalékos arányt, és igen, azonosulnom kell azzal a gondolattal, hogy messze menőig inkorrekt az, hogy 89 százalékgig tudják fedezni vagy adott esetben másokkal fedeztetni azt a kárt, ami ezeket az embereket érte. A többről pedig vagy gondoskodjanak maguk polgári peres úton, vagy ha elfogadják ezt a diktátumot, akkor mondjanak le minden későbbi jogorvoslati lehetőségről, vagy legalábbis feltételezhessük ezt.

És látható, hogy adott esetben csak a Quaestor Pénzügyi Tanácsadótól kötvényt vásárló ügyfelek tekintetében több száz károsultat érint az az értelmetlen szűkítés, amit önök ebbe beleraktak. És ha itt azt látjuk, hogy nemcsak legfeljebb 30 millió forintig jár a kártalanítás, de a visszajáró összegből le kell vonni a 2008-tól számított és kifizetett hozam összegét is, akkor itt jegyezzük meg, hogy jelesül a Magyar Bankszövetség elvárásait veszi figyelembe a kormányzat, tehát nem biztos, hogy saját maga saját jogán cselekedne így. Itt a Bankszövetség egy újabb ajánlása, egy újabb, a bankok irányába nyújtott kedvezmény érhető tetten, és adott esetben a kiskalfold.hu-ról idézzük már azt a hírt, hogy kamataival

kapta vissza Győr az 1 milliárdnyi államkötvényét. Itt tehát újfent tisztázandó lesz, addig fogjuk nyilván többször elmondani, míg államtitkár úr nem tisztázza, hogy Győr esetében mi merül fel ebben a kérdés-körben. Látható az is, hogy a 30 ezer károsultnak csak kevesebb, mint felét érinti az, hogy maradéktalanul visszakapják azt az összeget, ami jár nekik.

És az, hogy egy 3 hónapos futamidejű áthidaló kölcsönt vesznek fel, aztán a visszafizetésért egy 12 éves futamidejű fix kamatozású kötvényt bocsátanak ki, egy olyan lépcsőzetes rendszer alakul ki, aminek a vége az, hogy tulajdonképpen a terhek jó részét az adófizetők vállalják. És itt megint csak azt érzük tetten, hogy egy, a bankok számára nyújtott kis kedvezmény van ebben a csomagban elrejtve. Ez egy kedvezménycsomag egyébként a Magyar Bankszövetség igényei alapján, és egy újabb kis engedmény, hogy a Beva-tagok befizetéseinek éves összegét 7 milliárdban maximálják, a befizetett összeg viszont a társasági adóból, a bankadóból, amit egyébként emellett csökkentettek és majd kivezetnek, valamint a fizetett tranzakciós illetékekből is visszaigényelhető.

Tehát látható, hogy szépen csordogálnak vissza a csatornákon ezek az összegek, és a rendszer vége az, hogy a magyar adófizetők fogják fedezni azon bajok számláit, amelyet nem a magyar adófizetők okoztak, hanem egy nagyon jól behatárolható cégek kör, és látjuk azt is, hogy az, amit önök elének letettek, a Quaestor és a Hungária károsultjaira nagyrészt vonatkozhatna; a Buda-Cashre és a Quaestor Pénzügyi Tanácsadó ügyfeleire pedig adott esetben nem.

És azt is látjuk, hogy van itt olyan kft. előttünk, amely engedély nélkül végezte a pénzügyi szolgáltatást, tehát az MNB felügyelete alá sem tartozott, tehát önök most nem kívánják a károsultjait visszahozni legalább az alaphelyzetbe vagy valamilyen szinten rendezni a helyzetüket. És úgy indokolják a hozam visszafizetésére vonatkozó előírásukat, hogy a Quaestor gyakorlatilag egy piramisjáték volt. Államtitkár úr, az volt! Igen.

Adódik a kérdés, hogy hogyan lehetett egy piramisjátékba tenni sok önkormányzat pénzét, hogyan lehetett a külügy pénzét egy piramisjátékba tenni, mi lesz ezek hozamaival, és azt is látjuk, hogy ha lemondják az összes érintettet a többi követeléséről, tehát fogadja el ezt a 89 százalékgyi összeget, de mondjon le a többről, mit csinálnak önök, ha valami varázslatos módon, amiben én nem hiszek, de tegyük fel, vissza tudják szedni az érintett cégek körből vagy máshonnan a teljes kárösszeget. Önöknél marad a kártérítési alapon vagy kárrendezési alapon? Mi lesz akkor ezzel az összeggel? Mi lesz ezzel a hatalmas szakadékkal? És azt is elmondhatjuk, hogy ez a csomag kedvező helyzetbe hozhat bizonyos károsultakat. Még azt is mondhatjuk, hogy jó, nagyon nagyon nehezen, egy izzadságszagú igen szavazattal lehetne élni mellette, de hogyan gondolják önök, hogy a terhek nagy része az adófizetők vállán marad?

Ugyanazt a hibát követik el, nevezhetjük bűnnek is egyébként, amit az úgynevezett devizahitelek úgynevezett rendezésénél elkövettek. Ott is először

egy harmas felosztásról beszéltek, ami eleve inkorrekt volt, hiszen az érintett bankok sokkal inkább felelőssé tehetőek ezért a helyzetért, mint azok az ügyfelek, akik álláspontom szerint egyáltalán nem. A csomag vége mégis az lett, hogy a károsultak szenvedték el ezen terhek jó nagy részét, döntő többségét, jóval kétharmad fölötti részét az egyik számlának. Elmondhatjuk tehát, hogy önök nem tanultak az akkori hibából vagy bűnből, most tetéznék ugyanezt. Ne legyünk igazságtalanok, örüljünk annak, hogy bizonyos embereket könnyebb helyzetbe lehet hozni. Ne legyünk ellendrukkerek semmiképpen; nem lenne szép dolog.

(21.00)

De azt látni kell, hogy ez itt nem arról a teljes körű kártalanításról szól, amit önök ígértek. Azt is elmondhatjuk, hogy Alkotmánybíróság, Magyar Bankszövetség és más külső erők nyilván befolyásolták az önök cselekvési tervét, hiszen itt egy erőteljesen módosított csomag van előttünk. Azt is mondhatjuk, kijelenthetjük, hogy tökéletesen igazságtalan az adófizetőkön levetni azt az elképesztő kártömeget, amit az érintett cégek okoztak, tehát önök most saját ígéretükkel mennek szembe.

Adott esetben nem ellendrukkerként lehet támogatni ezt a csomagot, még egyszer mondom, nagyon-nagyon nehezen, de ezeket a kérdőjeleket igenis fel kell oldani és el kell érni azt a helyzetet, ériék el azt a helyzetet, hogy ne a magyar adófizetők fizessék a számlát azok helyett, akik minősített bűnöket követtek el a magyar pénzügyi piacon. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, Lehet Más a Politika.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ismét előttünk egy törvényjavaslat, amely a pénzügyi közvetítő cégek károsultjait illető kárrendezésről szól; nem az első ilyen. A tavasszal már úgymond megoldotta a kérdést a kormány; pontosabban: úgy tett. Hasonló rohamtempóban és kapkodással keresztülverték a Quaestor-kárpótlási törvényt.

Az LMP már akkor jelezte, hogy a törvény rossz, igazságtalan és nem utolsósorban alaptörvényellenes. Az a törvény csupán átverés és időhúzás volt. Úgy véljük, maga a kormány sem számított arra, hogy a Rogán Antal által fémjelzett és elfogadatatott eredeti Quaestor-törvény kiállja az alkotmányosság próbáját, ugyanis a Fidesztől merőben szokatlan módon a kormány nem hajtotta végre saját törvényét, hanem azzal takarózott, hogy kivárja az Alkotmánybíróság határozatát. A kormány tehát nemcsak a Hungária-, a Buda-Cash- és a Baumag-károsultakat csapta be, hanem a Quaestor-károsultakat is. Ebből a szempontból tehát joggal tüntettek a becsapott és elárult Quaestor-károsultak, hogy megkapják

a csak rájuk szabott jogszabály alapján beígért százmilliárd forintot. Kimondhatjuk, hogy ez az eredménye a kapkodó és rendszerszinten tömegesen selejtet produkáló törvénygyártásnak - a selejt bosszúja, sokadik évad sokadik rész. A dilettáns és felelőtlen törvényalkotás megvalósításáért Rogán Antal persze megkapta a jutalmát, miniszteri bársonyszéket kapott, mi pedig itt maradtunk a problémával.

A kormány tavasszal a bőrét akarta menteni, mert vastagon benne volt a Quaestor-botrányban. A kormány tagjai tevélegesen hozzájárultak ahhoz, hogy fedezzék a csaló cégeket, hogy azok folytassák a pilótajátékot és megkárosíthassák a kötvényeseket. A kormányzat a Quaestort tette meg a keleti nyitás nevű kalandorpolitika gazdasági támaszává, hordta be a pénzt a Quaestorba, együtt léptek fel stadion- és vízumközpont-megnyitók. Kvázi kormányzati garanciát érezhetett a cég mögött az, aki ide fektetett be. Azaz a kötvényesek átverésében a kormányzat aktívan segédkezett. A kormány végső soron az egyenlőtlen kártérítéssel ismerte el végképp, hogy felelősséget érez a Quaestor csődje miatt.

A botrányok másik fő felelőse az állam részéről a pénzügyi felügyeletet gyakorló Magyar Nemzeti Bank. Engedték a bődületes mértékű, felelőtlen kötvénykibocsátást, illetve a kockázatos és akár törvénytelen működést is. Tevékenysége hozzájárult ahhoz, hogy az embereket százmilliárdos károk ériék. A brókerbotrányok, a Quaestor-ügy rávilágított arra, hogy az MNB nem képes megfelelően ellátni ezt a területet. Részben azért nem képes, mert összefonódott egy korrupt gazdasági elittel, amelynek az üzemeit takargatni akarja. Az MNB felelőssége mindenképpen megkerülhetetlen.

De miről is szól az új törvénytervezet? Az Alkotmánybíróság novemberi döntése után a kormány új Quaestor-törvénytervezete az eredetinel szigorúbb szabályokat vezet be a befektetési intézményekkel szemben, de minő meglepetés, a kártalanítást egy az egyben ránk, az adófizetőkre hárítják. Azt követően, amikor az Alkotmánybíróság megsemmisítette a Quaestor-törvény néhány elemét, akkor talán interpelláció vagy azonnali kérdés keretében megkérdeztem az illetékes minisztert, hogy akkor hogyan tovább, hogyan folytatjuk. A hozzászólásomban, kérdésemben megkérdeztem és felvettem a Magyar Nemzeti Bank bevonását a finanszírozásba. Azt a választ kaptam Lázár miniszter úrtól, hogy hogyan képzeljük, közpénzt nem fogunk erre felhasználni, és nem lehet közpénzből ezt elrendezni. Most mit látunk? Azt, hogy a kárrendezési alapot ugyanis névleg a Beva befizetői töltik fel, ám a befizetéseket levonhatják az általunk befizetendő adókból. Hát, mi ez, ha megint csak nem közpénz?

A piramisjátékot lehetővé tevő és takargató MNB nem száll be a kártalanításba. Az a három hónapos átmeneti kölcsön nem jelent gyakorlatilag semmit. A Fidesznek ugyanis, úgy látjuk, kell az MNB pénze, hiszen a névlegesen független jegybank pénzt tudják a legegyszerűbben offshore-cégeken keresztül kijátszani a gazdasági háttországnak.

További probléma, hogy a törvény továbbra is rendkívül diszkriminatív, számos károsultról továbbra sem vesznek tudomást. A Hungária-kötvény károsultjait igen, igaz, bevonják a kárrendezésbe, de a Quaestor-cégcsoport egyes ügyfelei megint kimaradnak, csakúgy, mint a Buda-Cash vagy a Baumag ügyfelei. Az új törvényjavaslat egyetlen korrekt pontja, hogy a kötvényeseket nem névértéken kárpótolnák, hanem levonnák a korábban kifizetett hozamokat. Ez logikus és észszerű, hiszen a befektetők is kockázatot vállaltak a kötvények vásárlásával, és méltányos Magyarország többi állampolgára felé is.

Mindazonáltal a korábban felsorolt pontok miatt ez a törvénytervezet ebben a formában még mindig elfogadhatatlan. Az LMP két módosító javaslatot nyújtott be. Az egyik a Magyar Nemzeti Bankra vonatkozik, hogy ő az alapot az árfolyamnyereségből töltsen fel. A másik pedig arra vonatkozott, hogy a jogosultsági kört bővítsük, ugyanis a Quaestor-ügy egyik csavarja az, hogy a károsultak számottevő részének a bünszervezetként működő Quaestor-csoport nem a felszámolás alatt álló, a Quaestor Értékpapír-kereskedelmi és Befektetési Zrt.-től, hanem a Quaestor Pénzügyi Tanácsadó Zrt. vásárolta meg a Hruria-kötvényeket. (Sic!) Ez utóbbi cég azonban nemcsak a Bevának nem tagja, de felszámolás alatt sincs, így a benyújtott törvényjavaslat az ügyfeleket kizárná a kártalanításból. Feltételezem, hogy a kormánytöbbség egyik módosító javaslatunkat sem támogatta.

Mi volna a kérdés normális és alapos rendezésének menete? Először is annak a vizsgálóbizottságnak a felállítása, amit az LMP már tavasszal kezdeményezett. A jövőbeli hasonló esetek elkerülése és a mostani botrányok felelőseinek megállapítása érdekében ez az első lépés elengedhetetlen. Erre lehet alapozni minden továbbit. Másrészt meg kellene fékezni az elszabadult hajóágyúként viselkedő MNB-t. A Magyar Nemzeti Bank mindennel foglalkozik, luxusingatlanokat, festményeket, hangszereket vásárol, saját felsőoktatást akar beindítani, és minderre a devizaátváltáson, a devizahitelek kárára elért nyereségét használja. Egy dolgot nem csinál, ami a feladata volna, a hatékony pénzügyi felügyeletet nem látja el.

A brókerbotrányok károsultjainak kárrendezéséhez tehát a felelősöknek kell hozzájárulniuk, elsősorban a tulajdonosoknak, másodsorban a kormánynak és az MNB-nek. A Matolcsy-féle Nemzeti Banknak fel kell vállalnia a felelősségét, el kell ismernie, hogy csalások történtek. A pénzügyi felügyelet részben politikai kapcsolatok miatt, részben szakmai alkalmatlanság miatt asszisztált ehhez. Ezért a számla jelentős részét az MNB-nek kell állnia, és hozzá kell járulnia a kárpótlási alaphoz. Az LMP szerint az MNB-nek létre kell hozni a nyereségből egy olyan alapot, amely a későbbiekben automatikusan lehetővé teszi ezt. Ha pedig kárpótlási alapot állítanak fel, az minden olyan esetre vonatkozzon, ahol a kormányzat felelőssége felmerül. Ezért is kell a vizsgálóbizottság.

Álláspontunk szerint akkor jelenthetjük ki, hogy kezeltük a brókerbotrányok következményeit, ha biztosak lehetünk abban, hogy nem fordul elő a Quaestorhoz, a Buda-Cashhez vagy a Hungáriához hasonló botrány a következő években. Ehhez persze először is pontosan tudnunk kéne, hogy mi történt, miként fonódott össze a politikai elit és a csaló vállalkozások, szigorítani kellene a szabályozási környezetet és meg kellene erősíteni a felügyeletet. Önök ebből sem tettek meg, a brókerbotrányok valódi következmények nélkül maradtak, a károsultak pedig lassan egy év elteltével még mindig nem kapták meg a pénzüket. A kormányt nemcsak a brókerbotrányok kirobantásáért, hanem azok helytelen kezeléséért is felelősség terheli. Köszönöm a figyelmet.

(21.10)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megkérdezem a képviselő hölgyeket, urakat, kívánnak-e még hozzászólni a fennmaradt időkeretben. (Senki sem jelentkezik.) Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az összevont vitát lezárom. (Dr. Völner Pálnak:) Látom, készülődik az államtitkár úr, 4 perc 40 másodperc időkerete maradt, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Néhány kérdésre, ami elhangzott, szeretnék választ adni itt a képviselőtársaimnak. Valóban, az évszázad bűncselekményéről lehetett beszélni tavasszal, hiszen sorban jöttek elő ezek a típusú bűncselekmények, amelyek hosszú-hosszú évekre visszavetődve pontosan az elégtelen szabályozási környezetből eredtek, és pontosan a Nemzeti Bank volt az, amely az új módszerrel gyakorlatilag fel tudta tární ezeket. Tehát éppen hogy köszönet illetné a Nemzeti Bankot, és nem a felelősséget kellene rányomni az évtizedes csalások leleplezéséért.

A károsultak megmentése szintén ugyanúgy ennek a törvénynek is a célja, hiszen látható, hogy azon belül is a 3 millió forint alatti károsultakat részesíti pozitív diszkriminációban, hiszen ott a Bevánál korábban alkalmazott önrész sávosan nulla százalékkal szerepel, tehát nekik nem kell önrészt viselniük a kárnál.

A hozamok tekintetében Szakács képviselő úrnak volt egy olyan észrevétele, hogy itt a korábban megfizetett adók is levonásra kerülnének. Csak a ténylegesen jóváírt hozamok, tehát a nettó hozamok összege az, ami csökkenti a kártérítések összegét, tehát ilyenről nem kell tartani.

Miért kell lemondani arról a követelésről? Egyrészt látható, hogy a megtérülésre elég csekély remény van ezeknél a fiktív kötvényeknél, Z. Kárpát Dániel képviselő úr is kitért erre. Nyilvánvaló, ha többszörös megtérülés lenne, vissza lehetne hozni a Ház elé ezt a kérdést. A másik pedig: aki nagyobb reményt lát egy felszámolóval vívott csatában arra,

hogy nagyobb hozamokat ér el, mint ez a méltányossági alapon nyújtott kártérítés, az előtt nyilván erre nyitva áll a lehetőség.

Szeretnék hangsúlyozottan rámutatni arra, hogy az előző kártérítési törvény arról szólt, hogy egy általános kártérítés alapján külön vizsgálat nélkül lehetett volna kifizetni a károkat, azonban az Alkotmánybíróság döntése pontról pontra meghatározta azokat a módosításokat, amelyeket be kellett vezetnünk, és a törvény ennek teljes mértékben megfelelt. Tehát aki itt a kormányzat részéről bármiféle sanda szándékot gyanít, vagy pénzösszezből kiinduló vizsgálatszámolás alapján akarja megállapítani a szabályok alakulását, az tévúton jár.

A pénzügyi tanácsadó ügyfeleivel kapcsolatban a bizottsági ülésen is elhangzott, hogy a 15. § (3) bekezdése bírósági úton lehetőséget nyújt a károsultaknak arra, akiknek nincs is kötvényszámlájuk, tehát nem tudják a Beva felé igazolni a jogosultságukat, hogy ezt a bíróságon ítélettel megállapíttassák, és ebben az esetben az alap helytáll a követelésekért.

Hogy miért így alakult a kártérítésre jogosultak köre? Az Alkotmánybíróság előírta a homogén csoportképzés követelményét, és így lehetett olyan definitív módon ezt megállapítani, amely megfelel ennek az elvárásnak.

Szóba került a győri és az újpesti önkormányzat kárának megtérítése. Itt nem megtérítésről van szó, hanem ők államkötvényben kötötték le, tehát biztos, államilag garantált formában, kimutatott, meglévő kötvényekbe, amelyeknek a lejártakor természetesen az állam kifizeti utána a hozamot, és ez külön kifizendő. Éppen hogy azért van szükség erre a törvényre, mert az nem államkötvényekben fennálló károkról, hanem fiktív vagy pedig saját cégcsoporton belüli kötvényekről beszél.

Az MNB felelősségére még egyszer visszatérve, tehát ennek a törvénynek nem az a célja, hogy a felelősséget megállapítsa, arra ott vannak a bűnüldöző szervek, meg fogják majd állapítani, hogy hogyan keletkezhetett ez a hosszú ideig tartó csalássorozat, és nyilvánvaló, hogy annak mentén kell megállapítani a felelősséget. Maga a kárrendezés ex gratia, méltányossági alapon történő kárrendezés, tehát igazából valamennyi ügyfél jobban jár, mint ami a korábbi általános szabályozásból levezethető lenne. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Völner államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra a holnap esti ülésnapon kerül sor.

Most pedig soron következik a **nemzeti akkreditálási törvényről szóló 2015. évi CXXIV. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/6987. számon, az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére

kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Révész Máriusz képviselő úrnak, a bizottság előadó-jának.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. december 10-én megtárgyalta a nemzeti akkreditálási törvényről szóló 2015. évi CXXIV. törvényt, illetve a törvényjavaslatot, és ezzel összefüggésben a bizottság 23 igen, 1 nem, 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot fogadott el.

A bizottság saját módosító indítványában nemcsak jogtechnikai módosításokat javasolt, hanem pontosította a 14. § (3) bekezdését, miszerint a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CIV. törvény 29. § (2) bekezdése értelmében igazgatási szolgáltatási díjat, pótdíjat törvény vagy eredeti jogalkotó hatáskörben kiadott kormányrendelet felhatalmazása alapján a miniszter az adópolitikáért felelős miniszter - nem pedig az államháztartásért felelős miniszter - egyetértésével kiadott rendeletben állapíthat meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat célja új, egységes nemzeti akkreditálási rendszer kiépítése, amely az európai előírásoknak való megfelelés miatt szükséges, tehát az előterjesztés tartalmazza nemzeti kötelezettségeinkre való tekintettel a 2016. január 1-jén hatályba lépő nemzeti akkreditálási törvény módosítását. Különösen nagy vita nem volt a bizottsági ülésen, ezt mutatja, hogy majdnem egyhangúlag tudtuk elfogadni a törvényjavaslatot. Kérem, hogy a törvényjavaslatot a parlament képviselői szavazatukkal támogassák. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Lepsényi államtitkár úr jelzi, hogy nem. Esetleg a végén, ha szükséges lesz, akkor tízperces időkeretben teheti meg.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót, képviselői felszólalásra jelentkező nincsen.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát, ami nem történt meg, akkor lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most felszólalni. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Lepsényi István államtitkár úrnak.

LEPSÉNYI ISTVÁN nemzetgazdasági miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés 2015 júliusában elfogadta a nemzeti akkreditálási törvényt, amelynek legfőbb célja a hazai vállalkozások versenyképességének növelése volt. A kormány szándéka szerint, ahol lehetséges, csökkenteni kell a vállalkozások tevékenységét hátráltató bürokratikus terheket.

A tárgyalt törvényjavaslat és a törvény végrehajtását célzó rendeletek hatásos garanciákat tartalmaznak arra nézve, hogy az akkreditálási eljárás olcsóbb és rövidebb legyen. A módosítások a 2016. január 1-jén hatályba lépő törvény európai uniós előírásoknak való megfelelése miatt szükségesek: meghatározásra kerül az új központi költségvetési szervként létrejövő hatóság, a nemzeti akkreditáló hatóság felépítése, a felügyeleti vizsgálati eljárás szabályai, a külföldi akkreditálási státus elismerésére vonatkozó szabályok, valamint a változások bejelentésének részletes szabályai.

A módosító javaslatok megfelelően biztosítják azt, hogy az eljárások a Nemzeti Akkreditáló Testület megszűnésével és az új akkreditáló szerv megalakulásával folytatódjanak, és a kormány is mindent megtesz annak érdekében, hogy az új akkreditáló szerv nemzetközi elismertsége gyors és zökkenőmentes legyen.

(21.20)

A javaslat elfogadásával az akkreditálási eljárás gyorsabbá, hatékonyabbá, áttekinthetővé válik, és még inkább ügyfélbarát lesz.

A hatályos szabályozáshoz képest az akkreditált státus érvényességi ideje négy évről öt évre nő, a kötelező felülvizsgálatok gyakorisága is csökken. Ez húszéves időtáv alatt egy nagyobb vállalkozásnál kb. 10 millió forintos megtakarítást jelent csak az eljárási díjakból, míg egy kisebb vállalkozásnál is milliókkal mérhető a megtakarítás.

A szervezeti átalakítással a nemzetközi normáknak megfelelő eljárási rend érdemben nem változik, az eljárások szakmai színvonala nem csökken, és ezáltal az akkreditált szervezetek valóban könnyebben és gyorsabban teljesíthetik a tevékenységük végzéséhez szükséges elvárásokat.

Tisztelt Képviselők! A Nemzeti Akkreditáló Testület több mint 600 vállalkozást vagy hitelesítési tevékenységgel foglalkozó magánszemélyt akkreditál, a törvény módosítása és a végrehajtási rendeletek megalkotása során a véleményüket, igényeiket sokan hozták közülük tudomásunkra. Ezeket figyelembe vettük, és kialakítottunk egy olyan rendszert, amivel az ő sikerességük és nemzetközi versenyképességük növelésének irányába teszünk jelentős lépést. Ezt tartalmazzák a jelenleg tárgyalt jogszabályi módosítások.

Kérem, hogy a javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lepsényi államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik **az építmények tervezésével és kivitelezésével kapcsolatos egyes viták rendezésében közreműködő szervezetről és egyes törvényeknek az építésügyi láncartozások meg-**

akadályozásával, valamint a késedelmes fizetésekkel összefüggő módosításáról szóló 2013. évi XXXIV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/7830. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. december 10-ei ülésén megtárgyalta az építmények tervezésével és kivitelezésével kapcsolatos egyes viták rendezésében közreműködő szervezetről és egyes törvényeknek az építésügyi láncartozások megakadályozásával, valamint a késedelmes fizetésekkel összefüggő módosításáról szóló 2013. évi XXXIV. törvény módosításáról szóló T/7830. számú törvényjavaslatot.

E javaslat először is azzal a céllal került benyújtásra, hogy az építőipari láncartozások felszámolására 2013. július 1-jével létrehozott Teljesítésigazolási Szakértői Szerv elmúlt két éves működése során szerzett tapasztalatok alapján a vonatkozó törvényt módosítsa. A javaslat további célja, hogy a Teljesítésigazolási Szakértői Szerv tevékenységének kiterjesztése megvalósulhasson. Így az eljárás még több vállalkozás számára legyen elérhető, gyorsabb és egyben hatékonyabb legyen.

A Gazdasági bizottság ötpontos háttéranyagában a nyelvhelyességi szempontokat figyelembe véve és az egységes fogalomhasználat érdekében javasolta, hogy „biztosítótársaságok” helyett a „biztosítók” kifejezés kerüljön alkalmazásra a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a Gazdasági bizottság háttéranyagában szereplő módosító javaslatát, amelyeket bizottságunk 24 igen szavazattal, 2 nem ellenében és tartózkodás nélkül támogatott. A bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést szintén és ugyanilyen arányban elfogadta. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vécsey képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Lepsényi István államtitkár urat, hogy most vagy a vita végén kíván hozzászólni. *(Lepsényi István: A végén.)* A vita végén. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Ezért a vitát lezárom. Megadom a szót Lepsényi István államtitkár úrnak.

LEPSÉNYI ISTVÁN nemzetgazdasági miniszteri államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! 2013-ra a magyar építőiparban egyre nagyobb mértéket öltő lánc tartozások nemcsak az építőipar létét, de a magyar gazdaság fejlődésének lehetőségét is veszélyeztették. Ezért a lánc tartozások kezelése és lehetőség szerint arányuk mielőbbi számottevő csökkentése nemzetgazdasági kérdéssé vált. A magyar kormány a helyzetet felismerve a 2013. évtől kezdődően számos intézkedést tett a megoldás irányába. Egyik ilyen kiemelt lépés volt, amikor 2013. július 1-jei hatállyal megalakult a Teljesítésigazolási Szakértői Szerv.

Az elmúlt két év során több kormányzati intézkedésnek köszönhetően a magyar gazdaság mellett a válság által különösen keményen sújtott építőipar is növekedési pályára állt. A lakás piacon a látványos növekedés a devizahitelek megsegítése és a jövedelmi viszonyok javulása mellett elsősorban a kedvező hitelkörnyezetnek és az alacsony kamatoknak köszönhető. Az egyre stabilabb lábakon álló gazdaság pedig vonzza az ingatlanpiaci befektetőket is. A KSH 2015. I-III. negyedévére vonatkozó adatai alapján összesen 24 százalékkal több lakásépítési engedélyt adtak ki, mint az előző év hasonló időszakában.

A felmérések és a tapasztalatok azt mutatták, hogy a pozitív irányba történő elmozdulásban fontos szerepet töltött be a Teljesítésigazolási Szakértői Szerv. A hozzá beérkező kérelmek száma ugyan nő, de elsősorban a szervezet ismertté válásának köszönhető ez, és egyúttal megfigyelhető, hogy a vitatott értékek összege csökken. Az elmúlt két évben a 400 milliárdos lánc tartozás kevesebb mint a felére csökkent.

Az építőipar kifehérítését és a lánc tartozások visszaszorítását szolgálta a kormányzat több más intézkedése, mint a kötelező minimális rezsióradíj bevezetése, az építési munkaterület vállalkozó által igazolt átadásának előírása a használatbavételi engedély kiadása során, illetve az építőipari kivitelezési tevékenység esetében az e-építési napló kötelező alkalmazása. Az építőiparnak és különösen a lakásépítési szegmensnek óriási lökést jelent a kormányzat legújabb intézkedése, amely szerint 5 százalékra mérséklődik az új lakások áfájának mértéke.

A lánc tartozások felszámolása terén elért eddigi eredmények ellenére folytatni szükséges a megkezdett munkát, továbbra is a szakmai szervezetek bevonásával, azon célból, hogy a sikerek hosszú távon is fenntarthatók legyenek. Kérem önöket, hogy a beterjesztett törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Lepsényi államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik a **pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőit érintő törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító

javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/7396. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben.

Megadom a szót Hadházy Sándornak, a bizottság előadójának, legfeljebb nyolcperces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

(21.30)

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezúton tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. december 10-én a Házsabály 46. §-a alapján megtárgyalta a pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőit érintő törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló T/7396. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 25 igen szavazattal, 5 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Gazdasági bizottság módosító indítványának nagy részét, illetve a TAB saját javaslatát, amely részben a szakbizottság irományában foglaltakat pontosítja.

A módosító rendelkezések közül szeretném kiemelni azt, amely a Magyar Nemzeti Bank adatkezelési szabályait hivatott rendezni. A módosítás indoka ugyanis az adatkezelési szabályok egyértelműsítése, megfelelő garanciális szabályok beépítésével. A javaslat egyértelművé teszi, hogy a Magyar Nemzeti Bank csak a felügyeleti feladataival összefüggésben kezelhet már megszerzett adatot más eljárásban, továbbá világossá teszi, hogy az adatkezelésre csak az eljárás lefolytatása, a tényállás tisztázása céljából van lehetőség.

Tekintve, hogy e körben személyes adatok kezelése is történhet, így indokolt az ezzel kapcsolatos infotörvény szerinti garanciák rögzítése is. Az adatkezelés időbeli korlátait a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény és a Ket. szabályozza megfelelő garanciákkal, így alkotmányos aggályok nem merülhetnek fel, különösen, hogy a javaslat célja annak egyértelműsítése is, hogy a Magyar Nemzeti Bank csak a piacfelügyeleti eljárás céljából kezelheti a meghatározott adatokat, de ehhez szükséges az ügyész előzetes jóváhagyása is.

Kérem, hogy az elhangzottakat figyelembe véve támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hadházy képviselő úr. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, hétperces időkeretben. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! Én nem is a javaslat érdemi részét emelném ki, hanem kifejezetten azt, ami a Törvényalkotási bizottság ülésén vitaként került fel. Volt egy olyan eljárásjogi elvi kérdés, ami a mai napig, hogy úgy mondjam, egy kicsit elkeseredéssel töltött el, hogy az ügyrendi javaslatot, amit előterjesztettem, nem támogatta a bizottság. Azért mondom ezt, mert eddig nem volt arra példa, hogy a Törvényalkotási bizottság egyébként egyhangúlag elfogadott ügyrendjét ne tartsa be a Törvényalkotási bizottság.

Most viszont sajnos erre került sor, és emellett szó nélkül nem érdemes és nem is lehet elmenni. Az történt ugyanis, hogy a kormány képviselője, igaz, és ezt el kell ismerni, nem jelentős tartalmú, illetve nem jelentős terjedelmű módosító javaslatot ott, a bizottság ülésén terjesztett elő. Úgy terjesztette elő, hogy egyébként azt még a vitát megelőzően tette meg, tehát arról szó sem lehetett, hogy a módosító javaslatot a vitában felmerült érvek alapján terjeszti elő a kormány. Márpedig ha nem nyelvhelyességi javaslatról van szó és nem a vitában kialakult, mondjuk, közös álláspontot vagy akár egyéni álláspontot rögzítő módosító javaslatról, akkor az ügyrend értelmében ezt a bizottság nem tárgyalhatta volna meg. Nem az a lényeg itt, és ezt szeretném ismét az asztalra tenni és kiemelni, hogy elég-e öt perc vagy tíz perc arra, hogy egy ilyen módosító javaslatot, mondjuk, az ellenzéki vagy akár a kormánypárti képviselők átlássanak és értékelni tudjanak, hanem az, hogy ezzel nyitottunk egy olyan kaput, amin utána más is bejöhet. Bejöhetnek olyan módosító javaslatok is, amelyek ennél nyilván lényegesen nagyobb terjedelműek. Tehát itt egy elvi problémáról van szó.

Én azt szeretném itt kiemelni, hogy ezzel mi azonosulni és egyetértetni nem tudunk, és csak azt tudjuk remélni, hogy ez egy egyszeri és nem megismételt eset lesz, ugyanis - még egyszer mondom - a Törvényalkotási bizottság eljárása eddig, ha úgy tetszik, arról volt híres, hogy ellentétben az elmúlt ciklusban történt sorozatos hárszabálysértésekkel, ami az Alkotmányügyi bizottságban történt, itt legalább a saját ügyrendünket minden esetben eddig megtartottuk.

A másik, amiről szeretnék egy pár szót ejteni, ez már igazából egy érdemi része a javaslatnak. Itt ellentét mutatkozott - legalábbis a kezdetekben - a Nemzeti Bank képviselője, alelnöke és a kormány között, ugyanis a Nemzeti Bank alelnöke kifogásolta azt, hogy a kormány-előterjesztés gyakorlatilag ellehetetleníti vagy nagyban megnehezíti a Magyar Nemzeti Bank ellenőrzési jogait, jogköreit. Itt a kormány egyébként az indoklásában hivatkozott arra, hogy azért szükséges ez a megszorítás, mert az infotörvénnyel, az adatvédelmi törvénnyel így kerül összhangba a jogi szabályozás.

Próbáltuk megfejtetni azt, hogy vajon egy ezzel ellentétes szabályozás, nevezetesen amit egyébként,

megjegyzem, logikus módon alelnök úr megérvelt, vajon milyen mértékben ütközne, ütközhet az infotörvénnyel. Erre a bizottsági ülésen mi választ sajnos nem kaptunk senkitől sem, ezért megint megpróbálom feltenni ezt a kérdést a bizottsági kisebbségi vélemény ismertetésének a kapcsán, hogy vajon miért gondolta úgy a kormány akkor, hogy ez az infotörvény miatt szükséges módosítás, és alelnök úr kritikáját meghallgatva miért döntött úgy, hogy mégsem az. Ugyanis legalábbis a válasz nekem e tekintetben hiányzik. Én nem szeretnék találgatni sem, és nem szeretnék én egyik vagy másik megoldás mellett érvelni. E tekintetben az ellenzéki képviselőknek azt a kényelmes pozícióját szeretném felvenni, hogy csak kérdezek, és megkérdem, hogy akkor melyik vélemény az, amelyik igaz, melyik esetben nem ütközik az infotörvény rendelkezéseivel.

Államtitkár asszony akkor mondott nekem egy olyan választ, hogy ha bármi ilyen jellegű probléma lenne, akkor azt tavasszal lehet módosítani. Én ezt a mondatot kétségkívül értékelem, de azért azt megjegyzem, hogy az sem egy szerencsés gyakorlat vagy nem volna egy szerencsés gyakorlat, hogy alkotunk egy jogszabályt, amely adott esetben ellentétes valamelyik más törvénnyel vagy akár magasabb rendű jogszabállyal, kétharmados jogszabállyal, sarkalatos törvénnyel vagy Alaptörvénnyel, és ha ez ennek bizonyul, akkor majd módosítunk rajta. Ennél érdemesebb lenne a jogalkotás menetében egy picit biztosabb lábakon állni és egyértelműbb érveket hallani.

Ugyhogy én azt szeretném csak tisztelettel kérni, hogy ha akár kormánypárti képviselőtársaim, akár államtitkár asszony erre most egy bővebb választ tud adni, akkor tegye meg, hogyha nem, akkor csak reménykedjünk abban, hogy az elfogandó jogszabály nem lesz ellentétben majd más, magasabb rendű jogszabályokkal. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bárándy képviselő úr. Megkérdem az előterjesztőt, Hornung Ágnes államtitkár asszonyt, hogy most vagy a vita végén kíván szólni. *(Jelzésre:)* A vita végén. Köszönöm szépen. Akkor majd tíz perc áll a rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség. Megadom a szót Révész Máriausz képviselő úrnak, Fidesz.

(21.40)

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Péter úr hozzászólására szeretnék...

ELNÖK: Bárándy Gergely, képviselő úr!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Bocsánat, Bárándy Gergely képviselő úr. Remélem, nem sértettem meg

ezzel, de biztos vagyok benne, hogy nem. Tehát Bárándy Gergely képviselő úr hozzászólására szeretnék reagálni. Nem a vita kedvéért, de tényleg el kell mondani, hogy a Törvényalkotási bizottságban legalábbis a napirendek elfogadásánál az ügyrendben konszenzussal szoktunk dönteni, és nem szokott ebből semmilyen probléma lenni.

Valóban volt egy kis vita, de a képviselők többsége egy kicsit másképp élte meg. Mi azt gondoljuk, hogy teljes mértékben házsabályszerűen jártunk el, ugyanis egy módosító javaslatot tovább pontosítottunk, mégpedig úgy, hogy a kormány hatáskörét egy félmondattal szűkítettük. Ezért gondoltuk azt, hogy ez nem lépi át a keretet. Szó sincs arról, hogy egy teljesen új módosító javaslatról lenne szó, hanem ott fejeződött be az eredeti javaslat, hogy „a kormány rendeletben szabályozza”, pont, és ezt kiegészítettük azzal a félmondattal, hogy „zártkörűen működő részvénytársaságba történő befektetés, tulajdonszerzés kizárólag Magyarországon székhellyel rendelkező bankban történhet”. Azt gondolom, hogy ez belefér, ez egy átlátható félmondatos módosítás volt. Semmit nem szegtünk meg, és azt gondolom, hogy ezzel a rendelkezéssel a kormány hatáskörét kizárólag szűkítettük. Tehát egy pontosításról van szó.

En reménykedem, hogy a következő időszakban is, legalábbis ami a jogrendet, az ügyrendet tekinti, továbbra is egyetértésben és konszenzussal fogunk tudni dolgozni ebben a bizottságban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Révész Máriusz képviselő úr. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Révész Máriusz képviselőtársam utolsó mondatával maximálisan egyetértek, én is ezt remélem, ugyanis eddig így volt.

Csak egy nagyon rövid vitába szállnék önnel. A házsabályt nem sértettük meg, csak a saját ügyrendünket, és ezt még egyszer szeretném kiemelni. Ugyanis ha ön azt mondja, hogy a kormány hatáskörét szűkítette ez a módosító javaslat, akkor ezzel azt is mondja - amiben megint csak egyetértünk -, hogy ez egy érdemi módosító javaslat volt. A módosító javaslatot módosító javaslat az módosító javaslat. Az egy új módosító javaslat, amelyik a régit korrigálja.

En azt gondolom, hogy a szóban előterjesztett módosító javaslatot is ekként kell értelmezni, ahogy egyébként tettük mindig is ciklusokon átívelően, és tesszük most is. Márpedig ha ez egy módosító javaslat, márpedig ha ez érdemi módosító javaslat, akkor sehogy sem fér bele abba a keretbe, hogy ilyen csak nyelvhelyességi és koherenciazavaros okokból lehet megtenni a Törvényalkotási bizottság ülésén helyben, akkor, ha egy rövid tartamú és könnyen átlátható módosítás nem a törvényalkotási vita folyamánként merült fel. De még egyszer mondom, mivel a kormány ezt készen hozta, és még a vita megkezdése előtt terjesztette elő, ezért ez nyilván szóba sem jöhetett.

Még egyszer mondom, nem ezen szeretnék lovalogni. Ott is azt mondtam, hogy nem szokás egymással kekeckedni a bizottsági ülésen, és itt sem ezt teszem, csak azt tudom mondani, hogy hála istennek, ez az első olyan eset, amikor azt tudom mondani, hogy a mi ügyrendünket nem tartottuk be. Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy őszintén remélem, ez a jövőben is így lesz, és ez egy kirívó eset volt. Ennyit mondtam, és szerintem ezzel már túl is beszéltük ezt a témát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és megadom a szót Hornung Ágnes államtitkár asszonynak tízperces időkeretben, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

HORNUNG ÁGNES nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Nem szeretnék belemenni az előző vitába. A TAB-ülés megtárgyalta az ügyrendi javaslatot és a bizottság elfogadta, ezért én nem szeretném ebben a témában tovább szaporítani a szót.

A javaslat, amely előttünk fekszik, ezenkívül még számos érdekes és fontos pontot tartalmaz, olyan pontokat, amelyek mind alapvetően az állampolgárok, a fogyasztók érdekeit szolgálják. Ezek alapvetően harmonizációs célú módosítások, amelyek kisebb pontosításokat, tisztánlátásokat tartalmaztak annak érdekében, hogy mind az uniós kötelezettségeknek, mind a pontosabb fogyasztóvédelmi szabályoknak megfeleljünk.

Korábban több felszólalás is elhangzott a javaslat bemutatása során a témában, de azt gondolom, hogy ezekkel kapcsolatban általánosságban egyetértés van mind a képviselők, mind az egyes bizottságok között. Ezért szeretném kérni a tisztelt Országgyűlést, hogy ezt a javaslatot elfogadni szíveskedjék. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hornung Ágnes államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény, a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény, valamint a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Gazdasági bizottság által benyújtott T/7378. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a

megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismeretetésére kerül sor, mindösszesen 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a bizottság előadójának, legfeljebb 8 perces időkeretben.

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. december 10-én megtárgyalta a T/7378. számon benyújtott, a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény, a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény, valamint a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ezzel összefüggésben a Házsabály 46. §-a alapján 19 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

A bizottság az 1. hivatkozási számú, a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatát szintén ugyanilyen arányban fogadta el, amely javarészt jogtechnikai és kodifikációs jellegű pontosításokat tartalmaz, illetve rendelkezik a sportról szóló 2004. évi I. törvény törvényjavaslat szerinti módosítással érintett 22. § (3) bekezdésével való összhang biztosításáról is, egyértelművé téve, hogy az igazgatási szolgáltatási díj csak a hatósági eljárásnak minősülő szakszövetségi feladat- és hatáskörökkel összefüggésben értelmezendő. A sporttörvény módosítása továbbá a törvény belső koherenciáját biztosítja, jogtechnikai jellegű pontosítást tartalmaz, és biztosítja az egységes fogalomhasználatot.

Egyben biztosíthatom önöket, hogy a kormány a hatásokat a jövőben természetesen figyelemmel fogja kísérni, és a szükséges tájékoztatást meg fogja adni a tisztelt Háznak.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Fidesz sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hadházy képviselő úr. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak.

DR. GYÜRE CSABA, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarországért Mozgalom nem támogatta ezt a törvényt módosítást, amely most előttünk hever, és a többi ellenzéki párt sem támogatta, illetve tartózkodott ebben a kérdésben. Álláspontunk szerint a törvény nem jó. Szilágyi György és Volner János képviselőtársaim ezzel kapcsolatosan a törvényjavaslatban található paragrafusok felére adott be módosítást, illetve leginkább azt javasolják, hogy ezeket el kellene hagyni. Álláspontunk szerint ezzel nemhogy előrevinnénk ezt az ügyet, hanem éppen hogy hátráltatjuk. Egyrészt azért, mert a tao eljárása így is túl bonyolult, és azt látjuk, hogy ezzel a módosítással tovább fogjuk bonyolítani a taós eljárást, és ez álláspontunk szerint

semmiféleképpen nem érdeke az ebben részt vevő feleknek.

Másrészt pedig azt gondoljuk, hogy ezzel a módosítással olyan igazságtalanságok kerülhetnek bevezetésre, legalábbis ennek a lehetősége teremődik meg akkor, amikor a reklám és marketing a szakszövetség által vagyoni értékű jogként elvonható lesz a sportegyesülettől, a sportolóktól. Ez alapján teljes mértékben igazságtalanná válik a rendszer, nem a teljesítmény nagysága és a közönség szeretete fogja meghatározni, hanem adott esetben a szövetség döntése fogja meghatározni azt, hogy hová, melyik sportegyesülethez mennyi pénz kerül.

(21.50)

Ez pedig semmiféleképpen sem a sporttevékenység javítására fogja inspirálni a sportolókat. Azt gondolom, hogy mindez akkor, amikor Európa-bajnokságra készül a labdarúgócsapatunk, amikor olimpiára készül Magyarország, semmiféleképpen sem azt fogja javítani, hogy a küzdőszellem és a sportteljesítmény fog megnövekedni, ha ezt a törvényt így el fogjuk fogadni.

E vonatkozásban adtak be módosítást képviselőtársaim, azonban ez nem került elfogadásra. Álláspontunk szerint ez a törvényjavaslat így nem jó, ezért a magunk részéről mi ezt nem támogatjuk, ezért is fogalmaztuk meg a kisebbségi véleményt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztő Bánki Erik képviselő urat, hogy most vagy a vita végén kíván felszólalni. *(Bánki Erik: A végén.)* A vita végén 10 perces lehetősége lesz majd képviselő úrnak.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. Elsőként megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ott folytattam, ahol jobbikos képviselőtársam abbahagyta. Jómagam tíz éven keresztül vezettem a Sportegyesületek Országos Szövetségét, amiről nem olyan rég lemondtam, mert úgy gondoltam, hogy olyan embert kell a sportegyesületek élére választani, aki egy kicsit nagyobb lobbierővel bír, és talán jobban tud az egyesületek érdekében tevékenykedni. Így Deutsch Tamást választotta meg ez a szervezet a legutóbbi küldöttgyűlésén egyhangúlag elnöknek. Engedjék meg, hogy innét is gratuláljak Deutsch Tamásnak, és azt kívánjam neki, hogy eredményes legyen a munkájában.

De emellett fontos vagy pont ezért fontos hangsúlyozni azt, amiről Gyüre képviselőtársam is beszélt. A taóval kapcsolatban, ezt Bánki Erik képviselőtársam szintén nagyon pontosan tudja, nagyon régóta jelen van az az igény az egyesületek részéről,

hogy ebben valamilyen formában ők is részt vehessenek, és ne csak a sportági szakszövetségek részéről. Hiszen, mint ahogy szoktuk mondani, a magyar sport alapegysége az egyesület, és hiába van műhelytámogatás, hiába van sokféle egyéb más támogatásra lehetősége akár a sportági szakszövetségeken keresztül, mégiscsak jobb volna, ha szélesebb körben, minden egyes egyesületnek, függetlenül attól, hogy milyen sportágban tevékenykedik, lenne lehetősége arra, hogy ezt a taotámogatást igénybe vehesse, akár működési költségekre.

Hiszen egy olyan régi problémája ez az egyesületeknek, és ebben az általam vezetett ernyőszervezet is többször felszólalt, hozzászólt a vitához, hogy nagyon sok esetben a szakmai munkára, az utánpótlásra és sok minden másra már vannak kiemelt állami források vagy bármely más támogatás, de a működési költség tekintetében bizony nagyon nehéz helyzetben vannak az egyesületek. A villanyt bizony föl kell kapcsolni, a könyvelést el kell végezni, és a többi, és a többi, amik nem szorosan kötődnek értelemszerűen a sporttevékenységhez, de mindenféleképpen kell ahhoz, hogy megfelelő színvonalon láthassák el a kiváló magyar sportolók a munkájukat, és eredményesek legyenek.

Sőt, ráadásul ez igaz a nem olimpiai sportágakra is, hiszen sok esetben azt tapasztaljuk, hogy mintha egy picit megfélemlenénk erről, és ez pártpolitikától független, hogy nemcsak olimpiai sportágak vannak, nemcsak olimpiai sportolók vannak, hanem bizony számos más olyan kiváló versenyzőnk van, akik nem olimpiai pontot hozó sportágakban tevékenykednek.

Tehát összességében csak szerettem volna talán ráerősíteni arra, kiemelni azt, amit a kisebbségi vélemény is megfogalmazott, hogy bizony érdemes lenne megfontolni a kormánynak azt, hogy hogyan lehet kiterjeszteni ezt a taotámogatást, hogyan lehet elérhetővé tenni minél több egyesület számára, függetlenül attól, hogy melyik sportágban milyen szakosztállyal rendelkezik. Hozzáteszem, ez már csak azért is érdekes és fontos, mert Deutsch Tamásnak az egyik fontos vállalása az volt, hogy ebben a tekintetben is az elnöki székfoglaló beszédében maga is ígéretet tett arra, hogy lobbizni fog a kormányzatnál. Ezért gondoltam, hogy akkor ezt egy picit előre jelezve, ha már ez a téma ilyenformán szóba került ennél a törvénynél, akkor Bánki Erik képviselő úr és a többiek figyelmébe is ajánlom. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Mesterházy képviselő úr. Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, Jobbik.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány szót szeretnék szólni azokról a módosításokról, amelyeket Szilágyi György és Volner János képviselőtársaim adtak be ehhez a törvényjavaslathoz. Azt már említettem a kisebbségi vélemény megfogalmazásakor, hogy gyakorlatilag a nyolc paragrafusból, amelyekből egy a hatályba lép-

tető rendelkezés, tehát gyakorlatilag hét rendelkező részből négy elhagyására tesznek javaslatot képviselőtársaim, illetve a Jobbik Magyarországért Mozgalom. Ezekről szeretnék néhány szót szólni.

Elsődlegesen szeretnénk az 1. §-nak is már az elhagyását. Hogy miért szeretnénk ezt? Az 1. § biztosítja, hogy az állami játékszervező a vagyoni értékű jogra megkötött szerződések ellenértékét a játékadóból levonhassa. Ezzel az a problémánk, hogy ez a költségvetés bevételeit erősen érintheti, és nem készültek azzal kapcsolatban hatástanulmányok, nincsen arra vonatkozóan semmiféle vélemény, hogy milyen pénzügyi hatásai lesznek ennek, mi várható a költségvetésben, pozitív, negatív lesz a kicsengése. Azt, hogy ezt így nem látjuk előre, emiatt semmiféleképpen nem tudjuk támogatni.

Az 1. § után rögtön a 2. és a 3. § elhagyását is kérjük, illetve szeretnénk az elhagyását. Miért is szeretnénk ezt? Elmondtam már, hogy a tao rendszere eléggé bonyolult, és ide hoz be még egy lépést pluszban a törvényalkotó, már amennyiben elfogadásra kerülne változtatás nélkül ez a 8 paragrafusos törvényjavaslat. Mit is hoz be ide? Behozza a támogatási szándéknyilatkozat intézményét. Tehát egy teljesen új intézmény kerül bevezetésre. Tehát amikor valaki taóra akar pályázni, és ha abból fejleszteni akar, nem lesz elég ezt elfogadtatni, hanem még egy körben végig kell járni a pénzügyi támogatókat vagy esetleges jövőbeni támogatókat, hogy van-e szándéknyilatkozatuk. Ezeket beszerzi, akár összegszerűen meghatározza.

Na, de hát egy ilyen támogatási nyilatkozat önmagában nem sok mindent fog érni, hiszen ez csak, mint benne van a nevében, egy szándék, semmilyen kötelezettséget nem jelent. Ezt be lehet szerezni, ez utólag visszavonható, nem is kötelezhető ez alapján semmire. Tehát nem értjük, hogy mi adja ennek az okát, hogy még egy ilyen pluszlépéssel, pluszintézménnyel kell megbonyolítani a tao rendszerét.

A harmadik javaslatunk pedig a 7. § elhagyására vonatkozik. Miért is szeretnénk ezt elhagyni? A törvényjavaslat, illetve az indoklás is egyértelműen fogalmaz. Azt mondja, hogy gyakorlatilag a sportközvetítéssel és a versenyszervezéssel azonosak a marketing- és reklámjogok, amelyek egy ilyen mérkőzésen vagy egy sportrendezvényen vannak, tehát azonosnak minősülnek, és ugyanúgy vagyoni értékű jogot képeznek. Nagyon jól tudjuk, hogy a közvetítések, a versenyszervezés minden esetben a sportági szakszövetségekhez tartozik, tehát az ebből befolyó bevételekkel is ők rendelkeznek, ők fogják ezt szétosztani. Ugyanígy lehet ez ennek a törvényhelynek az alapján, amennyiben ez elfogadásra kerül, ugyanez történik a reklámmal és marketinggel is.

Mit is jelent ez, ha ezt lefordítjuk? Ez azt jelenti, hogy amit most egy sportegyesület kiír reklámot például a sportpálya körül vagy a mezekre, amit viselnek a sportolók, vagy ha egyéni sportágról beszélünk, szintén a mezek vagy a sporteszköz, sporttáska, és a többi, akkor nem fognak rendelkezni a sportolók ezekkel a jövedelmekkel, és maga az egyesület sem

fog rendelkezni. Amire azt mondhatnák, hogy lehet, hogy nem probléma. Igen ám, de amikor a szövetség ilyen mértékben tud beavatkozni, és ha van egy olyan sportág, egy sportegyesület, amelyik nem népszerű, amelyik nem tudja vonzani az embereket, ezért neki kis értékű a hirdetési felülete, míg van egy másik sportegyesület, amelyik akár tízezreknek vagy százazreknek a kíváncsiságát tudja odavonzani, akkor nyilván neki sokkal értékesebb lesz ez a reklámfelülete, a marketingjéből sokkal nagyobb bevételek várhatóak.

(22.00)

Ebben az esetben azt gondoljuk, hogy a szakszövetség ez alapján ezt törvényesen elvonhatja és átcsoportosíthatja. Ez volt az, amit a kisebbségi vélemény során is megfogalmaztam, hogy ebből adódhat, hogy nem biztos, hogy ezáltal a jó teljesítmények lesznek arra inspirálva, hogy ők kapják meg a nagyobb díjazást, nekik legyen a reklámból, a marketingből nagyobb bevételük, hanem ezt majd szépen eloszthatja a sportági szakszövetség, és nem a természetes versenyszellemet fogjuk ezáltal gerjeszteni, hanem éppen hogy ebbe fogunk beavatkozni, és ezt a versenyszellemet fogjuk megszüntetni ezáltal, és egyáltalán szétszítani ezt a pénzt. Nem lesznek érdekelték adott esetben a sportegyesületek abban, hogy magasabb teljesítménnyel nagyobb bevételt érjenek el. Tehát minden esetben mi kontraproduktívnak látjuk ennek a bevezetését, ezért kérjük a 7. §-nak is az elhagyását és összességében gyakorlatilag a törvényjavaslat felének az elhagyását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Gúr Nándor képviselő úr, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Két dolgot szeretnék röviden megemlíteni a taóval kapcsolatban. Az egyik az, hogy nyilván nem mindegy az, hogy valami kötelezettségvállalással párosul, vagy szándéknyilatkozat adására kell sort keríteni. Azt gondolom, hogy ezt nem kell kibontani, ezt mindenki világosan érti és látja, a korábbiakban is elhangzott, hogy egy szándéknyilatkozat milyenfajta, nemcsak beltartalommal, hanem jogkövetkezménnyel jár vagy járhat - mondhatni azt, hogy semmilyen -, míg egy kötelezettségvállalás egészen más ehhez képest. Ezért nem ismétlem azokat a mondatokat, amelyek előttem elhangzottak.

A másik dolog, amit mindenképpen szeretnék megemlíteni: én nem tudok másképp tekinteni ezekre a forrásokra, csak úgy, mint közpénz. Ezeknek a forrásoknak a szakszövetségi keretek között történő felosztása, lebontása és annak a végkifejlete, ami abból visszaigazolóódik, az hogyan néz ki ma. Nem megyek bele a részletekbe, csak egyetlenegy momentumát szeretném felvillantani. Ha rátekintünk, mondjuk, a labdarúgást érintő finanszírozásra, akkor láthatjuk - nem most, hanem ha visszamegyünk egy-

két-három esztendőre -, akkor számomra nem teljesen érthető módon a taopénzekből Felcsút hol kétmilliárdnál többet, hol kétmilliárd környékén, most is nem sokkal kevesebbet, mint kétmilliárdot kap, de mindig a legtöbbet.

Most már Seszták miniszter úr hazája, Kisvárdá is felzárkózott ebbe a dologba. Jelen esztendőben, úgy tudom, 1 milliárd 260 millió forintos nagyságrendű pénzeszközzel csatlakozott az Orbán Viktor miniszterelnök által reprezentált Felcsúthoz, így a sorban már a második helyet foglalja el.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ezzel csak azt akarom érzékeltetni, hogy szerintem valami nincs rendjén, merthogy nem a politikai hierarchiában elfoglalt helyek kellene hogy meghatározzák azt, hogy a taopénzek hogyan és milyen nagyságrendben kerülnek valahová oda. Én miskolci illetékességüként, Borsod-Abaúj-Zemplén megyeiként joggal mondhatom azt, hogy példaként egy olyan futbalcsapat, mint a Diósgyőr, amelynek minden meccsén nem 12-en, 28-an, 76-an, 114-en, hanem több ezren, adott esetben tízezres nagyságrendben is vannak szurkolók, nem tud töredéke mértékű pénzekhez sem hozzájutni adott esetben, mint például Felcsút vagy most jelen esetben Kisvárdá. Ezt én abszolút torzónak tartom, és a politikával való olyan mértékű összevonódásnak, amelyet nemcsak hogy torzóként ítélek meg, hanem el is ítélem.

Azt gondolom, hogy ezzel kapcsolatban érdemes lenne egy tiszta, világos képet rajzolni, hogy ezek a források, ezek a taopénzek, ha már csak most fociról beszéltem, akkor a labdarúgás tekintetében hogyan és miképpen, milyen felosztásban kerülnek lebontásra. De ugyanez lehetne, mondjuk, a stadionfejlesztések tekintetében is, ha megnézem a felcsúti, ha megnézem néhány budapesti - MTK-, egyéb más - stadionok fejlesztési pénzeit, és mondjuk, megnézem a diósgyőri stadion fejlesztési dolgait, akkor megint csak ugyanilyen torzókkal találkozom szembe.

Azt akarom ezzel érzékeltetni, hogy szerintem végképp elfogadhatatlan az, hogy az általam, de szerintem nem csak általam közpénznek tekintett források illetékesen felhasználása történik meg Magyarországon, még egyszer hangsúlyozom, amely az én értékítéletem, tapasztalásom, vélekedésem alapján abszolút módon szoros összefüggésben, erős korrelációban van a politikai hovatartozással és a politikai - idézőjelbe tett - hierarchiában való elfoglalt hellyel. Ez pedig nem jó.

Ha pedig tágabb értelemben akarok kitekinteni ebből a kérdéskörből, és nemcsak a labdarúgásra fókuszálok, akkor érdemes lenne egy olyan látképet is, mondjuk, a Parlament falai között az országgyűlési képviselők kezébe adni - de ha nem, hát képesek vagyunk ezt össze is szedgetni -, hogy mondjuk, azon szakági szövetségek viszonyrendszerében, amelyek egyáltalán taoforrásokhoz hozzá tudnak férni,

azok tekintetében sportágra bontottan hogyan és miképpen, milyen nagyságrendben kerül leosztásra, odaítélésre a taoforrások mértéke.

Egy szó, mint száz, azt gondolom, hogy az elkövetkezendő időszakban majd érdemes lesz visszatekinteni az elmúlt esztendőket illetően torz forráselosztására, és abból okulva talán sok tekintetben és a futballtól egy kicsit távolabb is kerülve - időzjelbe tetten - más sportágak vonatkozásában is a forrásfelhasználás bővítésének a lehetőségét erősíteni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Az előttem szóló képviselőtársam beszélt a taopénzek igazságtalan elosztásáról, ezért is jutott eszembe még egy gondolat ezzel kapcsolatban, mégpedig az, hogy miért is nem kell mindent a szakszövetségekre bízni, miért nem kell minden pénzt oda csoportosítani, hiszen nem biztos, hogy igazságos módon lesz utána elosztva, ha mindent oda fogunk átcsoportosítani ezzel a jogszabály-módosítással.

Itt szeretném egy olyan sérelemre felhívni a figyelmet, ami, azt gondolom, hogy minden nyíregyházi polgárt egyformán érint és minden Szabolcs-Szatmár-Bereg megyeit is egyformán érint, és ez pedig a labdarúgásban a szakszövetségnek, az MLSZ-nek a döntése, amely alapján a 2015-2016-os bajnoki évadban a nyíregyházi Spartacus futballcsapatát kirekesztették, álláspontom szerint teljesen igazságtalanul és teljesen jogtalanul, az MLSZ alapszabályaival is több ponton szembemelve rekesztették ki és sorolták vissza a nyíregyházi Spartacust az NB III.-ba. Jómagam is foglalkoztam ezzel az ügyel és tanulmányoztam, bennem ez az álláspont alakult ki egyértelműen, mint minden más nyíregyházi polgárban is.

Akkor, amikor sportági szakszövetségek ekkora hatalommal vannak felruházva, és akkor, amikor komoly, nagyon sok száz millió forintnak és milliárdoknak a sorsáról fognak dönteni, akkor bizony adott esetben sok minden befolyásolhatja a döntéshozót, és ezért kellenek azok a fékek a rendszerbe, amelyekből most egy féket, azt gondolom, hogy ennek a jogszabálynak az elfogadásával is ki fogunk venni, és még több lehetőséget adunk, hogy még több ilyen döntés születessen meg, hogy egy 120 ezres városnak, egy 550 ezres megyének a szórakozását veszik el egy tollvonással, egy-egy ilyen döntéssel a sportági szakszövetségek. Köszönöm szépen. *(Taps az Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nem, akkor megadom a szót Hornung Ágnes államtitkár asszonynak, hogy elmondhassa a kormány véleményét a törvényjavaslatról.

HORNUNG ÁGNES nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Napjainkban kiemelkedően fontos lett a sport a társadalmi problémák kezelésében, így ennek megfelelően történt ennek a javaslatnak a módosítása.

A kormány az elmúlt években Magyarország anyagi lehetőségeihez mérten még nagyobb összegekkel támogatta a sportélet szereplőit, a sportfejlesztéseket célzó beruházásokat. Ennek megfelelően döntött a kormány arról, hogy a magyar állam a sporttevékenységhez kapcsolódó egyes reklám-, marketing- és közvetítési jogok mint vagyoni értékű jogok tekintetében kialakít egy, a szóban forgó jogok üzleti szempontú értékesítéséhez kapcsolódó új üzletágat.

A törvényjavaslat sportról szóló törvényt érintő módosítása a kormányzati szerepvállalás jogszabályi környezetét kívánja egyértelművé tenni azáltal, hogy a sportról szóló törvényben meghatározott, az ahhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogok körét kibővíteni javasolja a sporttal összefüggésben lévő marketing- és reklámjogokkal.

(22.10)

Ennek a módosításnak az indoka, hogy a marketing- és reklámjogok legalább olyan szoros kapcsolatban állnak a sporttevékenységekkel, sportrendezvényekkel, mint a törvényben már ma is nevesített vagyoni értékű jogként kezelendő sportközvetítési és versenyszervezési jogok.

A törvényjavaslatnak tehát a szerencsejáték szervezéséről szóló törvényt módosító rendelkezése kizárólag a Szerencsejáték Zrt. részére biztosítja a sportesemények marketing- és reklámjogainak felhasználására kötött szerződések ellenértékének levonását a játékadóból. Teszi mindezt a megfelelő átláthatóság és a megfelelő nyilvántartás érdekében, arányosítva a levonási jog lehetőségét.

Ezen jogszabály 2016. január 1-jétől lép majd hatályba, így a Szerencsejáték Zrt. a módosított szabályok szerinti levonási jogát a havi gyakoriságú játékadó-fizetési kötelezettség elszámolási időszakának kezdőnapjától már ténylegesen alkalmazni is tudja. A törvényjavaslat továbbá a sportfejlesztési programok pénzügyi megvalósíthatósága és tervezettségének érdekében módosítja a társasági adóról szóló törvényt. Garanciális rendelkezésként bevezetjük, hogy a látvány-csapatsportok támogatására tekintettel igénybe vehető adókedvezmény akkor lesz érvényesíthető, ha a támogató adózó ezt a szándéknyilatkozatban vállalja és kifejezi a sportszervezet részére. Ezzel kapcsolatban a korábbi vitákra reflektálva szeretném megjegyezni, hogy bár a szándéknyilatkozat megléte feltétele az adókedvezmény igénybevétele és a támogatási igazolás kiállításának, annak a támogató adózó szempontjából, tekintettel arra, hogy szándéknyilatkozatról van szó, jogi szempontból nincs kötőereje, azaz a támogatás esetleges elmaradása nem jár hátrányos jogkövetkezéssel.

A tisztelt képviselőket szeretném kérni arra, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Most lezárom a vitát, és megkérdem az előterjesztőt, Bánki Erik képviselő urat, hogy kíván-e hozzászólni. Jelzi, hogy igen. Öné a szó.

BÁNKI ERIK, a Gazdasági bizottság elnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Késői órán tárgyalunk erről a törvényjavaslatról, amelynek már az általános vitája is komoly indulatokat hozott a rendszerbe. Egy olyan törvény módosításról van szó, amely alapvetően technikai módosításokat tesz, különösen a sporttörvényben, a 2004. évi I. törvényről van szó, illetve a szerencsejáték szervezéséről, illetve a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényt módosítja.

Nagyjából az általános vitában is ugyanazok az érvek hangzottak el az ellenzék részéről, mint amelyeket most hallhattunk a záróvita során, amelyek alapvetően jórészt vagy tévedésen alapulnak, vagy szándékosan magyarazzák félre a törvény módosítási javaslat szándékát és tartalmát.

Mesterházy Attila képviselő úr hozzászólásában pozitívan állt hozzá egyébként a sporttámogatási rendszerhez, elismerve azt, hogy a magyar kormány rendkívül nagyvonalú egyébként a sporttámogatások terén. Valljuk be őszintén, sok választása nincs is képviselőtársamnak, hiszen az utolsó szocialista kormány idején a 2010-es költségvetésben körülbelül 16-16,5 milliárd forint volt a sporttámogatás összege, ehhez képest a 2016-os törvényben ez 120 milliárd forintnál magasabb összeget tesz ki. Tehát a kormány megnyolcszorozta a sportra fordított támogatást, ami, azt gondolom, hogy teljesen egyértelmű és jó irány, hiszen a sportnak a társadalom teljes vertikumára nézve pozitív hatása van. Megtakarításokat eredményez az egészségügyi költségvetésből, növeli a dolgozók aktivitását, arról nem beszélve, hogy a gyermekek számára olyan alapidolgokat tanít meg, mint a küzdeni tudás, a vereség feldolgozásának a képessége, illetve a csapatjáték, egymás támogatása és egymás segítségének a megtanulása. Tehát azt gondolom, hogy ez egy jó irány, ezt nem is vitatta senki a vitában.

Említette képviselő úr, hogy a tao kiterjesztéséről kéne gondolkodnunk. Nyilvánvalóan tudja képviselő úr és a képviselőtársaim is, hogy a társasági adó közösségi szabályozás alatt álló terület. Magyarul ahhoz, hogy a társaságiadó-kedvezmény rendszerében bármit módosítsunk a következő időszakban, ahhoz az Európai Bizottság jóváhagyása szükséges. Magyarország elsőként vezette be ezt a típusú társaságiadó-kedvezményt az európai uniós tagországok közül. Nem volt rövid az egyeztetési időszak, hiszen több mint nyolc hónapot vett igénybe, mégis azt gondolom, hogy rekord azt tekintve, hogy más hasonló közösségi szabályozások módosítását általában másfél-két év alatt szokták tudni átvinni európai

uniós tagországok az Európai Bizottságon. Azt gondolom, hogy ez a kormány és a kormány köztisztviselőinek a felkészültségét, hozzáértését mutatja. Tehát ha nekiállnánk e törvény módosításának, akkor ahhoz előzetesen az Európai Bizottsággal kellene egy egyeztetést lefolytatnunk, aminek természetesen megvan a lehetősége, csak arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy olyan várakozásokat senki ne keltsen hozzászólásával vagy bármilyen társadalmi rendezvényen való megnyilatkozásával, ami azt a lehetőséget vázolja föl, hogy egy egyszerű parlamenti döntéssel ez a kibővítés megoldható.

Gyüre Csaba képviselőtársam a tao igazságtalan elosztásáról beszélt, illetve arról, hogy túlságosan bonyolult a társaságiadó-kedvezmény rendszere. Valóban, képviselő úrnak abban igaza van, hogy ahhoz, hogy a társaságiadó-támogatásra pályázatot nyújtsanak be a sportszervezetek, alapos felkészülésre van szükség. Azt gondolom azonban, hogy az elmúlt évek azt bizonyították, hogy évről évre nőtt azoknak a sportszervezeteknek a száma, akik sikeresen tudtak pályázni. Az MLSZ tekintetében azt tudom önnek mondani, tisztelt képviselő úr, hogy most már évente több mint kétezer sportszervezet pályázik eredményesen, a pályázati hatékonyság pedig meghaladja a 98 százalékot. Tehát töredékük az, akik formai hiba miatt kerülnek elutasításra.

Azt is nehezményezte képviselő úr, hogy a nagy klubok, nagy egyesületek tudnak könnyebben támogatásokhoz jutni, illetve a szövetségek részrehajlók a támogatási döntések meghozatalakor. Nos, megint csak az MLSZ példáját tudom önnek hozni, tisztelt képviselő úr. 80 százalék fölött van a kis egyesületeknek a pályázati eredményessége. Tehát legfeljebb arányaiban magasak a nagy klubok támogatási igényei és a megítélt támogatások összegei, ami azért van, mert az infrastrukturális fejlesztések mérete nyilvánvalóan egy tradicionális nagy egyesületnél sokkal nagyobb lesz, mint egy kis falusi csapatnál. De azt tudom önnek mondani képviselőtársam, hogy az elmúlt három évben több mint 300 pálya épült kistélepüléseken, és sok száz kistélepülési öltöző került felújításra, amelyek általában egy-egy kis falunál az egyetlen közösségi terek, ahol nemcsak a labdarúgás, hanem más sportágak űzését is tehetik a gyerekek, atlétikára vagy bármilyen más sportágra is használhatják. Tehát azt gondolom, hogy ott ráadásul a labdarúgás támogatásánál nagyobb dologról van szó.

A reklámjogok központosításának problémakörét vetette még fel képviselőtársam, amiben nyilvánvalóan igaza van, hiszen a törvény erről szól. Azonban ez nem kötelező jellegű. Ez egy lehetőséget kínál a sportszövetségek számára arra, hogy a sportegyesületek reklámfelületeinek az értékesítését magához vonja azzal a céllal és azzal a szándékkal, hogy egy központi értékesítéssel a korábbinál egyébként nagyobb bevételt fog tudni elérni.

A klubok amúgy szabadon dönthetnek erről. Tehát ha bármelyik klub úgy dönt, hogy ő nem hajlandó vagy nem akar részt venni ebben a központosí-

tásban, ő továbbra is saját maga ajánlja fel értékesítésre a felületeit, ezt megteheti. Valószínűleg kisebb bevételt fog realizálni, de egyébként próba, szerencse, ez megoldható. Azt kell mondanom önnek, képviselő úr, hogy az európai példák is ebbe az irányba hatnak, legalábbis a közép-európai példák. Először Lengyelország tette meg ezt a lépést, a lengyel labdarúgó-szövetség négy évvel ezelőtt központosította a klubcsapatok reklámjogait, és akkor magyar szemmel egy őrült összegért tudta értékesíteni. Akkor talán, nem emlékszem már pontosan, de a Magyar Labdarúgó Szövetség, azt hiszem, egymilliárd forintért vagy 900 millió forintért adta el a közvetítési jogokat, amíg a lengyel labdarúgó-szövetség ennek a tízszereséért tudta ezt értékesíteni. Nagyobb országról van szó, ezt elismerem, de ekkora különbség szerintem nincs a kettő között.

Azt nyilvánvalóan ne is firtassuk, hogy mondjuk, a Premier League, tehát az angol professzionális labdarúgó liga három évre 5,2 milliárd fontért tudta eladni a reklámjogokat, de hát az nyilvánvalóan egy más világ és más értékrendszer. Tehát én azt gondolom, hogy igen, valóban központosításról beszélünk, de nem kötelező jelleggel, tehát a klubok, ha ők jobb értékesítési csatornákat találnak, akkor azt maguk megtehetik.

Gúr Nándor képviselőtársam felszólalásán nem lepődöm meg most már, azt hiszem, hogy hozzászoktunk az elmúlt években ehhez, hogy alapvetően nem az előterjesztésről, hanem politikai indíttatású támadásokról hallunk. Ebben az esetben sem volt másként. *(Gúr Nándor: Mert politikát csináltak a sportból.)* Ugye felcsúti támogatás kontra Miskolc, erről volt szó. Csak jelzem, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatban se Felcsút, se Miskolc nincs megemlítve, se az egész taorendszer elbírálási metodikájáról nem szól.

(22.20)

Egyetlenegy dolgot érint az előterjesztés, szerintem egyébként helyesen, éppen a Nemzetgazdasági Minisztérium védelmében vagy az államháztartás védelmében, hogy az eddigi gyakorlattal ellentétben, amikor szabadon pályázhatott mindenki úgy, hogy egyetlenegy támogató céget sem keresett meg, akitől társaságiadó-felajánlást várna, most a törvényjavaslat elfogadását követően legalább azt elvárjuk tőlük, hogy előzetesen keressék meg azt a támogatói kört, amelyik egy szándéknyilatkozatot hajlandó adni arról, hogy ő támogatja ezt a beruházást. Ez persze nem jelenti azt, hogy ő végül majd támogatni is fogja, de legalább eljutottunk odáig, hogy vette a fáradságot és megkereste azokat, akik potenciális támogatók lehetnek. Tehát semmi köze egyébként az előterjesztésnek a képviselő úr által említettekhez.

Egy dologra még hadd reagáljak, ön azt mondta, képviselő úr, hogy a taopályzatok sikeressége mögött politikai döntés van. Képviselő úr figyelmébe ajánlom az Amnesty International felmérését, nem a

magyart, amit publikáltak is, ami tele van hazugsággal és felütéssel, hanem a nemzetközi szövetség honlapján elérhető az a jelentés, amely az európai sportszövetségek pénzelosztási rendszereit vette górcső alá. A legjobb elbírálás alá esett az MLSZ-nek ez a típusú tevékenysége, tehát azt gondolom, hogy ez kellő válasz arra, hogy lehet-e a pályázatok sikeressége mögött politikai döntés. Ebben az esetben is azt kell mondanom önnek, képviselő úr, hogy az ön által felvetett probléma nem probléma.

Egyébként pedig, hogy jót is mondjak önnek, képviselő úr, a miskolci stadionfejlesztés és a miskolci utánpótlásközpont fejlesztése, mindkettő támogatott a kormány, illetve az MLSZ részéről, tehát a jövőben szép és sikeres fejlesztések elé nézhet Miskolc városa, amivel én maximálisan egyetértek, hiszen rengeteg gyerek sportol ott, és számukra is olyan versenyfeltételeket kell teremteni, ami versenyképes lehet adott esetben az informatikával, az informatikatanulással, a gépek használatával vagy az utcai csellengéssel.

Tehát, összefoglalva, tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat részben technikai pontosításokat, részben olyan módosításokat tartalmaz, amelyek a jogszabályi alkalmazhatóságát eredményesebbé és sikeresebbé teszik, ezért kérem, hogy támogassák ezt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény és egyes adótörvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/7831. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ennek keretében megadom a szót Révész Máriusz képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. december 10-én megtárgyalta az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény és az egyes adótörvények módosításáról szóló T/7831. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 22 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt a Gazdasági bizottság öt pontból álló módosító javaslatát, amelyek közül a bizottság a 4. és 5. pontot támogatta, ezek jogtechnikai módosításokat tartal-

maznak. Másrésről tartalmazza a Törvényalkotási bizottság saját módosító indítványát is, amely szerint a pénzügyi szervezetek különadójának mértéke hitelintézet esetén 2016-ban az adóalap 50 milliárd forintot meg nem haladó része után 0,15 százalék, az efeletti összegre 0,24 százalék.

A módosító javaslat alapján a hitelezési aktivitás növelését a 2016. évi adókötelezettség megállapítása vonatkozásában nem kell figyelembe venni, ezért az érintett rendelkezések törléséről gondoskodik a javaslat. Valamint a módosító javaslat alapján a hitelezési aktivitást nem kell majd vizsgálni a 2016. adóévi adókötelezettség megállapítása vonatkozásában, ezért az érintett rendelkezések törléséről is gondoskodik a javaslat. Ezenkívül a módosító javaslat alapján az adó alapja a 2016. adóévben is a 2009. évi adóalap lesz, a módosító javaslat ennek megfelelően módosítja az adózással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2015-ös törvényt, illetve egyéb technikai pontosításokról gondoskodik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A konzultációk eredményeként egy olyan kompromisszumos megoldás született a jelen javaslat formájában, ami hosszú távon is fenntartható lehet. Kérem szíves támogatásukat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányparti padosorokban.)*

ELNÖK: Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak.

DR. TÓTH BERTALAN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Üdvözlötök az eredeti törvényjavaslatot, hiszen azt tartalmazta, hogy elindul egy folyamat, amelyet régen hiányolt már maga a bankvilág, a pénzügyi világ és azt gondolom, a magyar gazdaság is, hiszen önök úgy vezettek be egy brutális bankadót, hogy annak következményeivel nem számoltak, és ennek a következménye pedig az lett, hogy szinte minimálisra csökkent a hitelezési tevékenysége a kereskedelmi bankoknak. Például a Magyar Nemzeti Bank azért kezdett el egy nem túl sikeres hitelezési programot, mert a terveknek nem megfelelően valósult meg, ezért indított egy újat, bízunk benne, hogy ez más sikeresebb lesz.

De abban is bízunk kell vagy kellett volna az eredeti törvényjavaslattal kapcsolatban, hogy ha csökken a bankadó, és benne lesz az a feltétel, amit mi kifejezetten üdvözlötök és örültünk neki, és ezért előlegeztük meg még az általános vitában a törvényjavaslat támogatását, hogy a bankok abban az esetben, ha bizonyíthatóan tudják növelni a hitelezési tevékenységüket, akkor további adókedvezményben részesülhetnek. Tehát tulajdonképpen egy ösztönzést kaptak volna a bankok arra, hogy mind a lakossági, mind a vállalkozói hitelek területén növeljék az aktivitásukat, olyan termékeket kínáljanak a piacon, amelyek csábítóak lehetnek ennek a fogyasztói körnek, és nyilván leginkább a vállalkozói kör,

ami fontos lenne, ezzel növelné a magyar gazdaság aktivitását és növekedését is.

Éppen ezért voltunk rendkívüli módon elkeseredve, amikor megláttuk a Törvényalkotási bizottságon azt a módosító javaslatot, amely bár csökkentette vagy csökkenti a bankadó mértékét, de kikerül a szabályozásból ez az ösztönzőrendszer, és meglepő indokot hallottunk - leginkább a Fidesz-kormányzat részéről volt az indoklás meglepő -, ugyanis az Európai Bizottság informális jelzése alapján, illetve az úgynevezett egyetértési nyilatkozat - amit én még nem hallottam így használni, hogy az EBRD-vel kötött megállapodás, amit most már egyetértési nyilatkozatnak hív a minisztérium - alapján kellett sort keríteni erre a módosításra, ami azt jelenti, hogy bár a megállapodás emlékeim szerint idén februárban kötött, a minisztériumnak mégis szüksége volt majdnem 10 hónapra, mire meg tudta szülni ezt a törvényt, és az Európai Bizottság jelezte, hogy referenciaévnak ilyen rövid idő alatt nem lehet az idei évet alapul venni; mondjuk, nem tudom, hogy ha a megállapodás után megszületett volna ez a jogszabály, akkor figyelembe lehetett volna-e venni. Bár államtitkár asszony a bizottsági ülésen ígéretet tett arra, hogy majd a tavaszi adócsomag tárgyalása kapcsán a következő években, tehát a 2017-18-as években már lesz majd ilyen rendelkezés, lesz majd lehetőség arra, hogy ilyen ösztönzőkkel segítse a törvényalkotás a bankok hitelezési tevékenységek növekedését.

Még egy dolgot szeretnék kiemelni, visszatérve erre a kifejezésre, erre az egyetértési nyilatkozatra, ez is egy teljesen újszerű kommunikáció a kormányzat részéről, hiszen úgy ismertük meg eddig, az elmúlt években a fideszes kormányzatot, hogy a bankok elleni szabadságharc nagy zászlóvivője, és a csúnya, tisztességtelenül eljáró bankokkal szemben mindent megtesz, most pedig azt hallhatjuk, hogy e szerint az egyetértési nyilatkozat szerint minden, a bankokkal kapcsolatos szabályozást majd a Bankszövetséggel kell egyeztetni, és az ő egyetértésével kerülhet majd ide a parlament elé, mintegy vétőjogot adva ezzel a Bankszövetségnek. Teljesen elképesztő történet, hogy ilyen pálforduláson ment keresztül a fideszes kormányzó többség, a bankok elleni nagy harc magatartás most egy ilyen megalkuvásba torkollik, tehát minden egyes, a későbbiekben javasolt szabályozásnál a Bankszövetséghez kell önöknek szaladgálni engedélyért. Azért sosem gondoltam volna, hogy ez megtörténik.

(22.30)

És ugyanez vonatkozik valamilyen szinten az Európai Bizottsággal szembeni megadó magatartásukra, mert ugye, nagy szabadságharcot vívnak a brüsszeli bürokráciával szemben, ahol rejtett szélsőséges baloldali összeesküvők, nem is tudom, mit szoktak használni, ücsörögnek. Ahhoz képest informálisan jeleznek valamit, és önök azonnal meghát-

rálnak. Így kerültek akkor, úgy néz ki, a brüsszeli bürokrácia és a bankok prése közé, és megalkuvó módon módosították ezt a jogszabályt, amit így a frakciónk nem fog tudni támogatni.

Remélem, hogy a jövő évi módosításban már lesz ilyen rendelkezés, akkor pedig meglátjuk, hogy így támogatható-e. Ebben a formában nem fogjuk tudni támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem Hornung Ágnes államtitkár asszonyt, hogy kíván-e most hozzászólni a vitához vagy majd a végén. *(Hornung Ágnes nemet int.)* Rendben. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben - de nincs senki, aki jelentkezett volna, elnézést.

Megkérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt. Akkor újból megkérdezem államtitkár asszonyt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Akkor ön é a szó, tessék!

HORNUNG ÁGNES nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretnék röviden válaszolni a felvetett gondolatokra, illetve röviden bemutatni, hogy miről is szól a mostani javaslat. Sok minden elhangzott az előbb: az informális megbeszélések a Bizottsággal, az, hogy milyen rendelkezések vannak, illetve kerültek ki a jelen javaslatból, illetve hogy mik lesznek majd a következő lépések.

Az egyik legfontosabb cél az, hogy biztosítsuk az adóbevételeket, és azért kezdtünk és folyamatosan, nemcsak ebben a témában, hanem több témában is folytatunk még a formális felszólítás előtt informális megbeszéléseket a Bizottsággal többek között azért, hogy ezeket az adóbevételeket folyamatosan biztosítani tudjuk, így ebben az esetben is ezért került sor most a javaslat módosítására azelőtt, hogy az hatályba lépett volna, hogy 2016-ban, hasonlóan az elmúlt évekhez, lehetőség adódjon arra, hogy ezt az adóbevételt be tudjuk szedni a pénzintézetektől.

A másik, hogy miért került ki a hitelezési aktivitás növelése ebből a javaslatból. A '16. évben, már több körben fölmerült, illetve több ilyen aggódó vélemény hangzott el annak érdekében, hogy mi lesz a növekedéssel. A növekedést nagyon sokféleképpen lehet támogatni. Ennek egyik lehetősége az, hogy növeljük a hitelezési aktivitást.

A hitelezési aktivitás növeléséhez is számos tényszerű kínálkozik mint lehetőség. Az egyik ilyen lehetőség az, hogy csökkentsük az adóterhet. 2015 februárjában ez volt a megkötött egyetértési megállapodás, a memorandum of understanding alapja, hogy ezen bankadó csökkenjen.

Ez a megállapodás, amely aláírásra került, nem tartalmaz olyan kitéletet, hogy a bankadócsökkentést a hitelezési aktivitás növeléséhez kötnénk. Azért nem tartalmaz ilyen kitéletet, mert a bankadó csökkentésétől

már elvárjuk azt, hogy ha a pénzintézetek adóterhe csökken, akkor ezen természetes folyamat eredményeképpen hitelezési aktivitásukat növelni tudják, ezáltal segítik majd a gazdasági növekedést 2016-17-ben.

A javaslat nagyon röviden azt tartalmazza, amint azt már képviselő úr is bemutatta, hogy a bankadó alapja a 2009. évi korrigált mérlegfőösszegre módosult. A korábbiakhoz képest egy további 7 bázispontos csökkenéssel lett meghatározva a kulcs, így a felső adókulcs 0,24 százalék lett, az alsó kulcs pedig továbbra is változatlan maradt. Ezen módosítással a költségvetés bevétele gyakorlatilag ugyanannyi lesz, mint korábban, a februári megállapodás után lett volna. Ezzel biztosítottnak látjuk azt, hogy ez a mindenki számára elfogadott bevétel befolyjon a költségvetésbe.

Kieséssel jelenleg ebből nem tudunk számolni. Ahogy ugyancsak elhangzott, ez a szabályozás a 2016. évre vonatkozik majd, a 2017. évi szabályokat majd a tavaszi költségvetési ciklusban szeretnénk benyújtani. Ez az időszak lehetőséget tud adni arra, hogy egy olyan szabályozás kerüljön kialakításra, amely mindenki számára elfogadható, előremutató és rugalmas.

A kormánynak továbbra is feltett szándéka, hogy tartsa magát a februári megállapodáshoz, azaz folytatni kívánjuk a bankadócsökkentés ívét, ezt a trendet, és ennek megfelelően folytatjuk a tárgyalásokat továbbra is. Szeretnénk kialakítani a 2017-es szabályokat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vitát lezárom. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/7397. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton megtekinthetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. december 10. napján megtárgyalta a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról szóló T/7397. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 21 igen szavazattal, 4 nem ellenében, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

A Fenntartható fejlődés bizottsága által előterjesztett módosító javaslat célja, hogy e törvényjavaslat kodifikációs szempontú pontosítása megtörténjen. A törvényjavaslatot ugyanis több helyen pontosítani szükséges annak érdekében, hogy a jogszabály-

szerkesztésről szóló 61/2009. számú IRM-rendeletben foglaltaknak megfelelően. Így tehát a jelen módosító javaslat alapvetően a jogszabályszerkesztés előírásainak történő megfelelést szolgálja.

Tudni való ugyanakkor, hogy a jelen módosítás a szolgáltatók számára egy új, részben átmeneti helyzetet teremt. A szolgáltatást igénybe vevő lakosoknak azonban nem jelent semmilyen hátrányt, sőt kijelenthetjük, hogy magasabb színvonalú szolgáltatáshoz jutnak, hiszen a szelektivitással nyilvánvalóan magasabb szintű szolgáltatást kapnak. Január 1-jétől pedig a díjak is a fogyasztók számára kedvező módon változnak.

A közszolgáltatók ma nehezen átláthatónak, bonyolultnak tetelezhető helyzetét pedig minden biztonnal rendezni fogja a törvénynek az a törekvése, hogy az önkormányzati és az állami hatásköröket világosan szétválassza. Mindezek alapján kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák a szóban forgó törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most megkérdézem az előterjesztőt, V. Németh Zsolt államtitkár urat, kíván-e most hozzászólni. Jelzi, hogy nem.

Most a kijelölt Fenntartható fejlődés bizottságának álláspontjának ismertetésére kerülhet sor, de Varga Gábor képviselő úr jelen pillanatban nincs itt, ezért csak a kisebbségi vélemény hangozhat el. Heringes Anita képviselő asszonynak adom meg a szót.

HERINGES ANITA, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen. Sajnálom, hogy Varga Gábor képviselőtársam a többségi véleményt nem tudja felolvasni a Fidesz-KDNP soraiból. Biztos fontos közfeladatot lát el, mint ahogy látjuk, a bizottság többi tagja is. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Fél 11-kor.)*

Újra este fél 11-kor tárgyaljuk a hulladékgazdálkodásról szóló törvényt, ami lassan már kéthetente van így a parlamentben. Kéthetente módosítjuk ezt a törvényjavaslatot. Mint ahogy bizottsági ülésen is elmondtam kisebbségi véleményként, az a baj, hogy alapjaiban nem jó ez a rendszer, és a Fidesz-KDNP-kormány ragaszkodik egy rosszul felépített rendszerhez, amelyet egyébként ők építettek ilyenné, amilyen most.

(22.40)

Sajnos, nem hajlandók belátni és elfogadni azt, hogy ez így nem működőképes, ragaszkodnak önféjű módon ehhez a szerkezethez, és nem hajlandók a szakma véleményét meghallgatni. Többször elmondtuk már, hogy a közszolgáltatási finanszírozás évi 13 milliárd forint hiánnyal küszködik jelen pillanatban is. Az uniós kötelezettségeket - ezt most már önök is bevallották - a szelektív hulladékgyűjtési rendszerrel kapcsolatban jelen pillanatban nem képesek teljesí-

teni, és veszteségeket okoznak saját maguknak, az államnak is és egyébként az összes szolgáltatásban részt vevő lakosnak.

Éves szinten 40 milliárd forint nagyságrendű veszteséget könyvelhetnek el így a cégek azért is, hiszen a hulladékban rejlő hasznos anyagokat nem tudják kinyerni, nem tudnak belőle kinyerni semmilyen pozitív dolgot. 70 milliárd forint termékdíjból alig 3,5 milliárd forintot tesznek vissza jelen pillanatban a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszerbe. Szerintünk ez a rendszer alapjaiban nem jó úgy, ahogy önök kitalálták. Ezért is nyújtottunk be egy határozati javaslatot, amelynek tárgysorozatba vételéről holnap szavazhatnak, tisztelt képviselőtársaim. Reméljük, hogy támogatják. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Előre bejelentett felszólaló Heringes Anita volt. Megadom a szót. Tessék!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, hogy ismételt szót kaphatok, hiszen kisebbségi véleményként csak azt lehet elmondani, ami a bizottsági ülésen elhangzott, azóta azonban számos dolog történt.

Ezért is örülök, hogy elmondhatom az államtitkár úrnak is, hogy annak megvan a maga bája, amikor mai MTI-közlemény szerint a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium már most 3,3 milliárd forintot átcsoportosított, ami a Magyar Közlönyben meg is jelenik, hogy majd a holnapi napon megszavazandó holdingra legyen pénz. Értjük, hogy év vége van, és előre félre kell tenni azt a pénzt, amit majd el lehet költeni. Önök még azt sem tudják, hogy egyébként megszavazásra kerül-e, de az NFM ezt már át is csoportosítja saját magának. Azért a demokrácia szögéből megvan a maga bája a dolognak. Örülök, hogy ilyen előrelátóak, főleg, ha pénzről van szó, amit el lehet majd költeni a gyorsított ütemben. Bár csak április 1-jével lép majd hatályba ez a módosító javaslatuk, ez az előterjesztésük, de azért a 3,3 milliárd forintot már most sikerült átcsoportosítani.

Mint ahogy elmondtam, az évi 13 milliárd forintos hiánnyal működő hulladékgazdálkodási rendszer esetében azért ez a 3,3 milliárd is egy bájos összeg. Ha nem egy új holdingot hoznának létre, amibe önkéntes alapon át lehet adni több feladatot is... - bár Seszták miniszter úr a bizottsági ülésen azt mondta, hogy az eszközöket nem kívánják elvenni a nonprofit alapon működő, legtöbbször önkormányzati tulajdonú hulladékgazdálkodási cégektől, sajnos ebben sem vagyunk teljes mértékben biztosak. Nem tudjuk, nem az lesz-e a játék lényege, hogy annyira ellehetetlenítik ezeket a hulladékgazdálkodó cégeket, hogy - zárójelben és idézőjelben - önkéntes alapon majd át lehet önöknek adni a teljes vagyont ezeknek a cégeknek.

Önök tényleg egy fenntarthatatlan rendszert hoztak létre, amelyet a mai közleményében az NFM be is vallott. *(Olvasza:)* A hazai hulladékgazdálkodá-

si közszolgáltatási rendszer a jelenleg működő formában nem alkalmas az európai uniós kötelezettségek teljesítésére, nem motivál a hasznosításban rejlő gazdasági lehetőségek kiaknázására, ezért indokolt az átalakítás. Tényleg nagyon remélem, hogy a határozati javaslatot, amelyet benyújtottam, és amelyről holnap lehet szavazni, tárgysorozatba veszik, hogy egyáltalán vitatkozhassunk erről a kérdésről érdemben, és ne csak azon módosító javaslataink alapján vitatkozzunk, amelyek szerintünk rossz irányba viszik ezt a rendszert. Nem fenntartható rendszert hoznak létre, és tényleg azt kell látniuk, hogy annak egyet tudunk érteni, hogy nonprofit módon kell működnie ennek a rendszernek. De az, hogy ilyen mértékű hiány van jelen pillanatban ezekben a sokszor önkormányzati tulajdonú nonprofit cégekben, ahogy említettem, az nem egy fenntartható rendszer.

Többen leírták, hogy félnék is attól, hogy mostantól ez a holding majd beszedi a pénzeket és visszaosztja ezeknek a cégeknek. Csak az a kérdés, hogy akkor majd lesz jó önkormányzati tulajdonú cég és lesz rossz önkormányzati tulajdonú cég. Ez félt, mert önöknél már sokszor láttunk ilyen eseteket, hogy aszerint osztályozzák az önkormányzatokat vagy a cégeket, hogy milyen oldalon állnak önök szerint. És akire egy picit rá lehet sütni a bélyeget, hogy nem száz százalékban öönhöz lojális, akkor esetleg majd ő nem kapja meg azt a mennyiségű pénzt. Több cikk is született arról, hogyha Budapest nem kapja meg a megfelelő mennyiségű pénzt, akkor nem tudja, hogyan fogja elvinni a szemetet, és hogy fogja tudni ezt a rendszert ellátni. Gondolom, majd akkor jön az a pont, amikor önkéntes alapon át is adhatja az eszközeit és minden egyebet.

Miután a díjbeszedés majd ehhez a holdinghoz tartozik, így karácsony előtt nagyon sok díjbeszedő, aki jelen pillanatban ezeknél a hulladékgazdálkodó cégeknél dolgozik vidéken, félve hívott engem is telefonon, hogy akkor most mi lesz, őket majd átveszi a holding és úgy szedhetik be a díjat, vagy maradhatnak ennél a cégnél, de akkor azt egyébként miből fogják finanszírozni. Mert vidéken nagyon sok helyen jelen pillanatban nemcsak csekken lehet befizetni a szemétszállítási díjat, hanem a díjbeszedők járják az utcákat negyedévente és szedik be a díjat. Jó kapcsolatban vannak pont ezért a lakossággal, meg is beszélnek a dolgokat, ahogy kell, és sokszor szociális érzékenységből kifolyólag lelki támogatást is nyújtanak az időseknek, mondjuk, negyedévente rájuk nyitják az ajtót azon idősek lakosokra, akikre egyébként más nem biztos, hogy bárki megteszi. Ezért ez egy nagy kérdés, hogy akkor mostantól csekken lesz csak és kizárólag beszédve ez a díj, vagy ezeknek az embereknek megmarad a munkájuk, és lesz lehetőségük a továbbiakban is dolgozni ebben a szektorban.

Tényleg az a baj, hogy kéthetente módosítjuk a törvényt, rendesen átbeszélni sosincs idő, hiszen mindig fél 11, 11 felé, esti órákra rakják ezt a javaslatot. Sajnálom is az államtitkár urat, hogy mindig ilyen késői órában, ilyen kevés képviselővel tud vi-

tatkozni erről a kérdésről. Biztos már számára is megterhelő, hogy mindig engem hallgat, de én tényleg addig fogom benyújtani (V. Németh Zsolt: Szó-rakoztató!) a határozati javaslataimat ebben a kérdésben, amíg nem tudunk egy normális megoldást találni és egy olyan rendszert létrehozni, amely működőképes. Szerintem nem kell önféjűnek lenni. Meg kellene hallgatni a szakmát, meg kellene hallgatni a saját polgármestereiket, főleg azokat, akik már régóta működtetnek ilyen cégeket és a saját pénzüket teszik bele. Csak jelen pillanatban ezek az önkormányzatok sem tudnak már pluszpénzt hozzátenni ehhez a rendszerhez, hiszen pont az önkormányzatok voltak, aki az önkormányzatok bevételeit is jelentősen csökkentette. Éppen a polgármesterek azok, akik már nem kívánnak több adót kivetni a lakosságra, hiszen ők tudják a legjobban, hogy nincs már honnan elvenni ezektől az emberektől.

Pont ezért, miután a díjbeszedést is önök áttezik ebbe a holdingba, innentől kezdve, amelyik lakos nem tudja fizetni a szemétszállítási díjat... Azért abban egyezünk meg, hogy sajnos jelen pillanatban - persze nem elfogadható módon, de ez akkor is így van és szociálisan érzékeny emberként én is sokszor elgondolkodom rajta - a szemétszállítási díj befizetése kerül a leghátrább a befizetendő csekkek vagy befizetési összegek között. Hiszen az emberek nagy része azt fizeti be, amiről tudja, hogy ki fogják kapcsolni.

A szemétről pedig tudják az emberek, hogy ha már nincs abban a hónapban pénzüket befizetni, akkor is el fogják tőlük vinni a szemetet, ezért sajnos számukra ez sokszor hátrébb sorolódik. Viszont ahogy a holding átveszi a díjbeszedést, innentől kezdve nem lesz senkinek döntési lehetősége arra, hogy kiadják-e behajtásra. Nem tudom, akkor mi lesz. Azon idős állampolgárok és nagycsaládok esetében is, akiknek kevés a bevétele és jelen pillanatban sem tudja befizetni a szemétszállítási díjat, mostantól behajtásra fogja küldeni majd valahol Budapestről egy nagy állami vállalat, és adó formájában behajtható lesz, vagy a családi házukra terhelik azonnal a szemétszállítási díjat.

Tényleg eddig legalább, bár mondom, nem elfogadható, de attól függetlenül legalább emberi érzetet keltett az, hogy a polgármesterek és a jegyzők, miután ismerték a családokat és az embereket, próbálkoztak tologatni ebben a dologban. Ezt is önök sokszor a szemükre hányják, hogy azonnal ki kellett volna adni behajtásra.

(22.50)

Egy olyan rendszert kéne létrehozni, ahol az emberek ki tudják fizetni, ahol nem a jegyző dönti el, hogy mekkora méretű szemetes jár egy lakosnak, mert jelen pillanatban ezt is nagyon sokan jelezték számunkra, hogy oké, hogy önök bevezették a több méretű szemetest és ennek az árszabályozását is, de a legtöbb településen majd a jegyző eldönti, hogy

akkor kinek mekkora méretű szemetes járna és egyébként nem igény alapján.

Nagyon szépen kérem, gondolják át, fogadják el a határozati javaslatunkat, vitassuk meg normálisan egyszer egy normális időben ezt a törvényt, és akkor itt ülhetnek azon emberek is, akik volt polgármesterek, és érdemben hozzá tudnak szólni ehhez a javaslathoz.

Sajnálom, hogy valószínűleg én voltam az egyetlen hozzászóló ehhez a módosításhoz. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni még a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, V. Németh Zsolt államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Asszony! Nem, nem ön volt az egyetlen, aki hozzászolt ehhez a módosításhoz, mert ön sem ehhez a módosításhoz szolt hozzá, hiszen a benyújtott módosító javaslat csupán kodifikációs szempontú pontosításokat tartalmazott.

Azonban nyilván még ezen a késői órán sem szabadna szó nélkül hagynunk az ön által elmondottakat, amelyek azért, mert sokszor megismétli őket, még nem igazak. A hulladékgazdálkodás területén évek óta módszeres átalakítás folyik: az első lépésben közösségi, többségi tulajdonú cégek alakultak ki, tehát önkormányzati vagy állami többségi tulajdonnal, majd nonprofit működés alakult ki, most pedig itt az ideje annak, hogy magát az egész rendszert átalakítsuk, mégpedig azért most, mert egy új európai uniós programozási időszak indul, és nyilvánvalóan másfajta fejlesztési igényeket vet fel egy, az önkormányzatok alkujá során kialakított társulásban lévő fejlesztési elképzelés vagy egy olyan, amely az egész ország hulladékgazdálkodását komplexen kezeli. Azt azért egyikünk sem tudja állítani, hogy ezek az eddigi rendszerek - akár működés, akár fejlesztés tekintetében - optimálisak lettek volna. Fel tudunk mutatni jó néhány olyan fejlesztést az országban, ahol akár két rendszer határán, két egymás mellett lévő településen van, mondjuk, hulladékudvar vagy van olyan szolgáltató, amely mindössze négy települést lát el, míg vannak több százas rendszerek is. Úgy vélem, itt az ideje ezért, hogy ennek a rendszernek átgondoljuk a működését és átalakítsuk, és magának a koordináló szervnek az lesz a feladata, hogy ezt megtegye, és szolidáris szolgáltatást alakítson ki. Nyilván a közös díjbeszedés és a szolgáltatói díj kifizetése ezt a célt fogja szolgálni.

Hadd hangsúlyozzam, hogy nincsenek veszélyben, a jelenlegi működéssel sincsenek veszélyben az európai uniós kötelezettségek! Magyarország tudja tartani *(Heringes Anita egy papírlapot felmutatva: Itt szó szerint le van írva!)*, időarányosan a jelenleg

hatályban lévő elvárásoknak megfelel a Földművelésügyi Minisztérium szakmai véleménye és állásfoglalása alapján, sőt a január 1-jétől beindult szelektív, elkülönített gyűjtési rendszer nem várt eredményeket hozott; vannak olyan hulladékáramok, ahol 140 százalékos növekedés is van, tehát teljesen megalapozatlan, hogy a magyar hulladékgazdálkodási rendszerben ez az átalakítás azért lenne szükséges, mert nem tudnánk tartani az európai uniós elvárásokat. Véleményünk szerint egyébként a most nyilvánosságra került magasabb rátákat is fogjuk tartani.

Ön 13 milliárdos hiányról is beszélt meg 40 milliárdról is. Itt is fontosnak tartjuk elmondani, hogy azért nagyon hosszú ideje tart ez a 24. óra, hogy itt a vég már a szolgáltatóknál, de nem ezt látjuk. Nem ezt látjuk, tehát vannak valóban nagyon nehéz helyzetben lévő szolgáltatók, és vannak mások, akik kevésbé vannak szorult helyzetben. A most is elbírálás alatt lévő pályázati rendszer, egyedi támogatási rendszer egyébként azt szolgálja, hogy segítsünk a szolgáltatókon, de úgy véljük, az igazi átmeneti helyzet feloldását mégis majd csak ez a törvény fogja megteremteni.

40 milliárdról beszél, hogy az a veszteség, mert bennmarad a hulladékban, meg nem tudom, mi ez. Ez azért egy fontos szakmai kérdés. Itt megint csak hadd említsem meg, hogy még ez is lehetséges, hogy 40 milliárd haszonanyag bent van a hulladékban, csak 60 milliárdért lehet kivenni belőle. Tehát az elkövetkező időszakban ezért az a feladatunk, hogy olyan hulladékgazdálkodási rendszert alakítsunk ki, ami költséghatékony, és lehetőleg a legkevésbé terhelje meg a lerakókat, tehát nyilván számításba fogjuk venni a vegyes égetés rendszerét is. Ebben az ügyben majd a kormány fog dönteni.

Mindezeket egybevetve kérem a tisztelt Házat, hogy a módosító javaslatot és a törvényjavaslatot is támogatni szíveskedjék. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi napon kerül sor.

Most soron következik a **környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/7395. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. december 1-jei ülésén megtárgyalta a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény módosításáról szóló T/7395. számú törvényjavaslatot. A bizottsági ülés során a tagok vitát folytattak a Fenntartható fejlődés bizottsága hárompontos

módosító indítványáról, amelyet bizottságunk 25 igen szavazattal, egyhangúlag támogatott. A módosító javaslat tartalmazza a szükséges kodifikációs és nyelvhelyességi pontosításokat.

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény módosításával a törvényi szabályozást igénylő önkormányzati zajvédelmi feladatok egy jogszabályban, a környezetvédelmi törvényben kapnak helyet. A módosítással egyértelművé válik továbbá, hogy a Margitsziget vonatkozásában a Fővárosi Önkormányzat alkothat helyi zajvédelmi rendeletet.

A bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 25 igen szavazattal, azaz szintén egyhangú döntéssel elfogadta. Ehhez kérem a tisztelt Ház támogatását. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdem V. Németh Zsolt államtitkár urat, kíván-e most hozzászólni. *(V. Németh Zsolt jelzésére:)* Nem.

Most a kijelölt Fenntartható fejlődés bizottsága álláspontjának, valamint a megfogalmazott kisebbségi vélemény ismertetésére kerülne sor, ha itt lenne Varga Gábor képviselő úr és Sallai R. Benedek képviselő úr, de nincsenek itt, ezért ezt a részt át kell hogy ugorjuk.

Most a képviselői felszólalások következnek. Ennek keretében megadom a szót elsőként Heringes Anita képviselő asszonynak.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Míután tényleg nagy részben a jogharmonizációról beszélhetünk, így az MSZP-frakció támogatni fogja a módosító javaslatot, hiszen az egészségügyi államtitkárság és a környezetvédelmi államtitkárság feladatköreinek szabályozását láthatjuk ebben a módosító javaslatban. Így tényleg megerősíteni tudom, hogy támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Az előre bejelentkezett független képviselők sincsenek jelen, így kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom.

Megkérdem az államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(V. Németh Zsolt jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a támogató hozzászólást, és kérem azt, hogy mind a módosító indítványt, mind a törvényjavaslatot a határozathozatal során is támogatni szíveskedjenek. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(23.00)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik az **egyes szociális, gyermekvédelmi, családtámogatási tárgyú és egyéb kapcsolódó törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/7402. számon és az ahhoz érkezett nem bizottsági önálló irományok a parlament informatikai hálózatán elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Ennek keretében megadom a szót Révész Máriausz képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. december 3-i ülésén megtárgyalta az egyes szociális, gyermekvédelmi, családtámogatási tárgyú és egyéb kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/7402. számú törvényjavaslatot. A bizottság az ülésen a törvényjavaslatot megvizsgálta, és azt az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló követelményekkel összhangban állónak találta.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Népjóléti bizottság 26 pontból álló módosító javaslatát, amelyek egyrészt a nyelvhelyességi és kodifikációs pontosításokat tartalmaznak, másrészt tartalmi módosításokat is. Ezeket a bizottság egyhangúlag fogadta el.

Ma 226 ezer gyerekkel több étkezik ingyenesen Magyarországon, mint három évvel ezelőtt. Azaz 92 ezerről 318 ezerre növekedett azon gyermekek száma, akik térítésmentesen étkeznek. Nem győzöm hangsúlyozni, hogy ez hatalmas előrelépést jelent.

A következő költségvetési évben egyik fő célkitűzésünknek minősül - amit az ellenzék kérésének megfelelően mi is támogattunk -, hogy az őszi, téli, valamint a tavaszi szünet időtartama alatt a települési önkormányzat valamennyi munkanapon biztosítsa a rászoruló gyermekek étkezését, természetesen felmerülő szülői igény esetén. Módosító javaslat továbbá a befogadás szabályainak módosításához írt átmeneti rendelkezést pontosítja, továbbá egyértelművé teszi, hogy a szociális ágazati pótlékhoz nyújtott támogatás és a támogató szolgáltatás és a közösségi alapellátások fenntartói is jogosultak. *(Sic!)*

A törvényjavaslat másfelől 2017. január 1-jétől megszünteti azt a lehetőséget, hogy az óvodába járási kötelezettséget családi napköziben is teljesíteni lehessen, amelyre kivételesen 2017. augusztus 31-éig lenne lehetőség, amennyiben a gyermek ellátására vonatkozó megállapodást a gyermekfelügyeltté átalakuló családi napközi 2015. december 31-éig megkötötte a szülővel vagy a törvényes képviselővel. A bizottság által elfogadott módosítás célja, hogy az óvodáskorú gyermekek ellátása folyamatos maradjon az adott nevelési évben, és kizárja azt az eshetőséget, hogy a szülő ne tudja óvodába elhelyezni a gyermekét.

Ennek alapján a bizottság a törvényjavaslatot elfogadásra javasolja az Országgyűlésnek, és külön

kiemelném, hogy a Törvényalkotási bizottság ezt 26 igen szavazat mellett fogadta el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Megkérdezem Czibere Károly államtitkár urat, hogy kíván-e most hozzászólni. *(Czibere Károly: A végén.)* Majd a végén, rendben.

Most a kijelölt Népjelölti bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Összesen hat perc áll rendelkezésre. Megadom a szót ismét Révész Máriausz képviselő úrnak, a Népjelölti bizottság előadójának.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ, a Népjelölti bizottság előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! A Népjelölti bizottság is az előírásoknak megfelelően ezt a vitát lefolytatta.

A törvénycsomag parlamenti elfogadása esetén a 2014-ben bevezetett gyed extra, amely a munka mellett is lehetővé teszi a családtámogatás folyósítását, már nem a gyermek egyéves, hanem féléves korától vehető igénybe, így akár 900 ezer forintos többet jövedelemhez juthatnak az arra jogosult családok.

A bölcsődei diplomás nevelők jövedelme jövő év elejétől havi 40-60 ezer forinttal is növekedhet, miután a pedagógus-életpályamoddell rájuk is kiterjesztik. A szeptemberi családtámogatásokat pedig az ideizhez hasonlóan a jövőben is augusztusban folyósítják majd, hogy segítsenek a családok tanévkezdésén.

A három év alatti gyermekek ellátására többféle bölcsőde vehető igénybe. Az eddig megszokott mellett lesz mini, családi és munkahelyi bölcsőde is. Eddig 10 ezer lakos feletti településeken volt kötelező ez az ellátási forma, a törvényjavaslat elfogadása esetén 2018 végéig minden olyan településen gondoskodni kell erről, ahol 40-nél több három év alatti gyermek él, vagy legalább három család jelzi ilyen irányú igényeit. A jövő évtől minden iskolai szünetben kötelező lesz az önkormányzatok számára a rászoruló gyermekek napi egyszeri ingyenes étkezésének a megszervezése.

Az elmúlt öt évben sokat tettünk, többet, mint amennyit az előző két évtizedben. Előbb már elmondtam, hogy 92 ezerről 318 ezerre növekedett az ingyenesen étkezők száma, ami az óvodákban, bölcsődékben több mint 90 százalékos arányt jelent. Az étkezéshez szükséges infrastruktúrát az önkormányzatoknak kell megszervezniük, vagy ahol ez nem megoldható, ott ki kell szállítani a családokhoz az ételt. Mindezt a kormányzat teljes egészében finanszírozza.

A törvénycsomag parlamenti támogatása esetén januártól megerősítik a gyermekjóléti szolgálatokat is, annak érdekében, hogy a szakemberek gyorsabban értesüljenek az elhanyagolt, veszélyeztetett, bántalmazott gyermekekről, és minél hamarabb segítsenek.

A bizottság a benyújtott, részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot 9 igen, 3 tartózkodás mellett fogadta el. Képviselőtársaimmal szavaztunk a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról, a részle-

tes vitáról szóló jelentést 8 igen szavazattal, 5 nem ellenében, nulla tartózkodás mellett fogadtuk el.

Én azt hiszem, hogy egy olyan törvényjavaslat fekszik most a Ház előtt, ami jó lelkiismerettel támogatható, és azt hiszem, hogy segíti a gyermekeket, illetve segíti azoknak az embereknek az életét is - a fizetésemelésre gondolok -, akik a gyermekekkel bölcsődéskorban foglalkoznak. Kérem a tisztelt Házat, hogy szavazatával holnap támogassa ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: A bizottságban megfogalmazódott kisebbségi véleményt két felszólaló ismerteti, összesen háromperces időkeretben. Elsőként megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak.

KORÓZS LAJOS, a Népjelölti bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen. Igyekszem nagyon rövid lenni. Ezen az ominózus bizottsági ülésen 14 módosító indítványt nyújtott be a Szocialista Párt.

Hangsúlyozni szeretném, a kormánytöbbség egyetlen módosító javaslatunkat sem támogatta. Ebből szeretnék néhányat kiemelni, nem a teljesség igényével. Az egyik a bölcsődei gondozási díj volt, ennek eltörléséről nyújtottunk be indítványt, illetve a családi napköziben vagy később majd a családi bölcsődékben fizetendő díj csökkentéséről szóló javaslatunkat, ahogy említettem, nem támogatta a kormány. Fűrészt Tünde helyettes államtitkár asszony akkor azt mondta, hogy átlagban 4700 forint ez a díj, ott, ahol egyáltalán létezik. Mi alapos emberek vagyunk, utána néztünk a Központi Statisztikai Hivatalban, és máris tudtuk cáfolni, hogy ez nem így van, szinte minden második bölcsődében előírnak ilyen fizetési kötelezettséget. És egyáltalán nem valós az az államtitkári vélekedés, amely szerint ez egy jelképes mértékű hozzájárulás lenne. Tekintettel arra, hogy most már hetedik éve lassan nem emelkedett sem a családi pótlék, sem a gyés, én azt gondolom, hogy ez a pár ezer forint is nagyon sokat számít ezeknek az embereknek.

A másik ilyen indítványunk volt, hogy a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosult gyermekek évenként kétszer részesülnek ebben az utalványban adott támogatásban. 2008 óta ez sem változott, mi 50 százalékos emelésre tettünk javaslatot, tehát 8500 forintra szeretnénk volna ezt emelni. Megjegyzem, nem támogatták a családi pótlék 30 százalékos emeléséről szóló javaslatunkat sem.

Remélem, hogy a holnapi napon a kormánypárt meggondolja magát, és az indítványaink egy részét támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Vágó Sebestyén képviselő úrnak.

VÁGÓ SEBESTYÉN, a Népjelölti bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szé-

pen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azon a bizottsági ülésen a Jobbik által benyújtott módosító indítványokat sem támogatta a bizottság. Én is kiemelnék néhányat a módosító indítványaink közül.

Kettő összefügg, ezt együtt ismertetném, ami arról szól, hogy ha az óvodáskorban bizonyos szempontok fennállnak, ami miatt az ingyenes étkezést megkapja az a gyermek, érthetetlen számunkra az, hogy ez miben változik, hogyha a gyermek átlépi a 6 éves kort, vagyis belép az általános iskolába, később belép a középiskolába. Mi azt szeretnénk volna, hogy a szempontrendszer ugyanaz maradjon, mert ha egy gyermek öt és fél éves korában indokoltá teszik ezek a körülmények ezt a kedvezményt, akkor ezek a körülmények, ha megmaradnak, akkor indokolt véleményünk szerint ez a kedvezmény utána is.

(23.10)

Két szempontról van szó, az egyik a jövedelmi helyzet, az egy főre jutó jövedelem a családban, a másik pedig a nagycsaládos lét, ha egy családban három vagy annál több gyermeket nevelnek.

Ezenkívül fontos módosító indítványaink voltak még az intézményi befogadással kapcsolatosan. Kifogásoltuk azt, hogy amennyiben bizonyos körülmények a fenntartóváltást teszik kötelezővé, illetve azt az egy utat tudja választani az intézmény, hogy a fenntartóváltással életben tartható, akkor ne kelljen a befogadási procedúrán keresztül mennie, hanem mint a módosítás előtt, a befogadásnál ez a lehetőség meglegyen. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most a képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Néhány dologra felhívtam a figyelmet a bizottsági kisebbségi vélemény kapcsán. Most azokról beszélnék, amik kimaradtak, de igyekszem röviden fogalmazni.

Szeretném előrebocsátani, államtitkár úr, hogy az MSZP-frakció holnap meg fogja szavazni ezt az indítványt, annak ellenére, hogy nagyon sok kifogásunk volt és sok probléma felvetődött a tárgyalások során. Az egyik ilyen probléma volt véleményünk szerint, hogy az előttünk fekvő javaslat bővíti ugyan a szünidei étkezést, de sajnos több gond is van a konkrét normaszöveggel. Erre felhívtam a figyelmet. A tervezett szünidei étkeztetést nem minden szegénységben élő gyermek számára biztosítja, csak egy részük számára ad ellátást. Nem tudom, hogy miért szelektál a kormány ebben a kérdésben, ugyanis a kormány ügyesen a „hátrányos helyzet” fogalmát használja a lehatárolásra, de tudjuk, hogy ezt a definíciót néhány évvel ezelőtt már átszabták, gondolom azért, hogy a rászorulókat számát csökkentsék.

Éppen ön, államtitkár úr, nemrégiben úgy fogalmazott, hogy 208 ezer gyerek fog a szünidőben is étkezni. Ez szerintem örvendetes, de mi lesz a többi 300 ezer rászoruló gyerekkel és mi lesz a hétvégéikkel? Ráadásul a 208 ezer fő még a saját fogalomrendszerük szerint sem ennyi, ennél jóval többen vannak a hátrányos helyzetű gyermekek. Egy korábbi válaszból azt kaptuk, hogy általános iskolába 220 ezer hátrányos helyzetű gyermek jár, ezenfelül még az óvodások több mint 80 ezer fős létszáma is itt van, és akkor még nem beszéltünk a bölcsődésekről és azokról a három év alatti gyerekekről, akik semmilyen intézménybe nem járnak.

Képviselőtársam a bizottsági ülésen úgy fogalmazott, hogy nem stimmel a matek. A tervezet szerint a szünidei étkezés napi egy étkezést jelent. Nem tudom, hogy miért nem biztosítanak napi háromszori étkezést. Ehhez érdemes megjegyezni, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr azt mondta, a mi hazánk, Magyarország ma az egyetlen olyan európai ország, ahol a gyerekek hároméves kortól biztosan naponta legalább négyszer állami pénzen kapnak enni. Hát, ehhez csak megjegyzem kapcsolódásként, hogy két napra rá Lázár János miniszter úr nem ugyanezt mondta, ő azt mondta, hogy 2017. január 1-jétől biztosítanak napi négyszeri étkezést a gyermekétkeztetésben.

Az államtitkári bejelentés szerint jövőre csupán másfél milliárd forinttal fordít többet a kormány az összes szünidei étkeztetésre, mint eddig. Nem tudom, hogy miért nincs több pénz a gyermekek étkeztetésére. Itt sem stimmel a matematika! Ha kiszámoljuk, hogy mennyit ér az a 4,5 milliárd forint, amit jövőre szünidei étkeztetésre fordítanak, akkor világos, hogy jó, ha ez az összeg 110 ezer gyerek étkezésére lesz elég. Ha valóban 208 ezer gyereknek akarnak naponta egyszer adni a szünidőben, az legalább kétszer annyi forrást igényelne véleményem szerint, mint amit beállítottak erre.

A kormány eredeti javaslata szerint a rászoruló iskolás gyerekeknél az őszi, a téli és a tavaszi szünetekben elég lenne mindössze két munkanapon biztosítani az étkezést. Szerencsére ez az egyik pont, ahol a kormány meghallotta a kritikát, és egy bizottsági módosítóval helyre tették ezt a kitétel. Az egyik legfőbb problémánk az, hogy a most következő téli szünetre semmilyen megoldást nem tartalmaz a javaslat, mert először csak a jövő tavaszi szünetben kell alkalmazni az új szabályokat. Nem kaptunk választ arra, hogy mi lesz a téli szünettel, hiszen minden idők egyik leghosszabb téli szünete - 16 napos - lesz ebben az évben. Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársam már többször jelezte és kérte a kormányt, hogy biztosítsa a most következő téli szünetben is a szegény gyerekek étkeztetését, ami néhány milliárd forintból megoldható lenne, de úgy tűnik, hogy a tárca nem talált forrást erre a 16 napra.

Az is problémánk, hogy a javaslat a három év alatti, intézménybe nem járó gyerekekkel nem foglalkozik, pedig 83 százalékuk semmilyen intézmény-

be nem jár. Azt kérdeznénk államtitkár úrtól, hogy mi lesz a legkisebb rászoruló gyerekekkel.

A hétfégi étkeztetés megoldása egyáltalán nem szerepel a kormány javaslatában, pedig Balog Zoltán miniszter úr egy interjúban arra is megoldást ígért. Az előbbieken felsoroltak miatt több módosító javaslatot is tettünk, ahogy említettem, de a kormányparti képviselők ezeket sajnos nem fogadták el.

Egy másik módosító javaslatunkban azt jeleztük, hogy a gyermekétkeztetés biztosításának szükségességét a munkahelyi bölcsőde és a családi bölcsőde esetén is nevesítse a gyermekvédelmi törvény. Államtitkár asszony a bizottsági ülésen azt mondta, hogy ez természetesen kötelező, de ezeknél a formáknál nem intézményi jellegű az ellátás, ezért nem értenek egyet a javaslatunkkal. Mi továbbra sem értjük, hogy miként lesz kötelező a gyermekek étkeztetésének megoldása, ha a törvényben nem fog szerepelni az ellátások között ez a két említett szolgáltatásforma.

Az eredeti javaslat szerint az önkormányzatok 2019-ig kapnak haladékokat arra, hogy megfelelő napközbeni ellátást biztosítsanak az ott élő kisgyermek számára. Mi úgy véljük, hogy mihamarabb biztosítani kellene a megfelelő ellátást annak a több tízezer kisgyermeknek, akik számára ez az intézkedés lehetőséget adhat, ezért ezt egy évvel korábbra hoznánk. Ez megkönnyítené a családok életét és segítené a szülők munkába állását is. Továbbra is felvetjük, hogy akár szankcióval sújtsa a törvény azokat az önkormányzatokat, amelyek nem tesznek eleget a kötelezettségüknek. Ha legalább öt gyermek esetén igénylik a szülők az ellátást, vagy legalább 40-nél több három éven aluli gyermek él a településen, akkor valamilyen formában biztosítani kelljen a napközbeni ellátást.

Fontos témakör a családi pótlék felajánlásának lehetősége. Ez a javaslat benyújtásakor nem kapott nagy figyelmet, de később Novák Katalin államtitkár asszony egy sajtótájékoztatón felhívta rá a figyelmet. Ez is ennek a törvénynek a része. Lényege: lehetővé teszik, hogy a szülő lemondjon a családi pótlék vagy annak egy része folyósításáról úgy, hogy eközben a szülő családi kedvezményre való jogosultsága nem szűnik meg. Ugyanakkor Fűrész Tünde helyettes államtitkár asszony szerint a családi pótlékról való lemondást alapvetően egy társadalmi szolidaritást erősítő intézkedésnek gondolják. Megmondom őszintén, én ezt egy kicsit cinikusnak tartottam, mert véleményem szerint nem a jómódú embereknek kéne ilyen formában szolidárisnak lenni, mert ugyanazzal a kézzel, amellyikkel tesz egy gesztust a kormány ebben a törvényben, egy másikkal pedig éppen opponálja ezt. Úgy adja ezt a szolidaritási lehetőséget, hogy közben meg a jó adókedvezményt meghagyja a jómódú embereknek.

Szeretném elmondani, hogy az MSZP a törvényjavaslatnak ezzel a kitételével nem ért egyet. Én azt gondolom, hogy a családi pótlék minden gyereknek jár, az ellátásról való lemondás lehetősége, illetve az arra való felhívás tovább rombolja az univerzalizációt

elvét, amit a kormány sajnos már azzal megkezdett, hogy megvonhatóvá tette az ellátást. Én ezzel sem értettem egyet, de ez most nem tartozik ide. Félő, hogy a kormány következő lépése a jövedelmi rászorultság alkalmazása lesz, amivel segélyszerűvé tenné a támogatást, annak minden hátrányával együtt. Úgy véljük, hogy minden gyermek nevelése és támogatása egyaránt fontos, ezt fejezi ki az, hogy az állam minden gyerek után folyósítja a családi pótlékot.

Szintén a családi pótlékot érinti az a rendelkezés, amely szerint rendszerszerűvé tennék, hogy a szeptemberben esedékes családi támogatásokat már augusztus végén megkapják a családok. Mi úgy véljük, nem arra van szükség, hogy a családok előbb kapják meg a szeptemberi ellátást, hiszen akkor a tanév első hónapjában nem kapnak majd támogatást, hanem arra lenne szükség, hogy legyen egy pluszjuttatás az iskolakezdés idején, ezért egy módosító javaslatban azt kezdeményeztük, hogy szeptemberben dupla összegű ellátást kapjanak a családok. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Vágó Sebestyén képviselő úrnak adom meg a szót.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A felszólalásom elején elnézést szeretnék kérni, hogy ha néha megakadok beszéd közben, de torokgyulladásban szenvedek, és kicsit nehezemre esik a beszéd. De igyekszem összeszedett lenni és érthetően beszélni.

Ezzel a törvénnyel a módosítások részletezése előtt az a nagy probléma, hogy megint egy salátatörvény fekszik előttünk. Már az előző ülészakában a szociális törvények módosításánál elmondtam, amikor már elkezdték a gyermekjóléti szolgálatok átalakítását jogszabályi szinten, hogy ez egy olyan nagy téma, és az ágazaton belül egy akkora külön ágazat, ami méltányosságból megérdemelt volna annyit, hogy egy külön törvényjavaslatban tárgyaljuk.

(23.20)

És nem méltányossági, hanem praktikus szempontból is megérdemelt volna azt, hogy külön tárgyaljuk, nagyobb lehetőséget biztosítva a problémák kitérítésére, illetve a módosító indítványok technikai elhelyezésére. Illetve az ellenzék számára lehetőséget biztosított volna arra, hogy nemtetszését fejezze ki ezzel a módosítással kapcsolatban. Megint ezzel az álságos kormánytrükkkel találkozunk, hogy olyan intézkedésekbe van beágyazva egy, a szakma által egyébként annyira nem kívánt módosítás, amire nem lehet nemet mondani, a gyermekétkeztetés kibővítésére, illetve a bölcsődei dolgozóknak pedagógus-életpályamodell biztosítására, ha pedagógus végzettséggel rendelkeznek. Ezt nagyon méltánytalanok és igazságtalannak tartom.

Persze, az általános vitában megkaptam azt, hogy a szakma elégedett ezzel a módosítással és elégedett a tervezettel. Államtitkár úr roadshow-jában ismertette a szakma képviselőivel a módosítás lényegét, és, bocsánat a kifejezésért, felállva tapsoltak. Én is dolgoztam a szociális ellátórendszerben, és nagyon jól tudom, tudva azt, hogy milyen egzisztenciális helyzetben vannak ma a szociális szférában dolgozók, nehezen elképzelhető az, hogy őszintén és konstruktívan tudnak hozzáállni egy ilyen előadás-hoz, és aztán őszintén meg merik fogalmazni kritikáikat. Ezt sajnos a tapasztalat mondatja velem, nagyon sok esetben ezt tapasztaltam.

Rátérve módosító indítványainkra, amit már a kisebbségi vélemény elmondásánál is említettem, ez az érthetlenség, hogy miért változnak meg a szempontok akkor, ha a gyerek átlépi a 6 éves kort. Miért nem számítanak azok a kritériumok a gyermekékeztetéssel kapcsolatos kedvezményeknél, amik 6 éves kor alatt megvoltak? Mi a módosító indítványunkban ezt szerettük volna kiterjeszteni középiskolás és általános iskolás gyermekek számára is, ami a nagycsaládos és az egy főre jutó jövedelmet jelenti a családban.

A másik kérdés a szolgáltatói nyilvántartásokba bejegyzett adatok módosulása. Érthetetlen számunkra az, hogy a régi gyakorlatban tapasztalható kivétel miért nem maradt meg. Ez pedig az, hogy ha fenntartóváltás következik be, akkor miért kell újra ezen az eljáráson átmenni. Persze, nagyon jól tudom én azt, hogy mi van ennek a hátterében. Most változik az egyházi normatívával kapcsolatos szabályozás, és nagyon jól tudjuk azt, hogy az ezzel kapcsolatos problémákat szeretné a kormány kiküszöbölni. De úgy gondoljuk, hogy ennek nem ez lenne a járható útja. Ezt a lehetőséget valamilyen formában meg kellene tartani.

A másik, egyébként ugyanezt a témakört a TAB módosító indítványában vizontláttam, lehet, hogy én termékenyítettem meg a kormány gondolatait, hogy itt valamit változtatni kell. Persze én nem ilyen változtatást szerettem volna, ez nem más, mint az európai uniós és egyéb pályázatok kérdése szintén a befogadással kapcsolatban, hogy csak a miniszter által közzétett közleményben meghatározott pályázatokra lehet úgy pályázni, hogy garantáltan folytathassák azt a tevékenységet. Hogy miért termékenyítettem meg a kormányt? A módosítóban ez is szerepel, persze, nem úgy, ahogy szerettem volna, nem került ki belőle a miniszter, hanem a miniszter fogalmát konkretizálja, ami egyébként jogtechnikai szempontból érthető és világos, de magát a problémát nem oldja meg.

A bizottsági vitában is elmondtam, ezt nem volt időm a kisebbségi vélemény során kifejteni, hogy ezzel az a nagy probléma, hogy ez a törvény, amikor hatályba lép, lehetőséget biztosít arra, hogy ha egy szolgáltató nem megfelelő kapacitással működik vagy egyáltalán nem működik, akkor egy tollvonással megszüntethető legyen. Miért nem adjuk meg a lehetőséget arra, hogy pályázzanak, annak reményében,

hogy ezt folytathatják? Tulajdonképpen levizsgáznak, amikor lejár a pályázati időszak, és ha normális kapacitással működnek, és megfelelő létszámú ellátótról tudnak gondoskodni, most teljesen mindegy, hogy milyen szolgáltatásról van szó, de megfelelő számú kliensről tudnak gondoskodni, akkor miért ne folytathatnák, ha nem olyan pályázat során került be, amit az illetékes miniszter rendeletben meghirdetett?

Kizárjuk annak a lehetőségét, hogy még több uniós pénz folyjon be az országba és azt hasznosan költjük el. Ugyanis nagyon sok pályázót ez visszatart. Még ha talál is egy jó pályázatot, azt gondolja, hogy egy ilyen nagy projektbe, egy ilyen nagy vállalkozásba nem érdemes úgy belevágni, hogy bizonytalan, hogy a pályázati idő lejárta után tudom-e ezt folytatni vagy nem. Úgy gondolom, az élet majd eldönti, illetve az adott térség körülménye eldönti, hogy életképes-e ez a szolgáltatás vagy nem. Ne bízzuk ezt, úgy gondolom, a miniszterre, mert nincs jóstehetséggel megáldva. Esetleg ő is statisztikák alapján dolgozik, de nem nyújt megfelelő garanciát arra, hogy területi különbségekre akár választ adjon egy ilyen közlönyben, vagy akár más egyéb szempontból, ami kiesne a rendszerből, ott esetleg egy jól hasznosuló és ténylegesen szükséges szolgáltatás jöjjön létre. Úgy gondolom, ezt fölösleges megkockáztatnunk ezzel az intézkedéssel.

A másik téma, módosító indítványunk, amiről szeretnék beszélni, a munkahelyi bölcsődék kérdése. Bár a bizottsági vitában azt a választ kaptam, hogy a törvény ezt rendezi, nem gondolom úgy, hogy a törvény ezt rendezi. Itt arról van szó, hogy a munkahelyi bölcsődék létrehozásában lehetőséget kellene adni a vállalatoknak, cégeknek, gyáraknak, illetve a munkáltatóknak arra, hogy ezeket a bölcsődéket ne csak a megszokott munkarendben, vagyis az általában reggel 5-6 órától délután 4-5 óráig tartó időszakban működtethessék, hanem a munkáltató munkarendjéhez igazodva akár 3 műszakos munkarendben biztosítsanak tulajdonképpen gyermekfelügyeletet a dolgozók számára. Egyébként véleményem szerint ezt ki kéne terjeszteni nagyobb korosztályra is. Én Komárom-esztergom megyében élek, iparilag fejlett megyéről beszélhetünk, ipari parkok jöttek létre, és nagyon jól tudom azt, hogy nagyon sok esetben egyedülálló szülők vagy akár szülőpár is az ország másik feléről költözik oda, hogy munkalehetősége legyen. És mivel elszakadtak a családi környezetükből, nincsenek ott a hozzátartozóik, így a gyermekfelügyeletet nem tudják megoldani. Valamiféle lehetőséget, valamiféle kis szakmaszálalt kellene nyújtani ezeknek a vállalatoknak, mert bár nem szimpatizálok túlságosan a multinacionális cégekkel, amelyek itt Magyarországon vannak, de azt elismerhetjük, hogy tradícióik következtében, a gyarmatosítandó országokban a CSA tevékenységben élen járnak. Adjuk meg a lehetőséget számukra, hogy a gyermekfelügyeletben is kiteljesíthessék ezt a CSA tevékenységbeli vágyukat. Úgy gondolom, hogy ha bárhol máshol jogszabályban elrejtve ez szerepel, és

úgy gondolom, ennek kiemelten itt szerepelnie kell, s a későbbiekben a kormánynak el kellene gondolkodnia azon, hogy ezt a rendszert kiterjessze a magasabb korosztályok számára is. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a Révész Máriusz képviselő úrnak.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak nagyon röviden szeretnék hozzászólni ehhez a törvényjavaslatához még egyszer. Egy rendkívül pozitív törvényjavaslat fekszik előttünk, szinte minden eleme egyébként pozitív és egyet lehet érteni vele. Mind a bizottsági üléseken, mind most, ha megfigyeljük, igazán nem a benyújtott törvényjavaslatról folyik a vita, hanem mindig lehet nagyobbat mondani, mint amit a kormány tesz. Ha azt javasoljuk, hogy 28 milliárdról, mondjuk, 61, jövőre 72 milliárdra növekszik a gyermekétkeztetés támogatása, akkor az ellenzék szót kér, és azt mondja, hogy miért nem lett még nagyobb. Ha a bölcsődei nevelés területén, a kisgyermek napközbeni ellátása területén előre megyünk, akkor be lehet persze adni egy módosító indítványt, hogy miért nem hozzuk egy évvel hamarabbra ezt a módosítást.

Azt hiszem, hogy nem árulok el túl nagy titkot, amikor azt feltételezem, hogy a holnapi napon a benyújtott törvényjavaslatot szinte az egész parlament egységesen meg fogja szavazni, hiszen egy olyan törvényjavaslatot készítettek elő államtitkár úr, illetve a minisztérium, ami mindenki számára pozitív. Mondhatom azt, hogy idén nyáron, amikor rekordot döntöttünk, 140 ezer gyerek étkezett ingyen. Pályázni kellett hozzá az önkormányzatoknak. A következő évben az szerepel, hogy nem kell pályázni, és gyakorlatilag 208 ezer gyerek eszik ingyen vagy ehhez ingyenesen, egyébként nemcsak nyáron, a nyári szünetben, hanem a téli szünetben, a tavaszi szünetben, az őszi szünetben is. Előrelépés? Előrelépés. Egyébként épp az ellenzék egy része kérte rendkívül hangosan, hogy ne csak a nyári szünetben és ne pályázati úton történjen meg mindez.

(23.30)

Korózs képviselő úr azt is mondta, hogy a 3 év alatti gyerekekkel nem foglalkozik ez a törvényjavaslat. Szerintem ez a törvényjavaslat az elmúlt időszakban a legnagyobb áttörést fogja okozni egyébként a kisgyermek napközbeni ellátásánál, hiszen most is vagy 30 százalékkal növekedett a kormányzati időszakunkban a bölcsődei férőhelyek száma, de mivel bevezetjük ezeket az új ellátási formákat, ez még sokkal nagyobb mértékben fog növekedni az elkövetkező időszakban, és tényleg elérhetjük, hogy kisgyermek nem fognak ellátás nélkül maradni. Valóban nagyon fontos, hogy azok a családtagok, akik vissza akarnak menni egyébként a munka világába dolgozni, ennek a törvényjavaslatnak köszön-

hetően az elkövetkező időszakban, amikor ez hatályba lép, ezt könnyebben meg fogják tudni tenni.

Korózs Lajos elmondta azt, hogy téli szünetben most is gondok lehetnek. Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy az önkormányzati törvény most is előírja, hogy veszélyhelyzetben az önkormányzatnak lépnie kell. Abban az esetben, ha éhező család és nagyon nagy gond van, akkor az önkormányzati feladat teljesen egyértelmű, ezt a családot az önkormányzatnak segítenie kell, kezelnie kell. Azt csak zárójelben jegyzem meg, hogy már most is számos olyan önkormányzat van, aki a téli szünetben vagy az eddigi szünetekben is biztosította egyébként az étkezést a rászoruló gyerekeknek. Úgyhogy én azt gondolom, hogy mondhatjuk a pozitív elemeit a törvényjavaslatnak, tehát a bölcsődei dolgozók esetében ez szintén egy rendkívül jelentős előrelépés lesz, úgyhogy én tényleg azt gondolom, hogy ezt a törvényjavaslatot mindenki jó lelkiismerettel meg tudja szavazni. A 90 százaléka a vitának nem erről a törvényjavaslatról szólt, hanem azokról a kiegészítő módosító indítványokról, amelyeket a kormány most anyagi hiányában vagy fontossági sorrendet másképp állítva fel nem támogatott.

Még egyetlen észrevételt hadd tegyek jobbikos képviselőtársamnak. Bizonyos mértékben teljesen egyetértek vele, hogy a jövőben egyébként kell tovább menni 6 éves kor felett is, és általános iskolásokra és esetleg középiskolásokra is a gyermekétkeztést ki kell terjeszteni. De hadd mondjam el, az óvodánál eljutottunk oda, hogy a gyerekek 90 százaléka egyébként ingyenesen eszik. Itt már messze nem a rászorultságról beszélünk. Itt arról van szó, hogy a gyerekek 90 százaléka ingyenesen kap étkezést. Természetesen most lehet azt mondani, hogy jó lenne, ha ez így lenne az általános iskolánál is, de most azt a célt tűztük ki magunknak, hogy a szünetekben lépünk előre, és az azt követő időszakban pedig meg kell nézni, hogy milyen lehetőségeink vannak, és az azt követő időszakban kell további lépéseket tenni egyébként az általános iskolás korosztálynál is. De azt szeretném aláhúzni és kiemelni, hogy minden rászoruló gyermek egyébként az általános iskolában most is ingyen eszik. Arról van szó, hogy ezt nem tudjuk most 90 százalékra emelni. Így is - még egyszer mondom - 28-ról 72 milliárd forintra emelkedett az étkezési támogatás költsége. Ha ezt 90 százalékra kiterjesztenénk, akkor ez még egy igen jelentős költségvetés-növekedést igényelne. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót 36 másodperc erejéig Gúr Nándor jegyző úrnak. *(Derűtség.)*

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, bele fogok félni. *(Derűtség.)* Két egyszerű mondat: arra szeretném a magunk és mindegyikünk figyelmét felhívni, hogy nem fogalmak elgyengítésével vagy a fogalmak nem jó értelmű megváltoztatásával kell hátrányos helyzetet kezelni.

A másik pedig az, amiről Korózs képviselőtársam is szólt. Amikor ebben a törvénytervezetben az van, hogy a tízezer főnél kisebb lakónépességű településeknél majd 2019-től kell betartani az eljárási rendeket vagy kell megfelelni az elvárásoknak, akkor azt mondom, hogy 96 százalékában az önkormányzatoknál nem kell megfelelni semminek. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom. Megadom a szót Czibere Károly államtitkár úrnak.

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót. Szeretném megköszönni a múltkori és a mostani vitában is az elhangzott észrevételeket és javaslatokat. Ezeket igyekszem nagyon röviden összefoglalni, válaszolni, bár Révész Máriusz képviselő úr megkönnyítette a dolgot, hiszen számos elemére közvetlenül válaszolt, és meg is válaszolta.

A gyermekétkeztetés kapcsán én is azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos előrelépés. Itt szó nincs arról, hogy 3 éves kor alatt csak az intézményi ellátottak fognak ebben részesülni. Fontos, hogy a 2h-s, 3h-s - halmazottan hátrányosak - gyermekek azok, akik ebben részesülnek, tekintet nélkül arra, hogy óvodai vagy bölcsődei jogviszonnyal rendelkeznek. Korózs képviselő úrnak mondanám, hogy nemcsak az óvodások és a bölcsisiek fognak részesedni - három év alatt a bölcsisiek -, hanem azok is részesednek a szünideiből, akik nem bölcsisiek. Egy fontos dolog ezt tudni. Azok, akik bölcsisiek, tehát jogviszonnyal rendelkező 2h-s, 3h-s gyermekek, ők 190 ezren vannak körülbelül, de miután itt nemcsak róluk van szó, így jön ki a 208 ezres szám. A matek is stimmel, hiszen többször átszámoltuk a Nemzetgazdasági Minisztérium munkatársaival, hogy ez a 4 és félmilliárd elegendő lesz.

Két munkanap nem azért volt a tervezetben, merthogy annyi napig kell biztosítani, hanem azért, hogy legalább annyi nap legyen biztosítva. De miután többen jelezték, hogy félreérthető, ez kikerült. A téli szünetben jelenleg is van lehetőség biztosítani az önkormányzatoknak ilyen típusú segítséget a szociális étkeztetésen keresztül, a szociális törvény 7. és 62. §-a erre biztosít lehetőséget.

A másik kérdés: Vágó Sebestyén képviselő úr vetette fel a kapacitásszabályozást. Nem az egyháziügyi törvény módosítása indokolja ezt, hanem az, hogy vannak olyan átadások fenntartók között, amelyek nemkívánatosak, egész egyszerűen olyan fenntartóknak kívánnak átadni, akik szakmailag nem jók vagy problémásak. Ezeket szeretnénk megakadályozni. A tervek szerint ez a rendkívül szigorú kapacitásszabályozási eszköz átmeneti időszakra szólna. Szeretnénk kiszűrni valóban azokat, akik nem oda valók, mert hiteltelenítik az egész szolgáltatási rendszert. Ezzel kapcsolatban szeretnénk a kapacitássza-

bályozás rendszerét szigorítani. Amit említett képviselő úr, az európai uniós pályázatokhoz való kötés is ezt a célt szolgálja. Tehát ne utólag, hanem előre legyen a fenntartó tudatában annak, hogy be lesz-e fogadva vagy nem, és ennek tudatában pályázzon.

Révész Máriusz képviselő úr elmondta, hogy az általános iskolára való kiterjesztése a gyermekétkeztetésnek a következő lépés, ezt vizsgáljuk a következőben.

Hogy a családi pótlék segély jellegű, vagy hogy erre törekedne a kormány, azt gondolom, nem is érdemes cáfolni, hiszen éppen ez a kormány volt '98-ban, amely a családi pótlék segély jellegét megszüntette, és visszaállította az univerzalitását. Azt gondolom, ez nevelés felvetés.

Vágó Sebestyén képviselő úrnak a GyeJó roadshow-val kapcsolatban: nem én roadshow-ztam szeptemberben, hanem a szakemberek készítettek egy roadshow-t. Én ezen nem vettem részt. Maga a szakma szervezte meg ezt a több állomásból álló vidéki turnét, ahol szakembereket tájékoztatnak arról, hogy mi a szakmai tartalma a január 1-jétől induló gyermekjóléti reformnak. Ezekon tapasztaltuk meg, hogy a szakma támogatta ezt az alapvető irányt, azt hogy ebbe az irányba kell elindulni, mert így kapnak többletfigyelmet, többleteszközt a munkatársak, a családgondozók. Így csökken le az eset-számuk 25-re, így fognak kijárni havonta háromszor a hátrányos helyzetű, veszélyeztetett gyermekekhez, így kapnak több figyelmet ezek a hátrányos helyzetű családok. Így nem lesznek töredék státusok, hanem valóban a szakmai létszámot is így tudjuk megemlíteni. Így lesz elkülönítve a hatósági munka és a családgondozás, a támogató, segítő funkció. Azt gondoljuk, hogy ezek olyan változtatások, amelyeket régóta követel már a szakma. Fontos, hogy valóban érdemi segítséget kapjanak a hátrányos helyzetű családok ezen a reformon keresztül. Való igaz, hogy januártól magában a szakmában, a szakterületen, a praxisban az fogja eldönteni, hogy a jelzőrendszer működik-e, az együttműködés megtörténik-e a gyermekvédelem és a gyermekjólét szereplői között. Például holnap is egy nagy képzés lesz az NRSZH-ban, ahol a 198 járási központ vezetője lesz itt. Ezt fogjuk elmondani, hogy hogyan kell együttműködni.

(23.40)

A protokollok készen vannak, itt vannak az asztalomon, el fogjuk mondani, hogy pontosan mikor mit kell csinálni annak érdekében, hogy ha befut a jelzés, akkor a gyermekek érdemi segítséget kapjanak.

Visszatérve a gyermekétkeztetésre, én is azzal zárom, hogy nagyon fontos javaslat, jelentős előrelépés az, hogy a szünidőben nem pályázati, önkormányzatoknak kitett módon tudjuk fejleszteni a gyermekétkeztetést, hanem kötelező önkormányzati feladat lesz. Azt gondolom, hogy végül szeretnénk megköszönni mindazok munkáját, akik részt vettek a

javaslatok elkészítésében, a törvényjavaslat előkészítésében.

Köszönöm önöknek is a parlamenti munkát, és kérek mindenkit, hogy tisztelje meg a családokért, a gyermekekért folytatott kormányzati politikai munkát azzal, hogy támogatja a kezdeményezésünket, és megszavazza a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi napon kerül sor.

Soron következik az **egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/7404. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Pesti Imrének, a bizottság előadójának.

DR. PESTI IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. december 3-i ülésén megtárgyalta az egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló T/7404. számú törvényjavaslatot.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a Népjelölti bizottság 15 pontos módosító indítványát, illetve a Törvényalkotási bizottság 1. hivatkozási számú kormánypárti és 11 pontos terjedelmű saját módosító javaslatát is. Az utóbbi módosító javaslat 20 igen szavazattal, 6 nem ellenében támogatást kapott a bizottságtól. Továbbá a bizottság a Házsabály 46. §-a alapján 22 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el. Az összegző módosító javaslat kodifikációs pontosításokat és nyelvhelyességi módosításokat tartalmazott, valamint a 10. pontnál a javaslat a jogszabályi inkoherencia feloldására irányult.

Ennek a törvényjavaslatnak egyik része az elektronikus cigaretta szabályozásáról szól. Amint azt már a bizottsági ülésen említettem, az elektronikus cigarettával összefüggésben jelenleg számtalan ellenőrizetlen helyről, bizonytalan mennyiségű és minőségű elektronikus cigaretta kerül a piacra, a feketekezeskedelemben. Úgy gondolom, hogy ebben a kérdésben felelősséget kell vállalnunk, és valamilyen szabályozást be kell vezetni, fel kell számolnunk az egészségre ártalmas kaotikus állapotot, feketekezeskedelmet.

Kiemelném még a méltányossági gyógyszerrel összefüggésben: a Jobbik képviselőcsoportja által megjegyzett, az általános vitában elhangzott kritikákat figyelembe véve, sikerült közös álláspontra jutni, amely szintén eredményként értékelhető.

Tisztelt Képviselőtársak! Kérdéses, hogy az e-cigarettának van-e szerepe, van-e haszna a dohányzás-

ról történő leszoktatásban. Néhány hazai és számos külföldi tudományos vizsgálat ebben a kérdésben nem foglalt egyértelmű állást. A magam részéről aktív elenzője vagyok a dohányzásnak, de szakmai megfontolásból a piac rendezése és a feketekezeskedelem lehetőségeinek szűkítése mindenféleképpen egy áldatlan helyzetet számol fel, ezért a mostani szabályozást mindenféleképpen előrelépésnek tekintem.

Ezért tisztelettel kérem a parlamentet, hogy támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: A bizottságban megfogalmazott kisebbségi véleményt két felszólaló mondta volna el, de ők nincsenek itt, ezért ezt a részt átugorjuk.

Most megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e most hozzászólni. *(Jelzésre:)* Egyelőre nem.

A kijelölt Népjelölti bizottság ugyancsak nem állított előadót, így most a képviselői felszólalások következnek. Heringes Anita képviselő asszonyé a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Sajnálom, hogy ilyen késői órára került ennek a törvényjavaslatnak a vitája, mert azt gondolom, hogy miután több ponton is módosult az egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvény, ezért sokkal jobb lett volna egy olyan időpontban tárgyalni, ahol több képviselőtársunk is itt tud lenni, hiszen ez egy olyan terület, ami mindenkit érint. De biztos sürgős és fontos közfeladatot látnak el így éjjel tájékan, az egészségügyi törvény módosítása biztos számukra nem olyan fontos.

Amit elmondtunk, és amire megnyugtató szavakat sajnós azóta sem kaptunk, hogy a méltányosságból támogatható gyógyszerekkel a továbbiakban mi lesz, és hogy az új szabályozás bevezetése, az egyedi méltányosságra fordított kiadások meghatározott kerete, ahogy csökken, azzal egyébként most önk szerint a gyógyulás esélye nő vagy csökken, mert mi azt látjuk, hogy ha tényleg csak olyan gyógyszerekre lehet adni majd az egyedi méltányosságot, amit magyar embereken már kipróbáltak, akkor valószínűleg ez nem segíti az emberek gyógyulását ezen a területen. Miért is nem fogadjuk el, ha egyébként az Európai Unión belül a többi országban már más nemzetiségű embereken kipróbálták? Valószínűleg azt gondoljuk, hogy a magyar lakosságon is ugyanolyan hatásosak lennének ezek az új gyógyszerek, és lehetőségük lenne arra, hogy olyan gyógyszereket próbálhassanak ki, amelyek újak és újonnan lettek kifejlesztve.

Az elektromos cigaretta problematikáját a sajtó is és mi is számos esetben körbejártuk. Nagyon sajnálom, hogy a Népjelölti bizottságon nem támogatták a Fidesz-KDNP-s képviselőtársaink azt, hogy a szakma, a szakemberek megszólalhassanak a bizottsági ülésen és elmondhassák véleményüket. Többször meghallgathattuk, hogy társadalmi egyeztetés volt, mégis azon szakemberek, akik most már több évtizede, legalábbis egy évtizede már biztosan foglalkoznak az elektromos cigarettával, ők azok, akiket

nem kérdeztek meg és nem szólalhattak meg ebben a kérdésben.

Arról beszélünk, hogy mostantól az e-cigaretta csak és kizárólag a trafikokban lehet majd megvásárolni, így legalább egyébként lesz termék a trafikokban, mert akik dohányoznak, azon barátaim jelezték, hogy jelen pillanatban, ha bemennek, nem találnak ott majdnem semmilyen árut.

Az a baj, hogy több emberben az a kérdés merült fel, és ezért is sajnálom, hogy csak egészségügyi államtitkár ül itt, hogy ez nem az egészségről szól. És pont ezért, nem is önnek kéne megvédeni ezt az egész elektronikus cigi kérdést, hanem azoknak, akik a trafikmutyit kitalálták, mert az emberek nagy részében az fogalmazódik meg, hogy nem az egészségről szól ez a dolog, hanem gazdasági kérdést csinálnak belőle, hogy a trafiktulajdonosoknak még több bevételük lehessen majd ebből a tételből is.

Sajnos azt is látjuk, hogy azon embereket, akik leszokni kívánnak jelen pillanatban erről a dohányzásról ezen eszköz segítségével, majd beküldik a dohányzásra kijelölt helyre, ahol passzív dohányosként szívhatják majd a füstöt, és majd ez biztos segíti őket a leszokásban.

Ugye, azt is meghallgathattuk többször, hogy ez nem segít a leszokásban. A mai nap estéjén, délutánján volt egy kisebb megmozdulás a Parlament mellett, ahol megpróbálták azon emberek, akik már leszoktak a dohányzásról, felhívni képviselőtársaink figyelmét arra, hogy igenis segít a leszokásban, hiszen nekik is sikerült. Több százan álltak itt kint, a Parlament mellett, és próbálták a hangjukat bejuttatni ide, a falak közé, hogy hallják meg képviselőtársaim, hogy nem megoldás, hogy a trafikmutyi II-ként egyébként mostantól csak trafikban vásárolhatnak olyan emberek, akik jelen pillanatban éppen a dohányzásról kívánnak leszokni, olyan eszközt, ami segít a dohányzásról való leszokásban, és az sem jó megoldás, hogy majd füstöt szívhatnak azon társaikkal együtt, akik egyébként még dohányoznak, azok fogják együtt szívni a füstöt azokkal, akik jelen pillanatban éppen le kívánnak szokni.

Egy-két adatot szeretnék már csak elmondani, ami kint elhangzott, és megígértem a kinti szakembereknek, hogy el fogom mondani: amíg ma Magyarországon az elektromos cigaretta ellehetetlenítése és visszaszorítása a cél, addig Angliában éppen azon dolgozik az egészségügy, hogy jövőre már receptre is kaphassanak elektromos cigaretta a leszokni kívánó dohányosok.

(23.50)

Ugye, egy szám, 28 ezer, amely a dohányzás áldozatainak éves statisztikáját jelenti. Ugye, elektromos cigaretta használatába még nem halt bele senki, legalábbis senki nem tud róla, hogy azért, mert nem nikotintartalmat, hanem csak párát szív egy ember, az nem okoz halált. Egyébként a dohányzásról meg tudjuk, hogy elég komoly halálozási rátája van. Tényleg a szakma kéri, és azok a szakemberek, akik több-

ször most már megpróbálták önöket elérni és elmondani a javaslataikat, hogy hallgassák meg őket, mielőtt döntenek. Amennyiben nem hallgatják meg őket, többen elmondták kint, Áder Jánoshoz fognak fordulni, alkotmányos kontrollt fognak kérni, és addig fognak menni, amíg az egészségüket, a saját egészségüket meg nem tudják védeni.

Kérem, államtitkár úr, ne vegye magára ezt a kérdést. Azt gondolom, hogy azoknak kéne itt ülni, akik kitalálták, hogy a trafikokba sokkal nagyobb pénzt kell rakni, és azon embereknek, akik trafiktulajdonosok, jobban ki kell tömni a zsebüket. Erről szól ez a javaslat sajnós. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először hadd kezdjem azzal, ami szerintem a jó ebben a szabályozásban, nevezetesen az az informatikai háttér, ami felé halad a kormányzat, szerintem ez mindenféleképpen dicséretes és hasznos, sőt támogatandó. Arra buzdítanánk a kormányt, hogy minél inkább fejlesszék ezt az irányt, hiszen ez konkrétan hatékonyságot növel és forrásokat is tud megspórolni.

Aztán azt kell hogy mondjam, hogy megfogadtam, hogy minden egyes ilyen hozzászólásomban elmondom, hogy ceterum censeo, az egészségügybe több pénzt kell tenni, és az is ceterum censeo, hogy új egészségügyi minisztérium kell, mert látszik, hogy ez a kérdés ahhoz képest, hogy amekkora társadalmi problémát jelent, ahhoz képest elveszik egy ilyen nagy minisztériumnak a rendkívül szerteágazó problémái között. Ezt azért merem mondani államtitkár úrnak, mert jómagam is dolgoztam olyan minisztériumban, ami nagyon sok területet ölelt föl, és pontosan tudom, hogy a legnagyobb jó szándék ellenére is nagyon nehéz érvényt szerezni bizonyos ágazati, jó értelemben vett ágazati lobbierdekeknek. Azért tartom fontosnak a több pénzt az egészségügybe, mert ez az ágazat az, és szerintem ezt az egészségpolitikuskok nálam sokkal jobban tudják, egyszerűen az az ágazat, amelyik sosem kerül kevesebbe, hiszen hála istennek, nő az átlagéletkor, egyre több idős ember van, folyamatosan megjelennek új eljárások, új gyógyszerek, új műszerek, amire Heringes Anita is utalt, hogy most ugye egy kis korlátozás is van ezeknek a gyógyszereknek a felhasználhatóságában, tehát egyszerűen nem lesz olyan, hogy kevesebbe kerül az egészségügy. Biztos lehet hatékonyabban, mindig lehet hatékonyabban elkölteni ezeket a forrásokat, de alapvetően pluszforrások nélkül sem önök, sem más kormány nem tudná ezt a kérdést megfelelő módon orvosolni. Ez hozzájárulna ahhoz is, hogy a legnagyobb rákfene, amit nap mint nap hall az ember, a várólisták kérdése. Nincs olyan fogadóórám, fórumom, ahol valahol ezt a kérdést nem hozzák szóba a betegek. Vannak erről statisztikák, néha

horrorisztikus időszakokat lehet hallani, hogy megnyit kell várni egy betegnek egyik vagy másik vizsgálatra vagy operációra, eközben meg, ha jól értettem a szabályozást, az OEP honlapján még link sem lesz, ami ezeket a várólistákat valamilyen formában összehasonlíthatóvá teszi, vagy valamilyen visszajelzést adna, márpedig szerintünk fontos, hogy a várólistákat mindenféleképpen csökkenteni lehessen. Hogy olyan egészségügy legyen Magyarországon, hogy mindenki a leghatékonyabban az ország minden szegletében ugyanazt a jó minőségű ellátást tudja megkapni, függetlenül attól, hogy milyen a családi háttér, függetlenül attól, hogy hova, milyen településre és az ország melyik szegletébe született. Éppen ezért én a magam részéről azt ajánlanám a kormánynak, tudom, hogy ez általában nem szokott nagy sikert aratni, vagy nem nagyon tartanak erre igényt, de mégiscsak azt mondanám, hogy az egészségügy egy olyan téma, amiben érdemes lenne sokpárti konszenzust kitalálni, mert a gondokat nem egy ciklus kreaálta, nem is tudja egy ciklus megoldani, ezért érdemes lenne valamilyen politikai, szakmai, társadalmi konszenzust találni, amit több cikluson keresztül tud az éppen aktuális kormányzat vinni, mert akkor tudjuk ezeket a problémákat hatékonyan kezelni. És akkor egészen biztosan jutunk előrébb. Köszönöm, elnök úr, a türelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Pesti Imre képviselő úrnak jelzem, hogy kétperces hozzászólásokra itt nincs lehetőség. Most megadom a szót Rig Lajos képviselő úrnak.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az nagyon érdekes, hogy egy ilyen salátatörvény keretén belül nagyon sok témába nem megyünk bele, kivéve az elektromos cigaretta. Ugye, innen fejtől bűzlik a hal, és salátatörvény keretében próbálnak átnyomni egy olyan törvényt, ami nem a nemdohányzók védelmét nem szolgálja, de a dohányosokét sem.

Azokkal a törvénymódosításokkal, illetve jogszabályokkal, amit ez a salátatörvény tartalmaz, nagyjából és a többségével egyet lehet érteni, hiszen előreviszi az egészségügyi rendszert, könnyíti magát a rendszert, de egy olyan törvényt próbáltak belecsempészni a nemdohányzók és a gyermekek védelmében, amit véleményem szerint ki kellett volna venni, és a Jobbiknak, illetve az ellenzéki képviselőknek a többsége is ezt szorgalmazta, és ezért adta be azokat a módosító javaslatokat, akár paragrafusonként vagy egyben is, hogy ez kikerüljön, és erről vitatkozzunk. Nagyon érdekes volt, amit képviselőtársnőm is mondott, hogy nem hallgatták meg azokat a civil szervezeteket és érdekképviseleteket, akik eljöttek a Népjeléti bizottság ülésére, és elmondhatták volna azokat a véleményeket. Hiszen ők már tíz éve, évtizedek óta benne dolgoznak ebben a rendszerben. Ők voltak azok, akik elkezdtek ezeket forgalmazni, betanítani azokat az embereket, akik ezzel a módszerrel szoktak le a dohányzásról, és ezt hang-

súlyozni kell, hogy igenis, attól függetlenül, hogy Magyarországon jelen pillanatban nincs olyan erős statisztikai mutató, ami azt mondhatná, hogy igenis ezzel le lehet szokni, de az ismerősi körökben és mindenki ismerősi körében van olyan, aki a dohányzásról úgy szokott le, hogy az elektromos cigarettát vagy ezt a dohányzást imitáló eszközt kezdte el használni.

A Népjeléti bizottság preambulumban van egy érdekes mondat, ami nagyon tanulságos szerintem a közeljövőben, és ezt az egy dolgot nem alkalmazták. Így hangzik: munkánkban kiemelt jelentőséget tulajdonítunk a civil és érdekképviseleti szervezetekkel való együttműködésre. Hát ez sajnos nem jött össze, hiszen a kormánypárti képviselők leszavazták azt a lehetőséget, hogy ezek a civil és érdekképviseleti csoportok felszólalhassanak, és elmondhassák a véleményüket. Ugyan elküldték a levelet a Népjeléti bizottság minden egyes tagjának, de ezek, úgy érzem, hogy süket fülekre találtak.

Én nem gondolom, hogy államtitkár úrnak valóban bele kellene mennie egy olyan harcba, egy olyan jó salátatörvény-módosításba belecsempészni egy olyan dolgot, ami nem támogatható sem erkölcsileg, sem szakmailag. Hiszen azzal egyetértünk, hogy nem egészséges, nem azt mondjuk, hogy egészséges maga az e-cigaretta, de azt mondjuk, hogy sokkal kevesebb a káros hatása, mint a dohánytermékeknek. Hiszen nem dohánytermék. Elhangoztak itt az általános vitában olyanok, hogy a nikotin ártalmas, és ha rácspeppen egy gyermek kezére, akkor milyen veszélyekkel járhat. Hát a sósav is rácspeppenhet, az is nagyon veszélyes. Ugyanúgy a mosogatószerek nagy része, ha lenyeli a gyermek, nagyon veszélyes. De ugyanolyan veszélyes az a szer is, amivel megpróbáljuk a dohányzásról leszoktatni az embert, ez a nikotintartalmú tapasz vagy rágógumi, és ha a gyermek összekeveri, az sokkal, de sokkal veszélyesebb, mert nem lehet ellenőrizni, hogy mekkora nikotintartalom jut be a szervezetébe.

És hogyha elvonatkoztatunk most csak az elektromos cigarettától, és a dohányzást imitáló eszközöket próbáljuk meg analizálni, elmondani róla azokat a tulajdonságokat, hogy ugye nincs benne nikotin, tehát nem lehet dohányterméknek venni. Itt elhangzott az is, hogy arra kényszerítjük azokat az embereket, akik leszoktak a dohányzásról, hogy ugyanott szívják ezt az elektromos cigarettát vagy dohányzást imitáló eszközt, ahol a dohányosok is dohányoznak. Tehát, ahogy itt előttem is elmondták, ez egy passzív dohányzásnak számít.

Ez a törvényjavaslat semmi másról nem szól, csak hogy azt a 4,5, közel 5 milliárd forint árbevételűt vigyük be azoknak a haveroknak, akik dohánykoncessziót kaptak. Én megértem azokat a képviselőket, akik támogatják ezt, hiszen a családtagjaik között nem egy olyan van, aki dohánykoncesszióval rendelkezik. De ha a gyermekek védelmére hivatkozunk vagy a nemdohányzók védelmére, azt meg lehet úgy oldani, hogy lefóliázzuk azokat az üzleteket, szaküzleteket, akik ezzel foglalkoznak, és maximum tényleg

csak kuplerájnak nézik ismét, ha jön egy osztrák vagy német vendég ide Magyarországra.

(24.00)

Többször elmondtam azt, hogy a szakboltokban olyan eladók dolgoznak, akik értenek ezekhez az eszközökhöz, meg tudják mutatni, hogy működik, el tudják mondani a mechanizmusát. Abban nem vagyok már biztos, hogy a dohányboltban lévő eladó is rendelkezik ilyen ismeretekkel. Sok esetben még a dohányterméket sem ismeri, tehát neki is öt perc kell, mire megtalál egy kért dohányárut.

Az, hogy ellenőrizhetetlen és a feketepiacot erősíti az, ha nem visszük be a dohányt, ez nem igaz, hiszen ők adóbefizetők, és az állami költségvetést erősítik azokkal az adózott forintjaikkal, amit az eladás után ők befizetnek. Úgy gondolom, akkor lesz ellenőrizhetetlen ez az egész folyamat, ha csak dohányboltban úzzuk ezt az elektromos cigarettát, illetve az imitáló eszközt, és külföldről szerzik be azokat a beazonosíthatatlan anyagokat, amelyeket majd ezután fognak ők szívni. Valószínű, olcsóbban meg fogják kapni, mert azt elmondtam itt az általános vitában is, hogy ez tényleg olyan, vicckategóriát súrol, mint amikor az alkoholistát tényleg beküldjük a kocsnába, hogy ott vegye meg a napi ásványvizét és ott is fogyassza el. Tehát ilyen szabályozás véleményem szerint nem lehet.

(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Úgy gondolom, és azért is adtuk be többször azokat a módosítókat, hogy ezt gondoljuk át még egyszer, ne menjünk bele olyan dologba, hogy így diszkrimináljuk azokat az embereket, akik ennek az eszköznek a segítségével leszoktak a dohányzásról, hogy oda kényszerítjük őket, ahol 3 vagy 4 éve is dohányoztak. Kérem államtitkár urat, hogy ezt gondolják végig, még egyszer gondolják át, rágják át, és ha lehetne, ezt még vegyék ki belőle. Még egyszer mondom, hogy nagyon jó magában ennek a salátatörvénynek a nagy része, 99 százaléka, ez az 1 százalék elfogadhatatlan véleményem szerint, illetve nem lehet egy lapon említeni az egészségügyi dolgozók béremelésével, a túlórapótlékok felengedésével... - illetve ezt a dohányzók védelmére hozott törvényt.

Tehát egy salátatörvénybe ez a kettő nem fér bele, az egyik egy pozitív, a másik egy teljesen negatív. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jó estét kívánok! *(Dr. Vas Imre: Reggelt!)* Addig, amíg nem alszunk, addig nincs reggel. Azzal folytatjuk a munkánkat, hogy megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki szólni. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom. Megkérdezem az

előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Öné a szó, parancsoljon!

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a szót. Először is szeretném tisztába tenni, hogy miről szól a szabályozás. Ez a jogszabály arról szól, hogy a nemdohányzókat szeretnénk védeni és nem a dohányzókat, ez két különböző kategória, azt gondolom, és a dolog elég egyszerű, hiszen arról szólna, hogy a hagyományos dohánytermékekkel kerül egy kategóriába minden olyan eszköz és patron, amellyel dohányzást lehet imitálni, attól függetlenül, hogy van-e benne nikotin vagy sem.

Azt gondolom, az is teljesen világos volt a részünkről, az a vélemény, hogy nem segíti a leszokást, legfeljebb átszoktat egy másik eszközre, hiszen a nikotinfüggőség ugyanúgy fennmarad az e-cigivel is, mint anélkül, és az is teljesen világos vélemény volt részünkről, hogy az a pára, amit egyébként a cigaretta kibocsát, ugyanúgy káros a körülöttük levőkre is, mint a cigaretta, az, hogy milyen mértékben és milyen eszközzel, ebben lehet vita. Úgyhogy azt gondolom, azzal, hogy a szabályozás mind a forgalmazásban, mind a fogyasztásban, mind a reklámozásban egy kategóriába teszi a hagyományos cigarettákkal, azt gondolom, hogy ez egy rendben levő történet. *(Rig Lajos: A dohányboltban?)*

Amennyiben hagyja, hogy ezt folytassam még, hadd térjek ki egy részre, és nagyon szépen köszönöm Mesterházy Attilának a hozzászólását, mert pont egy olyan témára világított rá, ami szerintem egy olyan tünet, amit szerintem mindenkinek érdemes jól végiggondolni, ugye, a várólistákról beszélgettünk. A várólista egy olyan tünet, amelyet az intézményrendszer a saját maga érdekei mentén alakított ki, és ezzel próbált magának forrásokat teremteni. Azt mutatta magáról, hogy van egy óriási várólistája az országnak, hogy több mint 77 ezer ember van ezen a várólistán. Akkor, amikor végre valakiben volt kellő bátorság és megpróbált ennek szabályozással, kontrollal utánamenni, akkor az derült ki, hogy ez nincs így. Kiderült róla, hogy egyből ez csak 44 ezer, és tulajdonképpen nagyon kevés forrással, körülbelül 3 milliárd forinttal sikerült letolni ezt a számot most 34 ezerre.

Ha most ezt be kéne helyezni egy dimenzióba, akkor azt javasolom, azt fontolják meg, hogy abban a műtéti körben, amelyben kötelezettsége van az intézményeknek, hogy tegyék fel mindenképpen várólistára azt a beteget, akit szeretnének megműteni, abban a műtéti körben éves szinten 180 ezer műtét történik. Azt gondolom, fontolják meg ennek fényében, hogy a 34 ezer sok-e vagy kevés Európában; az én véleményem az, hogy kevés.

Azért köszönöm a felszólalást egyébként, mert nyilván van teendő az egészségüggyel, de azt is láthatták, hogy az elmúlt években hiába emelkedett, habár szerény mértékben az egészségügyi büdzsé, az senkiben sem tudott kiváltani elégedettséget. Azt

gondolom, hogy rendcsinálás, szabályozás és kontroll nélkül bármennyi forrást teszünk be az egészségügybe, nem fogunk tudni kiváltani elégedettséget.

Végezetül hadd tegyem hozzá azt, hogy az egészségügyet a magyar dolgozók magyar bérének magyar járulékaiból kell fenntartani. Ebben a dimenzióban kell mindenképpen nekünk is gondolkodni, és én abban hiszek, hogy igen, kell hozzá pluszforrás, de csak úgy, hogyha a lakosság, a magyar emberek egészségügyi céljai mentén fogjuk ezeket elkölteni.

Úgyhogy szeretném megköszönni a vitát, szeretném megköszönni a hozzászólásokat, és arra szeretném kérni a tisztelt Házat, hogy fogadja el a jogszabálycsomagot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről - 2013. február - 2015. február - szülő beszámoló elfogadásáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. Az Igazságügyi bizottság által benyújtott H/7372. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, Vas Imre képviselő urat, kíván-e most szólalni. Jelzi, hogy nem.

Megkérdezem, a kormány részéről kíván-e valaki szólani. Még pontosabban csak államtitkár úr tud szólani, hogyha éppenséggel akar most. *(Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán: Majd a végén.)* Akar a végén, azt is lehet. Ebben az esetben Vas Imre képviselő úrnak adom meg a szót, aki ez esetben a *kijelölt Igazságügyi bizottság előadója*. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, az Igazságügyi bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság, 2015. december 8-án megtárgyalta a Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről, a 2013. február és 2015. február közötti időszakról szóló beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslatot, és megállapította, hogy a határozati javaslat megfelel a határozati Házsabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

Módosító javaslat a határozati javaslatához nem érkezett, és a bizottság sem nyújtott be módosító javaslatot, így a bizottság december 8-án a részletes vitát lezárta. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tájékoztatom önöket, hogy a vitához kapcsolódó Magyarországi nemzetiségek bizottságában megfogalmazódott véleményt két felszólaló ismerteti, összesen hatperces időkeretben. Elsőként megadom a szót Varga Szimeon szöszlő úrnak, a bolgár nemzetiségi szöszlőnek. Parancsoljon!

VARGA SZIMEON nemzetiségi szöszlő: Köszönöm, elnök úr. Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Позволете ми да ви поздравя от името на Малцинствената комисия в Унгария и от моето име.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága és a magam nevében tisztelettel köszöntsem önöket. Tájékoztatom önöket, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága 2015. november 10-én megtárgyalta, és 13 igen szavazattal egységes álláspontot alakított ki, és támogatja a B/6626. számú beszámoló elfogadását a Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről.

A kormány és a központi közigazgatás partnerként tekint a nemzetiségpolitikai kérdések megoldására, hiszen közvetlen parlamenti képviselője van már a 13 hazai nemzetiségnek, így részt tudunk vállalni az Országgyűlés munkájában, és a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által szerepet kaptunk a törvényalkotási folyamatokban is.

(0.10)

Az előttünk fekvő beszámoló részletesen és alaposan felölel minden fontos kérdést, beleértve a még megoldásra váró feladatokat is. A beszámolóval kapcsolatos vita során fontosnak tartottuk, hogy megosszuk pozitív és gyakorlati tapasztalatainkat, és felhívjuk a figyelmet arra, hogy vannak még megoldásra váró feladatok.

A nemzetiségpolitikai feladatokat, azok irányát és megvalósítási törekvéseit akkor tudjuk mi, nemzetiségek képviselni, ha továbbra is hatékonyan együtt tudunk dolgozni. Fontosnak tartom itt elmondani, hogy a Magyarországon élő 13 őshonos nemzetiség értéket teremt Magyarországon, és nem összekeverendő a mostani bevándorlókkal, ahogy ez néhány médiumban is megjelent.

A nemzetiségek képviselője a nemzetiséghez tartozó közösség megmaradásának alappillére. Zárójelben szeretném elmondani, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében a kormány beszámolójának részletes és tartalmas kidolgozásáért ezúton is köszönetet mondunk. A bizottság elfogadásra javasolja a B/6626. számú, a Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről szóló beszámolót. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, szöszlő úr. Most megadom a szót Ritter Imre szöszlő úrnak, a német nemzetiség szöszlőjének. Parancsoljon!

RITTER IMRE nemzetiségi szöszlő: Sehr geehrt Herr Vositzender, seh geehrtes Parlament! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy így a nap elején gyorsan tisztázzam: a bizottságunk rendelkezésére álló 6 percet nem azért osztottuk meg, hogy az előttem felszólaló bolgár szöszlő hoz-

zászólását követően kisebbségi, értsd, ellenvéleményt fejtek ki, ellenkezőleg, az általa elmondottakkal egyetérttek, azt megerősítem, és további nemzetiségi vonatkozásokkal szeretném kiegészíteni.

A Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről készült beszámolóból konkrét dolgokat nem akarok kiragadni, összességében és általánosságban szeretném kiemelni azt a lényeges változást, hogy míg a korábbi beszámolókkal kapcsolatos parlamenti hozzászólásaimat, hozzászólásainkat úgy kezdhettük, hogy Magyarországon élő nemzetiségeként gyakorlatilag teljesen érintetlenül, befolyásolt-ság nélkül úgy mondhatunk véleményt, hogy az teljesen elfogulatlan, hiszen ezen törvények előkészítésébe, elfogadásába, végrehajtásába, az abból összeállított beszámolóba a Magyarországon élő nemzetiségeknek vajmi kevés beleszólásuk volt, ez az első olyan beszámoló a parlamenti tevékenységünk során, amit nagyon jó érzés volt végigolvasni, hiszen szívet melengető volt az, hogy ugyan a kétéves időszaknak csak 6-7 hónapja nyúlik bele a parlamenti szószólói, Magyarországi nemzetiségek bizottságának időszakába, mégis a beszámoló szinte minden részéből ki lehetett érezni azokat a jelentős változásokat, amelyek a korábbiakhoz képest történtek. Ez érződött a támogatások nagyon sok területén, konkrét számokban, ez érződött a kulturális autonómia intézményrendszerének a kibővülésében és megerősödésében, ez érződött olyan fontos törvénymódosítások terén, mint a nemzetiségek jogairól szóló törvény, a választási törvény vagy éppen az államháztartási törvény.

Összességében éppen ezért szeretnék itt röviden köszönetet mondani egyrészt az előkészítésben részt vevő szaktárcáknak, az EMMI-nek, NGM-nek, Miniszterelnökségnek, elsősorban az ellenzéki frakcióknak, akik a leegyeztetett és megbeszélte módosításokat a parlamenti eljárások során nem lícitáltak rá, nem támadták meg, kivették, ha úgy tetszik, a napi politikai vitákból; a kormánypárti frakcióknak és a kormánynak, akikkel a szükséges időben a konkrét döntéseket, számszerű döntéseket meg tudták hozni olyan szinten, amellyel a Magyarországon élő nemzetiségek egyetértettek és pozitívnak tekintették.

Úgy érzem, hogy az egész magyar politika ezzel a két évvel elindult egy nemcsak számunkra kedvező úton, hiszen ezeknek a változásoknak nemcsak a Magyarországon élő nemzetiségek, de azt gondolom, egész Magyarország és a határon túli magyarság is haszonélvezője lesz. Ugyanakkor természetesen rengeteg feladat benne van ebben a 155 oldalas beszámolóban. Ebből egyet emelnék ki, ezt is a köszönet hangján. Ennek a mellékletét, hiszen ebben a kormány tette le az asztalra azt, hogy csak a két év során *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* 80 darab törvény, 120 darab kormányrendelet és miniszteri rendelet tartozik úgymond a nemzetiségügyhöz kapcsolódó jogszabályok listájára, míg a jelenlegi országgyűlési törvény és a határozati házsabályok mindössze két törvényt és három rendeletet sorolnak ide. Ez jó alap lesz ahhoz,

hogy jövő évben ennek a módosításával kezdjük a munkánkat. Danke für Ihre Aufmerksamkeit. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. Kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként megadom a szót Teleki László képviselő úrnak, MSZP, tessék!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy egyet lehet érteni Ritter Imre szószóló úrral nagyon sok mindenben, mert valóban vannak pozitív lépések ebben az előterjesztésben, viszont a Magyar Szocialista Párt, illetve jómagam is nagyon sok olyan észrevételt fel kell hogy soroljak, amellyel nem értek egyet.

Például a választójogi törvény nem volt szinkronba hozva a népszámlálási adatokkal, amelyet már jeleztem régebben is. Nagyon furcsa, hogy a népszámlálási adatokhoz, amit két évvel előtte kérdeztek meg, arra alkották a törvényt. Azt gondolom, semmiképpen nem lehet egy ilyen dolgot jó szívvel fogadni, ezért tehát a választójogi törvény nincs szinkronban a népszámlálási adatokkal.

Ebből kifolyólag azt gondolom, hogy két dolgot még lehetne mondani ehhez. Mégpedig azt, hogy valóban látszik az a forrás, amely emelkedést jelentett, viszont nem látjuk annak a részét, amely a területi önkormányzatok pénzköltésének lehetőségét, működési költségvetését biztosította volna, és nem láttuk azt sem, hogy a helyi önkormányzatok működési költségvetése változott volna.

Azt látjuk, hogy az országos önkormányzat, és ebben az esetben elsősorban az Országos Roma Önkormányzatra gondolok, ott látható, hogy pénzforrások növekedése volt, viszont itt is szeretném jelezni államtitkár úrnak, még akkor is, ha nem ez a szakterülete, viszont a kormány egyik tagja, hogy azok a visszaélések, amelyek voltak, akár a „Híd a munkába” című program, akár pedig egyéb más program kapcsán, amit az Országos Roma Önkormányzat körül lehetett hallani, nem nagyon látjuk annak a reakciónak a létét, amely igazán azt mondaná, hogy a kormány meg akarja állítani azt a folyamatot, amit lát az Országos Roma Önkormányzat körül, vagy látott az elmúlt évben, amit Farkas Flóriánék műveltek az Országos Roma Önkormányzatban. Ebből adódóan azt gondolom, hogy az a pénzügyi herdalás, ami ott folyt, arra mindenképpen választ vár a magyarországi lakosság és a társadalom. Ha ennek nem lesz valamilyen következménye, és persze nem azt szeretnénk, hogy ha nem történt semmi, akkor is legyen, de ki kell vizsgálni ezt az ügyet, mert a magyar nép így gondolja.

A másik része, azt gondolom, az a beszámoló-rész, ami főleg a romaoktatásról, egészségügyről, foglalkoztatásról szól, azzal nem nagyon tudunk igazán mit kezdeni. Azért nem, mert nem állítják

vissza a 18 éves tankötelezettséget, mert nagyon fontosnak tartanánk főleg a hátrányos helyzetűeknél, a szegényeknél, így a romáknál is, hogy a 18 év lenne a korhatár, mert akkor sokkal többnek adna lehetőséget, hogy bent maradjanak az iskolarendszerben. Ezt nem próbálták meg kezelni 2014-ben sem, mint ahogy ebben az évben sem próbálták meg ezt a kérdést újragondolni, pedig azt gondolom, nagyon fontos lenne ezt újragondolniuk mindenképpen.

Az egészségügyről - mivel az ön területe - néhány dolgot. Közel 120 ezer roma ember él mélyszegénységben, ami azt jelenti, hogy cigánytelepeken élnek ezek az emberek, mintegy 650 cigánytelepen. Nincs ez a kérdés kezelve, nem hogy a prevenció kérdése nincs kezelve, hanem egyáltalán az alapellátással is problémák vannak. Vannak olyan területek, ahol nincsenek házi orvosok. Mit akar kezdeni a kormányzat ezzel a kérdéssel? Mert 120 ezer emberről, ha úgy tetszik, lemondtak az elmúlt években, és azt gondolom, hogy nem lehet lemondani egyetlen emberről sem, mert önök mondták azt, hogy senkit nem hagynak az út szélén, akkor azt kérem, hogy ne is hagyják ott azt a 120 ezer romát, aki éppen a mélyszegénységben él.

(0.20)

Ebből adódóan tehát a foglalkoztatás sem lehet sikeres. Ugyanis gondoljuk tovább: ha nincs a lakhatási helyzetük megoldva, nagyon nehezen tudnak máshova elmenni, mint arra a közfoglalkoztatásra, amit egyébként önök jól adminisztrálnak. Viszont továbblépési lehetősége nincs azoknak az embereknek, akik a közfoglalkoztatásban vannak. Persze ez nem azt jelenti, hogy nem tartjuk jónak egy bizonyos ideig ezt a közfoglalkoztatást, de semmiképpen nem hosszú távon, mint ahogy önök az elmúlt időszakban tették, ezt nem lehet jól képviselni és nem volna szabad képviselni.

Onnantól kezdve nincs kifutása ennek a lehetőségnek, hogy a tartós foglalkoztatás vagy éppen a szakképzés irányába el tudjanak mozdulni ezek az emberek. Ebből adódóan akár az egészségügy, akár a lakhatás, akár pedig az önkormányzatok pénzügyi működési költségvetéseit nem látjuk megalapozottnak abban a beszámolóban, amit láthatunk. Ezért, azt gondolom, mindenképpen nagyon nehéz ezt a kérdést úgy kezelni, hogy azt mondjuk, támogatni tudjuk. Annak ellenére tehát, hogy látunk pozitív lépést is ezekben a programokban, a Magyar Szocialista Párt nem tudja támogatni ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért gondoltam, hogy hozzászólok ehhez a mostani vitához - és ebben kérem a kisebb-

ségi szószólók megértését -, mert államtitkárként valamikor régen felügyeltem ezt a területet, és nagyon kiváló volt az együttműködésünk az összes kisebbséggel. Engedjék meg, hogy ezt most is megköszönjem, mindig nagyon korrekt módon tudtuk a problémákat rendezni, még akkor is, ha az ember megtanulta, hogy vannak a kisebb létszámú közösségek, vannak a nagyobbak és ezeknek néha különböző problémáik vannak, néha nehéz is ezt talán összehangolni. E mellett természetesen van a roma kisebbség, amelynek sok esetben teljesen más problémáik vannak, erről Teleki László képviselőtársam is beszélt.

Pusztán azért kértem szót, mert egyik oldalról az egy üdvöztető dolog, hogy kultúrára, oktatásra, vagy éppen a kisebbségi média megőrzésére, finanszírozására magasabb források vannak. Ez mindig jó hír, hiszen akkor jó, ha egy állam hozzá tud járulni a kisebbségei kultúrájának megőrzéséhez, az oktatási tevékenységéhez, és ezt tudja is népszerűsíteni különböző kiadványokban. Tehát ha pusztán erről beszélnénk, akkor az MSZP-frakció is nagy tisztelettel támogatná ezt a mostani javaslatot.

Amiben kérem a szószólók megértését, és értek, hogy ez nem önökről, nem a jelentésről és nem arról a tartalomról szól, amiről az imént is halltunk önöktől, de mégiscsak kell jeleznünk, hogy van egy olyan önkormányzat, az Országos Roma Önkormányzat, ahol olyan dolgok történtek, amelyek példátlanok. Ilyen körülmények között nem lehet azt mondani egy ilyen jelentésre, hogy minden rendben van. Még akkor sem lehet ezt mondani, ha Orbán Viktor a Fidesz kongresszusán megvédi Farkas Flóriánt, és megmondja, hogy ő az érinthetetlen ember, hozzá nem lehet nyúlni, mindenki értse, pontosan tudja, hogy Farkas Flóriánnak bántódása nem fog esni, hiszen ha valaki a Fideszben tartja a száját, akkor nincs semmi probléma, akkor megvédjük, akármit is lopott el vagy akármit is élt vissza a hatalmával.

Ezért egy olyan speciális helyzet van, hogy bár az önök által elmondott pozitívumok tekintetében támogatható volna a jelentés, mégsem tudjuk támogatni. Abban kérem talán a megértésüket, nem is azt, hogy elfogadják a pozícióikat, de a megértésüket, hogy éppen ezért, emiatt a hatalmas botrány miatt, ahol milliárdokat vittek el számolatlanul az adófizetők pénzéből, ahol egy ilyen megtörténhet, és annak semmilyen következménye nincs ebben az országban, ott egy ilyen jelentést nem tudunk támogatni, csak hogy valahogy ezzel is felhívjuk a figyelmet arra, hogy itt kérem, valami nagyon nincs rendben. Ezt azért szerettem volna elmondani, mert ez nem önökről, nem az önök közösségéről szól, még csak nem is a roma emberekről, hanem arról a tolvaj bagázsról, aki elveszi azok elől az emberek elől a pénzt, akikről Teleki László beszélt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Három egyszerű mondattal fejezném be a mondandónkat. Nem ismétlem a Mesterházy Attila által elmondott dolgokat, de megerősítem mindezt. Elfogadhatatlan. És meg kell kérdezni a kormány tagjait, Farkas urat és mindenki mást, aki ezekkel a pénzekkel gazdálkodik, hogy rendben van-e ez így. Szerintünk nincs.

A másik része a történetnek, hogy a népszámlálás annak idején, 2011-ben elég érdekes adatsorokat hozott ki. Nyolc és félmillióan mondták magukról, hogy magyarnak vallják magukat, tehát magyar nemzetiségűnek. 315 ezer ember cigánynak vallotta magát, egyébként 644 ezren mondták, hogy valamilyen nemzetiséghez tartoznak, a németek voltak még 185 ezren akkor. A magukat nemzetiséginek vallók közül fele cigány ember volt. Ezért egyetlen mondatot ehhez illetően mondanék. Úgy látom, hogy a legnagyobb probléma a tekintetben van, amiben kézzelfogható segítséget kell adni, hogy a tanulás, a tudás a fejekbe tudjon jutni, mert másként nem lehet normális életet élni. Ebben kell minden segítséget megadni meggyőződésem szerint. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki szólani. *(Senki sem jelentkezik.)* Megkérdezem az államtitkár urat, hogy kíván-e a kormány nevében bármit mondani. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DR. ÓNODI-SZÚCS ZOLTÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Nem szeretnék aktuálpolitikába belevágni, hiszen ez egy jelentés. Azt szeretném kérni, hogy a jelentés tartalmával foglalkozzunk, és az elég egyértelmű volt, azt gondolom, hogy a jelentés milyen arányban lett elfogadva, és én ehhez szeretnék ragaszkodni.

Ami az én területem, amiről kellene beszélnem, az egészségügy. E tekintetben arról tudok beszámolni, hogy igen, vannak olyan háziiorvosi helyek, ahol már nagyon régen nem volt alkalmazva háziiorvos, ezt én nem tagadom el. Azonban ebben az évben több mint 80 ilyen praxis kelt el annak köszönhetően, hogy hitellel és támogatással tudtuk őket kvázi támogatni. Úgyhogy azt remélem, hogy egyre kevesebb ilyen hely lesz, de ebben még van teendők. Ennek ellenére azt szeretném kérni, hogy a jelentést a tisztelt Ház támogassa. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Az előterjesztőt kérdezem... *(Dr. Vas Imre igent int.)* Vas Imre képviselő úr, parancsoljon!

DR. VAS IMRE, az Igazságügyi bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Most az Igazságügyi bizottság, illetve a Magyarországon élő nemzetiségek bizottságának jelentéséről kellett volna a vitának szólnia. Mindkét bizottság megállapította, hogy a

határozati javaslat megfelel a Házsabály rendelkezéseinek, ezzel kapcsolatban senkinek nem volt kifogása. Úgyhogy innét is megköszönöm a különböző minisztériumok munkatársainak, akik a jelentést, beszámolót készítették, az áldozatos munkát. Köszönöm mindazoknak a nemzetiségi szószólóknak, akik támogatólag szóltak hozzá a jelentéshez, és arra kérek mindenkit, hogy a holnapi nap során a határozati javaslat elfogadását támogassa. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor, amit persze úgy kell érteni, hogy naptár szerint a mai nap, de mint kifejeztem már, amíg nem alszunk, addig nincs holnap.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Fuzik János szlovák nemzetiségi szószóló úr: „Bajban ismerszik meg a jó barát” címmel. Parancsoljon!

FUZIK JÁNOS nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Országgyűlési Képviselők! Tisztelt Szószólótársaim! Valóban nem aludtunk még, de mivel éjjel elmúlt, módosítom hozzászólásom bevezetését akként, hogy immár a mai napon, december 15-én ér véget a tervek szerint a visegrádi országok haderőinek közös kiképzése, amely a „Balaton 2015” elnevezést kapta. Célja: katonai felderítők, logisztikai és híradástechnikai szakértők, valamint pszichológusok közreműködésével felkészülni a migránsválság kihívásaira.

A cseh és a szlovák hadsereg 21-21 szakértőt küldött a két hónapos közös gyakorlatra, a lengyelek speciális technikát és személyzetet vezényeltek a Kaposváron, Nagykanizsán és Hódmezővásárhelyen zajló kiképzésre. A katonák a közvetlen határizetben nem vettek részt. Erre a visegrádi országaink valóban példátlan összefogásának második eleme volt hivatott. Október 20-án 50 szlovákiai rendőr indult el Pozsonyból 17 terepjáróval, egy autóbusszal és személyes felszereléssel, hogy Szeged térségében a magyar-szerb államhatáron teljesítsenek egy hónapra át tartó határőrizeti szolgálatot.

(0.30)

Tíz nap múlva érkezett a cseh rendőrök 50 fős csoportja, és rá egy hétre, november 7-én megjött a lengyelek 43 fős, speciálisan kiképzett határőregysége is a megfelelő felszereléssel.

Amikor Robert Fico szlovák miniszterelnök októberben Pozsonyban a szlovákiai rendőröket búcsúztatta, többek között hangsúlyozta: „A magyarokkal, a csehekkel és a lengyelekkel együttműködve megmutatjuk, hogy képesek vagyunk megvédeni a schengeni határokat.”

A déli végeken kiépített műszaki határárral természetesen elsősorban Magyarország tette meg a

döntő lépést annak érdekében, hogy az országot az ellenőrizetlen és ellenőrizhetetlen migránsáradattal szemben megvédje. De a kerítés mellé ember is kell és ők ott vannak. A kora tavasz óta feszített szolgálatban álló hazai rendőrök mellett most már a cseh, a szlovák kollégák és a lengyel határőrök is.

November végén látogattam meg őket Szegeden és a határsávban. Szlovákiából akkor már a második turnus szolgált a határon. Az elsőhöz hasonlóan főként magyarul is beszélőket válogattak be a misszióba. Rozsnyói, tóketerebesi, komáromi és dunaszerdahelyi járásból valókkal beszélgettem. Elmondták, hogy a szlovák nyelvvél - amelyet mi, magyarországi szlovákok is büszkén vallunk a szláv nyelvek eszperantójának -, tehát szlovákul és magyarul gyakran ők tolmácsolnak a vegyes járőrök magyar, lengyel és cseh tagjai között. Mindenki a maga egyenruhájában és a saját fegyverével szolgál, de a visegrádi fegyvertársaink V4-es jelű karszalagot is viselnek, európai uniós csillagokkal és a négy ország nemzeti zászlóival szegélyezve.

A migránsok a dupla kerítésen is próbálkoznak drótvágással, de kevés sikerrel. Ettől függetlenül a határőrizeti missziót valamennyi résztvevője nagyon hasznosnak tartja, igazi éles gyakorlatnak, amely kiválóan felkészíti a szövetségi, bajtársi összetartásra.

A szolgálat valóban kemény, szó sincs valamiféle formalitásról, jelképes segítségről. Szolgálati órák ezreit teljesítették a határon esőben és dermesztő hidegben, amivel jelentős mértékben tehermentesítették hazai rendőreinket. Többen most, ebben a késői órában is a fagyos terepet járják a határon, a kerítés mentén. Bizakodva abban, hogy a karácsonyi ünnepeket már otthon, a családjuk körében tölthetik. Csehek, lengyelek és szlovákok. Igaz barátaink a bajban. Köszönét érte. És köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, szószóló úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr: „Vizsgáztatásból levizsgáztak - avagy néhány szó az állandó rettegésben tartott vasutasokról” címmel. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az éves szinten majdnem 150 millió utas utaztatásáért, biztonságáért, valamint a hazánkban szállított árumennyiség csaknem egyötödének rendeltetésszerű célba juttatásáért felelős több mint 30 ezer vasutas nagy részéből dől a panasz, árad a keserűség. Mivel nemcsak a méregdrágán és néhol elképesztő anomáliák sorozatával felújított, korszerű szerelvényekkel ellátott PR-vonalakból áll a magyar pályahálózat, nyugodtan mondhatjuk, hogy pont ezek azok az emberek, akik télen a fagy, nyáron pedig a gaz mellett még egyben tartják és biztonságosan működtetik a hazai vasutat. Sokan már nem is az alacsony bérekre vagy a nem túl fényes munkakörülményekre panaszkodnak, hanem a minden humánus és észszerűséget nélkülöző vizsgáztatási rendszerre. A következő néhány

percben erről szeretnék néhány gondolatot megosztani tisztelt képviselőtársaimmal.

Azzal természetesen mindenki egyetért, hogy a vasút egy fokozottan veszélyes üzem, ahol maximálisan törekedni kell a szabályok betartására, ezek ismeretéről pedig rendszeresen számot is kell hogy adjanak az ott dolgozók. Amit viszont a vizsgáztatásért felelős és jó csinovnyikként az EU-s direktívákkal takarózó Közlekedéstudományi Intézet ebben az ügyben folytat, már messze nem erről szól. Ezért joggal érzik úgy az állandó rettegésben tartott munkavállalók, hogy tele a hócipőjük.

Persze a bajok nem most kezdődtek. Minden probléma alapja, hogy a MÁV utánpótlást biztosító, elhivatott vasutasokat nevelő, valaha 29 tanműhelyből álló, színvonalas országos hálózatát a tizedére nyomorították, zsugorították. Magyarán, kivégezték az egész képzési rendszer alapját. Elnézést, nyilván amikor a felszámolásuk megtörtént, akkor bizonyára úgy fogalmaztak az illetékesek, hogy racionalizálják a struktúráját.

De térjünk vissza a jelenbe! Az azért mégiscsak nonszensz, hogy az 1500 oldalnyi, 80 százalékban elméleti anyagot tartalmazó, a végtelenségig jogszabályközpontú vizsgaanyag nagyobb arányú bukást produkál, mint amivel mondjuk, az ELTE atomfizika szakán találkozhatunk. Hiszen negyvenből egy embernek sikerül csupán elsőre átmenni a vizsgán, sokaknak pedig még harmadszorra sem. Így az állandó egzisztenciális fenyegetettség miatt a gyomorszorító idegesség állandósul, hiszen itt valóban a lét a tét. Márpedig a folyamatos stressz bizonyára a munkavégzésre sem gyakorol kedvező hatást. De ezen túlmenően elriasztja a potenciális munkavállalókat, jelentkezőket, így nem csoda, ha a MÁV kapcsán is egyre súlyosabb szakemberhiányról hallani. De mit érdeklí ez az íróasztal mögül vagy a céges autók puha hátsó üléseiről észrt osztó nagyokosokat! Joggal követelnek hát a szakszervezetek nagyobb empátiát és a vizsgarendszer teljes reformját.

A Jobbikhoz eljuttatott panaszos levelek is a korábbi emberközpontú vizsgáztatás és célirányos számonkérés visszatértét óhajtják. Hadd idézzek néhány ilyen levélből! „A vizsgabiztosok régen még a lexikális tudásnál is nagyobb hangsúlyt fektettek a szolgálati helyre jellemző sajátosságok ismeretére. Az általános tudnivalókon túl mindenkit a saját munkájával kapcsolatos dolgokról kérdeztek, mert az számított, ki mennyire van tisztában a biztonságos munkavégzéshez szükséges szabályokkal. Ezzel szemben a jelenlegi, feleletválasztós tesztrendszer a bemagolt, mechanikus, egyáltalán nem gyakorlatias lexikális tudásra alapoz, a számonkérés munkakörként a teljes anyagból történik.”

Ezt erősíti meg egy másik vasutas is. „2013 végéig a területi vizsgabiztosaink előtt kellett számot adni a tudásunkról. Amikor a helyi vizsgabiztos előtt adtunk számot a tudásunkról, akkor számíthattunk a helyi sajátosságokkal kapcsolatos kérdésekre, és ezekre kellett a választ előszedni a fejünkben kavargó hatalmas információkavalkádból. Most, hogy a központi em-

berkéek vizsgáztatnak, már nemcsak a helyi dolgok jönnek elő, hanem bármi abból a kb. 1500 oldalból, illetve az egész országos hálózatból.” Jogos felvetés az is, hogy lehet, nem véletlenül nem akarnak ennyi embert, tesszük már hozzá mi, a Jobbik részéről.

A jelen állapotok és vizsgáztatási rend szerint prognosztizálható szakemberhiány még egy problémát előrevetít. Ha a MÁV így folytatja, akkor az állam által megrendelt szolgáltatásokat nem tudja kielégíteni, ezért mellékvonalakat kell leépíteni, az ott úgymond feleslegessé váló, jelenleg is aktív munkaerő jelentős hányadát pedig át kell majd csoportosítani a fővonalakra, illetve Budapestre és annak

környékére. Tehát tovább folyhat a vidék elsorvasztása. És az „arccal a vasút felé” jelmondatot szépen le lehet majd cserélni a „háttal a vasútnak” szlogenre. Köszönöm a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés reggel 8 órakor folytatja ülését.

Az **ülésnapot bezárom**. Jó éjszakát kívánok mindenkinek!

(Az ülésnap 0 óra 38 perckor ért véget.)

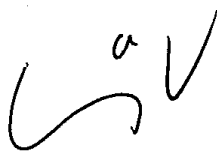
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)